

Susan Elizabeth Phillips

ÉDES, MINT A MÉZ

Jayne Ann Krentznek

Egy drága barátnak, egy csodálatos írónak, a romantikus
regények ékesszóló pártolójának

–Attól tartok - vallotta be Pen -, hogy nem tudok viselkedni. A nénikém szerint szánomra méltó neveltetésben részesültem.

GEORGETTE HEYER: Az életművész

Első fejezet

A Mississippi állambeli Parrish vad gyermeke visszatért a városba, amit örökre maga mögött hagyott.

Sugar Beth Carey az esőmosta szélvédőről a mellette lévő ülésen heverő utálatos kutyára pillantott.

–Tudom, mit gondolsz, Gordon, ne fojtsd magadba, mondd ki! Micsoda bukás, igaz? - Keserűen felnevetett.

Cseszd meg!

Gordon felemelte a fejét és rávicsorgott.

Sugar Beth bekapcsolta a fűtést ősrégi Volvójában a februári hidegben. - Griffin és Diddie Carey uralkodtak ebben a városban, s én voltam az ő hercegnőjük. A lány, aki arra született, hogy kiforgassa sarkaiból a világot.

Képzeletben hallotta a basset hound kacagását.

Mint azok a bádogtetejű házak, amik mellett elhaladt, ő maga is kissé rozoga volt. Vállát verdeső hosszú szőke haja már nem csillogott olyan fényesen, mint régen, fülében a kis arany szívek már nem ugráltak olyan gondtalanul. Csücsöri szája nem kunkorodott kacér mosolyra, babapofija elvesztette ártatlanságát három férj elfogyasztása után.

Ragyogó tiszta kék szemét még most is sűrű szempillák árnyékolták, de a sarkában kezdtek halfarok alakot ölteni a finomvonalú ráncok. Tizenöt évvel ezelőtt ő volt a legjobban öltözött lány egész Parrishben, most azonban egyik háromnegyedes hosszú, túsarkú csizmája talpán lyuk éktelenkedett, vörös, testhez álló, csónaknyakú, prémszegélyes kötött ruhája pedig nem drága butikból, hanem egy olcsó áruházból származott.

Állított az ablak törlőlapáton, miközben a Shorty Smith Roadon haladt, s a kétemeletes épületet bámulta, mely még mindig ott állt a végén, vasárnap délután lévén kihaltan. Apja gazdasági zsarolásának hála a Parrish Középiskola egyike volt azon kevés sikeres törekvésnek, amelyet a déli államok a faji megkülönböztetés nélküli közoktatás meg valósításáért folytattak. Valaha Sugar Beth volt a folyosók királynője. Egyedül ő döntötte el, ki üljön a legjobb asztalhoz a kávézóban, kik azok a fiúk, akik érdemesek arra, hogy randizhassanak a lányokkal, s hordhat-e hamis Gucci táskát valaki, akinek az apja nem Griffin Carey, s nem engedheti meg magának, hogy igazít vegyen. A szőke istenség korlátlanul uralkodott.

Nem mindig volt jótékony diktátor, de ritkán dacoltak hatalmával még a tanárok is. Az egyikük megpróbálta, de Sugar Beth rövid úton elintézte. Ami pedig Winnie Davist illette... Hogy lett volna esélye egy esetlen, önbizalomhiányban szenvedő kis fruskának a nagy és hatalmas Sugar Beth Carey ellen?

Miközben a középiskolát bámulta a februári szemerkélő esőben, a régi zenék kezdtek dobolni a fülében: INXS, Miami Sound Machine, Prince. Akkor Elton John még csak Marylinről énekelt a „Candle in the Wind” című számban.

Középiskola. Ahol utoljára birtokolta a világot.

Gordon szellentett.

–Istenem, mennyire gyűlöllek, te nyomorult dög!

Gordon megvető kifejezése arról árulkodott, hogy egy fikarcnyit sem törődik vele. Már ő sem.

Megnézte a benzinmutatót. Fogytán volt az üzemanyag, de csak akkor akart tankolni, ha már nagyon muszáj. De minek is kellett volna neki benzin, mikor az út végére ért?

Befordult a sarkon, s megpillantotta az üres telket, ahol valaha Ryan háza állt. Ryan Galantine és ő olyanok voltak, mint Barbie és Ken. A legnépszerűbb fiú; a legnépszerűbb lány. Örökre szóló szerelem. Elsőéves egyetemista korukban törte össze a szívét, amikor megcsalta Darren Tharppal, az élsportolóval, aki az első férje lett.

Sugar Beth még emlékezett rá, hogy nézett Winnie Davis Ryanre, amikor azt hitte, hogy senki sem látja. Mintha egy esetlen söpredéknek lett volna bármiféle esélye is egy olyan szívtiprónál, mint Ryan Galantine. Sugar Beth bandája, a Fűzfák, a hasukat fogták a nevetéstől a háta mögött. Az emléktől még jobban elkomorult.

Ahogy a városközpont felé haladt, látta, hogy Parrish tőkét kovácsolt magának a hirtelen jött hírnévből, amit az Utolsó megálló a semmi közepén című bestseller biztosított neki azzal, hogy itt játszódott a története. Az új információs irodában egymásnak adták a turisták a kilincset, s észrevette, hogy a város kicsipte magát. A bírósági épület órája már nem tíz óra tíz percen állt dermedten, a szökőkút megtisztult a mocsoktól.

Nem halogathatta tovább, a Mockingbird Lane és a Frenchman's Bride néven ismert ház felé vette az irányt.

Bár Frenchman's Bride nem tartozott Parrish történelmi múltú házai közé, ez volt a város legnagyobb épülete magas oszlopaival, hatalmas verandaival és kecses, kis osztású erkélyablakaival. A déli ültetvények és az

Anna királynő korabeli épületek stílusát ötvöző ház egy enyhén emelkedő dombon állt, messze bent az úttól, magnóliákkal, azéliákkal és somfabokrokkal szegélyezve. Ez volt az a hely, ahol Sugar Beth felnőtt.

Mint a Tyler Streeten álló történelmi házakat, ezt is rendben tartották. A spalettákat frissen festették csillogó feketére, a dupla bejárati ajtó feletti legyező alakú ablakon át lágy fény szűrődött ki belülről. Sugar Beth éveken át elzárva élt a város híreitől azoknak a morzsáknak a kivételével, amit Tallulah nénikéje volt olyan kegyes elhullatni előtte, így nem tudta, ki vette meg a házat. Ami nem is volt baj.

Már így is elég ember volt, akit megvethetett az életben, élen saját magával.

Frenchman's Bride egyike volt a három háznak a Mockingbird Lane-en. Az elsőt, egy romantikus, francia gyarmatokat idéző, kétszintes épületet már el is hagyta maga mellett. Frenchman's Bride-dal ellentétben ennek ismerte a lakóját. A harmadik házhoz tartott, ami valamikor Tallulah nénikéjéé volt.

Gordon fészkelődött. A kutya valóságos ördögfajzat volt, de mivel megboldogult férje, Emmett szerette, Sugar Beth kötelességének érezte, hogy gondoskodik róla, amíg nem talál neki új gazdit. Eddig nem járt szerencsével. Nehéz volt otthont találni egy személyiségzavarral küszködő basset hound számára.

Zuhogni kezdett, s ha nem tudta volna, hova igyekszik, elhajtott volna a benőtt kocsibehajtó mellett, melyet a Frenchman's Bride északi határát képező magas sövény szegélyezett. A kavicsot réges-rég kimosta az eső, a Volvo elnyűtt lengéscsillapítói tiltakoztak a hepehupák ellen.

A kocsiszín rozogábnak tűnt, mint emlékezett rá, de moha borította, fehérre meszelt téglái, iker oromsúcsai és meredek teteje még mindig egy mézeskalács házikó benyomását kölcsönözték neki. Ugyanakkor építették, mint Frenchman's Bride-ot, s kocsinak még csak a hasonmása sem állt benne soha, de a nagyanyja közönségesnek tartotta azt a szót, hogy garázs. Az 1950-es évek végén átalakították Tallulah nénikéje számára, aki itt élte le hátralévő életét, s amikor meghalt, a kocsiszínt Sugar Bethre hagyta, nyilvánvalóvá téve kétségbeesését, hisz Tallulah nénikéje soha nem fogadta el őt.

„Tudom, hogy nem akarsz hiú és önző lenni, Sugar Beth, Isten áldja a lelkedet. Biztos vagyok benne, hogy egyszer majd kinősz belőle.” Tallulah úgy gondolta, hogy bármikor sértegetheti, amíg hozzáteszi, Isten áldja a lelkedet.

Sugar Beth áthajolt az ülés felett, s kinyitotta az ajtót Gordonnak. - Menj, amerre látsz!

A kutya nem szerette bevizezni a mancsait, s olyan pillantást vetett a lányra, mintha arra várna, hogy Sugar Beth ölben vigye be. - Ne is reménykedj.

Gordon a fogát vicsorgatta.

Sugar Beth fogta a táskáját, a zacskót a maradék legolcsóbb kutyakájával és a hatos kólapakkot. A csomagtartóban lévő holmik várhattak, amíg eláll az eső. Kiszállt a kocsiból, miniszoknyája felcsúszott a combja tövéig.

Gordon, ha akarta, gyorsan szedte a lábát, s felrohant a kis teraszra vezető három lépcsőn. A zöld és arany fatábla, amit Tallulah mindenese szögelt fel a téglafalra negyven évvel ezelőtt, még mindig kitüntetett helyet foglalt el a bejárati ajtó mellett.

1954 NYARÁN ITT ALKOTOTT LINCOLN ASH, A NAGY AMERIKAI ABSZTRAKT EXPRESSZIONISTA FESTŐ

S hagyott Tallulahra egy értékes művészi alkotást, ami most az unokahúgára, Sugar Beth Carey Tharp Zagurski Hooperre szállt. A festmény, amit Sugar Bethnek minél hamarabb meg kellett találnia.

Kiválasztotta a kulcsot azok közül, amiket Tallulah ügyvédje küldött neki, kinyitotta az ajtót és belépett. Nagynénje illata azonnal megcsapta: Ben Gay, penész, csirkesaláta és rosszallás keveréke. Gordonnak elég volt egyetlen pillantás, megfeledkezett róla, hogy nem szereti bevizezni a tappancsait, megfordult és kimenekült. Sugar Beth letette a csomagjait és körülnézett.

A nappaliban családi darabok alkottak barátságos rumlit: poros Sheraton stílusú fotelok, mancs lábú asztalok, egy Anna királynő korabeli íróasztal és tonett kalaptartó fogas, pókháló koszorúban. A mahagóni kredencen egy Seth Thomas kandallóóra, két csúnya porcelánmajom és egy ezüst ládika állt megpatinásodott díszablákkal, a felirat tanúsága szerint Tallulah Carey tiszteletére, a Konföderáció Lányainak szentelt több éves szolgálataiért.

Sugar Beth a kredenchez lépett, leporolta és felnyitotta.

Tizenkét Gorham Chantilly ezüsteríték volt benne. Amióta az eszté tudta, Tallulah ezeket a teáskanalakat használta szerda reggeli kanasztapartijához, minden második hónapban. Kíváncsi lett volna, mennyit érhet a piacon egy tizenkét darabos Chantilly ezüstkészlet.

Közel sem elegendő. Szüksége volt a festményre.

Pisilnie kellett és éhes volt, de nem tudott tovább várni, hogy láthassa a műtermet. Az eső nem enyhült, így fogta az izzadságszagú öreg bézskardigánt,

amit Tallulah az ajtó mellett hagyott, a vállára kanyarította, s kimerészkedett. A lyukon keresztül víz szivárgott a csizmájába, ahogy megkerülve a házat a garázshoz vezető lekövezett ösvényen haladt.

A régi típusú faajtó megsüllyedt a zsanérokra. A lakatkulcs segítségével, amit kapott, kinyitotta.

Pontosan ugyanolyan volt, amilyenre emlékezett. Amikor a kocsiszínt átalakították egy aggszűz otthonává, Tallulah nem engedte, hogy az asztalosok lerombolják a régi garáznak ezt a részét, ahol Lincoln Ash egykoron berendezte a műtermét. Inkább megelégedett egy kisebb nappalival és egy keskenyebb konyhával, hogy ezt megtarthassa kegyhelynek. A durva fapalcokon még mindig ott sorakoztak a megrozsdásodott festéktartó konzervdobozok, amelyekbe Ash az ecsetjét mártotta ötven évvel ezelőtt, hogy megalkossa mesterműveit. Mivel a garázs egy osztású ablakai csak kevés fényt bocsátottak be, nyitott ajtónál, vásznait a földre fektetve dolgozott. A munkapadja szerszámos dobozzal, ősi ecsetjeivel, késeivel és spatuláival volt felravatalozva, mind szanaszét, mintha csak egy cigaretta erejéig hagyta volna abba a munkát. Sugar Beth nem számított rá, hogy házsártos nénikéje letámasztotta neki az ajtófélfához a festményt, bár jó lett volna. Elnyomott egy sóhajt. Holnap reggel az lesz az első, hogy nekiáll a keresésnek.

Gordon követte vissza a házba. Ahogy felkapcsolt egy rojtos ernyőjű állólámpát, a kétségbeesés, amely hetek óta csipkedte, nagyot harapott belé. Tizenöt évvel ezelőtt önérzetes, esztelen, haragtartó lányként hagyta el Parrisht, s meg sem fordult a fejében, hogy a világ nem körülötte forog. De a világ nevetett utoljára.

Az ablakhoz lépett, és elhúzta a piszkos függönyöket. A sövény fölött megpillantotta Frenchman's Bride kéményeit. A nagyanyja tervezte, a nagyapja építette, az apja újjátta fel, Diddie árasztotta el szeretettel. Egyszer a tiéd lesz Frenchman's Bride.

Régen sírva fakadt volna az élet igazságtalanságain. Most elengedte a függőnyt, és megfordult, hogy enni adjon ronda kutyájának.

Colin Byrne Frenchman's Bride emeleti hálósobájának ablakánál állt. Megjelenésében egy régi, György régensherceg vagy bármelyik olyan más kor unatkozó emberének eleganciája tükröződött, amikor a burnótos szelencék, a lornyonok és a fogadósobák játszották a főszerepet. Mélyen ülő, jade színű szeme volt, hosszúkás, keskeny arca, kiugró arccsontja alatt idézőjel alakú üreggel. Az idézőjelek vége vékony, mogorva ajakhoz kunkorodott. Egy előkelő, kissé idejét múlt arcot idézett, vagy idézett volna, ha nem lett volna az orra - mely hatalmasra nőtt - hosszú és csontos, arisztokratikus és ronda, az ő arcán mégis tökéletes.

Lila bársony házikabátot viselt olyan hanyagul, mint más a pulóvert. Öltözetét fekete selyem húzósínóros pizsamaalsó egészítette ki, egy skarlátvörös, elől kínai szimbólumokat ábrázoló papuccsal. Hatalmas lapátkezei - széles tenyere és vastag ujjai - figyelmeztetésül szolgáltak, hogy Colin Byrnenel kapcsolatban semmi sem az, mint aminek látszik.

Miközben ott állt az ablaknál, és nézte, ahogy felgyulladnak a fények a kocsiszínen, amúgy is mogorva szája még inkább zord vonallá keskenyedett. Szóval a hír igaz. Sugar Beth Carey visszatért.

Tizenöt év telt el azóta, hogy utoljára látta. Szinte még srác volt. Huszonkét éves, eltelve magától, egy egzotikus külföldi csodabogár, aki egy déli kisvárosba költözött, hogy megírja élete első regényét, és - igen - szabadidejében tanítson. Volt valami elégtételt adó abban, hogy ilyen sokáig hagyta forrongani magában a haragot. Mint egy kitűnő francia bor, úgy vált egyre testesebbé, finomabbá, amit vétek lett volna gyorsan kiélvezni.

Szája sarka várakozásteljes mosolyra húzódott. Tizenöt évvel ezelőtt erőtlén volt Sugar Bethszel szemben. Most nem.

Angliából érkezett Parrishbe, hogy a helyi középiskolában tanítson, bár nem lelkesedett a munkáért, konyítani pedig nem is konyított hozzá. De Parrish, mint bármelyik másik Mississippi állambeli kisváros, nagy hiányt szenvedett tanárokbán. Az állam vezető polgáraiból álló bizottság angol egyetemekkel vette fel a kapcsolatot, s ajánlott fel a kitűnően végzett diplomásoknak munkavállalói vízummal egybekötött állást.

Colin, akit már nagyon régen lenyűgöztek az amerikai déli államok írói, kapva kapott az alkalmon. Jobb helyet keresve sem találhatott volna saját nagy regénye megírásához, mint a termékeny irodalmú Mississippit, Faulkner, Eudora Welty, Tennessee Williams és Richard Wright otthonát. Kutyaftában lefirkantott egy ékesszóló esszét, mely nagymértékben eltúlozta a tanítás iránti érdeklődését, dicsőítő ajánlóleveket gyűjtött professzoraitól, majd csatolta regényének, amit alig kezdett el, első húsz oldalát, arra számítva - mint kiderült, nem alaptalanul -, hogy egy olyan állam, mely ilyen irodalmi örökséggel bír, kegyeibe fogad egy író. Egy hónappal később értesítést kapott, hogy elfogadták a jelentkezését, s nem sokkal ezután már úton volt Mississippibe.

Az első nap beleszeretett az istenverte városba - vendég szeretetébe és hagyományaiba, kisvárosi bájába. Nem úgy a tanári állásba, mely kezdetben sem volt könnyű, később pedig Sugar Beth Careynek köszönhetően lehetetlenné vált.

Colin nem dédelgetett magában különösebb bosszúhadjáratot. Nem szövögetett egy évtizeden át terveket Machiavelli módjára - nem hagyta, hogy

Sugar Beth így elhatalmasodjon rajta. Ami nem jelentette azt, hogy szándékában állt volna félretenni régóta forrongó haragját. Inkább várt az alkalmas pillanatra, s közben próbára tette írói fantáziáját.

A telefon megcsörrent, ellépett az ablaktól, hogy felvegye, s beleszólt pattogós brit akcentussal, amit az amerikai délen töltött hosszú évek sem tudtak enyhíteni. - Byrne. - Colin, itt Winnie. Már hívtalak.

Az új könyve harmadik fejezetén dolgozott. - Sajnálom, drágám. Nem tudtam megnézni az üzeneteimet. Fontos? Colin az ablakhoz vitte a telefont, és kinézett. A kocsiszínbén újabb lámpa gyulladt fel, ezúttal az emeleten. - Mindenki itt van nálunk, s a többiek már nagyon régóta nem láttak. Miért nem jössz át? Hiányoljuk, Mr. Byrne.

Winnie szerette azzal ugratni, hogy kapcsolatuk korai időszakára emlékezteti, amikor tanár és diák voltak. A férjével ők voltak Colin legjobb barátai Parrishben, s Byrne egy pillanatra kísértést érzett. De ott voltak Winnie-nél a Fűzfák. Általában szórakoztatónak találta őket, de ma nem volt abban a hangulatban, hogy a csacsogásukat hallgassa.

-Még dolgoznom kell. Talán majd máskor. - Persze.

Kinézett, s azt kívánta, bárcsak ne ő lenne az, akinek közölnie kell a hírt. - Winnie... A kocsiszínbén világosság van.

Több ütemnyi csend következett, mielőtt Winnie lágy, szinte színtelen hangon válaszolt. - Visszajött. - Úgy tűnik.

Winnie már nem az a tétova tinédzser volt, aki régen, s magánhangzói acélos keménységűvé váltak. - Nos, akkor kezdődjek a tánc.

Winnie éppen idejében tért vissza a konyhába ahhoz, hogy lássa, amint Leeann Perkins izgatottságtól csillogó szemmel összecsukja a mobiltelefonját. - Nem fogjátok elhinni, mi történt.

Winnie gyanította, hogy el fogja.

A konyhában tartózkodó másik négy nő félbehagyta, amit éppen csinált. Leeann hangja hajlamos volt vinnyogóssá válni az izgalomtól, s úgy beszélni, mint egy déli Mikiegér. - Renee volt az. Tudjátok, a rokona, Larry Carter a Quik Martban dolgozik, mióta kijött az elvonóról. Sose találjátok el, ki fizetett nála néhány órával ezelőtt.

Miközben Leeann a drámai hatás kedvéért kivárt, Winnie felkapott egy kést, s Heidi Pettibone Coca-Cola tortájának a felvágására koncentrált. Alig remegett a keze.

Leeann a táskájába süllyesztette a telefonját, de egy percre sem vette le a szemét a többiekről. - Sugar Beth visszatért!

A kanál, amit Merilynn Jasper mosogatott éppen, a mosogatóba hullott. - Ez lehetetlen.

-Tudtuk, hogy vissza fog jönni. - Heidi méltatlankodva ráncolta a homlokát. - De hogy volt bőr a képén?

-Sugar Bethnek mindig is vastag bőr volt a képén - emlékeztette Leeann.

-Ebből baj lesz. - Amy Graham az aranykeresztet babrálta a nyakában. A középiskolában ő volt a legnagyobb keresztény a végzősök között, továbbá a Biblia Klub elnöke.

Még mindig imádott téríteni, de annyira tapintatosan csinálta, hogy a többiek elnézték neki. Most Winnie karjára tette a kezét. - Jól vagy?

-Igen.

Leeann azonnal bűnbánatot gyakorolt. - Finomabban kellett volna közölnöm. Ugye megint érzékeny voltam?

-Mint mindig - felelte Amy. - De azért szeretünk.

-Ahogy Jézus is - vágott közbe Marilyn, mielőtt Amy folytathatta volna.

Heidi az egyik teddy mackós fülbevalóját húzgálta, amit piros-kék teddy mackós pulóveréhez viselt. Mackókat gyűjtött, s néha elragadta a szenvedély. - Mit gondoltok, meddig marad?

Leeann becsúsztatta kezét mély dekoltázsába, hogy megráncigálja melltartója pántját. A Fűzfák közül neki volt a legjobb melle, s szerette mutogatni. - Fogadni mernék, hogy nem sokáig. Istenem, mennyit flörtöltünk.

Csend borult a konyhára. Amy törte meg azzal, hogy kimondta, amit mindannyian gondoltak. - Winnie nem.

Mert Winnie akkor még nem volt tagja a bandának. Fura, hogy mostanra ő lett a vezérük.

Sugar Beth tizenegy éves korában állt elő a Fűzfák ötletével. Egy álma alapján választotta ki a nevet, bár arra már egyikőjük sem emlékezett, miről szólt az álom. A Fűzfák egy zártkörű klub, jelentette ki, a valaha létezett legklasszabb banda az iskola legnépszerűbb lányaiból, akiket természetesen mind ő választ ki. Mivel általában jó munkát végzett, a Fűzfák még több mint húsz évvel később is a legklasszabb klub volt a városban.

Fénykorában tizenkét tagot számlált, de ebből volt aki elköltözött, Dreama Shephard pedig meghalt. Már csak négyen maradtak, akik most itt álltak Winnie mellett a konyhában. Ők voltak a legjobb barátai.

Heidi férje, Phil dugta be a fejét a konyhába. Beadta a kiürült tálat, amiben csípős paradicsomszós volt, mely kotyvalékhoz minden összejövetelel ragaszkodtak a férfiak, hogy abba mártogassák a csipszüket. - Golfot kell néznünk Clint miatt. Mikor eszünk? - Hamarosan. Nem találod ki, mi történt. - Heidi teddy mackós fülbevalója ugrándozott. - Sugar Beth visszatért. - Ez komoly? Mikor? - Ma délután. Most mondta Leeann.

Phil egy pillanatig csak bámult rájuk, aztán megrázta a fejét és eltűnt, hogy közölje a hírt a többiekkel.

A nők munkához láttak, s az uralkodóvá vált pár percnél csendben mindenki áldozatul esett saját gondolatainak. A Winnie-t lekötő keserűek voltak. Fiatalkorukban Sugar Bethnek mindene megvolt, amire Winnie vágyott: szépség, népszerűség, önbizalom és Ryan Galantine. Winnie-nek csak egyvalamije volt, amit Sugar Beth irigyelt. De az nagy dolog volt, s végül csak ez számított.

Leeann lenyalt egy darab sajtot a mutatójáról. - Kíváncsi lennék, hogy Colin tudja-e.

-Sikerült elérned, Winnie? - tudakolta Amy. - Annyira elvonta a figyelmünket a hír, hogy meg sem kérdeztük.

Winnie bólintott. - Igen, de dolgozik.

-Mindig dolgozik. - Merilynn a papírtörő után nyúlt. Az ember azt hinné, Jenki.

-Emlékeztek, mennyire féltünk tőle a középiskolában? - kérdezte Leeann.

-Kivéve Sugar Beth - mutatott rá Amy. - S természetesen Winnie, mert ő a tanárok kedvence volt.

-Istenem, fülig szerelmes voltam belé - mondta Heidi. - Lehet, hogy fura fazon volt, de nagyon szexis. Most pedig még inkább.

Ez ismerős téma volt. Colin öt évvel ezelőtt tért vissza Parrishbe, s még csak most kezdtek hozzászokni, hogy a férfi, aki a legrettegettebb tanáruk volt, a társaságuk tagja lett.

-Mindannyian szerelmesek voltunk belé, csak Winnie nem.

-Egy kicsit én is - mondta Winnie. Pedig ez nem teljesen volt így. Lehet, hogy Colin borongós romantikus zárkózottsága őt is megérintette, de soha nem fantáziált róla úgy, mint a többi lány. Számára csak Ryan létezett. Ryan Galantine, az a fiú, aki teljes szívéből Sugar Bethet szerette. - Colin tudja, hogy visszajött. Fényeket látott a kocsisínen. - Vajon mit fog csinálni? - Nos, én személy szerint szóba sem állok vele - jelentette ki Amy. - Ha lehetséges

lesz rá, te is tudod, hogy meg fogod tenni - torkolta le Leeann. - Mindannyian meg fogjuk tenni, mert majd meghalunk a kíváncsiságtól. Hogy nézhet ki?

Szőke és tökéletes, gondolta Winnie. Ellenállt a kísértésnek, hogy a tűkörhöz szaladjon és megerősítést szerezzen, hogy már nem az az esetlen, slampos Winnie Davis. Bár az arca most is kerek volt, s nem tudott változtatni alacsony termetén, amit apjától örökölt, karcsú volt, s heti ötszöri edzéssel tartotta karban magát. Akárcsak hölgytársai, ő is szakszerűen sminkelte magát, ízléses ékszereket hordott, bár drágábbakat, mint ők. Sötét haja rövid, divatos bubifrizurában csillogott Memphis legjobb hajszobrászának keze nyomán. Ma este gyöngyökkel kirakott pólót, zöld nadrágot, s hozzáillő cipőt viselt. Mindene divatos volt, s cseppet sem hasonlított középiskolás önmagára, amikor lehajtott fejjel kullogott a folyosón bő ruhákban, attól félve, hogy valaki megszólítja.

Colin, aki maga is aszociális volt, megértette. Kezdetől fogva kedves volt hozzá, kedvesebb, mint az osztálytársaihoz, akiken rendszeresen köszörülte csípős, cinikus nyelvét. A lányok mégis róla ábrándoztak. Heidi, aki szenvedélyesen szerette a történelmi szerelmes regényeket, még egy becenevet is kitalált neki.

„Egy megkínzott angol hercegre emlékeztet, akinek hatalmas fekete köpönyegét csapkodja a szél, s várának sáncait rója, ha dörög az ég, gyönyörű, fiatal, halott feleségét gyászolva. Így lett Colin a Herceg, bár szemtől szembe soha nem hívták így. Nem az a fajta tanár volt, akinek ínyére volt a bizalmaskodás.

Az étel illata, s a kíváncsiság, hogy lássák feleségük arcát Sugar Beth visszatérének hírére, odacsalogatta a férfiakat. - Útban vagytok - méltatlankodott Merilynn.

A férfiak rá se hederítettek, eljött a vacsora ideje, s a nők szokásukhoz híven kezdték körülugrálni őket, kihordva az ételt a konyhából a tizenyolcadik század végi tálalóra, mely Winnie előkelő, szertartásos étkezőjének egyik falánál állt.

-Tudja Colin, hogy Sugar Beth visszatért? - kérdezte Deke, Merilynn férje. - Ő mondta Winnie-nek. - Merilynn a férfi kezébe nyomta a salátás tálat. - S ti még panaszkodtok, hogy soha semmi nem történik Parrishben. - Amy férje, Clint Meridianben nőtt fel, de olyan jól ismerte a régi történetet, hogy néha el is feledkeztek róla, hogy nem közjük való.

Leeann jelenlegi vacsorapartnere, Brad Simmons, aki háztartási gépekkel kereskedett, kuncogott. Leeann nem igazán kedvelte, de mióta elvált, Parrish minden partiképes és nem partiképes aggregényénél próbálkozott. Két gyerekkel, akik közül az egyik fogyatékos volt, s egy olyan férjjel, aki soha

nem küldte időben a tartásdíjat, megérdemelte, hogy minden lehetőséget megragadjon egy kis kikapcsolódásra.

Winnie férje jelent meg utoljára. Ő volt a legmagasabb a férfiak között, karcsú és kisportolt, búzaszőke hajjal, karamelszínű szemmel s olyan tökéletesen szimmetrikus arccal, hogy Merilynn néha indítatva érezte magát megmondani neki, hogy teljesítenie kellene istenadta küldetését és rendszeres beszolgáltatójává válni a spermabanknak.

A Fűzfák túl udvariasak voltak ahhoz, hogy minden mást félretéve górcső alá véve vizsgálgassák a reakcióját, bármennyire is ezt szerették volna, de a szemük sarkából követték, ahogy a férfi dugóhúzózt vesz a kezébe, hogy kinyissa a bort, amit Winnie kikészített.

Winnie a régi szúrást érezte a mellkasában. Valamivel több mint tizenhárom éve voltak házasok. Volt egy gyönyörű gyermekük, egy szép házuk, s egy majdnem tökéletes életük. Majdnem... mert Winnie akárhogy igyekezett, csak második tudott lenni Ryan Galantine szívében.

Miután két napig kólán és száraz kekszen élt, Sugar Beth nem halogathatta tovább a bevásárlást. Kedd este vacsoraidőig várt, remélve, hogy a Big Star ekkor már üres lesz, s behajtott a városba. A szerencse mellé szegődött, és sikerült megvennie, amire szüksége volt anélkül, hogy beszédbe kellett volna elegyednie bárkivel is Peg Druckeren kívül a kasszában, aki annyira meghökkent, hogy kétszer ütötte be a szőlődzsemet.

Ahogy kísért a Big Starból, elfordította a fejét a plakátról, ami előtt földbe gyökerezett a lába, mikor belépett:

Winnie és Ryan Galantine koncertsorozat

Március 7. vasárnap 14.00

Második Baptista Templom

Az 5 \$-os adományok a helyi jótékonyági egyesületeket támogatják.

Ráborult az este, így a tó felé fordult, de rá kellett jönnie, hogy nem pocsékolhatja a benzint. U alakban megfordult a Spring Roadon, nem messze a Carey Ablakgyár bejáratától, amit a nagyapja alapított. Nehezen hitte el, hogy Winnie és Ryan egy koncertsorozat házigazdái. Több mint tizenkét éve házasodtak össze. Nem kellett volna zokon vennie, hiszen ő volt az, aki dobta a férfit. Tipikusan rossz ítélőképeségével elég volt egy pillantást vetnie Darren Tharpra, s mindent elfelejtenie a holtodiglan-holtomiglan tartó szerelemről.

Most Winnie volt a város újjáélesztésének hajtómotorja, s tagja a legtöbb polgári szervezetnek.

Sugar Beth a Mockingbird Lane-re hajtott ütött-kopott Volvójával, s a francia gyarmati épületre pillantott, amely valamikor a város legsikeresebb fogorvosáé volt, most azonban Winnie-é és Ryané. Az elmúlt két nap gyászosabb nem is lehetett volna. Kitakarította a kocsiszínt, hogy lakhatóvá tegye, de nyomát sem lelte Lincoln Ash festményének, hol nap pedig szembe kellett néznie azzal a kellemetlen feladattal, hogy átkutassa a lepusztult indóházat. Miért nem a jó befektetésű papírjait hagyta rá Tallulah egy rozoga kocsiszín és egy vasútállomás helyett, amit már évek óta le kellett volna dózerolni?

A Mockingbird Lane végére ért, s beletaposott a fékbe, mikor a Volvo lámpái megvilágítottak valamit, ami még nem volt ott akkor, amikor elment - vastag láncot feszítettek ki keresztben a göröngyös kocsifelhajtón. Alig két órát volt távol. Valaki villámgyorsan dolgozott.

Kiszállt, hogy megvizsgálja. A gyorsan kötő beton meg tette a dolgát, s a többszöri rúgás meg se kottyant egyik cölöpnek sem, ami a láncot tartotta. A Frenchman's Bride új tulajdonosa nyilvánvalóan nincs tisztában azzal, hogy a kocsifelhajtó nem az ő birtoka.

A kedve még jobban elment, s próbálta meggyőzni magát, hogy várjon reggelig az összetűzéssel, de drágán megfizetett azért, hogy megtanulja, ne söpörje a szőnyeg alá a problémákat, ezért elindult ahhoz a házhoz vezető hosszú ösvényen, ahol felnőtt. Bekötött szemmel is felismerte volna a lába alatti téglák ismerős mintázatát, azt a pontot, ahol a járda lejteni kezdett, ahol elkanyarodott, hogy kikerülje egy régi, viharban kidőlt tölgyfa gyökereit. A négy kecses oszloppal ellátott veranda felé közeledett. Ha végighúzta volna az ujját a hozzá legközelebb eső törzsén, megtalálta volna a helyet, ahová Diddie El Doradójának kulcsával be levészte a monogramját.

A házban világoosság volt. Próbálta megmagyarázni magának, hogy gyomrában a különös érzést a meleg étel hiánya okozza, de nem csaphatta be magát. Mielőtt elindult a városba, szűk ciklámen toppal próbálta felturbózni az önbizalmát, amiből kilátszott a hasa, egyenesszárú csípőnadrággal, mely kiemelte hosszú lábát, s fekete körömcipővel, amiben majdnem száznyolcvan centi magas lett. Öltözetét fekete motorosdzsekivel és borsószem nagyságú hamis gyémánt fülbevalóval egészítette ki, amivel azt helyettesítette, amit zaciba vágott. A hangulatát azonban semmi sem dobta fel, s ahogy most átvágott régi otthona tornácán, szomorúan kopogó sarokkal, eszébe jutott, mit veszített. Sugar Beth Carey... már nem lakik itt.

Kihúzta magát, felvetette az állát, megnyomta a csengőt, de az ismerős hét hangú harang helyett fülsértő, kéthangú gongot hallott. Ki merte kicserélni a Frenchman's Bride harangját?

Az ajtó kinyílt. Egy férfi állt előtte. Magas volt. Dölyfös.

Lehet, hogy tizenöt év eltelt, de Sugar Beth azonnal felismerte, mielőtt megszólalt volna.

–Hello, Sugar Beth.

–Remegsz, mi? - mondta egy gyűlöletes hang. – Ha jó leszel, nem bántalak.

GEORGETTE HEYER: Ördögfióka

Második fejezet

Sugar Beth nagyot nyelt, s majdnem elakadt a hangja.

–Mr. Byrne? - A férfi vékony, zord ajka alig mozdult.

–Így igaz. Mr. Byrne.

Sugar Beth levegő után kapkodott. Tallulah nem említette, hogy a férfi vette meg Frenchman's Bride-ot, persze ő csak arról adott hírt, amit tudatni akart Sugar Bethszel.

Visszapörgött az idő. Huszonkettő. Ennyi éves volt a férfi, amikor szinte még gyerekként Sugar Beth derékba törte a karrierjét.

Colin akkor nagyon furcsán festett daruszerű alakjával túl magas volt, túl vézna, a haja túl hosszú, az orra túl nagy, túl bizarr mindene, a megjelenése, az akcentusa, a viselkedése egy déli kisvároshoz. A lányok természetesen odavoltak érte. Mindig feketében járt, többnyire viseltes ruhákban, selyem, rojtos, csipőig érő sálakkal a nyakában. Olyan kifejezéseket használt, mint irtón borzasztó, ne piszmozgjanak és egy kicsit rozogák vagyunk, nemde?

Amikor meghallotta, hogy a fiúk arról sugdolóznak, hogy homoszexuális, lenézett rájuk, s azt felelte, bőknak veszi, hisz a világon oly sok nagy ember volt homoszexuális.

„Én sajnós”, mondta, „heteroszexuális létre ítéltetem a földön. Csak remélni tudom, hogy önök közül néhányan szerencsésebbek lesznek.” De a fiatal tanár, aki Sugar Beth emlékezetében élt, csak halvány mása volt annak a tekintélyes férfinak, aki előtte állt. Byrne most is furcsa volt, de sokkal

nyugtalanítóbb módon. Idomtalan teste atlétatermetűvé és izmossá vált. Bár most is sovány volt, de nem kórosan vézna, s végre arca koravén helyett érettnek látszott, még sasorra és arccsontjai is, amelyek valaha keszegnek tűntek, most patriciusi benyomást kölcsönöztek neki.

Sugar Beth messziről megérezte a pénz szagát, mely a férfit füstfelhőként vette körül. Amikor utoljára látta, a haja a vállát verdeste. Most ugyanolyan sűrű volt, de rövidre vágták és összeborzolták, mint egy filmsztárnak. Hogy egy drága szalon termékétől vagy az egészségtől csillogott-e, nem lehetett tudni, de egy biztos volt. Ilyen frizurát Parrishben nem vágtak.

Bordás, Armani feliratos garbót viselt és fekete, arany hajszálcsíkos gyapjúnadrágot. Nemcsak a testét építette, hanem az ízlését is.

Sugar Bethnek nem sokszor kellett felnéznie férfira, különösen nem, amikor túsarkút viselt, most azonban kénytelen volt. Ugyanabba a gőgös jadezöld szempárba pillantott, amire emlékezett. Ismét lángra lobbant benne a régi harag.

–Senki sem mondta, hogy maga van itt.

–Tényleg? Milyen érdekes. - A férfi angol kiejtése nem változott, bár Sugar Beth tudta, hogy az akcentus manipulálható. Ő például a sajátját a körülményektől függően változtatta északiról délire. - Jöjjön be. - Colin hátralépett, és betessékelte Sugar Betht a saját házába.

Sugar Beth szeretett volna bemutatni neki és elküldeni a pokolba. De többek között már azt a luxust sem engedhette meg magának, hogy elmeneküljön, ahogy az ökölrázást sem. A megvetés, ami összeszorította a férfi keskeny szájaszélét, arról árulkodott, hogy ő is pontosan tudja, milyen szúró fájdalmat okoz az invitálása. A tudat, hogy Colin azt várta tőle, hogy sarkon forduljon, adta az eltökéltséget ahhoz, hogy kihúzza magát és átlépje a küszöböt... Frenchman's Bride küszöbét.

Byrne tönkretette. Sugar Beth azonnal látta. Újabb gyönyörű déli házat gyalázott meg egy külföldi martalóc.

A kerek hall és a széles csigalépcső megmaradt, de Diddie romantikus pasztelszínei kávébarnára változtak az ívelt falakon, a régi tölgyfaburkolat pedig krétafehér lett. A kép helyére, amely valamikor a helyiséget uralta s őt ábrázolta ötéves korában rózsaszín szalagokkal díszített fehér csipkeruhában, ahogy anyja divatos cipőbe bújtatott kecses lába mellett ül, egy disszonáns absztrakt festmény került.

Diddie ragaszkodott hozzá, hogy a festő egy fehér pincsikutyát is odafessen melléjük, jöllehet soha nem volt pincsijük, sem más kutyájuk, bárhogY könyörgött is Sugar Beth. Az anyja ugyanis kijelentette, hogy ebben a

házban nem tartózkodhat olyan élőlény, aki a saját nemi szervét nyalogatja, vagy másét, ami azt illeti.

Az antik szekrény az aranyozott Marie Antoinette tükörrel és a két aranybrokát széssel eltűnt. A helyiség közepén most egy csillogó fekete zongora állt. Egy zongora Frenchman's Bride halljában... Lehet, hogy Sugar Beth avantgárd ízlésű nagymamájának tetszett volna ez az eredetiség, de Diddie minden bizonnyal forgott a sírjában.

–Lám-lám - mondta Sugar Beth még déliesebb kiejtéssel, ahogy olyankor beszélt, amikor hátrányos helyzetbe hozták. - Minden a maga keze nyomát viseli.

–Azt teszem, ami szórakoztat. - A férfi olyan leereszkedően beszélt, mint egy nemes úr, aki kénytelen szóba állni egy konyhalánnyal, de Sugar Beth megérdemelte, hogy gyűlöljék, s bármennyire is elöntötte a pulykaméreg, ideje volt szembenéznie a következményekkel. Már régóta ideje lett volna. - Írtam magának egy bocsánatkérő levelet. - Tényleg? - Colin érdektelenebb nem is lehetett volna. - Visszajött. A feladóhoz. - Ne mondja.

A férfi feltett szándéka volt, hogy itt a hallban várokoztassa. Sugar Beth nem is érdemelt mást, de esze ágában sem volt csúszni-mászni Byrne előtt. - Túl későn, most már látom. De a megbánás az megbánás. - Én nem tudom. Nekem nincs mit megbánnom. - Akkor figyeljen arra, aki épp azt teszi. Néha, Mr. Byrne egy egyszerű „sajnálom” a legtöbb, ami egy embertől telhet. - S néha a legtöbb is kevés, nem igaz?

Nem meglepő, hogy Colin nem akart megbocsátani.

Sugar Beth mentegetőzése sem hangzott szívből jövőnek, de mivel a férfi megérdemelt egy őszinte bocsánatkérést, a tisztesség úgy kívánta, hogy Sugar Beth tegyen még egy próbát. De nem itt ácsorogva a hallban, mint egy szolgáló.

Colin testtartása egy parancsolgatáshoz szokott férfi tökéletes pökhendiségét tükrözte. Csak négy évvel volt idősebb Sugar Bethnél, vagyis most a harminchetedikben járt.

Tanár-diákként ez a négy év áthidalhatatlan szakadéknak tűnt, most azonban jelentéktelennek. Sugar Bethnek eszébe jutott, milyen romantikusnak tartották a férfit a Fűzfák, ő azonban nem volt hajlandó beleszeretni olyasvalakibe, aki csökönyösen visszautasította flörtölős felkínálkozásait.

Ismét neki akart futni annak a bocsánatkérésnek, s ezúttal jól csinálni, de a gúny, amivel a férfi végigmérte, s az, ahogy otthonát megszenségtelenítette, útját állta. - Még az is lehet, hogy szívesseget tettem magának. A tanári

fizetéséből ezt soha nem vehette volna meg. Egyébként gratulálok a könyvéhez.
- Olvasta az Utolsó megállót?

Colin elegáns szemöldökének kétkedő felhúzása feldühítette Sugar Betht. - Isten az atyám, hogy megpróbáltam.

De azok a nagy szavak... - Ez igaz. Maga sohasem szerette nagyobb kihívásokkal edzenie az agyát, mint amit egy divatmagazin jelent. - Ha senki sem olvasná őket, egy rakás nő kockás poliészterben riszálna a seggét, s gondolja meg, mekkora csapás lenne az mindenki számára. Hoppá... most meg fog büntetni a durva megjegyzésemért.

Colin humorérzéke az idők során mit sem javult. - A büntetés magánál sosem használt, Sugar Beth. Az; édesanyja nem tanította meg rá.

-Diddie-nek kétségtelenül megvolt a véleménye arról, mi jó nekem és mi nem. - Sugar Beth csak annyira emelte fel a fejét, hogy haja hátraomoljon hamis gyémánt fülbevalójáról. - Tud róla, hogy megtiltotta, hogy részt vegyek a Miss Mississippi szépségkirálynő-választáson? Azt mondta, biztos, hogy én győznék, de soha nem engedné egy szem lányát annak a csiricsaré Atlantic Citynek a közelébe. Kivertem a balhét, de tudja, milyen volt Diddie, ha egyszer valamit a fejébe vett.

-Én ne tudnám?

Hát persze. Diddie volt az, aki kirúgatta Colint. Ideje volt abbahagyni a halandzsázást, s megkísérelni jóvátenni, amit már régóta kellett volna.

-Sajnálom. Tényleg. Megbocsáthatatlan, amit tettem. Sugar Bethnek nehezére esett a férfi szemébe nézni, de nem futamodott meg - Megmondtam neki, hogy hazudtam, de akkor már megtörtént a baj, és maga elhagyta a várost.

-Furcsa. Nem emlékszem rá, hogy a mama kutatott volna utánam. Különös, hogy intelligens asszony léte soha nem találta meg a módját, hogy felhívjon és megmondja, visszavonja, hogy... hogyan is fejezte ki magát?... visszaéltem a tekintélyemmel és veszélyeztettem ártatlan lánya erkölceit.

Abból, ahogy a férfi az utolsó három szót elhúzta, hallani lehetett, hogy tudja, mit művelt Sugar Beth Ryan Galantine-nel Sugar Beth piros Camarójának hátsó ülésén. - Apámmal pedig nem volt bátorságom közölni az igazat.

Griffin mégis megtudta, amikor Diddie papírai között kutatott pár hónappal a halála után, s megtalálta a Sugar Beth beismerő vallomását tartalmazó levelet. - Meg kell hagynia, hogy apám tisztességesen bánt magával. Gyakorlatilag hirdetést adott fel az újságban, amiben közölte, hogy hazudtam. - Majdnem egy év telt el addig. Kicsit megkésett, nemdebár? Akkorra már visszatoloncoltak Angliába.

Sugar Beth rá akart mutatni, hogy Colinnak nyilvánvalóan mégis sikerült visszatérnie az Államokba - a könyve fül szövegében az állt, hogy már amerikai állampolgár -, de ez úgy hangzott volna, mintha magát mentette volna. A fér fi ellépett az ajtóból, s a bárhoz ment. Egy bár Diddie Carey nappalijában... - Iszik valamit? - Colin jó házigazda módjára megkínálta, ugyanakkor elindított egy macska-egér harcot. - Már nem iszom. - Jó útra tért? - Nem. Csak nem iszom. - Sugar Beth kínlódott.

A férfi töltött magának néhány ujjnyit a szemmel lát hatóan nagyon drága malátawhiskyből. Sugar Beth már el is felejtette, mekkora keze van. Fűnek-fának elhíresztelte, hogy Colin a legpipogyaabb fráter az egész városban, de ez a péklapát kéz elárulta, hogy hazudik. Még most is furcsállotta, hogy ilyen keze legyen valakinek, aki szonetteket idéz fejből, és néha bársony fekete szalaggal köti össze a haját.

Egyik nap sokáig bentmaradtak az iskolában, s amikor kijöttek, észrevették Mr. Byrne-t a focipályán. Parrishben nem volt nagy sikere a futballnak, s még sosem láttak ilyet.

Colin egyik térdéről a másikra, a lábfejeről a combjára pattogtatta a labdát, meg se tudták számolni hányszor. Aztán cselezni kezdett, teljes erőből futva. A fiúk véleménye ez után megváltozott róla, s nem sokkal később meghívták a kosárlabdacsapatukba. - Három férj, Sugar Beth? - A férfi a csiszolt pohár köré fonta munkáskeze ujjait. - Ez még magától is szokatlan egy kicsit. - Egy dolog nem változik Parrishben. A pletykázkodás a város legkedveltebb időtöltése. - Miközben Sugar Beth hátrahúzta a kezét, hogy fekete bőrkabátja zsebébe süllyessze, hideg légáramlat csapta meg a hasát. Rövid rózsaszínű pólóján a BESTIA felirat csillogott strasszokból kirakva. Egy kicsit feltűnő volt, de leértékelve vette 5.99 \$-ért. Bármivel kiegyezett, ami divatosnak látszott. - Nagyra értékelném, ha levinné azt a láncot a kocsifelhajtómról.

Colin belesüppedt az egyik bőrfotelba, anélkül, hogy neki felajánlotta volna a másikat. - Nincs szerencséje a férfiakkal.

-Úgy gondolja?

-Futótűzként terjednek a hírek. Azt hiszem, úgy hallottam, az első férjével az egyetemen ismerkedett meg.

-Darren Tharp meglepetésszerűen tört be az életembe.

Egy ideig a Bravesben játszott. - Sugar Beth előadott egy ügyes tomahawk csapást.

–Lenyűgöző. - Colin ivott egy kortyot az italából, pohara majdnem elveszett a tenyerében, s a pereme fölött vizsgálgatta Sugar Betht. - Azt is hallottam, hogy egy másik nő miatt hagyta el magát. Szánalomra méltó.

–Samanthának hívták. Velem ellentétben neki sikerült lediplomáznia, de nem a képesítése vonzotta Darrent. Kiderült, hogy született felláció-tehetség.

A pohár félúton megállt a férfi szája felé.

Sugar Beth a legjobb szépségkirálynős mosolyát vetette rá, mely távol állt az őszintétől. Némi igazítással s ha Diddienek nem lett volna rögeszméje Atlantic City - ezzel a mosollyal sokkal többet is elérhetett volna egy koronánál a fején.

Byrne-nak nem állt szándékában mellékvágányra terelnie a beszélgetést.
- Maga pedig Hollywoodba költözött a tartásdíjból.

–Mégdolgoztam minden centért.

–De nem halmozták el szerepekkel.

–Maga nagyon édes, hogy így érdeklődött utánam.

–Valamit azonban bizonyára rosszul hallottam. Igaz, hogy a második férje akrobata volt?

–Az nagyon izgalmas lett volna, de attól tartok, hogy egy egyszerű kaszkadőr volt. Hihetetlenül tehetséges, egészen addig a napig, amíg meg nem próbált átugrani biciklivel a Santa Monica-i mólóról egy luxusjacht fedélzetére, és bele nem halt. Drogsempészetéről szólt a film, ezért azzal nyugtattam magam, hogy jó ügyért áldozta fel magát, nem mintha én néha napján nem szívtam volna el egy füves cigit a régi időkben.

–A középiskolában, amennyire én emlékszem, nem is keveset.

–Tévedés, Felség. Azt hittem róluk, hogy csak különleges illatú cigaretták.

A férfi nem mosolygott, de Sugar Beth nem is várt mást egy gránitarctól.

Pár hónappal a végzetes kunszt előtt hagyta el Cyt. Csak neki volt ekkora tehetsége csaló vesztesekhez hozzámenni.

Emmett volt az egyeden kivétel, de ő már hetvenéves volt az esküvőjükön, és a kor bölcsességet nemzett.

–Ezután egy ideig szem elől tévesztették - mondta a férfi.

–A vendéglátásban dolgoztam. Egy nagyon előkelő étteremben.

Háziasszonyként kezdte egy Los Angeles-i étteremben, de kirúgták, amiért visszafeleselt egy vendégnek. Ezután mixerként dolgozott. Amikor ezt az állását is elveszítette, lasagnát szolgált fel egy olcsó olasz étteremben, aztán átnyergette egy még olcsóbb hamburgeresre. Az volt a mélypont, amikor egy nap rajtakapta magát, hogy egy takarítócég álláshirdetését olvassa. Ekkor döbbsent rá, hogy ideje felnőnie és felelősséget vállalnia az életéért.

–Aztán kivetette a hálóját Emmett Hooperre. Az újságok nagyon közlékenyek. És szórakoztatóak. Egy mocskosul gazdag hetvenéves texasi olajmágnás feleségül vesz egy huszonnyolc éves pincérmőt.

Emmett volt a legjobb barátja, a szeretője, és az az ember, aki segített neki végleg felnőni.

Byrne Sugar Bethre emelte a poharát, mint egy unatkozó, de nagyon férfias Gucci-modell. - Fogadja őszinte részvéteimet.

A Sugar Beth torkát fojtogató gombóc megnehezítette a frappáns válaszadást, de azért sikerült neki. - Nagyra értékelem az együttérzését, de ha az ember egy ilyen idős férfihoz megy feleségül, valahol tudja, mire számíthat.

Sugar Beth örömmel látta Colin jadezöld tekintetében a megvetést. A megvetés mindig legyőzi a sajnálatot. Nézte, ahogy a férfi keresztbe teszi a lábát, mely mozdulat zavaró kombinációját alkotta a női kecsességnek és a férfierőnek. - Hercegnek szólítottuk a háta mögött. Tudta? - Természetesen. - Azt hittük, homoszexuális. - Igazán? - És felfuvalkodott. - Az voltam. Ami azt illeti, most is az vagyok. Büszke vagyok rá.

Sugar Beth azon töprengett, vajon nős-e. Ha nem, Parrish vénlányai bizonyára sorban álltak az ajtaja előtt kókuszos süteményekkel. Sugar Beth a kandallóhoz lépett, s próbált öntudatosnak látszani. - Biztos vagyok benne, hogy remekül szórakozott, amikor lezárta a kocsifelhajtómat, de én nem tudok rajta nevetni. - Én élvezem.

Colin nem úgy festett, mint aki tudja, hogyan élvezzen bármit is, kivéve talán India meghódítását. Ahogy Sugar Beth a férfi remekbe szabott ruházatát szemlélte, azon gondolkodott, ki betonozta le a cölöpöket, ki végezte el a piszkos munkát ilyen sebtében. - Nem gondolja, hogy kellemetlen lenne, ha kihívnám a rendőrséget?

–Egyáltalán nem. Az én telkem.

–Apám hagyta a kocsisínt a nagynémre 1950-ben.

–A házat igen. De a kocsifelhajtót nem. Az ma is Frenchman's Bride-hoz tartozik.

–Ez nem igaz - csattant fel Sugar Beth.

–Kiváló ügyvédem van, s nagy gondot fordít a birtokhatárookra. - Colin felállt. - Nagyon szívesen megmutatom a tervrajzot magának is. Küldök egy másolatot.

Lehetséges volna, hogy ilyen ostoba volt az apja? Miért ne.

Griffin Carey kínosan lelkiismeretes volt, amikor az ablakgyáráról volt szó, de közismerten hanyag a családjával és az otthonával kapcsolatban. Mit lehet várni egy olyan férfitől, aki ugyanabban a városban tart szeretőt, ahol a felesége lakik?

–Mit akar, Mr. Byrne? Nyilvánvalóan nem a bocsánatkérésemet, úgyhogy bökje ki.

–Megtorlást természetesen. Mit gondolt, mit?

A gyengéden kimondott szavaktól a hideg futkározott Sugar Beth hátán. Ellenállt a kísértésnek, hogy vágyakozó pillantást vessen a whiskypohár után, amit a férfi az imént tett le, de majdnem öt éve nem ivott egy kortyot sem, s nem ma este akarta elkezdni. - Mégis mit akar, hol parkoljak?

–A legkevesbé sem érdekel. Talán egy régi barátja majd kisegíti.

Eljött a pillanat, hogy dühbe guruljon, de elfelejtette, hogyan. A férfi felé lépdelt enyhén ringatva csípőjét, noha ezerévesnek érezte a csontjait. - Látja, most nem gondolkodik tisztán. Már elvesztettem három férjet és két szülőt, ezért ha tényleg meg akar büntetni, akkor mélyebbre kell ásnia egy vacak kocsifelhajtónál. - Sajnálattal magunkat?

Pontosan így hangzott, és Sugar Beth szerette volna elharapni a nyelvét. De csak felhajtotta a dzsekije gallérját és az ajtóhoz ment. - Csessze meg, Mr. Byrne! És csessze meg a sajnálatát!

Alig tett három lépést, amikor parfümillat csapta meg az orrát. A szíve a torkába ugrott, mikor Colin megfogta a karját és maga felé fordította. - Mit szólna ehhez a büntetéshez?

A férfi hideg, zord arckifejezése Darren Tharpra emlékeztette, amikor olyan pofont kevert le neki, amitől csillagokat látott. De Colin Byrne az erőszak egy másik fajtáját forgatta a fejében. Mielőtt felocsúdíthatott volna, a férfi lehajtotta a fejét, és brutálisan durva, kemény csókkal az ajkára forrasztotta a száját.

Hányféle csók létezett? Imádó anyjának puszijai. Tallulah nénikéjének száraz ajkú érintései. Szenvedéllyel átítatott tinédzser smárolások Ryannel. Aztán sorozatban jöttek olyan férfiak csókjai, akikre alig emlékezett, azt kivéve, hogy mindegyiknek kétségbeesés íze volt. A megváltás Emmett

csókjainak formájában érkezett, a kedvesség, szükség, félelem és végül a beletörődés csókjai.

Az utolsó csókot Emmett lányától, Delilah-tól kapta, aki a nyakába ugrott, és nyálas nyomot hagyott az arcán. Jobban szeretlek, mint bárki mást a földön, Sugar Beth.

Mennyi csók, mégsem emlékezett egyre sem, ami ehhez fogható lett volna. Hideg. Számító. Megalázni vágyó.

Byrne ráérősen szolgáltatót igazságot. A tenyerébe fogta Sugar Beth állát, kényszerítette, hogy nyissa szét az ajkát, csupán annyira, hogy a nyelvével belehatoljon. Sugar Beth nem viszonzta a csókot, de nem is ellenkezett. Nem lépődött meg, amikor Colin keze a mellére siklott. Sőt, várta.

Mint egy orvosi vizsgálaton, mintha a bőre alatt nem is létezett volna igazi ember, csak lélektelen csont és hús.

A férfi hatalmas kezébe vette a mellét, és simogatta a hüvelykujjával. Amikor hozzáért a mellbimbójához, Sugar Betht elöntötte a vágy. Csontig hatoló vágyakozás fogta el, hogy valaki kedves legyen hozzá, ami furcsa kívánság volt valakitől, aki azt maga is szűkmarkúan osztogatta.

A férfi végül visszahúzódott, Sugar Beth arcán pedig enyhén érezni lehetett a whisky szagát, amit megivott. - Azt mondta, a szájába dugtam a nyelvemet és megfogtam a mellét. - A jadezöld szempár a tekintetébe fűrődött. - Ezt hazudta az anyjának, nem igaz, Sugar Beth? Ezzel a hazugsággal távolított el.

-Igen.

Colin végighúzta hüvelykujját Sugar Beth alsó ajkán. Egy másik férfítől akár a gyengeség jele is lehetett volna. Sugar Beth megbánással tartozott neki, de mostanra már csak egy parányi méltósága maradt, s inkább meghalt volna, minthogy egyetlen könnycseppet is ejtsen.

Byrne leengedte a karját. - Már nem hazugság.

Sugar Beth összeszedte maradék erejét, ami majdnem teljesen elhagyta, és sikerült annyira megacéloznia magát, hogy felemelje a kezét és megérintse a férfi arcát. - Egész idő alatt undorodtam attól, hogy hazugságban kellett élnem. Köszönöm, Mr. Byrne. Tisztára mosta a lelkiismeretemet.

Colin hűvösnek érezte a lány tenyerét az arcán, s rájött, hogy Sugar Bethé lett az utolsó szó. Megdöbrent. Diadalt kellett volna éreznie. Mindketten tudták. Sugar Beth mégis megpróbálta megfosztani tőle.

A száját nézte, amit megkínzott. Nem olyan íze volt, mint számított rá - nem mintha bármire is számított volna, mivel nem tervezte meg előre a

támadást. Tudat alatt mégis a Sugar Beth lényegét jelentő ravaszságra, kicsinyességre és hatalmas egoizmusra készült. Tükröm, tükröm, mondd meg nekem, ki a legszebb a vidéken? Te! Te! Te! De valami mást tapasztalt - valami keménységet, határozottságot, pimaszságot. Legalább az utolsó ismerős volt.

Sugar Beth mutatóujjával a férfira bökött, mintha egy pisztollyal egyenesen az önérzetén akart volna átlőni. A bölcsek kurtizán mosolyát villantotta Colinra, mielőtt meghúzta a ravaszt. - Viszlát, Mr. Byrne.

Bang. Azzal elment.

A férfi mozdulatlanul állt. Sugar Beth - fűszeres, szexet, megátalkodottságot árasztó - illata azután is ott maradt a levegőben, hogy a bejáratú ajtó becsukódott. A durva csókkal vége kellett volna, hogy legyen. De csak felszakadtak a régi sebek.

Tizennyolc éves korában ő volt a legszebb teremtes, akit Parrish lakói valaha láttak. Amikor nézték, ahogy a város középiskolájának bejáratához lépked, olyan volt, mintha a művészi tökéletességre fejlesztett szexualitást látták volna mozgásban: az a hosszú láb, az a ringó csípő, az a hullámló mell, az a csillogó szőke haj.

A fiúk egymásnak mentek, miközben nézték, s hordozható magnójukból zenei aláfestés szólt. Billy Ocean azért könyörgött, hogy életre keljen és szálljon be a kocsijába.

Bon Jovinak elég volt egyetlen pillantás, hogy imába foglalja a nevét. Cutting Crew szíves örömet meghalt volna a karjaiban. Sikertől valahogy térdre kényszerítenie az összes nagy rockcsapatot, a Guns n' Rosest, a Poisont, a Whitesnake-et, akik könyörgtek szeretetének morzsáit.

Sugar Beth még mindig gyönyörű volt. Férfigyilkos halványkék szeme és arcának szimmetrikus vonásai a sírig el fogják kísérni, szőke hajzuhataga egy Playboy-szám címlapjára kínálkozott, amint legyezőszerűen szétterül egy szaténpárnán. Harmatos frissessége azonban eltűnt. Keményebbnek és idősebbnek látszott harminchárom évesnél.

Le is soványodott. Colin látta az inakat hosszú nyakán, az ereket vékony csuklóján. A szexualitás azonban most is ugyanúgy áradt belőle. Lehet, hogy a rózsa elhervadt, de a tövisek megmaradtak. A férfi fogta az italát, s elkomorultan helyet foglalt egy fotelben. Ahogy körbenézett a luxusotthonban, amit a pénzén vett, eszébe jutott kőműves írányának megvetése, amikor kénytelen-kelletlen visszatért Angliába, miután kirúgták tanári állásából.

„Szégyent hoztál rám, mi? Ennyit rólad és az anyádról.

Most majd tisztességes munkát vállalsz, mint mindannyiunk.” Colin már csak ezért sem tudott megbocsátani Sugar Beth Careynek.

Felemelte a poharát, de még a tízéves whisky sem tudta elhessegetni előle a Sugar Beth tekintetéből sütő dacot. A csókba palástolt megtorlás ellenére még mindig Sugar Beth érezte nyeregben magát. Colin félretette a poharát, s eltöprengett, pontosan hogyan is verje ki Sugar Beth fejéből ezt a képtelenséget.

–Valami rosszat csináltam? A szemérmes emberek úgy bámultak rám, mintha nem akartak volna hinni a szemüknek!

GEORGETTE HEYER: A nagy Szofi

Harmadik fejezet

Sugar Beth megette reggelire a burgonyaszirmot, s Gordonra pillantott, aki ellenséges tekintettel somfordált be a konyhaajtón. - Tedd túl magad rajta, rendben? Nem én tehetek arról, hogy Emmett jobban szeretett engem, mint téged.

A kutya pszichotikus Christopher Walken arckifejezéssel próbálkozott, de a bassetek csődöt mondtak, amikor fenyegetést kellett volna produkálniuk. - Szánalmas.

Gordon sértettnek látszott.

–Rendben, semmirekellő. - Sugar Beth felállt az asztaltól, átvágott a nappalin és kinyitotta a bejárati ajtót. Ahogy a kutya elhaladt mellette, megpróbált nekimenni, de Sugar Beth ismerte a trükkjeit és oldalt lépett, majd követte Gordont a szabadba egy újabb hideg, nyirkos februári reggelre.

Mivel ez Mississippi volt, a jövő héten még cudarabb idő is lehet. Imádkozott, hogy addigra már ne legyen itt.

Miközben Gordon körbeszaglászott, Beth a Frenchman's Bride-ra pillantott. Próbált nem gondolni a tegnapi este Colin Byrne-nal történt találkozásra. Legalább addig nem omlott össze, amíg a kocsiszínbe ért. A régi büntudat pókhálóként ragadt rá. Jobban kellett volna igyekeznie,

hogy jóvátegye, amit elkövetett, de még nyilvánvalóan nem nőtt fel annyira, mint szeretete volna.

Miért pont Cohnnak kellett megvennie Frenchman's Bride-ot? Ha tájékoztatta is valaha a sajtót, hogy visszatért Parrishbe, Sugar Beth lemaradt a hírről. Pedig a férfi úgy tűnt, mintha sütkérezett volna a népszerűségben, annak ellenére, hogy nem adhatott sok interjút. Még a könyvborítón szereplő fénykép is régi és szemcsés volt, vagy Sugar Bethnek jobban fel kellett volna készülnie a férfival való találkozásra.

A puszpángsövényhez lépett, ami a birtokaik határát jelölte, s széthúzta az alsó ágakat. - Itt bújj át, gonosz dög.

Gordon most az egyszer nem ellenkezett. - Hadd legyenek rád büszke.

Az állat pár percig szimatolt, aztán talált egy megfelelő helyet a pázsit közepén, és elvégezte a dolgát.

-Jó kutya. - Sugar Beth hirtelen azt vette észre, hogy Gordon cseppet sem megrémülve a pompázatosságától, a ház felé trappol. - Gyere vissza.

Gordon természetesen rá se hederített. - Komolyan beszélek. Be kell mennem a városba, és ha nem jössz vissza, itt hagylak.

Nem volt benne biztos, de mintha a kutya kikoszarazta volna. Nézte, ahogy felbaktat a lépcsőn a verandára. Rendben. Tegyel meg nekem egy szívességet, és ne gyere haza! - Fajtája szokásaival ellentétben Gordon nem szeretett elcsászklálni. Túlságosan nagy élvezetet talált ahhoz Sugar Beth kínzásában, hogy világgá menjen. Sugar Beth visszafordult a kocsisín felé. Milyen ember lehet az, akit még a kutyája is gyűlöl?

Fogta a táskáját, a fejébe nyomott egy nagy szalmakalapot és elindult, hogy átkutassa a indóházat a festményért.

De ahogy a kocsija felé közeledett a felhajtón, az ablaktörlője alatt egy tilosban való parkolásért járó bűn tetőcédulát talált. Hihetetlen. Bedugta a napellenző tokjába, és behajtott a városba.

Diddie-vel minden évben elmentek húsvéti főkötőt venni, amíg Sugar Beth hatodikos korában fel nem lázadt.

Diddie orrlukai úgy jártak, mint a pillangó szárnya, amikor zokon vett valamit. „Te hálátlan gyerek. Honnan tudja a mi drága Urunk, hogy Feltámadás napja van, ha azt látja, hogy fedetlen fővel ülsz a templomban, mint valami pogány? Erre válaszolj, Miss Sugar Beth!” Sugar Beth hasonlóképpen remegtetta az orrlukait.

„Tényleg azt hiszed, hogy Jézus Krisztus a sírjában marad, ha én nem viselek kalapot?” Diddie felnevetett, és elment cigarettára gyújtani.

Sugar Bethben olyan erősen lobbant fel szerető, tőkélet len anyja után a vágy, hogy az már fájt, az apja iránt viszont csak keserű érzéseket táplált. „Ugye nem az igazi apám, Diddie? Valaki más ejtett teherbe, aztán ő csak feleségül vett?” „Sugar Beth Carey, vigyázz a szádra. Az, hogy az apád egy elvetemült ember, még nem jelenti azt, hogy én is az vagyok. Soha többé nem akarok ilyesmit hallani tőled.” Az, hogy Sugar Beth ezüstkék szeme tőkéletesen meg egyezett az apjával, lehetetlenné tette sokáig fenntartani azt az ábrándot, hogy Diddie-nek titkos szeretője volt.

Gyanította, hogy a szülei házassága elkerülhetetlen volt, de össze nem illőbb pár nem is lehettek volna. Diddie egy helyi kereskedő kivételesen szép, életvidám lánya volt.

Griffin a Carey Ablakgyár örököse. Az alacsony, semmitmondó külsejű, sziporkázóan intelligens Griffint lenyűgözte Parrish bálkirálynője, míg Diddie titokban megvetette a fiút, akit egy „csúnya kis varangynak” tartott. Ugyanakkor mohón sóvárgott minden után, amivel ez a frigy elhalmozhatta.

Griffinnek tudnia kellett, hogy Diddie képtelen lesz úgy imádni, ahogy ő szeretné, mégis feleségül vette, aztán megbüntette azzal, hogy nyíltan együtt élt egy másik nővel.

Diddie azzal állt bosszút, hogy úgy tett, mintha nem érdekelné. Végül Griffin emelte a tétet azzal, hogy hátat fordított annak, akit Diddie a legjobban szeretett... a lányuknak.

Kölcsönös gyűlöletük ellenére soha egyiküknek a fejében sem fordult meg a válás. Griffin volt a város gazdasági vezetője, Diddie a társadalmi és a politikai életé. Egyikük sem akart lemondani arról, amit a másik adott neki, a házasságuk folytatódott, pusztító nyomában magukkal vonszolva egy zavarodott kislányt.

Sugar Beth befordult a Valleyre. Az egy háztömbből álló utca, aminek a végén ott rostokolt az elhagyatott indóház, megmenekült a város újjálesztési kísérleteitől, s Sugar Beth leparkolt az aszfalton. Miközben a düledező vöröstéglás épületet nézte, megpillantotta a helyet, ahol Colin Byrne modellt állt a homályos képhez a könyvborítón.

Az indóház tetejéről lefújt néhány cserepet a szél, ősi falfirka csúfította a szilánkosra tört furnérlemezt, amivel bedeszkázták az ablakokat. A dudvával benőtt sínek mellett konzervdobozok és törött üvegek heverték szanaszét. Miért gondolta Tallulah olyan fontosnak megtartani ezt a régi romhalmazt? A nagynénje megszállottja volt a helyi történelemnek, ahogy Sugar Beth apja is, és nyilvánvalóan nem tartotta volna bölcs dolognak ledózerolni az épületet.

Miközben kiszállt a kocsiból, a levélre gondolt, amely összegyűrve lapult táskája mélyén:

Drága Sugar Beth!

Rád hagyom a kocsisínt, az indóházat és természetesen a festményt, mert te vagy az egyetlen élő rokonom, s viselkedésed ellenére a vér nem válik vízzé. Az indóház egy romhalmaz, de mire megvettem, már nem maradt energiám és pénzem, hogy felhíjtassam. Az, hogy hagyták így az enyészetté válni, nem vet jó fényt a városra. Biztos vagyok benne, hogy szeretnéd majd eladni, de kétlem, hogy fogsz rá vevőt találni. Még a Parrishi Társadalomfejlesztési Társaság sem tiszteli eléggé a történelmet.

A kocsisín bejegyzett történelmi nevezetességű hely. Lincoln műtermét őrizd meg jelenlegi állapotában. Ha nem, minden az Egyetem kezébe kerül. Ami a festményt illeti... Vagy megtalálod, vagy nem.

Melegen ölel:

Tallulah Shelborne Carey

Ui.: Bármit is mondott az anyád, Lincoln Ash szeretett engem.

Diddie-t az örületbe kergette Tallulah azzal a rögeszméjével, hogy ő Lincoln Ash életének nagy szerelme. Azt mondta, hogy Ash vissza fog menni érte Parrishbe, mihelyt manhattani gyűjteményes kiállításának vége, de az utolsó előtti napon elütötte egy busz. Diddie mindenkinek azt mondta, hogy a festmény csak Tallulah képzeletének szüleménye, de Griffin ezt cáfolta. „Tallulahnál van a festmény. Láttam.” Mikor azonban Diddie faggatni kezdte a részletekről, csak nevetett.

Tallulah nem volt hajlandó megmutatni a képet, mondván, hogy ez az egyetlen, ami Lincolnból maradt neki, s nem fogja megosztani a kíváncsiskodókkal vagy azokkal a fontoskodó műkritikusokkal, akiket Ash egész életében megvetett. „A halálom után annyit bámulhatja a világ, amennyit akarja. Most azonban megtartom magamnak, amim van.” Sugar Beth bedugta a kulcsot a zárba. Az ajtó elvetemedett, a vállával kellett betolnia. Amint belépett, valami feléje repült. Felsikoltott és lebukott. Amikor a szíve megint normális ritmusban vert, még mélyebben a fejébe nyomta cowboykalapját, s beljebb merészkedett a helyiségbe.

Az indóház valamikori kis várótermének öreg padjain vastag rétegben állt az orrfacsaró madárürülék. Az egyik falon rozsdás csíkok futottak végig, a

padló közepén bűzös tócsa terjengett, régi csontok, törött bútorok heverték szanaszét. A jegykiadó ablak alatt egy kupac mocskos takaró, régi újságok és üres konzerves dobozok jelezték, hogy valamikor itt húzta meg magát valaki. Kiújult Sugar Beth porallergiája, s tüsszögni kezdett. Amikor jobban lett, elővette a zseblámpát, amit magával hozott, és a festmény keresésére indult.

A várótermen kívül az indóházban helyet kaptak raktárhelyiségek, lomtárak, egy iroda a jegykiadó fulke mögött, nyilvános vécék, melyek kiálló csövek, mocskos és törött porcelán mosdók és hatalmas mennyiségű szemét visszataszító tárhelyévé váltak. Az elkövetkezendő két órában szétforgácsolódott bútorokat, ládákat, iratszekrényeket, egér ürületeket és egy döglött madarat fedezett fel, amittől a hideg futkározott a hátán. A festménynek azonban a nyomát sem lelte.

Piszkosan, tüsszögve, kimerülten rogyott le egy padra.

Ha Tallulah nem a kocsiszínben és nem is az indóházban rejtette el a festményt, akkor hová tette? Holnaptól egyesével fel kell keresnie Tallulah kanasztaklubjának még élő tagjait. Szent kötelességüknek érezték, hogy pletykáljanak a nagynénjéről, de ők voltak Tallulah legjobb barátai, s nagy valószínűséggel a titkait is ismerték. Tovább rontott a hangulatán, hogy már csak ötven dollárja maradt. Ha enni akar, el kell mennie dolgozni. - Elbűvölő ez a hely.

Sugar Beth tüsszentett, aztán megfordult, s Colin Byrne-t pillantotta meg az ajtóban. Úgy festett, mint aki épp egy sétáról érkezett az ingoványból: csizma, sötétbarna nadrág, bársonykabát, divatosan kócos frizura. Az azonban, ahogy hideg tekintetével méregette, Sugar Betht inkább egy vadászra, semmint egy civilizált britre emlékeztette. - Ha azért jött, hogy letámadjon, jobb ha felköt egy herevédőt, mert legközelebb nem leszek olyan elnéző. - A testem minden mennyiségben nem tudja leküzdeni a mérget. - Colin márkás szemüvegének egyik szarát ingének nyitott gallérjába akasztotta, s néhány lépést tett befelé. - Érdekes, hogy Tallulah magára hagyta az indóházat, de tekintve a családjára iránt táplált érzéseit, nem is olyan meglepő. - Jó árat kérek érte, ha meg akarja venni. - Nem, köszönöm. - Gazdaggá tette. Hálásabb is lehetne. - Az Utolsó megálló a városról szól. Az indóház egy metafora benne. - Azt hittem, a metafora egy fogyókúra ital. Maga mindig úgy öltözik, mint egy csavargó? - Amilyen gyakran csak lehet. - Hülyén áll magának. - Maga viszont egy valószínűségi divatdiktátor. - A férfi lebecsülő pillantást vetett a piszkos farmerre és a mocskos pólóra.

Sugar Beth levetette cowboykalapját, és lesimított az arcáról egy pókhálót. - Borzalmas tanár volt. - Borzalmasan jó. - Colin arrébb pöckölt

csizmája orrával egy kábeldarabot. - A tanároknak táplálniuk kellene a diákok önbizalmát.

Maga varangyoknak szólított bennünket. - Csak a szemükben. A hátuk mögött rosszabbnak.

Colin valóban borzalmas tanár volt, gúnyos, bíráló és türelmetlen. De hébe-hóba csodálatos is tudott lenni. Sugar Beth emlékezett rá, hogy amikor felolvasott nekik, a szavak úgy áradtak a nyelvéről, mint a fekete zene. Az osztályteremre néha olyan csend borult, mintha éjszaka lett volna, és Sugar Beth azt képzelte, hogy egy tábortűz körül ülnek valahol a sötétben. Colinnak érzéke volt hozzá, hogy inspirálja a legkevésbé ígéretes diákokat is, és a legbutábbak azon kapták magukat, hogy könyvet olvasnak, a sportolók, hogy verseket írnak, a félénkek, hogy kezdenek kiállni magukért, ha másért nem, hogy Colin sértő ledorongolásával szemben megvédjék magukat. Sugar Bethnek eszébe jutott, hogy Mr.

Byrne volt az a tanár is, akitől megtanulta, hogyan kell megírni úgy egy bekezdést, hogy annak értelme legyen.

Miközben visszatette a kalapját, a férfi undorodva a posványos vizet nézte a padlón. - Igaz, hogy nem ment el az apja temetésére? Ez még magától is alávaló. - Halott volt. Szerintem nem vette észre. - Sugar Beth felállt a padról. - Láttam, hogy az én ingatlanom előtt fényképezte le magát a könyvéhez. Szerzői jogdíjat kérek.

Néhány ezer megteszi. - Pereljen be.

Sugar Beth félretolt néhány csövet. - Pontosan minek jött? - Kárörvendeni, természetesen. Mi mászt gondolt?

Sugar Beth szerette volna felkapni az egyik törött szék lábát, s megsorozni vele a férfit, de Colin valószínűleg visszaütött volna, így inkább kényszerítette magát, hogy megőrizze a józanságát. - Milyen jól ismerte a nénikémet? - Nagyon. - Colint a szenny cseppet sem tántorította el, mikor a jegykiadó ablakhoz lépett, hogy megvizsgálja. Mint a történelem lelkes híve, felbecsülhetetlen adatforrás volt, de szűk látókörű. Egyáltalán nem kedveltem. - Azért remélem, tudott vele aludni.

Colin végighúzta az ujját az egyik vasrácsra, megnézte, milyen poros lett, majd elővett a zsebéből egy hófehér zsebkendőt, hogy letörölje. - Sokan kételkednek benne, hogy a festmény létezik.

Sugar Beth megkímélte magát attól, hogy megkérdezze, honnan tudja a férfi, hogy azt keresi. Mostanra a városban már mindenki tisztában volt Tallulah végrendeletével. Létezik. - Én is így gondolom. De maga honnan

tudja? - Nem tartozik magára. - Sugar Beth egy halom ládára mutatott. - Van mögöttük egy döglött madár. Tegye hasznossá magát, és vigye ki innen.

Colin a ládák felé sandított, de a kisujját se mozdította, hogy bármit is tegyen. - A nénikéje féleszű volt. - Családi vonás. Ne várja tőlem, hogy szégyelljem. A jenkik elzárták a világ elől félcédulás rokonaikat, mi a város főterén grasszálunk velük. Maga nős? - Voltam. Özvegy vagyok.

Ha nem javult volna meg, Sugar Beth megkérdezte volna, hogy a humorával vitte-e a sirba. Kíváncsi volt, miféle nő az, aki összekötötte az életét egy ilyen gáncoskodó, lehetetlen alakkal? Aztán eszébe jutottak a középiskolás lányok, akik még azután is Colin után vágyakoztak, hogy ő egy keresetlen letolással a lékükbe tiport. Nehéz természetű férfiak. Sugar Beth örült, hogy leszokott róluk.

Colin felhagyott a jegykiadó ablak mustrálásával. - Meséljen arról, miért maradt távol az apja temetéséről. - Miért érdekli? - Író vagyok. Lenyűgöznek az önimádó elmék. - Esküszöm, hogy megfájdul a fejem a nagy szavaktól. - Maga nagyon okos volt. - Colin az ácsszerkezetet tanulmányozta. - Vágott az esze, de nem használta semmi hasznosra. - Most megint a divatmagazinnal akar sértegetni. - Hiányozni a temetésről nagy merészség. - Fodrászhoz kellett mennem.

A férfi várt, de Sugar Bethnek nem állt szándékában részleteket közölni arról a szörnyű évről. Nagyon jól indult. Ő volt a legnépszerűbb elsőéves az Ole Missen, s annyira elragadta az egyetemi élet forgataga, hogy teljesen megfeledezett a Fűzfáról, semmibe vette a telefonhívásait, nem is találkozott velük, amikor elmentek meglátogatni. Aztán az egyik januári reggelen Griffin felhívta, és közölte vele, hogy Diddie az éjjel agyvérzésben meghalt. Sugar Beth vigasztalhatatlan volt. Már azt hitte, ennél rosszabb nem történhet vele, amikor hat héttel később Griffin bejelentette, hogy feleségül veszi régi szeretőjét. Arra számított, hogy Sugar Beth majd az első sorban ül a templomban az esküvőn. Sugar Beth üvöltött, hogy gyűlöli, hogy soha többé nem teszi be a lábát Parrishbe, s annak ellenére, hogy az apja megfenyegette, kitagadja az örökségből, betartotta a szavát.

Az esküvő napját ágyban töltötte Darren Tharppal, rossz szexszel próbálva enyhíteni a bánatát. Nem sokkal később, amikor Griffin Diddie dolgait rendezte, megtalálta Sugar Beth bűnbánó beismerését. Napok belül mindenki megtudta, mit tett Colin Byrne-nal, s az emberek, akik eddig csak nem kedvelték, most meggyűlölték. A Fűzfák, akiket már eddig is bántott, hogy cserbenhagyta őket, ezután soha többé nem beszéltek vele.

Nem békülhetett ki az apjával. Griffin alig három hónappal a házasságkötése után szívinfarktust kapott és meghalt. Sugar Beth csak ekkor

tudta meg, hogy apja beváltotta a fenyegetését az örökséggel kapcsolatban. Öt hónap leforgása alatt elvesztette az anyját, az apját, a legjobb barátait és Frenchman's Bride-ot. Még túl fiatal volt ahhoz, hogy tudja, ez még csak a kezdet. - Igaz, hogy három nappal azután, hogy Griffint eltemették, férjhez ment? - kérdezte Byrne anélkül, hogy valódi érdeklődést mutatott volna a válasz iránt. - Mentségemre legyen mondva, vödröket sírtam tele a szertartás alatt. - Megható.

Sugar Beth elővette a kulcsot. - Felemelő volt magával beszélgetni, de be kell zárnom, mert még dolgom van. - Manikűr és masszázs? - Később. Előbb találnom kell egy állást.

Egy sötét szemöldök a magasba szaladt. - Munkát? Ezt nem hiszem el. - Unatkozom, túl sok a szabadidőm. - Az újságok szerint Emmett Hooper elszegényedve halt meg, de magának csak csurrant-cseppent valami.

Sugar Beth Gordonra gondolt. - Ó, hogyne.

Colin körülnézett a borzalmas állapotban lévő indóházban, aztán feldühítette azzal, hogy elhúzta szája egyik sarkát, ami, mint Sugar Beth rájött, egy borotvaéles mosoly akart lenni. - Maga tényleg csődbe jutott, ugye? - Csak amíg meg nem találom a festményt. - Ha megtalálja. - Meg fogom. Számíthat rá. - Ahogy Sugar Beth elment a férfi mellett az ajtó felé, kényszerítenie kellett magát, hogy ne fusson. - Sajnálom, hogy nem maradhat tovább.

Colin komótosan követte kifelé, mosollyal megalkuvást nem ismerő ajkán. - Hadd legyenek biztos benne, hogy jól értem. Tényleg dolgoznia kell, hogy megélhessen? - Nagyon jól csinálom. - Sugar Beth nagyobb erővel fordította rá a kulcsot, mint kellett volna. - Megint pincérkedni fog? - Tisztességes munka. - Sugar Beth elindult a kocsi felé, s megpróbált úgy tenni, mintha nem szökni akarna. Éppen amikor odaért, szólalt meg a férfi az indóház lépcsőjéről. - Ha nem talál munkát, jöjjön el hozzám. Lehet, hogy tudok ajánlani valamit. - Rendben, a szaván fogom. - Sugar Beth felrántotta a kocsi ajtaját, aztán szembefordult Colinnal. - Ha nem akarja, hogy elfajuljon a területháború, estére szedje le a felhajtómról azt a láncot.

Colin remekül mulatott. - Ez fenyegetés, Sugar Beth? - Hallotta. - Sugar Beth bepattant a kocsiba és elhajtott.

Mikor belenézett a visszapillantó tükörbe, látta, hogy a férfi csillogó új Lexusának oldalához dőlve áll, elegánsan, szórakozottan, zárkózottan. Kösztívű gazember.

Később megállt egy parkolóban, szétnyitott egy újságot a kormánykeréken, és végignézte az álláshirdetéseket. Nem kell sokáig

dolgoznia, emlékeztette magát, csak amíg meg nem találja a festményt. Aztán visszamegy Houstonba.

Senki sem keresett pincéernőt, ami nem is volt baj, hiszen a gondolatától, hogy hamburgert szolgáljon fel azoknak, akiknek régen parancsolgatott, felfordult a gyomra. Három lehetőséget karikázott be: egy pékséget, egy biztosítási ügynökséget és egy régiségboltot, aztán hazahajtott, hogy gyorsan letusoljon. A bejáratí ajtajának egy térképmásolatot támasztottak. Kinyitotta és látta, hogy Colinnak igaza volt. A kocsibejáró a Frenchman's Bride-hoz tartozott.

Csüggedten lezuhanyozott, halványan kifestette a szemét és a száját, felcsavarta a haját, s belebújt a legkonzervatívabb ruhájába, amije létezett, egy ősrégi Chanel szoknyába és egy fehér pólóba. Hozzá málnaszínű kardigánt, nejlonharisnyát és csizmát öltött, majd távozott. Mivel a biztosítási ügynökség ajánlotta a legtöbb pénzt, úgy döntött, ott kezd. Sajnos a személyzetis pult mögött Laurie Ferguson ült.

Sugar Beth kedvelte Laurie-t az iskolában, s nem is emlékezett rá, hogy bármi alávalót követett volna el ellene, de hamarosan kiderült, hogy Laurie máshogy emlékszik. - Nos, Sugar Beth Carey, hallottam, hogy visszajöttél, de arra nem számítottam, hogy itt találkozunk. - Laurie sűrű haja most nem barna, hanem mélyvörös volt, apró, éles vonásaihoz túl nagy fülbevalót viselt. Amerikai zászlóval díszített műkörmével az íróasztalon kopogott. - Szóval munkát keresel. - Nagyot szívott a cigarettájából, miközben Sugar Beth helyel sem kínálta. - Meg kell értened. Csak olyat vehetünk fel, aki komolyan karriert akar építeni nálunk.

Sugar Beth szerint egy átlagos irodai munka nem éppen karriernek számított. - Kevesebbel be sem érem. - Olyat keresünk, aki hosszú távra gondolkodik. Parrishben szándékozol maradni?

Sugar Beth tudta, hogy ez fog következni. Kénytelen volt hazudni. - Talán hallottad, hogy van itt egy házam. - Ez azt jelenti, hogy maradsz?

A lehetőség, hogy Laurie Griffin és Diddie lányát utasíthatja, elég nagy csábítást jelentett Laurie-nak ahhoz, hogy nekiadja az állást. Sugar Beth, udvariasan válaszolt. - Nem ígérhetem meg, hogy életem végéig itt fogok maradni, de úgy tervezem, hogy egy darabig itt telepedek le. - Értem. - Laurie a papírok között kutatott, aztán gúnyos mosollyal Sugar Bethnek nyújtott egyet. - Ugye nem bánod, ha ki kell töltened egy tesztet? A minimális matematikai és angol nyelvi ismeretekről.

Sugar Beth nem tudta tovább féken tartani a nyelvét. Egyáltalán nem. Nagyon jó vagyok matekból. Te tudod a legjobban, hiszen mindig rólam másoltad az algebraleckét.

Harminc másodperc múlva az utcán találta magát.

A Créma de la Créma pékség még Glendora Kávéház volt Sugar Beth gyermekkorában. Sajnos a tulajdonosnak olyan emberre volt szüksége, aki nem csak sütni tud, de karbantartási feladatokat is ellátni, s amikor átnyújtott Sugar Bethnek egy franciakulcsot, hogy megmutassa, milyen gyakorlott, bukott a mutatóvány. Minden a régiségbolton múlt.

A Tegnap Kincseinek vonzó kirakatában egy hintaló, egy steppelt ágytakaróval teli régi láda és egy orsólábú szék állt kézzel festett kancsóval és mosdótállal. Sugar Beth felvillanyozódott. Milyen csodálatos lenne itt dolgozni. Talán a tulajdonos új itt Parrishben, mint a pékségben a hölgy, s nem hallotta hírért.

Az ajtó felett felcsendült az ódivatú harang, s Bach hegedűszvitjének dallamai árasztották el a helyiséget. Sugar Beth fűszeres illatosító és a múlt kellemesen dohos szagának keverékét érezte. Antik asztalokon angol porcelánok és ír kristályok tündököltek. Minden kiváló minőségű volt, tökéletesen elrendezett, gyönyörűen karbantartott.

Egy női hang hallatszott hátulról. - Mindjárt jövök.

–Ráérek.

Sugar Beth éppen egy Viktória-korabeli kalapdobozt csodált meg, amikor a helyiség hátsó, félhomályos részéből egy nő lépett elő. Előkelően vágott sötét haja valamivel az álla föléig ért. Halványzürke nadrágot és hozzáillő pulóvert viselt, egy egyszerű gyöngysorral a nyakában.

Sugar Beth hátán végigfutott a hideg. Ez a gyöngysor...

A nő mosolygott. - Hello. Miben segít...?

Megtorpant. Ott állt egy francia csillár alatt, egyik lábát sután a másik előtt tartva, arcára fagyott mosollyal.

Sugar Beth bárhol felismerte volna ezt a szempárt.

Ugyanez a kristálykéek árnyalat nézett vissza rá a tükörből minden reggel. Az apja szeme.

S a másik lányának a szeme.

–Szégyellném magam, ha olyan lányom lenne, mint te! - mondta Mr. Goldhanger, s komolyan is gondolta.

GEORGETTE HEYER: A nagy Szofi

Negyedik fejezet

Régi keserűség rándította görcsbe Sugar Beth gyomrát. Az intelligens férfiak a törvénytelen gyermekeiket távol tartották a törvényesektől, de Griffin Carey nem. Ugyanabban városban nemzette mindkettőjüket, alig három mérföldre egymástól, s mivel végtelenül önző volt, eszébe sem jutott, milyen szörnyű lehetett Sugar Bethnek és Winnie-nek ugyanabba az iskolába járniuk.

Egy év alatt két nőt ejtett teherbe - először Diddie-t, aztán Sabrina Davist. Diddie felemelt fejjel járt, bízott benne, hogy a szalmaláng majd elalszik Griffin és a között a nő között, akit ő egy mézesmázás senkinek tartott. Akkor is nyugodt maradt, amikor nem így történt. „Az a kiválóság, ha megtanulunk felülemelkedni dolgokon, Sugar Beth. Hadd tartsa meg azt a lotyót. Nekem itt van Frenchman's Bride.” Valahányszor Sugar Beth dühkitörést kapott, hogy egy iskolába kell járnia Winnie-vel, Diddie rá nem jellemző módon kifakadt. „Semmi sem rosszabb mások sajnálatánál.

Húzd ki magad, és jusson eszedbe, hogy egyszer minden, ami az apádé, majd a tiéd lesz.” De Diddie tévedett. Griffin végül megváltoztatta a vég rendeletét, és mindent Sabrinára és Winnie Davisre hagyott.

Az elegáns nő, aki előtte állt, alig emlékeztetett arra a számkivetettre, aki felbukott a saját lábában, ha valaki megszólította a folyosón. A tehetetlenség régi érzése árasztotta el Sugar Betht. Gyermekeként egyetlen felnőttet sem tudott irányítani, a befolyását ezért az egyetlen általa lehetséges módot gyakorolta - apja törvénytelen lánya felett.

Winnie mozdulatlanul állt egy régi szekrény mellett. Mit keresel itt?

Sugar Beth nem mondhatta meg, hogy munkát. - Megláttam a boltot... Nem tudtam, hogy a tiéd.

Winnie sokkal hamarabb visszanyerte a lélekjelenlétét. Valami konkrét dolog érdekel?

Honnan ez a tartás? Az a Winnie Davis, akire Sugar Beth emlékezett, belepirult, ha kérdeztek tőle valamit.

–N-nem. Csak nézelődöm. - Sugar Beth hallotta, hogy elcsuklik a hangja, s a Winnie szemében megvillanó elégedettségből látta, hogy ő is hallotta.

–Most kaptam új árut Atlantából. Van ott néhány gyönyörű régi parfümös üvegcsse. - Winnie végighúzta a kezét a gyöngysoron a nyakában. Sugar Beth nem vette le róla a szemét. Annyira...

–Én szeretem a parfümös üvegcséket, hát te?

Sugar Beth arcából kifutott a vér. Winnie Diddie gyöngysorát viselte... - Ha meglátok egy régi darabot, mindig eltöprengek, milyen lehetett a tulajdonosa. - Winnie szándékosan simogatta a láncot. Kegyetlen.

Sugar Beth nem bírta tovább. Nem tudott itt állni és Diddie gyöngysorát nézni Winnie Davis nyakában.

Az ajtó felé fordult, de túl hirtelen mozdulatot tett, s nekiment az egyik asztalnak, pontosan úgy, ahogy régen Winnie az iskolapadnak. Egy réz gyertyatartó megbillent, ledőlt és az asztal szélére gurult. Sugar Beth meg sem állt, hogy felvegye.

A vacsora pocsék lesz ma, s nem csak azért, mert húst eszünk, amit nem vagyok hajlandó lenyelni a globális felmelegedés miatt stb, hanem Miatta is. Miért nem lehet ő is olyan, mint Chelsea mamája? Egyáltalán nem hasonlítok rá, bármit is mondjon Sabrina nagyfi. És gazdag csitri sem vagyok.

Utálom Kelli Willmant.

–Gigi, kész a vacsora.

Mikor az anyja felszólt a lépcső aljáról, Gigi vonakodva becsukta a spirálfüzetét, amelybe tavalytól, hetedikese óta titkos naplóját vezette. A párnája alá dugta, aztán átvette bársonynadrágba bújtatott lábát az ágy szélén.

Gyűlölte a szobáját, melyet az anyja által imádott Laura Ashley bútorokkal rendeztek be. Gigi vagy feketére, vagy lilára festette volna a falakat, s az összes antik tárgyat kicserélte volna azokra, amiket a Pier One-ban látott. Mivel Winifred ezt nem engedte volna, Gigi rocksztárok plakátjait ragasztotta mindenhova, lehetőleg minél rondábbakat.

Az ő feladata volt megteríteni az asztalt, de mikor belépett a konyhába, látta, hogy az anyja már megcsinálta helyette. - Megmostad a kezed? - Nem, végighúztam a porban lefelé a lépcsőn.

Az anyja összeszorította a száját. - Összedobnád a salátát?

Chelsea mamája csípőnadrágokat hordott, Gigi anyja azonban még mindig azt az unalmas szürke nadrágot és pulóvert viselte, amit munkába

járásra. Tavalý, amikor Gigi hetedikés volt, azt akarta, hogy a lánya a Bloomingdale's katalógusából öltözködjék. El sem tudta képzelni, milyen érzés, amikor mindenki Miss Gazdag Csitrinek csúfolja az embert a háta mögött. De Gigi tett róla. Szeptembertől fogva csak azt volt hajlandó felvenni, amit az Üdvhadserég használtruha boltjában vásároltak neki. Az örületbe kergette Winifredet. Nem játszotta meg magát az iskolában. Rögtön talált is olyan új barátokat, mint Chelsea. - Mrs. Kimble felhívott a történelem-dolgozatod miatt.

Hármaszt kaptál. - A hármas nem rossz jegy. Én nem vagyok olyan okos, mint te.

Az anyja sóhajtott, mert tudta, hogy ez nem igaz, s egy pillanatra olyan szomorúnak látszott, hogy Gigi szeretett volna bocsánatot kérni tőle, amiért olyan utálatos volt, és megígérni, hogy majd ráhajt, de nem tudta kimondani. Az anyja nem értett semmit.

Gigi gyűlölt tizenhárom évesnek lenni.

Winifred az utolsó salátás tálat is az asztalra tette. Ma a teafüves angol porcelánkészletet használták, talán mert az apja a változatosság kedvéért otthon vacsorázott. Tölgyfa asztaluk közel sem volt olyan klassz, mint az a francia falusi asztal, amit Winifred közvetlenül alóluk adott el, pedig Gigi nagyon szerette, és nem is volt szükségük a pénzre.

Gigi azt kívánta, bárcsak bezárná az anyja a boltot vagy felvenne még embereket, hogy legalább néha rendes ételt ehessenek a fagyasztott gyorskaják helyett. Az anyja, egyáltalán nem értve meg a lényeget, azt mondta, hogy ha annyira zavarja Gigit, főzzön magának.

A tikfatálban zacskós saláta volt, ami semmi másból nem állt, mint zöld levelekből és néhány száraz sárgarépa darabból. A régi szép időkben az anyja, pedig rengeteg testületi gyűlésre kellett járnia, maga készített salátát friss paradicsomból, ementáli sajtból és tonhalból. Még pirított kenyérdarabkákat is rakott bele jó fokhagymásán, ahogy Gigi szeretette, igaz, rossz szagú lett tőle a lehelete. - Nincs benne tonhal - panaszkodott Gigi. - Nem volt időm tenni bele. - Az anyja a hátsó ajtóhoz lépett és kidugta a fejét. - Ryan, kész van már a hús? - Mindjárt.

Az apja egész évben grillezett a teraszon. Nem szerette túlságosan a grillezett húst, de Winifred szerint sokkal finomabb volt így az íze, s Ryant lelkiismeret-furdalás gyötörte, mert sokszor hiányzott a vacsoráról. Az ablakgyár üzemeltetési igazgatója volt, ami nagy felelősséggel járt. Gigi nagymamájáé volt a gyár, de az igazgatótanács működtette, s bár az apjának a maga erejéből kellett felküzdenie magát, mint mindenki másnak, Gigi hallotta, amikor az anyja azt mondta a nagyanyjának, hogy Ryan tízszer annyit dolgozik, mint más, mert még mindig úgy érzi, hogy bizonyítania kell.

A pénzügyi dolgok nagyon bonyolultak voltak. Az ablakgyár például a nagyie volt, de Frenchman's Bride valamikor az anyjáié. Az anyja azonban nem lakott benne, s üresen állt, míg Colin meg nem vette. Gigi szerette Colint, még akkor is, amikor a férfi kicsúfolta, hogy nem olvas olyan baromságokat, mint a Háború és béke.

Gigi ledobta a salátástálat az asztalra. - Nem eszem húst.

Már mondtam. - Gigi, hosszú napom volt. Ne nehezd meg. - Itt vagyok. - Az apja lépett be az ajtón, kezében a teafüves porcelán tállal, amihez Gigi nem fűzött komolyabb érzelmeket, hiszen az anyja bármikor azt is eladhatja. Az anyja történelemrajongó volt, ezért imádta annyira a régiségboltot.

Az apja rákacsintott, miközben lerakta a háromlábú rézasztalra a tálcát. Harminchárom éves volt, Winifred harminckettő. A legtöbb barátja szülei sokkal idősebbek voltak, de Gigi még a szülei egyetemista korában született. Koraszülés, haha, mintha bárki is elhite volna.

A hús illatára összefutott a nyál a szájában, ezért kényszerítette magát, hogy a tehénbőfőgésekre gondoljon, amiktől tönkrement az ózonréteg és amik a globális felmelegedést okozták. - Iszunk bort ma este? - kérdezte az apja. - Persze. - Az anyja kivette az undorító fagyasztott sült krumplit a sütőből, és egy tányérba rakta.

Az apja kihúzott egy palackot a bortartóból.

Hetedikes korában Kelli, akivel Gigi akkoriban még jó barátságban állt, azt mondta, hogy Gigi apja olyan, mint Brad Pitt, ami szintisza hazugság. Először is Brad Pitt alacsony volt és öreg, s szemei túl közel ültek egymáshoz. Másodszor: el tudta azt képzelni bárki is, hogy az apja állandóan rendetlen frizúrával járjon, és úgy nézzen ki, mint aki soha nem borotválkozik? Felháborította, amikor a lányok azt mondták, hogy szerintük az apja szexis.

Gigi főként rá hasonlított, a szája és az arcformája. A haja azonban nem szőke, hanem sötétbarna volt, s a szeme sem aranyszínű, mint az apjáié. Hanem világoskék, mint az anyjáié, és kissé hátborzongató. Gigi azt szerette volna, ha aranybarna, mint az apjáié. Bármit is mondjon Sabrina nagy, sokkal inkább az apjára ütött, mint az anyjára.

Azt kívánta, bárcsak ne dolgozna annyit az apja. Akkor az anyja talán nem nyitotta volna meg a boltot. A pénzre nem volt szükségük, az biztos. Az anyja azt mondta, hogy mivel Gigi iskolába jár, Ryan pedig olyan sokáig dolgozik, nem tud mit kezdeni magával, még a bizottságosdik ellenére sem. Gigi véleménye szerint otthon kellett volna maradnia, és rendes salátát csinálnia.

Az apja az asztalhoz vitte a borospoharakat, majd mindannyian leültek. Az anyja asztali áldást mondott, aztán az apja továbbadta a húsostálat. - Szóval, Gigi, hogy megy a sulis? - Unalmas.

A szülei egymásra néztek, amitől Gigi legszívesebben visszaszívta volna, amit mondott. Azt hitték, hogy azért romlanak a jegyei, mert az órák nem elég érdekfeszítőek, ami igaz is volt, de ennek semmi köze nem volt a jegyeihez. Az utóbbi időben attól kezdett félni, hogy bentlakásos iskolába akarják küldeni, ahogy Colby Sneedet a szülei, pedig Colby kétszer olyan okos volt, mint ő. - De csak a többiek miatt - tette hozzá gyorsan. - Az órák ezen a héten nagyon érdekfeszítőek voltak, a tanárok pedig kiválóak.

Az anyja felvonta a szemöldökét, az apja a fejét rázta. Egy dolgot nem lehetett elvitatni... a szüleit nem ejtették a fejükre.

Az apja megszózta a sültkrumplit. - Érdekes, hogy bármennyire is érdekfeszítőek az órák, te hármasnál nem tudsz jobb jegyet kapni a történelem-dolgozatodra.

Gigi tudta, hogy vékony jégen jár. Ha osztályelső - nem számolva Gwen Lut -, mindenki meggyűlöli, mert ráadásul még gazdag is, de ha nagyon lerontja a jegyeit, akkor könnyen egy bentlakásos iskolában találhatja magát, s akkor aztán annyi. - Fáj a hasam. Biztos vagyok benne, hogy legközelebb jobban fog sikerülni.

Az apja tekintetében megint azt az aggodalmat látta, amit mostanában sokszor. - Miért nem jössz be velem a gyárba szombaton? Nem maradok sokáig, s addig számíthatóképezhetnél.

Gigi a szemét forgatta. Kiskorában szeretett bemenni az apjával, most azonban már halálra unta magát. - Nem, kösz. Én és Chelsea elmegyünk Shannonékhoz. - Chelsea és én - mondta az anyja. - Te is jössz? - Most már elég, Gi - csattant fel az apjuk. - Ne jópofáskodj!

Gigi savanyú képet vágott, de nem mert visszafeleselni, ahogy az anyjának szokott, mert az apját idegesítette, s éppen most engedték meg újra, hogy használja a telefont.

Az anyja alig szólalt meg a vacsora további részében, ami tőle szokatlan volt, mert általában amikor Ryan is velük evett, külön erőfeszítéseket tett, hogy szórakoztassa, csacsogott és érdekfeszítő témákat vetett fel. Ma azonban mintha ott se lett volna, s Gigi eltöprengett, hogy nem az játszik-e közre ebben, hogy Akinek A Nevét Nem Szabad Kimondani visszatért a városba.

Dühítette, hogy a szülei nem szóltak neki. Chelsea-től kellett megtudnia a hírt, aki a mamájától hallotta. Gigi szülei úgy viselkedtek, mintha 5 még gyerek volna, pedig neki nagyon-nagyon fúrta az oldalát a kíváncsiság.

Megszólalt a telefon, s odaugrott, hogy felvegye, mert tudta, hogy Chelsea lesz az. - Elmehetek?

Várta, hogy az anyja nemet mondjon, mint mindig, de nem tette, Gigi pedig megragadta a kagylót és felrohant a lépcsőn. Ma este minden olyan különös volt.

Winnie nézte, ahogy Gigi eltűnik az emeleten, és azon gondolkodott, mi történt az ő kislányával, aki már annak is örült, hogy vele lehetett. Egy évvel ezelőtt Gigi rohant haza az iskolából, s annyira sietett megosztani vele az aznap történeteket, hogy egymásba gabalyodtak a szavai.

Ryan az ajtóra pillantott. - Ne engedd, hogy ilyen sok időt töltsön Chelsea-vel. Az a kislány úgy néz ki, mint egy gyerekpornó reklámfigurája.

Winnie ökölbe szorította a kezét az ölében, de nem emelte fel a hangját. - Pontosan hogyan csináljam, hogy ne legyenek annyit együtt?

Ryan sóhajtott. - Bocs. Kimerültség. Csak egyre azon jár az eszem, hogy unjon rá, s mi kapjuk vissza a lányunkat.

Winnie és Ryan soha nem kiabáltak. Nem mindig értettek egyet, de tizenhárom évnyi házasság alatt soha nem fajult tovább a helyzet néhány jeges hallgatásnál.

Ryan hátradőlt a széken. - Úgy néz ki ezekben a ruhákban, mint egy utcagyerek.

Ez Winnie hibája volt. Tudnia kellett volna, hogy Gigi drága ruhatára előbb-utóbb céltáblává válik, s mivel azt akarta, hogy a lánya jól érezze magát a bőrében, túl sokat engedett meg neki.

Az asztalra dobta a szalvétáját. - Ezúttal neked kell beszélned vele. Engem már így is eléggé gyűlöl.

Hogyan történhetett ez meg? Annyira igyekezett olyan anyja lenni Giginak, amelyet ő szeretett volna magának gyerekkorában. Sabrina minden tőle telhetőt megtett, de az egzisztenciája Griffin Carey jóakarátán múltott, s minden energiáját arra fordította, hogy eleget tegyen a férfi kénye kedvének, megfosztva figyelmétől szeretetre vágyó lányát.

Sabrina szívből gyűlölte Diddie Careyt, s a tudat, hogy Diddie egy olyan szépségnek adott életet, mint Sugar Beth, míg ő egy „hétköznapi” gyermeket szült, gyűlölettel töltötte el. Még az a tény sem enyhítette a haragját, hogy Griffin majomszeretettel csüngött Winnie-n. Sabrina ismerte szeretője alapvetően könyörtelen természetét, s mindig attól félt, mikor árasztja majd Griffin szeretetét a törvényes lányára. Ez azonban soha nem következett be, s Winnie-nek a mai napig hiányzott az apja. - Gigi nem gyűlöl - mondta Ryan. -

Csak tinédzser. - Többről van szó. Meg tudnám verni azokat a lányokat, amiért a múlt nyáron ellene fordultak. Egyszerűen csak féltékenyek rá. - Gigi a kezükre játszott. Majd túl lesz rajta.

Bármit mondott is Ryan, Winnie tudta, hogy a férfi is éppannyira aggódik, mint ő. Felállt és elkezdte behordani a mosogatóba az edényeket. - Csak jégkrém van desszertnek. - Talán később. - Ryan nem volt nagyétkű, gyakran elfelejtett enni is, ezért tudott olyan sovány maradni, míg Winnie-nek minden egyes falatra figyelnie kellett.

El akarta mondani, hogy Sugar Beth bent járt nála a boltban. A titkolózása azt jelentette volna, hogy túl nagy jelentőséget tulajdonított a dolognak. De ahogy megpróbálta szavakba önteni, a borospohár kicsúszott az ujjai közül és eltört a mosogatóban.

–Jól vagy? - A férfi felállt, és odalépett hozzá. Winnie szerette volna, ha Ryan átöleli, de a férje csak a szilánkokat bámulta. - Minden rendben. Inkább csinálj egy kávé, amíg feltakarítom.

Miközben a nagyobb darabokat dobálta a szemetesbe, azon gondolkodott, miért nem elégedett a mai nappal. Az évek nem múltak el nyomtalanul Sugar Beth felett, s Winnie most először tett szert előnyre.

Végzős korában kezdett kivirágozni, azután, hogy Sugar Beth és Ryan egyetemre mentek. Abbahagyta a zabálást, és bátorságot gyűjtött levágnai a haját. Lehet, hogy belül ugyanaz a félszeg tinédzser maradt, de kívülről úgy látszott, mintha újfajta magabiztosság öntötte volna el, ami Griffin és Sabrina házasságkötése után csak egyre nőtt. Hirtelenjében ő lett az a gazdag lány, aki Frenchman's Bride-ban lakott.

Ujjai a nyakában lógó gyöngysorra tévedtek. Amikor meglátta Sugar Beth megütközött arckifejezését, beteljesüllek annyi éven át szövögetett bosszúálmai. Örölnie kellett volna.

Megelevenedett előtte a múlt, miközben a konyhát elárasztotta a pörkölt kávé illata. Megint tizenhat éves volt, éppen a tornatermen vágott át, amikor megbotlott, s az algebra munkafüzete Sugar Beth lábai elé pottyant. - Add vissza! - Winnie magas, rikácsoló hangját visszaverte a tornaterem mennyezete. De Sugar Beth feljebb lépett a lelátón, kezében a nyitott algebra munkafüzettel.

Karcsú volt és nyúlánk, szőke és gyönyörű, megtestesült gonoszság a lelke mélyéig.

–Idefigyeljen mindenki! Winnie nem csak feladatokat old meg a munkafüzetében.

A Fűzfák elnémultak. Winnie szíve olyan hevesen vert, hogy attól félt, kiugrik a helyéről. - Figyelmeztetlek, Sugar Beth...

De Sugar Beth csak mosolygott, és még feljebb lépett a lelátón. Winnie utána akart iramodni, de a cipője beakadt két szék közé. Fogvicsorgatva bukácsolt. - Add vissza!

Sugar Beth önelégülten mosolygott. - Nem értem, miért izgatod úgy magadat. Lányok között vagy.

Amy megérintette az aranykeresztet a nyakában. - Talán nem kellene felolvasnod, ha Winnie nem akarja.

Sugar Beth rá se hederített. - Ezt nem fogjátok elhinni.

Winnie dühösen nyeldeste a könnyeit. - Ez magánügy.

Azonnal add vissza!

-Ne légy gyerekes. - Sugar Beth fülében megcsillant az aranykarika, amikor hátravetette tökéletes sörényét. Aztán olvasni kezdett. - A meztelen mellbimbómat bámulta.

A lányok kuncogtak, még Amy is, bár ismét a keresztjét markolászta. Winnie blúzáat kezdte átütni a verejték a hóna alatt. Néhány hónappal ezelőtt fogott hozzá megírni a fantáziálgatásait. - Hagyd abba, Sugar Beth!

-Nem, ne hagyd abba! - Leeann tekintete Sugar Bethre tapadt.

-Aztán becsúszhatta széles, erős kezét piciny csipkebugyimba. - Azzal ahogy Sugar Beth a piciny szót hangsúlyozta, nem éppen burkoltan arra célzott, hogy Winnie bugyija egyáltalán nem kicsi. - Széttártam a lábam.

Winnie úgy érezte, nem lépheti át többé a középiskola küszöbét.

-A másik kezét felfelé húzta a combom belső felén... Sugar Beth kék szeme elkerekedett színlelt felháborodásában. - Winnie Davis, ez pornográfia! - Nekem tetszik. - Leeann nagyot durrantott a rágógumijával.

Sugar Beth lapozott. - Szeretlek, Winnie, tiszta szenvedéllyel. - Szünetet tartott, szeme lefelé futott a sorokon újabb bomba után kutatva, amivel lerombolhatja Winnie jó hírét. Nem kellett hozzá sok idő, hogy megtalálja. - Istenem, ezt hallgassátok! Még jobban széttártam a lábamat, miközben erős ujjai bizsergetni kezdtek. A nevét suttogtam...

Winnie füle zúgott, a tornaterem forogni kezdett. Halk, tehetetlen hangot adott. - Ó, drágám, drágám... Ryan!

Winnie ereiben meghűlt a vér. - Hé, Sugar Beth. Mit csináltok?

Ryan Galantine közeledett feléjük a tornaterem hátsó végéből Deke Jasperrel és Bobby Jarrow-val, mindhárman Í.

válogatott csapat szveterében, mert este meccset játszottak.

Winnie csak Ryant látta - a magas, szőke fiút, álmai megtestesítőjét. Rémülten nézte, ahogy Ryan felmászik a lelátóra.

- Azt hittem, dolgoz van. - Mindjárt megyek. Csak felolvastam valamit, amit Winnie írt. Nagyon jó. - Igazán? - A fiú megcsókolta Sugar Bethet, fittyet hányva az iskolai szabályzatra, aztán lenézett Winnie-re. - Halljuk.

Winnie legszívesebben örökre elmenekült volna Parrishből. Ahogy hátralépett, a lába megcsúszott a lelátón, elvesztette az egyensúlyát, s kicsavarodott szögben a széksorok közé esett. - Elég - mondta Amy, de ő is félt egy kicsit Sugar Bethtől, s nem sok meggyőződés hallatszott a hangjából. - Nem, olvasd tovább. Hallani akarom a többit is. Leeann újabb rágógumi gömböt fűjt.

Sugar Beth szeme Winnie-re villant, aztán vissza a jegyzetfüzetbe. - A meztelen mellbimbóig vagy a piciny bugyiig menjek vissza?

Ryan nevetett, s birtoklón átölelte Sugar Beth vállát. - Ez jól hangzik.

Sugar Beth lenézett Winnie-re, hangja szirupos volt a rosszindulattól. - Vagy kezdjem onnan, ahol a szeretője nevét kiáltotta?

Winnie émelygett. - Igen, miért ne kezdjem onnan. Ó, drágám... - Most már elég legyen, Sugar Beth. - Mindnyájan megpördültek az angol akcentusra. Winnie feltápáskodott, s nézte, ahogy Mr. Byrne, a kedvenc tanára a lelátó felé közeledik. Régi fekete garbója felett ma szürke-fehér csíkos mellényt viselt, hosszú haját lófarokba kötötte.

Annak ellenére, hogy a legfiatalabb tanár volt az iskolában, szinte mindenki félt tőle csipős nyelve miatt. De tisztelték is. Elvárta, hogy mindenki keményen tanuljon. Winnie csodálta. Byrne vele soha nem gúnyolódott, még könyveket is adott neki kölcsön a sajátjaiból, hogy szélesítse a látókörét.

Sugar Bethen nem látszott sem félelem, sem idegesség, mint a többiekén. Egyenesen a férfi szemébe nézett. - Ugyan már, Mr. Byrne, csak elűjtük az időt. Nem igaz, Winnie?

Winnie egy hangot sem tudott kinyögni. Nem tudott csinálni semmit. - Mind a ketten gyertek velem. - Nekem dolgom van, Mr. Byrne - mondta Sugar Beth édesen és udvariasan. - A szobájában lesz egy óra múlva? Pontosan úgy beszélt, mint Diddie, aki híres volt arról, hogy az igazgatósági üléseket a kedvenc tévéműsoraihoz igazította.

Soha egyetlen tanár sem mondott még ellent Sugar Bethnek, mivel nem akartak ujjat húzni Diddie-vel, de Mr.

Byrne még nem tudta, milyen fontos ember Diddie. - Nem érdekelnek a tervei.

Sugar Beth vállat vont, s átadta a jegyzetfüzetet Ryannek.

–Azt elviszem - mondta Mr. Byrne.

Winnie szíve a torkában dobogott, miközben Ryan átadta a füzetet. Először az osztálytársai előtt alázták meg, most pedig még Mr. Byrne is meg fogja tudni, milyen perverz.

Ami Ryant illetle... Nem fog tudni a szemébe nézni.

A barnássárga falak fojtogatták, miközben a tornateremből a tanáriba mentek. Sugar Beth csacsogott, egy percig sem izgatva magát amiatt, hogy a férfi nem válaszol neki.

Winnie mögöttük koslatott.

Amikor odaértek a tanári ajtajához, Mr. Byrne megállt.

Winnie a csúnya barna kövezetet bámulta. - Azt hiszem, ez a magáé, Winnie.

Winnie meggyötörten felnézett rá, s az ismerős rátartiság mellett megpillantotta szemében azt a kedvességet, amit mintha senki más nem akart volna észrevenni. Mr.

Byrne odanyújtotta a jegyzetfüzetet.

Winnie el sem akarta hinni, s remegett a keze, miközben elvette. - Köszönöm.

Sugar Beth felnevetett. - Mr. Byrne, előbb el kellett volna olvasnia. Mindenki tudja, milyen okos Winnie, de fogadni mernék, hogy arról fogalma sem volt, milyen kreatív. - Holnap találkozunk az osztályban, Winnie - mondta a férfi anélkül, hogy Sugar Bethre nézett volna. - S elvárom, hogy sziporkázzon Hester Pryne-ből.

Winnie kurtán bólintott, s a mellére szorította a jegyzetfüzetét. Mielőtt megfordult volna, még felvillant előtte Sugar Beth arca. Gyűlölet izzott a szemében. Winnie pontosan tudta, miért. Tudta, hogy nem fog eltűnni belőle sohasem. Mert bár Sugar Bethnek mindene megvolt, ami Winnie-nek nem - szépség, népszerűség, önbizalom és Ryan Galantine -, ám Winnie-é volt egyvalami, amire Sugar Beth kétségbeesetten vágyott.

Az apjuk szeretete.

Winnie az utolsó üvegdarabot is a szemébe dobta. Abban az évben történt még valami, ami sokkal fájdalmasabb volt, mint kitergetett szexuális fantáziálgatásai, de még ennyi idő után sem tudott rágondolni. Inkább Ryanre nézett.

A fiú vele vigasztalódott azon a nyáron, amikor Sugar Beth szakított vele, és hozzáment Darren Tharphoz. Bár Winnie hattyúvá nem változott az alatt az idő alatt, amíg Ryan egyetemre járt, már nem is volt az a rút kiskacsa, aki régen, s a fiú észrevette ezt.

Winnie erőltette a szexet, Ryan szinte nem is értette, hogyan kerültek ágyba. Amikor Winnie rájött, hogy terhes, alig merte elmondani neki, de Ryan feltette a pléhpfát, és feleségül vette. Még azt is mondta, hogy szereti, Winnie pedig úgy tett, mintha elhítte volna. De akkor is tudta, és most is, hogy a férje iránta érzett szeretete csak halvány szikrája annak a tűznek, amit Sugar Beth iránt táplált.

Ryan a mai napig nem nézett rá úgy egyszer sem, ahogy Sugar Bethre.

Winnie elővett két kávéscésészét, és a pultra tette. - Emlékszel... amikor Sugar Beth megtalálta a jegyzetfüzetemet a tornateremben és mindenkinek fel akarta olvasni?

Ryan benézett a hűtőbe. - Van még tejszín? - A narancslé mögött. Rólunk írtam azokat a szexuális fantáziálátásokat. - Igen? - A férfi kiegyenesedett, kezében egy tejszínes dobozzal, és rámosolygott. - Szexuális fantáziálátásokat? - Nem mondta el neked? - Nem tudom. - Ryan mosolya lehervadt. - Nagyon sok idő eltelt azóta. Nem kellene ennyit foglalkoznod azzal, ami a középiskolában történt. - Olyan erősen csapta be a hűtő ajtaját, hogy a tetején álló tizenhét éves teadoboz beleremegett. - Nem értem, miért zavar ennyire még most is. Végül a tiéd lett minden. Frenchman's Bride, milliók a bankban. Egy nap még a gyár is a tiéd lesz. Miért vesztegeled az idődet azzal, hogy a középiskolás dolgokon rágódsz? - Nem vesztegetem rá az időmet.

Ez hazugság volt. Az egész életét meghatározták azok a nehéz évek: a szellemét, a megjelenésére való gondos oda figyelését, még a szociális érzékét is.

A kávéfőző az utolsót kottyant, s miközben Ryan kitöltötte a kávé, Winnie tudta, hogy nem halogathatja tovább. Sugar Beth ma bejött hozzá, a boltba.

Csak egy feleség vehette észre azt az apró ért, ami meg rándult a férfi álla szegletében. Csípőjét nekitámasztotta a pultnak. - Mit akart?

-Csak szétnézni, azt hiszem. Nem tudta, hogy az enyém.

Ryan tejszínnel szerette a kávé, de úgy itta, hogy a dobozt fel sem bontotta. - Parrish kisváros. Előbb-utóbb belebotlott volna.

Winnie mosogatni kezdte a vacsoratányérokat. - Olcsó pulóver volt rajta. Kimerültnek látszott. De még mindig szép. Most is olyan vékony, mint volt.

A férfi vállat vont, mintha nem is érdekelné a dolog.

Winnie szeretett volna témát váltani, de semmi nem jutott az eszébe. Talán Ryan is ugyanezt érezte, mert letette a csészéjét, és végigjártatta tekintetét a feleségén. - Mesélj azokról a szexuális fantáziálásokról.

Winnie elzárta a csapot, és mosolyt erőltetett magára. Csupán tizenhat éves voltam, szemérmes. De talán meg tudnál győzni, hogy valami érzékibbel álljak elő, miután Gigi elaludt.

A férfi karba tette a kezét, szája sarka felfelé görbült. Igen?

Winnie szerette a férfi mosolyát, de fáradt volt, ingerült, s amire igazán vágyott, az egy forró fürdő volt, utána pedig egy könyv az ágyban. Mégis odalépett Ryanhez, és a lába közé csúsztatta a kezét. - De még mennyire.

-Bárcsak ne lenne egy kamasz a házban.

-Majd emlékeztess, hol tartottam - mondta sikamlós hangon Winnie, és elhúzta a kezét. - Biztos lehetsz benne. Addig is figyelmeztetem a hercegisasszonyt, hogy a konyhai rendrakás az ő feladata. - Kész.

Miután a férfi eltűnt, Winnie becsomagolta a maradék húst és betette a hűtőbe, mielőtt Gigi kidobja. Aztán fogta a csészéjét, és bevitte a dolgozószobába. Volt egy kis papírmunkája, és el kellett volna intéznie néhány telefont a koncerttel kapcsolatban, de az ablakhoz lépett.

Harminckét éves volt, túl fiatal ahhoz, hogy kihunyjon benne a szexuális vágy. Meg kellene beszélnie az orvosával, de Paul és Ryan együtt fociztak a középiskolában. - Mióta van frigiditási problémád, Winnie? - Egy ideje. - Pontosabban?

Hazudhatna, és mondhatná, hogy egy éve. Mégsem hangzik olyan rosszul, mint a három vagy négy. Legfeljebb öt. - Beszéltél róla Ryannel?

Hogyan mondhatja el egy nő annak a férfinak, akit szeret, hogy csupán színlel? Ezzel nem csak megsértené Ryant, de zavarba is hozná. A férfi figyelmes szerető volt, de már az elején elrontották a dolgot. Winnie nem akart másod hegedűs lenni Sugar Beth után, s mindent meg is tett, hogy ezt elkerülje. Bár a férfi volt a tapasztaltabb, Winnie úgy állította be magát, mint rámenős szerető, s ez a felállás azóta sem változott. Mindig Ryan rendelkezésére állt, mindig viszonzta a közeledését. Soha nem panaszkodott fejfájásra, soha nem kérte magát. Ő volt az üldöző, Ryan az üldözött. S a férfi bármennyire is szerette, meg is vetette ezért.

Nem nagyon. Nem mindig. Csak néhanapján.

–Konok vagy, mi? Majd én megszeliđítelek - mondta Vidal, és felállt.

GEORGETTE HEYER: Ördögfiók

Ötödik fejezet

Sugar Beth váltogatta két kezében az élelmiszeres szatyrokat, de mivel egyformán nehezen voltak, nem sok értelme volt. Ahogy a Jefferson Streeten haladt a Mockingbird Lane felé, próbálta ellazítani a vállait. Az a néhány üveg tea, pár doboz kutyakaja és egy újabb hatos csomag kóla az üzletben még sokkal könnyebbnek tűnt.

Azzal, hogy tudomást sem vett a parkolási büntetécédulákról, azok még nem tűntek el, s ma reggel csáberejének teljes arzenálját be kellett vetnie egy tagbaszakadt fiatal sofőrrel szemben, aki el akarta vontatni a Volvóját. Ezután már volt olyan elővigyázatos, hogy az Arby parkolójába tegye le a kocsiját, fél mérföldre. Kellemes séta lett volna, ha nem másodjára tette volna már meg ma, és nem nehéz szatyrokkal. Míg kitalált néhány hajmeresztő bosszúhadjáratot Colin Byrne ellen, az egy időre elvonta a figyelmét, de örömebe üröm vegyült.

A szerencse azóta sem szegődött mellé, hogy a múlt héten azt a katasztrofális látogatást tette Winnie antikvítás boltjában. Sem munkát, sem festményt nem talált, s nem maradt a pénztárcájában más, csak moly. Legalább Tallulah kanasztaklubja még élő tagjainak sikerült a nyomára bukkannia, de egyedül csak Sissy Tooms mondta, hogy látta a festményt. Sajnos azt is mondta, hogy Las Vegasba megy este, mert Frank Sinatrával vacsorázik.

A mobiltelefonja megszörrent a táskájában. Miközben letette a szatyrokat a járda szélére, azon töprengett, vajon mikor fogják kikapcsolni a telefonját. - Én vagyok! - csiripelte egy lágy hang, miután Sugar Beth felvette. - Szia, kicsim. - Én vagyok! - ismételte Delilah, mintha Sugar Beth nem ismerte volna fel Emmett egyetlen lányának hangját. - Hogy van az én kis drágám?

–Jól! Tegnap festettünk. Ma pedig Meesie megengedte, hogy felhívjalak.

Sugar Beth elfelejtette, hogy szerda van, s általában ilyenkor szoktak beszélni Delilah-val. - Mi van a nátháddal? Jobban vagy már? - Esténként köhögés elleni szirupot veszek be. Neked is festettem egy képet. - Milyet?

Delilah elmesélte, hogy egy óceán van rajta, aztán a új angyalcápáról lelkendezett az akváriumban. - Szeretlek, Sugar Beth. Ugye te is szeretsz engem?

Sugar Beth szemét könnyek égették. Kerüljön, amibe kerül, meg fogja védeni ezt a törékeny teremtest. - Nagyon szeretlek. - Gondoltam.

Sugar Beth elmosolyodott.

Miközben visszatette a telefont a táskájába, ismét fellángolt benne a harag Emmettel szemben. Hogyan lehetett ilyen felelőtlen, hogy nem gondoskodott Delilah jövőjéről?

„Befektettem”, mondta a férfi, amikor erről beszélgettek. „De amikor az üzlet pangani kezdett, kölcsön kellett kérnem. Soha nem fogom megbocsátani magamnak.” Sugar Bethnek eszébe jutott az első találkozása Delilahval Brookdale-ben, a magánintézetben, ahol Delilah élete nagy részét töltötte. Első látásra megkedvelték egymást.

Delilah édesanyja pár évvel azelőtt halt meg, hogy Sugar Beth megismerkedett Emmett-tel, s Delilah-nak borzasztóan hiányzott. Sugar Beth legnagyobb meglepetésére Delilah átruházta rá a szeretetét. Aranyos volt, jópofa, sebezhető - egy ötvenegy éves nő tizenegy éves szellemi szinten.

Mindketten rajongtak a ruhákért, a sminkért, a jóbarátok sorozatért. Pletykáltak Leonardo Di Caprióról, akit Delilah imádott, kártyáztak, és kéz a kézben sétálgattak.

Sugar Beth csak Delilah miatt tért vissza Parrishbe, elfogyott ugyanis a pénz a gyógykezelésére. Ha nem találja meg Ash festményét, ki kell hoznia mostohalányát Brookdaleből. De nem akarta sajnáltatni magát. Nagy adomány volt, ha valaki feltétel nélkül tudott szeretni, s Sugar Beth tudta ezt.

Ahogy a kezébe vette a szatyrokat, egy ismerős konyakszínű Lexus húzódott mellé. A vezető felőli ablak leereszkedett, s maga a Végzet Hercegének zsarnoki arca tűnt fel, megvető mosollyal az ajkán. - Úgy fest, mint egy csavargó.

Sugar Beth feltételezte, hogy a férfi a szatyrokra és nem a farmerjára meg a motoros dzsekijére céloz. - Kösz, remélem, magának is szép napja van.

Colin végigmérte láthatatlan civikkerén át. - Elvigyem? - Beenged parasztokat a kocsijába? - Csak ha rám tör a nagylelkűség. - Mázlim van.

Sugar Bethnek várnia kellett, hogy a férfi felpattintsa a zárat. Kinyitotta a hátsó ajtót, s berakta a szatyrokat az ülés mögé. Aztán, mivel neki még számított valamit a büszkeség, bemászott közéjük és becsukta az ajtót. - Hajtson.

Colin átvette a karját az ülés támláján, és ránézett.

Sugar Beth dölyfös pillantást vetett rá. - Igazán nem érek rá egész nap. - Talán mégis gyalogolnia kellene. - Mit szólnának a szomszédok? Egy csavargó az utcájukban.

Sugar Beth örömmel nyugtázta, hogy a férfi a kelleténél egy kicsit erősebben lépett a gázpedálra, s remegett a hangja. - Ugye szól majd, ha bármi egyebet tehetek még a kényelméért?

Sugar Beth Colin széles vállát bámulta. - Levehetne azt a kis hülye láncot a kocsibeállóról. - Szerintem jópofa. - A férfi ráfordult a Mockingbird Lane-re. - Ma reggel egy vontatót láttam a kocsija mellett.

Szörnyen sajnálom. - Ne fáradjon. Nagyon aranyos volt a fiú, becsületes, arról nem is beszélve, milyen vonzó. - Szóval sikerült eltántorítania attól, hogy elvontassa? - Ugyan már, a déli hölgyek tisztességesek.

Sugar Beth várta, hogy Colin megcáfolja a tisztességét, de a nyilvánvaló szurkálás a férfi méltóságán aluli volt, és sokkal körmönfontabb hadviselést folytatott. - Hogy halad az álláskereséssel?

Sugar Bethnek sikerült legyintenie. - A pályaválasztással kapcsolatos döntések stresszt okoznak, ezért nem kapkodok el. Itt kithet.

A férfi rá se hederített, hanem felhajtott a Frenchman's Bride elé. A borralaló ugrott. - Nem tud dönteni az ajánlatok közül? - Tonnaszám érkeznek. - Én is így hallottam. Ez egy pletykás város. - Fogadni mertem volna.

Colin leparkolt a ház mellett, és leállította a motort. - Az a hír járja, hogy még Louis Higgins sem vette fel a Quik Martba. - Sajnos elmondtam egy csúnya történetet a hűgáról az iskolában. Egy cseppet sem érdekli, hogy igaz volt. - Aki másnak vermet ás, maga esik bele.

Sugar Beth kinyitotta az ajtót, és kezdett kipakolni. A férfi megkerülte a kocsi orrát, és Sugar Beth kis híján elejtette a kólákat, mert Colin egy fekete bársony köpönyeget viselt. Rövid, borzas hajával túl jól nézett ki benne. - Hadd vigyem el a kocsiszínig a holmijait. Ez a legkevesebb, amit megtehetek.

Sugar Beth annyira meglepődött a köpönyeg láttán, hogy még a szava is elakadt. Ez mégis csak Mississippi. - Nem gondoltam, hogy ennyi kellemetlenséget fog okozni a kocsibeálló lezárása. Sajnos tévedtem. - Ne aggódjon - felelte Sugar Beth, miután magához tért. - Legalább nem kell személyi edzőt tartanom.

Gordon eddig bizonyára a verandán lapult, mert most átrappolt a kerten. Sugart Beth legnagyobb meglepetésére Byrne örült neki. A férfi egyik kezébe vett minden csomagot, hogy lehajolhasson és megvakarhassa a fülét. - Hát még nem mentél el? - Szép kutya - mondta Sugar Beth. - Néhány nappal ezelőtt tűnt fel. Kóbor kutya. - Akkor bolhás. Én a maga helyében hívnám a gyepmestert. -

Nem bolhás. - Byrne még ingerültebbnek látszott, mint máskor. - Maga is tudja, mit csinálna vele a gypmester. - Elgázosítaná. - Sugar Beth Gordonra pillantott, aki egy mérőföldről kiszagolta a balekokat. Ahelyett, hogy rávicsorgott volna, ahogy normális esetben tette, játszani kezdett új közönségének, lehajtotta a fejét, hagyta, hogy hatalmas füle a földet sepperje, s halkán nyüszítve egy kivert kutya tökéletes látszatát keltette. - Ez még magától is szívtelenség - mondta Byrne mereven. - Igen, ez egy a-kutya-megeszi-a-kutyát világ. - Gordon több mint elégedetten magával elbattyogott a veranda felé.

Sugar Beth szokatlan dőcögést fedezett fel a járásában. Ugye nem etette meg? Kövérnek látszik. - S ha igen, magának mi köze van hozzá?

Sugar Beth sóhajtott Odaértek a kocsiszínhez. Amikor lenyomta a kilincset, Colin megint belekötött. - Miért nincs bezárva ez az ajtó? - Ez Parrish. Nincs értelme. - Itt is vannak bűnözők, mint máshol. Mostantól zárja be az ajtót. - Mintha ez akadályt jelentene bárkinek is. Csak be kell rúgni az ajtót. Sajnálom, hogy rossz hírt kell közölnöm, de ha holtan találják, maga lesz az első számú gyanúsított. - Magával nem lehet értelmes beszélgetést folytatni. Colin viszolyogva nézett szét a nappaliban, annak ellenére, hogy Sugar Beth a padlótól a plafonig kitakarított. - A nénikéje soha nem dobott ki semmit? - Nem nagyon. Ha megtetszik valami, nyugodtan mondjon rá egy árat. - Nem fogom visszafogni magam. - A férfi a konyha felé indult, por lengedezett a nyomában.

Sugar Beth levetette a dzsekijét, egy székre dobta a táskáját, és követte. - Fogadni mernék, hogy kinyitná a pénztárcáját Ash festményéért. - Attól tartok, hogy az még az én pénzügyi keretemet is kimerítené. - Colin letette a szatyrokat a pultra, hatalmas termete betöltötte a kis helyiséget.

Sugar Beth elővett egy doboz jutalomfalatot. - Maga beszélt Tallulah-val. Hisz a festmény létezésében, igaz? - Igen. - A férfi a matuzsálemi hűtőszekrénynek dőlt, és keresztbe tette a lábait. - Szerintem nagy a valószínűsége, hogy a nagynénje megsemmisítette. - Kizárt dolog. Ez volt a legértékesebb vagyontárgya. Miért tette volna? - Nem osztozott a képen senkivel életében. Miért osztozott volna a halála után? S miért az unokahúgával, akit ringyónak tartott? - Mert egy család voltunk.

A férfi felkapta a kutyaedeles dobozt. - Mi ez? - Szegény vagyok. Tápláló. - Sugar Beth kikapta a kezéből, s próbált nem hozzádörgölözni Colinhoz, miközben betette a kólákat a hűtőbe. - Gazember. Egyszerre jöttek a kutyaival. A magáé, ugye? - Higgye el, hogy nem vagyok rá büszke. - Azt mondta, hívjam ki a gypmestert.

Sugar Beth örömmel hallotta a férfi hangjában a megbotránkozást. - Mindannyiunknak lehetnek álmai. - Ha ennyire gyűlöli, miért hozta magával?

Sugar Beth letérdelt, hogy a mosogató alá tegye a jutalomfalatkás dobozt. - Mert Gordon Emmetté volt, és nem kell senkinek. Megpróbáltam túladni rajta, de személyiségzavarral küzd.

-Baromság. Csodálatos kutya.

-Csak hízeleg.

Colin járkálni kezdett a konyhában, megvizsgálva az üvegajtajú szekrényeket és a régi háztartási gépeket. A kenyeres doboz porcelán fogantyúja a kezében maradt. Mosolyogva tanulmányozta. - Kár, hogy olyan nehezen talál munkát.

-Magának emiatt ne fájjon az a pökhendi feje. - Sugar Beth horgolt felsője felcsúszott, miközben feltett a legfelső polcra egy zacskó csipszet. Tudta, hogy a férfi észrevette, mert pár másodperccel tovább tartott neki felvenni a beszélgetés fonalát.

-Már majdnem megsajnáltam. Van egy kutyája, amit nem szeret, senki sem alkalmazza, és nincs egy fillérje sem.

-De a vonzerőm a régi.

Colin vállát a falnak támasztotta, s egyik kezéből a másikba dobálta a fogantyút. - Azt hiszem, már említettem, hogy talán van egy állásom a maga számára. Elég kétségbeesett már?

Sugar Beth majdnem megfulladt a saját nyálában. - Azt hittem, tréfál. - Biztosíthatom, hogy még soha senkivel nem tréfáltam. - Tévedtem. Beletartozik a munkaköri leírásomba, hogy fogdoshat? - Szeretné, ha beletartozna? - Abból, ahogy a férfi félárbocra eresztette a szemhéját, Sugar Beth látta, hogy nem ő az egyetlen, aki tudja, hogyan kell játszadozni. - Félő, hogy elhidegülnék a férfiaktól. - Sugar Bethben győzött a kíváncsiság. - Mit forgat a fejében?

Colin a kenyeres dobozt vizsgálgatta, majd miközben Sugar Beth lélegzetviasszafojtva várt, komótosan visszacsavarta a gombot. Aztán az eredménnyel elégedetten, ravasz pillantással visszafordult Sugar Bethhez. - Szükségem van egy házvezetőnőre. - Egy házvezetőnőre? - A házvezetőnő az, aki vezeti a háztartást. - Tudom, mit jelent a szó. Miért ajánlja fel nekem? - Mert nem tudok ellenállni a csábításnak. Frenchman's Bride agyondédelgetett lánya kénytelen követ mosni és térdre ereszkedve kiszolgálni a férfit, akit megpróbált tönkretenni. Grimm-mesébe illő történet. Elragadó, nem? - Ha megtalálom Tallulah henteskését, maga halott. Sugar Beth kirántotta a legközelebbi fiókot.

A férfi szúrótávolságon kívülre, a nappaliba sétált. - Nézze a gyakorlati oldalát... Frenchman's Bride rendbentartása teljes munkaidős állás, heti hat nap,

reggel héttől vacsora utánig. Mondanom sem kell, hogy amennyire csak lehet, meg fogom nehezíteni a dolgát. - Hol a pokolban van az a kés? - Maga veszi fel a telefonokat, intézi a bevásárlást. Bár feltételezem, hogy meghaladja a képességeit, de főznie is kell. Rendezi a számlákat, szortírozza a leveleket, mos. Egy hatékonyan működő háztartást akarok, amivel nekem semmi gondom. Gondolja, hogy meg tud vele birkózni?

Colin fikarcnyi erőfeszítést sem tett, hogy leplezze megvetését, és Sugar Beth azt mondta magában, ennyire még nincs kétségbeesve. De volt.

A férfi megnevezett egy összeget, ami felvillanyozta, s berohant a nappaliba. - Elfogadom! Úgy érti, naponta, ugye?

A helyiség másik végéből Colin látta, hogy Sugar Beth szeme felcsillan, s tudta, hogy szégyellnie kellene magát.

Természetesen nem tette. Még soha nem érezte jobban magát azóta, hogy Sugar Beth megérkezett. - Ne legyen bolond. Egész hétre.

ugar Beth olyan képet vágott, mintha fulladozott volna, s a férfi meg sem próbálta elrejteni mosolyát. Az ötlet, hogy állást ajánljon Sugar Bethnek az indóházban pattant ki az agyából. Azóta volt ideje gondolkodni rajta, de amíg meg nem látta Sugar Beth-t ott állni a járda szélén kopott farmerben, mobiltelefonnal a fülén, mint egy luxusringyó, úgy érezte, több kára származna belőle, mint haszna. Aztán a szél belekapott Sugar Beth szőke hajába és hátrafújta, s Colin abban a pillanatban meggondolta magát.

Nem állt szándékában tönkretenni, de nagyon is vágyott arra, hogy vérző sebeket ejtsen rajta, vagy legalábbis a megbánás őszinte könnyeit lássa a szemében. Bármennyire is elnéző volt, annál többet érdemelt, amit eddig kapott. Láncot rakni a kocsibeállóra eső után köpönyeg volt, ez az állás azonban meg fogja tenni a hatását.

Sugar Beth belekapaszkodott egy székre, még mindig szédült a sértő fizetéstől, amit a férfi ajánlott neki. - Hogy lehet ennyire fősvény?

Colin lenézően végigmérte. - Ne felejtse el, hogy az én ételemet fogja enni, minden bizonnyal használja majd a telefonomat. Aztán ott vannak a különböző tolvajkodások, amikkel az embernek számolnia kell egy alkalmazottnál. Sugar Beth szeme olyan szikrákat szórt, mint egy légvédelmi gépágyú. - Csak hogy megbizonyítsam, nem vagyok tisztességtelen, leveszem a láncot a kocsibeállóról. - Colinnak hirtelen ötlete támadt. - S természetesen biztosítok egyen ruhát. - Egyenruhát?

Ó, igen. Túlságosan elterelte volna a figyelmét, ha Sugar Beth szűk nadrágban és csábító topokban ólálkodik a házban. Már az élelmiszerek elpakolása közben elé táruló látvány is nagy önuralmat követelt tőle: hosszú

láb, kivillanó has. Ez volt a hátránya annak, ha az ember férfi. A teste nem ismerte fel a mérget, még akkor sem, ha az agya tudta, hogy bekerült a szervezetébe. - Házvezetőnő lesz. Természetes, hogy szüksége lesz egyenruhára. - A huszonegyedik században? - Majd megbeszéljük a részleteket az első munkanapján.

Sugar Beth fülig érő szájjal mosolygott. - Rendben, maga gazember. De maga veszi a kutyakáját. - Szívesen. Holnap hétre várom. - Colin elindult, de még nem volt elégedett. Teljesen biztos akart lenni abban, hogy Sugar Beth megértette a dolgok állását, s addig kutatott az agyában, amíg meg nem találta az utolsó szöveget, amit beleverhetett a koporsójába.

–A hátsó ajtón jöjjön.

Colin Byrne házvezetőnője!

Felviharzott az emeletre abban a reményben, hogy egy kellemes hosszú szappanos fürdő majd megnyugtatja.

Ahogy belemerült a kádba, próbálta a dolgok jó oldalát nézni.

Már átkutatta az indóház, a kocsiszín és a műterem minden négyzetcentiméterét, s csak egy hely maradt, ahol nem kereste. Frenchman's Bride. Máshol nem rejthette el a festményt Tallulah. De miért nem hozta el, mielőtt Byrne beköltözött? Lehet, hogy akkor már túl beteg volt hozzá.

Frenchman's Bride-ra gondolt mély szekrényeivel és különleges alakú kamrácskáival. Ennél is izgalmasabb volt a padláson a titkos faliszekrény... A nagyapja építtette „arra az esetre, ha azoknak az örülteknek Washingtonban eszközbe jutna visszaállítani a szesztilalmat”. Vajon tudott Byrne a faliszekrényről? Tallulah mindenképpen.

Sugar Beth nem hitt a férfinak abban az elméletében, hogy Tallulah megsemmisítette a festményt, de ahogy mélyebbre süllyedt a kádban, rémisztő gondolata támadt.

Byrne megvette a házat. A berendezésekkel együtt? Mi van, ha most már a festmény is az övé? Sugar Beth semmit sem tudott a vagyoni jogokról, s nem engedhette meg magának, hogy ügyvédet fogadjon. Ha megtalálja a képet, egyszerűen ki kell hoznia a házból anélkül, hogy Byrne orrára kötné, ami nem éppen csábító feladat. De megkockáztatja, s még ennél többet is, hogy Ash festményének az eladásából fedezni tudja Delilah Brookdale-ben való tartózkodását. Ami önmagát illette, ő visszamegy Houstonba, s pincérkedik, amíg nem kap engedélyt, hogy ingatlanügynök lehessen.

Csak jóval éjfél után tudott elaludni, aztán rosszat álmodott és felriadt. Egy pillanatilag izzadságban fürödve, zakatoló szívvel feküdt ott, még mindig az álom hatása alatt. Gordon horkolása általában idegesítette, de az ág alól

hallatszó reszelős hang most megnyugtatta, hogy nincs teljesen egyedül a világban.

Megint Winnie-ről álmodott. Nem az előkelő asszonyról, akivel a múlt héten találkozott a régiségboltban, hanem az önbizalomhiányban szenvedő lányról, aki ellopta Sugar Beth-től, amire a legjobban vágyott.

Nem emlékezett rá pontosan, hogyan tudta meg, hogy az apjának egy másik családja is van - itt-ott elejtett megjegyzésekből, beszélgetésfoszlányokból. Csak sokára értette meg, mi vonzza az apját e két nőhöz. Diddie volt Griffin eleven, elérhetetlen Scarlett O'Harája, Sabrina a gondoskodó, szerető Melanie Wilkes. Sugar Beth mintha nem is létezett volna a számára. - Nézd, cigánykerekedezem, apa. - Most ne, Sugar Beth. Dolgom van. - Ugye, eljössz a táncestemre? - Nincs rá időm. Dolgoznom kell, hogy kifizethessem a cipőt, amiben porozol.

Ha Sugar Beth odament hozzá egy könyvvel, hogy olvasson neki, Griffin felpattant, mielőtt az ölébe mászhatott volna. Ha egy képet akart mutatni neki, amit aznap festett, az apjának sürgősen telefonálnia kellett. Saját bevallása szerint Sugar Beth azért tudott olyan könnyedén flörtölni, mert kislánykorában a trükkök egész arzenálját be kellett vetnie, hogy magára vonja az apja figyelmét. Hiába.

Harmadikos volt, amikor rájött, hogy nem ő az apja egyetlen lánya. Griffin elégedetlen volt a jegyeivel, ez indította el a lavinát. - Hármast kaptál számtanból? Annyi eszed sincs, mint egy tyúknak, Sugar Beth. Még egy dolog, amit anyádtól örököltél.

Az apja nem tudta, milyen kín volt neki iskolába járni.

Ott ülni a padban, amikor legszívesebben táncolt és ugrókötelezett volna Leeann-nel, vagy Barbie-sat játszott volna Heidivel. Egyik nap elsírta magát, miután az apja megint azt vágta a fejéhez, milyen gyenge felfogású, s arra a következtetésre jutott, hogy az apja a rossz jegyek miatt nem szereti.

Hat teljes héten át igyekezett megjavulni. Nyugodtan ült az órákon, s megcsinált minden unalmas leckét. Figyelt a tanárra, nem beszélgetett, nem rajzolt több nevető arcot a tankönyvébe, s végre kapott egy ötöst.

Mire hazaért azon az áprilisi délutánon az ellenőrzőjével, már betegre izgulta magát. Diddie körbeugrálta, de ő nem az anyja elismerésére vágyott, s miközben az apját várta, elképzelte, ahogy Griffin majd nevetve a karjába kapja, mikor meglátja milyen okos.

„Milyen ügyes lányom van! Nagyon büszke vagyok rád, Sugar Beth. Adj apának egy nagy pusztit.” Annyira izgult, hogy vacsorázni sem tudott. Csak

ült a verandán, és várta az apja kocsiját. Amikor sötétedni kezdett, s az apja még mindig nem ért haza, Diddie azt mondta, ne törődjön vele, feküdjön le.

Szombat reggel amikor felébredt, s látta, hogy az apja már elment, fogta az ellenőrzőjét - a varázsútlevelet apja szívéhez - és kisurrant a házból. Átviharzott az udvaron rózsaszín banánüléses biciklijéhez, és bedobta az ellenőrzőjét a kosárba. Felugrott, s zakatoló szívvel tekerni kezdett a Mockingbird Lane-en.

Apa szeretni fog végre!

Már nem emlékezett, honnan tudta, hol van az a ház, ahol az apja néha a másik nővel volt, vagy miből gondolta, hogy aznap reggel ott lesz, de a csinos téglaház, amely ott állt behúzott függönyökkel messze az úttól, megismerte.

Othagyta a biciklijét a kocsibeállón az apja autója mögött, kivette a kosárból az ellenőrzőjét, és rohanni kezdett a bejárati lépcső felé.

Griffin ház mögül hallatszódó hangja megállította. A fáktól árnyékos, cölöpkerítéssel körülvett udvar felé fordult, majd elindult a félig nyitott kertkapuhoz, izzadó tenyerében szorongatva az ellenőrzőjét, arcán bárgyú mosollyal.

Bekukucskált a kapun, s meglátta az apját a terasz közepén álló hintában. Mosolya lehervadt, s hátborzongató érzése támadt, mintha hatalmas pókok másztak volna felfelé a lábán, mert az apja nem volt egyedül. A második Winnie Davis ült az ölében, fejét a férfi vállára hajtva, kalimpáló lábbal, mintha mi sem lett volna természetesebb.

Griffin egy könyvből olvasott fel neki, ahogy Diddie szokott Sugar Bethnek.

Most már az egész testét ellepték a pókok, még a gyomrát is, s úgy érezte, hányni fog. Winnie felnevetett Griffin vicces hangjára, a férfi pedig egy csókot nyomott a feje búbjára. Csak úgy.

A varázsellenőrző kiesett Sugar Beth kezéből. Valami hang jöhetett ki a torkán, mert az apja felnézett és meglátta. Letette Winnie-t és felugrott. Sűrű fekete szemöldöke egymásnak koccant, mikor ráripakodott Sugar Bethre. Mit keresel te itt?

Sugar Bethnek torkán akadtak a szavak. Nem tudta el mondani, hogy az ellenőrző miatt jött, s az apjának büszkének kellene lenni rá.

A férfi odarohant hozzá, mint egy rövidlábú, hordó mellkasú mérges kakas. - Mit képzelsz magadról? Azonnal takarodj haza! - Rálépett az ellenőrzőre, amit észre sem vett a földön. - Soha többé nem jöhetsz ide, megértetted? - Karon fogta Sugar Betht, és rángatni kezdte a kocsibeállón.

Winnie követte őket, s megállt a kerítés másik oldalán.

Sugar Beth sírva fakadt. - Miért... miért ült az öledben?

-Azért, mert ő jó kislány. Mert nem megy olyan helyekre, ahova nem hívják. Most pedig szállj fel a biciklire és menj haza. - Apa? - szólt Winnie a kerítéstől. - Minden rendben, manó.

Sugar Beth gyomra elviselhetetlenül fájt, s felnézett az apjára a könnyein át. - Miért hív így?

Griffin rá se nézett, miközben egyre távolabb ráncigálta a háztól. - Ne foglalkozz velem.

Sugar Beth zokogva fordult Winnie felé. - Ó nem... nem a te apád. Ne hívd így!

Az apja megrázta, hogy elnémítsa. - Most már elég, Sugar Beth! - Mondd meg neki, hogy ne hívjon így többet! - Fejezd be, vagy kapsz egy pofont.

Sugar Beth kiszabadította magát, futni kezdett a kocsibeállón, el rózsaszín banánüléses biciklije mellett, ki a járdára, dobogó lábakkal, kalapáló szívvel.

Griffin nem ment utána.

Teltek-múltak az évek. Sugar Beth néha észrevette Griffint a városban Winnie-vel, s apránként megértette, hogy az apja jobban szereti a fattyat, mint őt. Winnie csendes kislány volt. Jól tanult, ugyanúgy szerette a történelmet, mint Griffin. Nem kapott dührohamot, ha az apja nem akarta elvinni Dairy Queenbe, őt nem vonszolta haza a rendőrfőnök tiltott alkoholfogyasztásért. Nem valószínű, hogy utolsó évesként azzal fájdtotta volna Griffin szívét, hogy Ryan minden bizonnyal teherbe ejtette, mert kimaradt a menstruációja. Nem, a tökéletes Winnie megvárta, amíg Griffin meghalt. S ami a legfontosabb, Winnie nem Diddie lánya volt.

Mivel Sugar Beth Griffint nem büntethette meg azért, mert nem szerette, megbüntette Winnie-t.

Gordon mocorgott az ágy lábánál. Sugar Beth az oldalára fordult, s próbált elaludni, mielőtt az emlékek tovább üzték volna a sötét úton, de az agya nem volt hajlandó engedelmesskedni.

Végzősök voltak. Évzáró után bemutatót tartottak...

Az előadás elején a színpad sötétségbe borult, s két, sárga világító festékkal bekent alak lépett elő. Stuart Sherman és Winnie Davis. Sugar Beth ettől fogva semmire sem emlékezett a darabból, amit színpadra vittek. Valami arra készítette, hogy megforduljon, s a nézőtér végében a kijárat tábla alatt

megpillantotta Griffint. Az az apa, akinek tavaly októberben nem volt öt perce arra, hogy megnézzze, hogyan vonul be a lánya a városba Jimmie Caldwell kabrió Mustangján fején a koronával, most megnézte, amint a másik lánya verseket szaval. Sugar Beth tudta, mit fog tenni.

A bemutató után egy ideig még őgylegett a parkolóban Ryannel és a fiú pár barátjával, aztán közölte, hogy vissza kell mennie a szempillaspiráljáért, amit a tornaterem öltözőjében hagyott. Amikor belépett a szinte teljesen üres öltözőbe, meghallotta a zuhany csobogó hangját. Már csak Winnie, sárgára mázolt arcával, nyakával, karjával és lábával volt az egyetlen, akinek le kellett tusolnia, mielőtt hazamegy. Sugar Beth gyorsan dolgozott, s miközben elhagyta az öltözőt, elképzelte, ahogy a sárga festék magával sodorva apja zabigyerékét, lezúg a lefolyón. - Tudjátok, mit? - kérdezte a fiúkat, mikor visszatért a parkolóba. - A lányok öltözője üres. Másodéves korotok óta nem léphettek oda be. Ez az utolsó lehetőségetek.

Nem kellett kétszer mondani egyiküknek sem: Deke Jaspernek, Bobby Jarrownak, Woody Newhouse-nak és természetesen Ryannek, terve legfontosabb szereplőjének.

Minden úgy történt, ahogy megálmodta. Winnie meztelenül állt az öltözőben, amikor beléptek, haja a fejére tapadt, bőre csillogott a víztől, arcán zavarodott kifejezés ült, ahogy a ruháit és a törölközőjét kereste, amit a padon hagyott. De azok Sugar Beth szekrényének a mélyén lapultak.

Még azokról a törölközőkről is gondoskodott, amik feltornyozva álltak a sarokban.

A fiúk megdermedtek. Winnie arcából kifutott a vér. - A francba! - suttopta Woody.

Winnie nevetgetett volna egyet, és viasszaszaladhatott volna a zuhanyozóba - s az egésznek vége. De ő nem. Csak állt ott megbénítva a mérgezett nyíltól, aminek a közeledtét nem is látta. Nem volt nyúlánk testalkatú, mint Sugar Beth. Karja, lába rövid. A csípője és a combja kissé vaskos, válla keskeny. Valami fehér vonta magára Sugar Beth figyelmét, s kellemes remegés futott végig a gyomrán. Fehér zsinór bukkant ki Winnie nedves fányszőrzetéből a két combja között. Menstruált.

Winnie tekintete Ryanre tévedt. Csak Ryant nézte. Mindegyik fiú látta a tampon zsinórját, de csak Ryan számított.

Sugar Beth pontosan erre számított, most mégis kínosan érezte magát, mintha ő lett volna az, aki ott állt meztelenül, megalázva.

Az öltöző ajtaja kivágódott, s Mr. Byrne lépett be. - Mi folyik itt?

Halkan elkáromkodta magát, mikor meglátta a Winnie-t.

Saját fekete ingéhez kapott. Pillanatok alatt levette és a lányra borította.

Mérges pillantást vetett a többiekre. - Kifelé! Várjanak meg az előtérben!

A férfi zöld szemének pillantásától Sugar Betht kirázta a hideg. Byrne tudta, hogy nem lehet véletlen, s azt is, hogy ki tervezte ki.

Sugar Beth kirohant az öltözőből, az épületből, s közben ugyanolyan meztelennek érezte magát, mint Winnie. A gyomra görcsölt, mintha ő menstruált volna.

–Ne rohanj, Sugar Beth! - kiáltotta mögötte Ryan. Csak rontasz a helyzeten.

Sugar Beth rá se hederített, odaszaladt a kocsijához, de nem találta a kulcsot. Térdre rogyott, szétnyitotta a táskáját, beletúrt, s keresgélni kezdett a papír zsebkendők, tollak, sminkfestékek között. Egy csomagolatlan tampon hevert az alján. Az ajkába harapott.

A szeme sarkából látta, hogy Mr. Byrne közeledik felé.

Hosszú haja félig kibomlott. - Azonnal menjen vissza.

Ryan tekintete esdeklő kifejezést öltött. - Tedd, amit mondott, Sugar Beth.

Sugar Beth a táskájával babrált. Próbálta kieszelni, mit tegyen. Hazudni fog, és azt mondja, nem tudta, hogy Winnie ott van. Az igazgató Diddie barátja.

A szívverése lassan visszatért a normálisra. Nincs miért aggódnia. Fogta a táskáját, visszadobálta bele a tartalmát, és felállt. - Nem olyan nagy ügy. Véletlen volt az egész, Mr.

Byrne. Nem tudtuk, hogy ott van.

–De tudták.

Sugar Beth gyűlölte. Az első nap aranyosnak tartotta a férfit. De amikor iskola után egy kicsit flörtölni akart vele, Byrne elutasítóan és hidegen bánt vele.

Deke, Bobby és Woody a tornaterem ajtajánál vártak.

Ryan nem köpte volna be, Deke és Bobby is tudta állni a sarat, de Woody félt az apjától. Sugar Beth gyilkos pillantást vetett rá, hogy tartsa a száját, vagy olyat tesz, ami tízszer rosszabb annál, amit az apjától kapna.

–Lenne olyan szíves valaki elmagyarázni? - Byrne ostobán nézett ki, ahogy ott állt meztelen felsőtesttel, de úgy tűnt, mintha őt egy percre sem zavarta volna.

Sugar Beth azzal nyugtatta magát, hogy semmi rosszat nem csinált. Winnie-nek egyszerűen csak vissza kellett volna rohannia a zuhanyozóba. Egy jót nevetnie az egészen.

Sugar Beth ezt tette volna.

Azon gondolkodott, Winnie vajon elmondja-e majd Griffinnek - Nem tudtuk, hogy ott van - mondta Deke. - Azt hittük, üres az öltöző.

Byrne állán citerázott egy ideg. Sugar Beth azt bámulta, mert jobban érezte magát tőle, hogy tudta, a férfinak is vannak idegei. - Igaz ez?

-Igen, uram - bólintottak a fiúk.

Byrne tekintete egyik arcról a másikra vándorolt, a leggyengébb láncszemet keresve, amit meg is talált, amikor elérkezett Woodyhoz. - Mindannyian ezt hitték?

Woody tátogott. Sugar Bethre sandított. - Aha.

-Akkor hova lettek a ruhái?

Erre senki sem tudott válaszolni.

-Sugar Beth, jöjjön velem. A többiek elmehetnek.

A fiúk eloldalogtak Ryan kivételével, aki ott maradt mellette.

-Maga is, Galantine.

-Ha nem bánja, uram, Sugar Bethszel maradok.

-De bánom. Négyszemközt akarok beszélni vele.

Ryan csökönyös arcot vágott, mint aki szentül eltökélte, hogy nem mozdul. De ösztöndíjas volt, és Sugar Beth félt, hogy Byrne kirúgja. Azt sem akarta, hogy a tanára azt higgye, nem tudja megvédeni magát. - Menj csak - mondta neki.

Ekkor kinyílt az öltöző ajtaja, s Winnie lépett ki. Tornaruhát viselt, Byrne inge a kezében volt. Nem nézett Sugar Bethre csak Ryanre, s olyan meggyötört arcot vágott, hogy Sugar Beth szerette volna megrázni. Nincs benned semmi büszkeség?

-Nem akartunk semmi rosszat - mondta Ryan.

Winnie lehajtott fejjel elsétált. Magával vitte Byrne ingét, mintha elfelejtette volna, hogy nála van.

Ryan Sugar Bethre pillantott, zavaros arckifejezése láttán Sugar Beth elszégyellte magát. Nem akarta, hogy a fiú itt maradjon, soha többé nem akarta látni. Lábujjhegyre állt, és lágyan megcsókolta. - Hívj fel, ha hazaértél.

Ryan nem tűnt túl boldognak, de végül megfordult, és elindult a parkoló felé.

Byrne kinyitotta az öltöző ajtaját. - Befelé.

Sugar Beth rájött, hogy kissé tart a férfitől, s emiatt még jobban gyűlölte.

–Nyissa ki a szekrényt - parancsolta Byrne, mihelyt beléptek. A francba! Nem gondolkodott eléggé előre. - A szekrényemet?

A férfi várt.

Sugar Beth próbált ellentámadást indítani. - Ugye tudja, hogy magának nem szabad itt lennie. Ez lányöltöző. - Nyissa ki azt a rohadt szekrényt, vagy hívom a pedellust, hogy verje le a lakatot.

Sugar Bethnek megfordult a fejében, hogy valaki más szekrényét nyitja ki, de Byrne hamar rájött volna.

A zár kattant, de Sugar Beth nem nyitotta ki az ajtót.

Byrne meztelen karja a vállát súrolta, amikor megmarkolta a fogantyút. Kinyitotta a fémajtót.

Winnie ruhái ott heverték egy kupacban.

A férfi sokáig nem szólt semmit. Csak nézett rá, és Sugar Bethnek az a szörnyű érzése támadt, hogy a veséjébe lát. - Ilyen ember akar lenni?

Sugar Beth olcsónak és hitványnak érezte magát. Ellenállt a kísértésnek, hogy elmondja Byrne-nak, azért tette, mert az apja nem őt szereti, hanem Winnie-t, mert bármennyire is igyekezett szépnek, aranyosnak, különlegesnek lenni, hogy felhívja magára a figyelmét, semmi sem használt. - Kérem, közölje az édesanyjával, hogy ma este beugrom hozzá.

Nagy kő esett le Sugar Beth szívéből. Diddie miszlikbe fogja vágni Byrne-t. Szeretett volna belenevetni az arcába, de nem tudott.

Mire a férfi aznap este megérkezett Frenchman's Brideba, Sugar Beth már előkészítette a talajt. Nem azzal vádolta meg Colint, hogy kikezdett vele - ezt csak néhány héttel később találta ki -, hanem azzal, hogy megalázta az osztály előtt, zavarba hozta a barátai jelenlétében. Ez a viselkedés pedig annyira felizgatta Sugar Betht, hogy valami nagyon csúnya dolgot csinált. Valamit, amibe Winnie Davis is belekeveredett.

Diddie- hüvös udvariassággal bánt Colinnal. - Nem értem, miért kell ekkora ügyet csinálni egy ostoba tréfából. Biztos vagyok benne, hogy Sugar Beth semmi rosszat nem akart.

Mivel Byrne nem déli volt, nem tudta, mekkora befolyása lehet egy finom asszonynak, s másokkal ellentétben nem tartott tőle. - Nagyon is rosszat akart. Módszeresen molesztálja Winnie Davist egész évben. - Maga tanár. Meg kell értenie, hogy ennek a nehéz helyzetnek a gyökerei nem Sugar Bethben, hanem a férjem szájalomra méltó bohém életvitelében keresendők. A lányom éppúgy áldozat, mint... az a lány. - Ami ma történt, az kegyetlenség. - Kegyetlenség? Bizonyára e késői óra okozza a fáradságát, Mr. Byrne. Mi másért ille né egy tanár ilyen helytelen kifejezéssel az egyik legokosabb lányt, aki valaha ebbe az iskolába járt? - Talán a kulturális különbség az oka, Mrs. Carey, de Angliában az okos fiatal lányoknak nem céljuk másokat megalázní. - Kikísérem.

Sugar Beth nem kapott mást, mint egy enyhe dorgálást az igazgatótól, aki az anyja befolyásának köszönhet te a pozícióját.

Winnie-nek jót tett az idő. Sugar Beth jobbík énje - az az én, amelyík elismerte azt, aki egy erős ellenféllel szemben győztesen tudott kikerülni egy csatából - próbált örülni neki.

Visszament a hálószozába, remélve, hogy aludni tud. Lehet, hogy holnap élete legnyomorúságosabb napja lesz, s fel kellett rá készülnie.

–Kétségtelen, hogy ön szerint modortalanul viselkedem. Foglaljon helyet. A lábamnál.

GEORGETTE HEYER: Azok a régi árnyak

Hatodik fejezet

Sugar Bethnek nem volt ínyére gyomra remegése, miközben átvágott a nedves fűvön Frenchman's Bride felé. Sajnos már egy órát késett. Az emlékei között tett tegnap esti kellemetlen utazás után olyan rosszul aludt, hogy gondolkodás nélkül lenyomta az ébresztőórát. Byrne nem fog örülni. Pech. Ő sem örült.

Gordon megállt szaglászni. Sugar Bethnek esze ágában sem volt a hátsó ajtón besurranni, mindegy mit mondott Colin, s felment a lépcsőn a bejárati ajtóhoz, de amikor odaért, egy cédulát pillantott meg a kopogtatóhoz erősítve.

Az ajtó zárva. Jöjjön hátulról.

Gazember. A kilincs nem engedett, és Sugar Beth azon töltötte ki a haragját, aki hozzá a legközelebb volt. - Látod, milyen barátot választottál? Remélem, büszke vagy magadra.

Gordon harapós pillantást vetett rá, de vele tartott, nem lojalitásból, hanem mert még nem kapott enni. Sugar Beth megkerülte a házat, aztán megállt.

Egy új épülettoldalék, amit sem az utcáról, sem a kocsiszínből nem lehetett látni, emelkedett ott, ahol valaha egy nem használt terasz állt. A télikert egy tágas tornácot és egy üvegverandát egyesített magában hosszú, magas ablakaival. Újabb szentségtörés.

Gyermekkorának otthona eltűnt, s beletelt egy percbe, míg erőt tudott gyűjteni, hogy belépjen a télikerten át a valamikori barátságos konyhába. A kőpulton egy aprólékosan gépelt listát talált. Megállt az első tételnél:

Reggeli a dolgozószobámban: frissen facsart narancslé, áfonyás palacsinta, kolbász, steakburgonya, kávé.

Képtelenség volt, hogy a szikár Byrne minden reggel ezt egye. Sugar Beth tudta, hogy próbára akarják tenni, s lenézett Gordonra. - Azt hiszi, nem tudok megbirkózni a feladattal.

Gordon arckifejezése azt mutatta, hogy neki is vannak kétségei.

Sugar Beth munkához látott. Egy idő után megtalálta a kutyaeledelt, kitöltötte egy különleges Waterford-tálba, és letette a földre a télikertre nyíló ajtó mellé. - A legjobbat érdemled, pajti.

Gordon szája már tele volt, ezért nem tudott válaszolni.

Sugar Beth éppen a régimódi narancsfacsarót nézte viszolyogva, amikor lépteket hallott. Nem tetszett neki, hogy megremegett a gyomra. Ahhoz volt szokva, hogy ő hozza zavarba a férfiakat, nem fordítva.

Byrne egy új építésű átjárón lépett a konyhába. Mikor a férfi tekintete végigsiklott rajta, Sugar Beth gratulált magának, hogy ezt a munkaruhát választotta. A házvezetőnők feketében jártak. Colinnek egy szava sem lehetett.

Fekete sztreccs csipkeblúzat mély dekoltázs díszítette, régi fekete nadrágjában még volt annyi élet, hogy körbefogja a csípőjét. A férfi szeme megakadt a kis türkizkék pillangón, ami egy ezüstláncon fityegett a V kivágásban. Sugar Beth azt kívánta, bárcsak igazán buja látványban részesíthette volna Byrne-t. De egy megfelelő melltartóval minden megoldható volt, s abból ítélve, hogy milyen sokáig tartott Colinnek elszakítani a tekintetét és felnéznie az arcába, Sugar Beth a megfelelő melltartót vette fel. Egyenruha, pojáca.

Sugar Beth utcalányos öltözkékével ellentétben a férfi sötét nadrágot, hosszú ujjú burgundi vörös selyeminget és elegáns nadrágtartót viselt. Ki vesz fel ilyesmit otthonra?

Ahogy Byrne gögösen lenézett rá, Sugar Beth biztosra vette, hogy a férfinál megállt az idő a múlt században. - Felfrissítette a reggeli séta a Hyde Parkban, milord? Sugar Bethnek sikerült pukedliznie, bár vesztt a hatásából, hogy a pult mögött állt, és a férfi nem láthatta, hogy térdet hajtott.

Colin metsző pillantást vetett rá. - Megkaphatnám a reggelimet, vagy túl sokat kérek? - Mindjárt kész.

Byrne a majdnem üres konyhapultra nézett. - Látom. - Ismerkedem a konyhával. - Készt egy órát. - Hogy érti? Nyolc előtt itt voltam. - Hétre kellett volna jönnie.

-Biztos vagyok benne, hogy nyolcat mondott. Ugye, Gordon?

Gordont túlságosan lefoglalta a Waterford-tál ahhoz, hogy alátámassza Sugar Beth verzióját.

Sugar Beth kivett egy narancsot a tálból. - Igaz, hogy a szülei rokonai az angol királyi családnak? - Egy lépcsőnyire a tróntól. - Byrne észrevette a Waterford-tálat, de nem tett rá megjegyzést. - Hazug. Nyomorban nőtt fel. - Akkor miért kérdezi? - Hogy idegesítsem a származásunk közti különbséggel.

Maga szerény, szegény körülmények között nőtt fel. Én kivételezett helyzetben, elkényeztetve. Ha frissen facsart narancslevet akar inni minden reggel, szükségem lesz egy elektromos gépre. - Préselje ki. - Könnyű mondani. Nem magának lesznek vízhólyagok a tenyerén.

Colin elindult vissza az átjáró felé, a magas ablakokon át beáramló fény mahagóni színbe vonta haját. - Hús perc múlva várom a reggelimet a dolgozószobámba. - Azzal eltűnt a hallban. - Sok szerencsét - mormolta Sugar Beth az orra alatt. - Úgy teszek, mintha nem hallottam volna.

Sugar Beth gyorsan megkerülte a pultot, és kidugta a fejét az átjáróban. - Jól szórakozik, ugye?

A férfi sátániul felkacagott. - Fordított Hamupipőke történet. Bárcsak lenne hamu a kandallóban, hogy kipucoltathassam magával. Gyere, Gordon.

Sugar Beth utálkozva nézte, ahogy köpönyegforgató kutyája Colin után sompolyog.

Fél órán belül összeütött egy viszonylag tisztességes reggelit két tojásos piritósból, egy tál zabpehelyből, tetején egy hegycsúcsnyi barna cukorral, és egy minden kétséget kizáróan kis pohár frissen facsart narancslével. Sajnos már kinyitotta a könyvtárajtót, amikor eszébe jutott, hogy elfelejtett beleköpni.

Mint a ház többi része, a könyvtárszoba sem hasonlított arra a sötét, díófa borítású helyiségre, amire Sugar Beth emlékezett. Gordon egy absztrakt szőnyegen feküdt, nem messze Byrne lábától papírgalacsinnal körülvéve, amik nem jutottak el a szemetes kosárig. Letette a tálcát az íróasztal szélére. Colin elfordult a számítógép monitorjától, s Richard Gere-féle keret nélküli szemüvegén át megvizsgálta a reggelijét. - Reméltem, hogy tud olvasni.

Sugar Bethnek kezdett elege lenni a férfi megjegyzéseiből. - Nem találtam szakácskönyvet a konyhában, s úgy látszik, elfelejtettem a palacsinta receptjét.

-A tálalószekrény felső polcán vannak a szakácskönyvek. - Byrne a zabpelyhet nézte. - Nem szeretem a zabkását, s hol van a steakburgonya?

Colin még egy brithöz képest is gőgösen ejtette ki a steakburgonyát.

-Tudom, hogy jogilag amerikai állampolgár, de ha továbbra is így beszél, seggbe lesz rúgva itt Mississippiben, Különben is, ki akarna steakburgonyát enni reggelire? Én vacsorára is alig tudom lenyelni azt a szemetet. - Sugar Beth a tálra mutatott. - Az pedig, barátom, zabpehely. Csak a háromévesek hívják zabkásának. - Befejezte? - Azt hiszem. - Sugar Beth fogta a tálát a kanállal, odavitte a kanapéhoz, leült a karfára, s enni kezdett. - Mazsolával jobb, de nem találtam. Vagy áfonyával, ami azt illeti, szóval a palacsinta kezdettől fogva halálra volt ítélve. - Forgatta a nyelvén a zabpelyhet,

ízlelgette a meleg, ragacsos masszát. Már egy örökkévalóság óta nem evett tisztességes ételt, de soha nem volt ideje főzni magának.

Colin letette a Richard Gere szemüveget. - Menjen el bevásárolni. Ezért van itt, nem? S mondtam, hogy leülhet?

Sugar Beth kihúzta a szájából a lefelé fordított kanalat. Meg kell beszélünk a fizetésemet. - Már megbeszéltük. - Fizetésemelést akarok. - Sugar Beth a tojásokra mutatott, - Egyen, mielőtt kihül. A lényeg, hogy azt kapja, amiért fizet, s amit pillanatnyilag fizet, azért nem sok jár.

Colin a félpohár narancslére pillantott. - Úgy tűnik, pontosan annyit fizetek, amennyit ér.

Csak hogy gonoszkodjon, Sugar Beth jó mélyen előrehajolt, hogy be lehessen látni a dekoltázsába. - Magának fogalma sincs, mennyit érek.

A férfi ráérősen legeltette rajta a szemét hátradőlve a székben, meg sem próbálva leplezni érdeklődését. Végül Sugar Beth kezdte kínosan érezni magát, s a zabpelyhet híva mentségül, kiegyenesedett. Colin jót mulatott. - Óvatosabban kellene bánnia a portékája mutogatásával, Sugar Beth. Különben még azt hiszem, hogy ki akarja terjeszteni a munkakörét. - Nincs olyan szerencséje. - Talán itt az ideje közölnöm, hogy a nyájas nők a gyengéim. - Akkor én kiestem. - Pontosán. A nyájas nőkkel figyelmes vagyok. Sőt gáláns. - De az olyan ringyókkal, mint én, kíméletlen, erről van szó? - Nem nevezném ringyónak. De felvilágosult gondolkodású vagyok.

Sugar Beth ellenállt a kísértésnek, hogy a férfi ölébe borítsa a zabpelyhet. ' Colin a tojásra figyelt, ami lehetőséget adott Sugar Bethnek, hogy annak a nem éppen veszélytelen feladatnak hódoljon, hogy szemügyre vegye Byrne-t. Nem az a szépfü volt, mint az első két férje. A keze akár elegáns és vékony is lehetett volna, ha nem árokásásra terem. Forróság áradt szét Sugar Beth bensejében. Lehet, hogy Colin egy megtestesült démon volt, de túl szexis ahhoz, hogy ne izgassa a fantáziáját. Nyilvánvaló, hogy még éltek benne a régi öngyilkos ösztönök az alkalmatlan férfiakkal kapcsolatban.

Pillantása visszatért Byrne durva, hozzáértő ujjaihoz. Maga tette oda a láncot a kocsibeállóra. - Eddig is tudta. - Nem, úgy értem, saját kezűleg. Nem mással csináltatta.

Maga öntötte ki betonnal, és állította fel a cölöpöket. - Nem volt egy agyműtét. - Két órát sem voltam távol. Amikor pedig utána találkoztunk, Armani öltönyt viselt. - Ha jól emlékszem Hugo Boss volt. - Nem ijed meg a kétkezi munkától. - Mit gondol, miből éltem, miután elveszítettem a tanári állásomat?

-Írásból.

–Attól tartok, a kis csínye után nem tudtam volna olyat írni, amit bárki is elolvasott volna.

Sugar Bethnek elment az étvágya. - Apám kőműves volt - folytatta a férfi. - Ír. Anyám angol. Mulatságos történet. Felsőosztálybeli családból származott, amely egyre apadó vagyonának utolsó fillérjeit is arra költötte, hogy egyetlen lányát jól férjhez adja. Anyám azonban beleszeretett apámba. Könnyek, fenyegetések, kitagadás. Mint egy romantikus regény. - Mi lett a vége? - Egy éven belül meggyűlöltek egymást.

Sugar Beth ezt ismerte. - Anyámtól örököltem az irodalom és a művészetek iránti szeretetemet, de a természetem az apámé. Kegyetlen, bosszúálló gazember vagyok. Viszont átadott nekem egy hasznos szakmát. - Kőművesként dolgozott, miután visszament Angliába? - Itt is. Az a regény, amit az Utolsó megálló előtt írtam, nem lett bestseller, mint ahogy reméltem. Szerencsére nem vetem meg a kétkezi munkát, nem okoz gondot fizikai munkával keresnem a kenyerem.

De kőművességgel? Sugar Beth megsajnálta. - Ugye nem fog megbocsátani nekem? - Fogalmazunk úgy, hogy nem igyekszem. - Colin az ajtó felé intett. - Menjen és csináljon valami megalázót.

A telefon megszörrent. A férfi érte nyúlt, de Sugar Beth ismét felpaprikázódva megelőzte. - Byrne rezidencia. - Adja ide. - Beszélnem kell Colinnal - mondta egy nő a vonal másik végén.

A férfi a kezét nyújtotta, nyilvánvalóan a legrosszabbtól tartott. Sugar Betht csábította, hogy odaadja neki, de aztán hátat fordított Colinnak. - Mr. Byrne dolgozik. Hagy üzenetet? - Mondja meg neki, hogy Madeline az. - A nő a vonal túlsó végén nem csinált titkot belőle, mennyire zokon veszi, hogy visszautasították. - Biztos vagyok benne, hogy fogadni fogja a hívásomat. - Madeline? - Sugar Beth visszafordult Byrne-hoz. A férfi hevesen rázta a fejét. Sugar Beth visszatelepedett a kanapé karfájára, fogta a zabpelyhet, s végre jól érezte magát. Sajnálom, de utasítást kaptam, hogy ne zavarják.

–Nem fogja megbánni. Ígérem.

–Biztosítom, hogy átadom az üzenetét.

–Attól tartok, nem érti. Madeline Farr vagyok.

Sugar Bethnek halványan derengett a név a New York-i felső tízezerből. - Tényleg? Istenem, micsoda megtiszteltetés. Alig várom, hogy elmondjam a barátainknak, hogy személyesen beszéltem önnel. Megadná a számát?

Elmajszolt egy falat zabpelyhet, míg a felbosszantott Madeline elhadarta a telefonszámot, amit Sugar Bethnek esze ágában sem volt felírni.

–Megvan - mondta, mikor a nő levegőt vett.

–Nagyon fontos, hogy Colin még ma visszahívjon.

–Megmondom neki, amint látom, de még a múlt hétről is vannak üzenetei, s olyan sokat dolgozik szegény, hogy alig jön ki a dolgozószobájából.
- Sugar Beth felmutatta a férfinak a hüvelykujját.

Byrne szája széle megrándult.

–Tegyen meg mindent - csattant fel Madeline.

–Természetesen. Örültem a beszélgetésnek, Ms. Farr.

Sugar Beth letette, s elégedetten fordult Colinhoz. - Vegye figyelembe, hogy nem küldtem el melegebb éghajlatra.

Végig udvarias maradtam, még hízelegtem is. Ugyanakkor semmire sem köteleztem magát. Ha nem lenne elég okos ahhoz, hogy magától is rájöjjön, van valami előnye is annak, hogy egy olyan bűnös lélek vegye fel a telefonokat, mint én. Én hazudok, a maga lelkiismerete tiszta marad. Felállt a kanapéről. - Most pedig a fizetésemelésről...

Colin mit sem törődve az eszmefuttatással itta a kávéját. - Tíz nap múlva estélyt adok a barátainak, akik segítettek az új könyvem létrejöttében. Iderepül az ügynököm és a kiadóm. Talán harmincan leszünk, majd tájékoztatom. Az ételszállító telefonszáma rajta van a listán. Hozza rendbe a házat. Természetesen a maga dolga lesz a felszolgálás. Utána majd megbeszéljük, mennyit ér.

–Arra mérget vehet.

Sugar Beth fogta a zabpelyhet, és kísétált az ajtón.

Colin a lány nevetségesen kényelmeden cipőjének a kopogását hallgatta a folyosón. Írói fantáziája néha áldás, néha átok volt, most speciel kínoztta a Sugar Beth fenekén feszülő fekete nadrág és a melle között ugráló kis türkizkék pillangó képe. Keresnie kell egy munkaruházati céget, amilyen gyorsan lehet.

Furcsa. Amikor huszonnégy éves korában megérkezett a Parrish Középikolába túltengő hormonok tusakodása közepette, minden energiájára szüksége volt, hogy ne felejtse a szemét a miniszoknyákon és a duzzadó kebleken. De Sugar Beth soha nem vonzotta. Hogyan lehet az, hogy most idősebben és nyilvánvalóan bölcsebben azon kapja magát, hogy a lány meztelen képe bombázza a lelkierejét?

Több esze lehetett volna. Saját fájdalmas tapasztalataiból tudta, hogy ne bonyolítsa a szexuális kapcsolatait, de még mindig küzdenie kellett az ösztöneivel, amik a drámai nőkhöz vonzották. Az évek során kordába kényszerítette régi gyengeségét, s nem hagyta újra előtörni.

Az anyjától örökölte romantikus hajlamait. Az apja nem volt képes elviselni, hogy kisfiú korában arról álmodott, sárkányokkal küzd meg, hercegnőket szabadít ki, s néhány verés után megtanulta, hogy ezeket a vágyait a fejében szőtt mesékben élje ki. Mégis ötévnyi katasztrofális házasság kellett egy súlyosan ideggyenge, hollófekete hajú, tejfehér bőrű és üzőtt szemű amerikai költőnővel ahhoz, hogy meg értse, soha többé nem fogja tudni kifejezésre juttatni ezt a titkos énjét, csak papíron. Kétségbeesetten szerette Larát, de a földön nem volt annyi szeretet, amivel az ő szeretethiányát ki lehetett volna elégíteni. Egy esős New Orleans-i éj szakán kilenc évvel ezelőtt nekirohant kocsival egy beton pillérnek, véget vetve saját és meg nem született gyermekük életének. Ez volt élete legrosszabb időszaka, fekete pokol, ami majd két évre magába szippantotta. Megesküdött, hogy soha többé nem teszi ki magát ilyesminek.

Ismét fontolóra vette, hogy bölcs dolog-e a házban dolgoztatni egy ilyen veszélyes nőszemélyt, de a bosszú lehetősége túl édes volt ahhoz, hogy ellen tudjon neki állni. Nem fogja hagyni, hogy Sugar Beth elvonja a figyelmét.

Mostantól fogva minden csepp energiáját a megfelelő hely re fogja irányítani. Az új könyvére.

Távrolról hallotta, hogy a konyhában csobog a víz. Tegnap este egy órájába telt, mire összeállította a hosszú listát Sugar Beth mai teendőiről. Az estélyt már egy hónapja szervezte, éppen kapóra jött. Elmosolyodott, és megvizsgálta a lelkiismeretét, hogy szégyenli-e magát, de a romantikus fiú, aki valaha arról álmodott, hogy sárkányokat győz le és hercegnőket szabadít ki, mára megacélozta a szívét és a lelkiismerete egy szót sem szólt.

Sugar Beth jóval azelőtt félredobta Colin listáját, hogy a végére ért volna, s a lényegre koncentrált. Ahogy számította, a férfi mélyhűtője fagyasztott ételekkel volt tele, amiket Parrish jó asszonyaitól kapott, de a fridsider többi része éppolyan üresen tátongott, mint az övé. A kanapéra dobált néhány ruhát, amit el kellett vinnie a tisztítóba, s egy postára adandó csomagot egy New York-i irodalmi ügynökség címével. Byrne hagyott egy cédulát is, amin azok a könyvek szerepeltek, amiket el kellett hoznia a könyvesboltból. Ha marad ideje, talán ma délután hozzákezdhet a ház átkutatásához.

Megitta a kávéját, beáztatta a mosogatóban a zabpelyhes tálat, aztán fogta a Lexus kulcsait. Nem fogja a saját benzinét használni a férfi ügyeinek intézésére. Utólag eszébe jutott valami, s a pultra dobta Volvója kulcsait vészhelyzet esetére. Nem lehetett azzal vádolni, hogy nem gondolt mindenre.

A Lexusban márkás parfümillat terjengett. Sugar Beth az ülésre tette a táskáját. Ott lapult benne a boríték, amit a férfi hagyott neki száz dollár

késpénzzel és azzal a megjegyzéssel, hogy minden fillérről hozzon számlát. Gyanakvó fráter.

Ahogy kilépett a tisztítóból, Sherry Wilkesbe, egy régi osztálytársába botlott, aki sarokba szorította és az összes egészségügyi problémáját megosztotta vele, beleértve a savtúltengését, az ekcémáját és a korai méhnyálkahártya-gyulladását. Sugar Bethnek örülnie kellett volna, hogy valaki hajlandó szóba állni vele, de a találkozás csak megerősítette benne, hogy mennyire hiányoznak neki a Fűzfák. Eddig egyikükkel sem futott össze, de ami késik, nem múlik. Nem várta lélegzetvisszafojtva, hogy ízekre szedjék a nők, akiknek a barátságát semmibe vette.

Mikor végzett a könyvesboltban, ahol a Colin által rendelt könyvekhez hozzárakatott egy Georgette Heyer romantikus regényt is, megnézte az óráját, s visszament a kocsihoz. Még el kellett volna intéznie néhány dolgot, de már így is tovább maradt, mint szeretett volna, s jobbnak látta, ha holnapra halasztja a többi.

Jó ötlet volt, mint kiderült, mert a hercegi birodalomban Őfelsége már türelmetlenül várta az ő léha házvezetónőjének visszatértét...

–Te szégyentelen! - mondta a férfi ingerülten.

–Nem vagyok az! Csak azért mérges, mert a maga lovait vittem el.

GEORGETTE HEYER: A nagy Szofi

Hetedik fejezet

Hol a pokolban volt? - Colin épp akkor viharzott be a konyhába, nyomában Gordonnal, amikor Sugar Beth az utolsó élelmiszeres szatyrot is a pultra tette. - Az ügyeit intéztem, lordsága.

–Elvitte a kocsimat.

–Gyalog kellett volna mennem?

–A saját kocsijával.

–A magáé jobban tetszik.

–Kétségtelenül. - A férfi Sugar Beth fölé tornyosult. Nekem is tetszett a maga vadi új Camaro kabriója, amivel iskolába járt annak idején. Mégsem vettem a bátorságot, hogy elvigyem, nem igaz?

–Fogadni mernék, hogy elvitte volna, ha őrizetlenül ha gyom a kulcsokat. Az az ócska tragacs, amivel járt, nagyon gáz volt.

–Azért tudtam megvenni. - Colin elvette a kulcsokat a pultról és zsebre tette. - Hol az ebédem?

–Azt hittem, hogy a híres írók isszák az ebédjüket.

–Ma nem. Két óra, s ma még csak egy kávé és két hideg tojást ettem.

–Nem lett volna hideg, ha megeszi rögtön, ahogy mondtam.

–Kíméljen meg a pimasz szolgálja sablonjaitól.

–Rendben. - Sugar Beth a pultra csapott egy doboz rizst. - Hagyjon békén, s elkészítem az ebédjét, amilyen gyorsan csak tudom.

A férfi hűvösen végigmérte. - Gyűlölködik?

–Gyűlölet vagy pimaszság, ez van. Válasszon.

–Hadd emlékeztessen, hogy munkaköri kötelessége elkészíteni az ebédemet, s elvárom, hogy körülbelül ebédidőben szolgálja fel. - Byrne hátat fordított neki, véget vetve a beszélgetésnek, de ahelyett, hogy visszament volna a dolgozószobájába, kísértelt a télikertbe és könnyed eleganciával ledobta magát egy nagy fotelbe az ablak mellé.

Sugar Beth figyelte, miközben elpakolta a romlandó árukat. Colin a karfán dobolt, hol keresztbe tette a lábát, hol nem. Mire Sugar Beth beleaprította a hagymát a serpenyőbe, s arra a következtetésre jutott, hogy nem ő az egyedüli oka a férfi gorombaságának. - Lehet, hogy nem tudja, de a néhai és meg nem siratott Cy Zagurski nem csak kaszkadőr volt, de dalszövegírónak is képzelte magát.

-Ne mondja.

-Rossz country-zenéket írt. Általában aranyos volt, még ha ivott is, ami, el kell ismernem, sokszor előfordult.

De akár józan volt, akár részeg, abban a pillanatban, ahogy nem tudott semmilyen szöveget kitalálni, ordítozni kezdett velem.

-A beszélgetés melyik része iránt kellene érdeklődést mutatnom? - Colin nagyon beképzelten beszélt, de nem úgy tűnt, mint aki fel akar állni a székből.

-Szóval meséljen az új könyvéről.

-Melyikről? - Arról, amelyik miatt úgy viselkedik, mint egy sündisznó.

A férfi a szék támlájára hajtotta a fejét és felsóhajtott. Előbb-utóbb minden könyvnél bekövetkezik. - Mindegyiknél? - Sugar Beth elővett egy kekszet, s a férfi után ment. - Az Utolsó megállóról tudok, és említette, hogy írt egy regényt jóval előtte. Van még valami? - Az Utolsó megálló folytatása. Júliusban fejeztem be. - Elmélkedések a címe, ha tudni akarja.

Az Utolsó megálló 1960-ban fejeződött be, s ha az Elmélkedések annak a folytatása, magától értetődik, hogy a szülei főszereplők benne. Byrne Diddie iránti érzéseit figyelembe véve Sugar Beth úgy döntött, minél hamarabb meg kell szereznie belőle egy példányt. - Mikor jelenik meg? - Két hónap múlva. - Gyanítom, hogy a szüleim és a Carey Ablakgyár főszerepet játszik benne. - A gyár nélkül a város kihalt volna az 1960-as évek után, akárcsak oly sok más déli kistelepülés. Kész van már az ebédem? - Mindjárt. - Sugar Beth a tüzzel játszott, amikor leült egy kis fonott székre a férfi mellé. - Mit csinál július óta? - Utazom. Kutatok. - Colin felállt és az ablakhoz lépett, hatalmas alakja útját állta a fénynek. - Egy családörtörténet után. Évek óta foglalkoztat a gondolat.

Sugar Bethnek eszébe jutottak a férfi dolgozószobájában a földön szanaszét heverő papírlabdák. - S hogyan halad?

-Minden kezdet nehéz.

-Ez biztos.

-A regény alapjául az én családom története szolgál.

Egy felsőosztálybeli angol család három generációjának a története, szembeállítva egy szegény ír család ugyanabban a korban élő három generációjának életével. - Amiben mindenki találkozik, amikor a felsőosztálybeli lány beleszeret a kőműves fiába? - Valami ilyesmi. - Byrne Sugar Beth kekszére nézett. Tartósítószer nélküli?

-Nem hiszem. - Sugar Beth egy töltelékdarab után nyúlt a nyelvével.

A férfi megdermedt, s ahogy a tekintete megállapodott Sugar Beth száján, az arról árulkodott, hogy akár akarja, akár nem, a lány nem hagyja hidegen. Sugar Beth elámult azokon a nőkön, akik nem tudták, hogyan kell felizgatni egy férfit, hisz neki olyan könnyedén ment. Aztán egy nap rájött, hogy az intelligens nők nem a testükkel akarnak érvényesülni a világban, hanem az eszükkel.

De voltak pillanatok, amikor az embernek ki kellett használnia Isten ajándékát, s Sugar Beth továbbfolytatta az orális játékot a keksszel, nem közönségesen - az túl tapintatlan lett volna -, csak néhány lassú nyelvforgatással akarta megmutatni ennek a beképzelt angolnak, hogy nem ijedt meg tőle. Vagy nem nagyon.

Colin tekintete Sugar Beth szájára tapadt. - Szeret játszani, ugye, Sugar Beth? - Mi ringyók szeretünk elszórakozni egy kicsit.

A férfi rejtélyes mosolyt vetett rá, aztán ellépett az ablaktól. Sugar Beth azt hitte, hogy visszasiet a dolgozószobájába, de Byrne a konyhába ment, és szemügyre vette az élelmiszereket, amiket Sugar Beth még nem pakolt el. - Nyilvánvalóan elkerülte a figyelmét az utasításom, hogy csak tartósítószer nélküli élelmiszereket vegyen. - A mindenit, szóval nem viccelt. Azt hittem, ez valamiféle próbatétel, hogy gondolkodás nélkül követem-e, amit mondanak nekem, bármilyen nevetséges is az, vagy tudok a saját fejemmel gondolkodni.

Ismét a felhúzott szemöldök. Sugar Beth elpusztította a kekszet, és visszament a konyhába. - Azt hiszem, megmondtam, hogy csak friss, tartósítószer nem tartalmazó árukat vegyem. Teljes kiőrlésű gabonákat, halat, joghurtot. Visszataszító a táplálkozása. - Reggelire zabpelyhet ettem. - Minden bizonnyal ez volt az első tisztességes étel, mióta megérkezett. Különben is, szinte csak a barna cukrot ette le róla. - Gyűjtenem kell az energiát. A munkaadóm egy rabszolgahajcsár.

Byrne meglátta a könyvesboltból származó szatyrot, s elvesztette az érdeklődését az élelmiszerek iránt. Sajnos a Georgette Heyer kötetet vette ki legelőször. Sugar Beth kikapta a kezéből. - Muszáj tolvajkodni, ahogy maga mondta, ha ilyen sóher.

A férfi a blokkra pillantott. - Látom. Fellapozta az egyik új forrásmunkáját. Sugar Beth nézte. - Ha szüksége van segítségre ahhoz a fejezethez, ami miatt gorombáskodik, csak szóljon. Rengeteg ötletem van. - El tudom képzelni.

Sugar Bethnek itt be kellett volna fejeznie, de még mindig nem tanult meg csomót kötni a nyelvére. - Nagyon jó szexjelenetet tudok írni például. - Majd észben tartom. - Ugye sok szexjelenetet tervez? Egy regényt nem lehet eladni szexjelenetek nélkül.

Colin tekintete Sugar Beth kulcsfontjáról a mellére tévedt. Ez a férfi értett a nőkhöz. - Sok regényt írt már, ugye? - Lesbikus jeleneteket nem. Tudom, hogy maguk férfiak imádják, de ebben az államban főleg a nők vásárolnak könyveket, és számunkra az nem túl izgató. Bár szerintem nem árt egyet beszúrni. - Beszúrni? Érdekes szófordulat. - Mindig is a szavak embere voltam. - Sugar Beth a türkizpillangójával játszott. - Én személy szerint azt szeretném, ha egyszer valaki már két férfival és egy nővel írna meg egy szexjelenetet. A pokolba, legyen három. - Azt hiszem, erre találták ki a pornográfiát. - Mintha azok a lesbikus jelenetek, amiket írni akar, nem pornográfok lennének. - Én nem akarok... - Megértem. - Sugar Beth legyintett. - A heteroszexuális férfiak veszélyben érzik magukat, ha egynél több férfi van az ágyban. De ha a nő középen van, nem értem, miért olyan nagy ügy. - Személyes tapasztalatból beszél? - Nem lenne benne semmi titokzatos, ha elárulnám. Sugar Beth szépségkirálynői mosolyát villantotta a férfit. Most menjen, hogy elvégezhessem a dolgomat.

Colin nem kapta be a csalit. Inkább leült egy székre a pultnál, és kinyitotta a könyvét. Szemérmetlen képek kezdtek felvillanni Sugar Beth előtt, ahogy meztelenül fekszik Colin Byrne ágyában. Odaképzelt még George Clooneyt, aztán a tréfa kedvéért Hugh Jackmant. Egy kicsit eljátszott a képpel, hagyta, hogy a film peregjen a fejében, de aztán rájött, hogy nem tetszik neki, amit lát. Ahelyett, hogy George és Hugh az ő meztelen testére figyelt volna, a fociról beszélgettek. Próbálta újra befűzni a filmet, de a fickók igazi sportrajongók voltak, s a következő pillanatban arra eszmélt, hogy egy Chargers meccs kedvéért otthagyták. Ami azt jelentette, hogy ő és Colin egyedül maradtak. Meztelenül.

Mellbimbói megkeményedtek. Colin szerencsére beletemetkezett a könyvbe, és nem vette észre.

Alig egy év telt még csak el azóta, hogy Emmett egészsége megromlott, s ő máris szexuális ábrándokat kerget egy férfiról, aki gyűlöli. Jellemző. Éppen, amikor már azt hitte, hogy megjött az esze, minden régi mazochista szokása ott kopogtat az ajtón bebocsátást kérve.

Ígérd meg, Sugar Beth, hogy nem fogsz sokáig gyászolni, és nem vesztegeted az idődet. Nem szívesen ismerném el, hány évig éltél apácaként mellettem. Tovább, mint kellett volna.

De közel sem eleget. Megjelent előtte, ahogy a férfi hónapokig nyomta az ágyat, ahogy egyre sorvadt erős teste, a régi dühvel átítatott szeretet ismét fellángolt benne.

Emmett volt élete szerelme, s voltak napok, amikor úgy érezte, hogy nem bírja elviselni a fájdalmat.

Colin felállt, és visszament a dolgozósobájába. Sugar Beth összedobta az ebédjét, pulykaszendvicset teljes kiőrlésű kenyérből és egy marék babcsirából. A férfi a számítógép előtt ült, így letette a tálcát az íróasztal szélére anélkül, hogy megzavarta volna.

A Colin által összeállított munkaköri kötelességeinek listájából kiderült, hogy hetente járt hozzá takarítónő, de Sugar Bethnek kell utána elpakolnia, ami magába foglalta a hercegi ágy bevetését és a fejedelmi fürdőszoba rendbe hozatalát. Mivel mindkét tevékenységet felhasználhatta ürügyként a kutatásra, nem késlekedett felmenni az emeletre. Gordon elunta az írói életet, s utána slattyogott.

Beosont a boltívekkel és művészi alkotásokkal díszített hálósobába, melyben egy dupla, négy csavart oszlopos ágy állt. A legközelebbi ajtó egy katedrális nagyságú fürdőszobába nyílt. A következő cédrusillatú, két helyiséges különsobába, tikfapaddal. Körülnézett, de sehol nem látta a padlásfeljárót, így átment a másik szárnyba.

A régi szobáját csakúgy, mint a valamikori varrósobát modern tornateremmé alakították át. Egy másik vendégszoba kicsiny, könyvekkel zsúfolt dolgozósobát rejtett, míg a harmadik helyiségben kapott helyet az előkelő bútorokkal berendezett társalgó. Sugar Beth benézett a falmélyedésekbe, bekukucskált a szekrények mögé, kereste minden elképzelhető helyen.

A padlásajtó eltűnt.

Ryan csak éjfél után tudott elaludni, de már ötkor felébredt. Találkozója volt reggel, és nem akart elkésni, de már hetek óta alvászavarokkal küzdött. Pedig úgy kellett volna aludnia, mint a bunda. Csodálatos élete volt - szerette a családját, a munkája kihívást jelentett, gyönyörű házban lakott, voltak jó barátai. Ő volt a világon a legszerencsésebb.

Winnie halkan felsóhajtott álmában, és hozzásimult.

Enyhe parfümillatot árasztott, amit a nyakára fűjt, mielőtt elindult haza a munkából. Mindig ügyelt magára, arra, hogy a haja meg legyen fésülve, a

sminkje friss legyen. Más férfiak panaszkodtak, hogy a feleségük elhanyagolja magát, Winnie azonban egyre csinosabb lett. Tökéletes volt: okos, kedves, szerető. Annyira más, mint Sugar Beth követelőző, temperamentumos, hiú, elkényeztetett viselkedésével.

Winnie Ryan combjára simította a kezét álmában. Meztelenül aludt. Sokszor. Készséges volt. Kapható. Ryan nem tudott betelni vele, mekkora szerencséje van. Néha persze azt kívánta, bárcsak ne igyekezne annyira Winnie, de csak azért, mert lelkiismeret-furdalás gyötörte, amiért Winnie többet tett ezért a házasságért, mint ő. Már nem tudott visszaaludni, s amikor felkelt az ágyból, Winnie radarjai szokás szerint bekapcsoltak. - Valami baj van? - Elmegyek futni. - Ryan betakarta Winnie meztelen vállát, s melegítőbe öltözött. Még túl sötét volt ahhoz, hogy fusson. Addig elintézte néhány papírmunkát.

Ahogy kilépett a folyosóra, látta, hogy Gigi újabb posztert ragasztott az ajtajára, pedig csak a szobája falára engedték neki. Kérdezősködni kezdett Sugar Beth felől. Úgy nevezte: Ő, Akinek A Nevét Nem Szabad Kimondani.

Soha nem próbálták meg eltitkolni előle az igazságot, így Gigi tudta, milyen vérségi kapcsolatban áll az anyja és Sugar Beth. Ryan úgy vélte, természetes, hogy Gigi kíváncsiskodik, de az utóbbi időben olyan lázadóvá vált, hogy a kérdései kezdtek kínossá válni. Képes lett volna leszólítani az utcán Sugar Bethet, s feltenni ugyanazokat a kérdéseket, mint neki. Végül megtiltotta Giginek, hogy bármiféle kapcsolatba lépjen vele.

Bárcsak neki is megtiltotta volna valaki ugyanezt.

Most már hozzám tartozol - testestül-lelkestül.

GEORGETTE HEYER: Azok a régi árnyak

Nyolcadik fejezet

Colin hangja úgy siklott végig Sugar Bethen, mint a hideg víz vékony erecskéje. - Mit csinál itt? - Az ágát. - Csinálja máshol. - Megint elfelejtette felvenni a mosolygós arcát? - Sugar Beth egyik lábán egyensúlyozva, a másikat térdben behajlítva áthajolt az ágyon, hogy a férfi értékítéletére bízsa hátsó fertályát. Nem maradt más fegyvere, s olyan sűrűn használta az elmúlt kilenc napban, mióta Colinnak dolgozott, amilyen gyakran csak tehetette. Mi van abban, ha a szexuális trükkjei rá is hatással voltak? A férfi nem sejtette. Vagy igen? Az ember soha nem lehetett teljesen biztos benne, ki hódít meg kit.

Nem volt leányálom együtt élni a régi angoltanárával, főleg, hogy az angoltanár egyáltalán nem volt öreg, s pontosan olyan teste volt, ami vonzotta Sugar Bethet, magas és karcsú, széles vállú, keskeny csípőjű. Aztán ott volt az, esze. Sok évébe telt, mire rájött, hogy a férfinak ez a bizonyos testrésze csábító is lehet, de most hogy megszokta, már nem tudott lemondani róla.

Komótosan rendezgette az utolsó párnát. Holnap lesz az estély, hamarosan megérkezik a teherautó. Bár Frenchman's Bride tágas ebédlővel rendelkezett, harminc embert nem tudott befogadni, így Sugar Beth kisebb asztalokat bérelt, amiket a földszinten állítanak majd fel. Colin ügynöke és kiadója New Yorkból repülnek ide, de a legtöbb vendég Oxfordból fog érkezni, mivel a férfi ott végezte a kutatómunkát.

De nem mind.

–Mit mondott, hány helyi embert hívott meg? - Byrne nem mutatta meg neki a hivatalos vendéglistát, és Sugar Beth addig nem tudott megnyugodni az estéllyel kapcsolatban, amíg meg nem bizonyosodott arról, hogy senki olyat nem kell kiszolgálnia, akit amúgy legszívesebben elkerülne.

–Már mondtam. Két helyi könyvtárost, nem ismeri őket.

Aaron Learyt és a feleségét.

Aaron volt Parrish jelenlegi polgármestere. Együtt jártak középiskolába, de mivel a férfi a sakk-klub elnöke volt és fekete, nem ugyanabban a körökben mozogtak. Aranyos, szorgalmas fiúként emlékezett rá, nem valószínű, hogy valaha is ártott volna neki. Megalázó lenne felszolgálnia egy volt iskolatársának, de mivel a polgármesterről van szó, elviselte. - Ki a felesége?

–Charise. Kedves asszony.

–Ne nehezítse meg a helyzetemet.

–Ezt már megbeszéltük.

Sugar Beth az ágytakaró sarkával bíbelődött. - Nem ismerős a neve.

–Azt hiszem, Jacksonból való.

–Miért nem mondta?

–Sajnálom. Azt a benyomást keltettem, hogy meg akarom könnyíteni a dolgát? - Különös, hogy nincs több barátja Parrishben. Nem, ha jobban belegondolok, nincs benne semmi különös.

Colin levetette az óráját. - A holnap esti vacsora üzlet. - Tudom. Köszönet azoknak, akik segítettek az Elmélkedésekben. De Oxfordban többen segítettek a kutatásban, mint itt a városban? - A nénikéje meghalt, Hank Withers kórházban van, és Mrs. Shaible a lányát látogatja meg Ohióban. Befejezhetjük ezt a beszélgetést?

A férfi elkezdte kigombolni az ingét. Mint szennyes felelős, Sugar Beth tudta, hogy Byrne nem visel atlétatrikót, ahogy azt is tudta, hogy jobban szereti az ékszer színű márkás boxereket. Túl sokat tudott. - Legalább várhatna addig a vetkőzéssel, amíg rendet rakok. - Sugar Beth ingerlékenynek tűnt, de nem volt ínyére, hogy a férfi jelenléte arra bízta a benne rejlő némbert, hogy felébredjen a kómából. - Zavarja? - Az erotikus peep show folytatódott, egyik gomb a másik után. - Csak mert láttam, mit olvas.

Az ing szétnyílt. - Mít is? - Egy viktoriánus úriember erotikus élete. Van benne egy teljes fejezet, ami az urakról és a szolgátlányokról szól.

Colin a nadrágja bujtatójába dugta hüvelykujját, öntelt és veszélyes volt. - Azt hiszi, kedvem támad valamire? - Tudom, hogy kedve támad.

A férfi kuncogott, és eltűnt a gardróbban. Sugar Beth szerette ezt a helyiséget, a csiszolt cseresznyefa polcok és az ön berendezési tárgyak előkelőségét, a fiókok, rudak, rekeszek rendjét, a finom anyagok illatát. - Kutatási forrás mondta Colin bentről. - Egyébként miért szaglászik a dobozszobámban?

–Eltakarítom maga után a mocskot. - S keresem az Elmélkedések kéziratát, de ezt Sugar Beth nem akarta elárulni. Megigazított egy lámpaernyőt. - A szüzek kiárusításáról szóló fejezet undorító.

–Lám, lám, mindenbe beleütjük az orrunkat.

–Szükségem van intellektuális ingerekre. Ez a munka halálosan unalmas. - A férfi nem csukta be az ajtót, Sugar Beth odalépett és bekukucskált. - Szerintem egyáltalán nem kutat. Egyszerűen csak perverz.

–Milyen éles szavak. Hol a tréningnadrágom?

Colin még mindig nadrágban állt, de az ingét már levetette. Sugar Beth azon csodálkozott, hogyan változhatott át az a vézna mellkas, amire a középiskolából emlékezett, ilyen izmos felsőtestté. A férfi csipőre tette a kezét, és Sugar Beth rájött, hogy a válaszára vár.

Megnyalta a száját. Colin tréningnadrágja a polcon volt, ahol a férfi hagyta, de nem akarta a szükségesnél jobban megkönnyíteni a helyzetét. - Azt hittem, reggel szokott edzeni.

–Délután is, ha úgy tartja kedvem.

–S ma úgy tartja, mert megint leblokkolt, igaz?

–Nincs mit kitakarítania?

–Annyi papírt használ el, hogy kénytelen leszek venni egy másik szemétkosarat is a dolgozószobájába.

–Volna olyan kedves elfordulni, hogy levethessem a nadrágomat?

–Hogyne.

Egy kívülálló nehezen tudta volna megmondani, hogy a férfi szája szegletének enyhe görbülése a megvetés vagy a szórakozottság jele volt-e, de Sugar Beth abban a hitben ringatta magát, hogy Colin sokkal mulattatóbbnak találta, mint azt elismerte volna. Sugar Beth az ajtófélfának dőlt. Meséljen, miért blokkolt le. Normális esetben szexjelenetetet javasolnék, biztosan emlékszik, hogy kedvelem őket, de azután, amit ma reggel olvastam abban a könyvben, habozom, hogy biztassam. - Bonyolult történet, s egy új szereplőt próbálok bevezetni. Meggyült a bajom a nővel, ez minden. - Cheréhez la femme. - Pontosan. Fannie kulcsfontosságú a könyvben. Fiatal, jó származású, de fojtogatják a viktoriánus társadalom konvenciói. - Ismerős... Hé, így hívnak.

Most az egyszer úgy tűnt, hogy meglepte a férfit. - Miről beszél? - Ez az igazi nevem. Frances Elizabeth Carey. - Nem tudtam. - Dehogynem. Senki sem szólít Francesnek, de minden iskolai papíromban szerepel. - Biztosan már rég elfelejtettem. - Biztos, hogy nem. - Menjen vissza dolgozni. Idegesít. - Remélem, nem egy gyönyörű szóke kifogástalan ízléssel. - Levetem a nadrágom, akár nézi, akár nem. - Colin lehúzta a cipzárját és elengedte a nadrágját.

Mielőtt Sugar Beth elfordult volna, még felvillanni látott egy izmos, hosszú combot. Borzongás futott rajta végig, s emlékeztetnie kellett magát, hogy sokkal fontosabb dolgokon törje a fejét, mint a férfi teste.

Bement a fürdőszobába, s az arcához szorította Colin egyik nedves törölközőjét. Kilenc nap telt el, s még mindig nem találta meg a padlásfeljárót.

Kétszer is rákérdezett az ajtóra, hanyagul, nehogy a férfi gyanút fogjon. Először megszólalt a telefon, mielőtt Byrne válaszolhatott volna.

Másodjára Gordon örült meg egy mokus miatt, s vágta el a beszélgetést. Egy mokus, az isten szerelmére! Mennyire gyűlölte ezt a kutyát.

A vacsora jó ürügynek ígérkezett arra, hogy harmadjára is megemlítsé, így visszatért a hálószobába, s hangosan, hogy a férfi jól hallja a gardróbban, megszólalt. - Ma reggel ismét felhívtam a virágboltot. Szóltam nekik, hogy nem akar túl lányos csokrokat, elejét véve a szóbeszédnek, hogy homoszexuális. A virágboltos keresztény, úgy hogy tökéletesen megértette.

Sugar Beth sóhajtást vélt hallani a férfi felől, s elmosolyodott, mikor Colin megjelent szürke kasmír tréningnadrágban, kezében egy tengerészkek pólóval.

-Csodálatos - mondta -, de nem emlékszem rá, hogy egy szóval is említettem volna magának a virágokat.

Sugar Beth elszakította a pillantását Byrne mellkasáról. Ha egy kicsit több érdeklődést mutatna a foci iránt, biztos vagyok benne, hogy a pletyka kimúlna természetes halállal.

De akkor nem szabad továbbra is úgy beszélnie, mint egy anyámasszony katonájának.

A férfi ajka megrándult, ami felbőszítette Sugar Betht, ő ugyanis nem szórakoztatni, hanem bosszantani akarta Colint. Csípőre tette a kezét, és unalmas arcot vágott. - A vacsora holnap lesz, s Diddie porcelánjai még mindig a padláson vannak. Délután felmegyek és megnézem. - Lélegzetviasszafojtva várt.

Byrne belebújt a pólóba. - Ne fáradjon. Az ételszállító hozza az edényeket. - Mint külföldi nem tudhatja, de Mississippiben sóherság az ételszállító porcelánjait használni egy családi ereklye helyett. - Bármilyen családi ereklyék voltak is a padláson, már rég eltűntek. - Hogy érti ezt? Mi történt velük? - Winnie mindent eladott, mielőtt beköltöztem. - Colin meg sem próbálta finomítani azt, ami még a legérzéketlenebb ember szerint is arculcsapásként hathatott Sugar Bethre. - Eladta? - Mindene elveszett.

-Joga volt hozzá - mutatott rá a férfi. - Igen. - Sugar Beth a háta mögött ökolbe szorította a kezét, és a tenyerébe vágta körmeit. - Hátha elkerülte a figyelmét néhány tányér. Diddie-nek mindig voltak rejték helyei.

De Colin már elment.

Az egyenletes, ritmikus mozgás általában megnyugtatta, ma azonban túl egyhangúnak találta. Szabad levegőre vágyott. Fizikai munkára. Éppen elég

nehéz volt ellenállni Sugar Beth szexuális vonzerejének, nem beszélve különös viselkedéséről. Nem tetszett neki. Ahogy az a fanyar humor sem, amit Sugar Beth éppolyan előszeretettel fordított önmaga, mint a férfi ellen. Sem éles esze, mely folyamatosan a felszínre tört. Colin persze tudta, hogy ott van, csak arra nem számított, hogy Sugar Beth is rájön.

S honnan merítette a harcosságát, nem szólva csalafinta, de mindazonáltal lenyűgöző hozzáértéséről? Elfogadható ételeket készített, jobbakat, mint Colin saját magának, és semmibe vette szinte minden utasítását, főként azokat, amiket kizárólag kínzás céljából talált ki. Sugar Beth valahogy kirotálta az értelmetlent az ésszerűek közül. Nem, ez egyáltalán nem tetszett Colinnak.

Kitörölte az izzadságot a szeméből, s néhány fokkal nehezebbre állította a gépet. Sugar Beth ma megint egy összement topban jelent meg, ezúttal egy ugyanolyan ezüstös kékben, mint amilyen a szeme volt. A szív alakú dekoltázs pedig éppen annyira volt mély, hogy Colin láthassa, amint az az átkozott türkizpillangó egyik melléről a másikra gördül. Be kellett volna váltani a fenyegetését, hogy vesz neki egy egyenruhát, de valahogy nem fűlt hozzá a foga.

Elporladt benne a régi neheztelés. Térdre kényszeríteni Sugar Betht egyáltalán nem bizonyult olyan egyszerűnek, mint gondolta, de még nem játszotta ki az aduját. Elképzelte, ahogy az a gyönyörű kék szempár megtelik a megbánás őszinte könnyeivel. Akkor végre le tudná zárni életének egy nagyon régi, nagyon fáradtságos fejezetét.

Megint erősített a gépen, gyorsított, de nem használt.

Keze bizsergett a téglá és a kő ismerős érintése után.

Gordon nem teljesen volt használhatatlan. Mielőtt a kocsiszínbén megszólalt volna a csengő, ugatni kezdett. Sugar Beth félretette a könyvet, amit Colin elképesztő könyvtárából csórt el. Még mindig nem tudott napirendre térni a felett, hogy Gordon minden este hazasomfordált vele ahelyett, hogy imádott Colinjával maradt volna.

Vonakodva állt fel a kanapéről. Este tízkor általában nem jó hírrel kopogtatnak az ajtón. Miközben átvágott a szobán, Gordon folyamatosan ugatott. Elhúzta a függönyt az oldalablak előtt, de semmi vészjóslót nem látott, csak egy kislány körvonalait. - Csend legyen, Gordon.

Felkapcsolta a tornácon a világítást. Amikor kinyitotta az ajtót, Gordon kirohant, s néhány felfedező nyelvcsapással illetve a kislány bokáját. Tizenhárom-tizennégy éves lehetett, vékony, csintalan, gyönyörű. Félszegegy gyönyörű, még kiforratlanul. Vállig érő egyenes barna haját a füle mögé

igazította. Borzalmas ruhát viselt - alaktalan nadrágot, ami legalább két számmal nagyobb volt, s egy kopott férfi szelédzsekit, ami a csípőjéig ért. Az arca kerek és törékeny volt, ajka kissé széles, de vonásai finomak. Még a gyenge fényben is ki lehetett venni a szemét, mely halványkéken világított szinte kísértetiesen sötét színű haja keretében.

Gordon letrappolt a tornácról, hogy szétnézzen a bokrokban. A kislány úgy bámult Sugar Bethre, mintha szellemet látott volna. Sugar Beth várta, hogy mondjon valamit, s amikor nem tette, ő szólalt meg. - Segíthetek?

A kislány megnyalta a száját. - Igen, asszonyom. - A hangja rekedt volt, idősebbnek tűnt tőle.

Volt benne valami zavaró, valami ismerős, pedig még soha nem látta.

A kislány nagyot nyelt. - Én... amolyan unokahúga vagyok. - Unokahúg? Nem értem.

De értette. - Gigi Galantine.

A kislány neve furcsán hangzott a férfié mellett. Gigi.

Ryan lánya.

Éles, keserűdes vágyakozás szorította össze a szívét. Ryan gyermeke. Az övé is lehetne. Hogy veszíthette el az egyetlen jó embert, akit szeretett? Az ostobasága miatt, Emmettet pedig... talán büntetésként azért, amit Ryannel tett.

De a kislány Winnie gyermeke is volt, s ettől megdermedt. Nem csoda, hogy olyan ismerősnek tűnt. Griffin Carey ezüstkék szeme utat talált magának a következő generációban.

Gigi kikapta kezét a szelédzseki zsebéből. - Tudom, hogy tapintatlanság csak úgy betörni ide, de arra gondoltam, hogy mi még nem ismerjük egymást. Nem szabadna itt lennem, csak be akartam köszönni.

Hosszú nap volt. Colin és az ő meztelen mellkasa. Az estély. Semmi szüksége nem volt arra az érzelmi zűrzavarra, amit ez a halvány szemű kislány ígért. - Nincs egy kicsit későn? - De igen, asszonyom. Apám megöl, ha megtudja.

Sugar Beth nem tudta elképzelni, hogy a higgadt Ryan bárkit is meg tudna ölni, de ő csak tizennyolc éves koráig ismerte, amikor még ott feküdt mellette a rikító piros strandtörölközőn, s azzal hitegette, hogy - ha egyszer majd összeházasodnak - elköltöznek Parrishből és Atlantában fognak élni. - Talán jobb lenne, ha hazamennél.

Gigi lenézett a cipőjére. - Azt reméltem, beszélgethetünk egy kicsit. - Felkapta a fejét, szemében dac villant. Mivel rokonok vagyunk. - Nem hiszem, hogy a szüleid örülnének neki. - Nekem nem parancsolnak.

Sugar Beth nézte a csökönyösen összeszorított állat, majd felsóhajtott és hátralépett, hogy beengedje a kislányt.

Előbb vagy utóbb meg fog fizetni ezért, s biztos volt benne, hogy ki kell nyitnia a pénztárcáját.

Gigi kis híján fellökte Sugar Betht a nagy igyekezetben, hogy bejusson.

Gordon visszaszökellett a teraszra és követte. - Csak egy pár percre - mondta Sugar Beth, mikor bezárta az ajtót. Biztosan nincs még kész a házi feladatod.

–Péntek van, asszonyom és felfüggesztettek.

Sugar Beth nem tudta elképzelni, mit tehetett Winnie és Ryan gyermeke, amiért felfüggesztették. Ryan soha nem került bajba, Winnie pedig még a leckéjét sem halasztotta későre. - Képelem, hogy repesnek a szüleid.

–Gyűlölnek.

Gigi bármilyen dacos is volt, elveszettnek látszott. - Ezt őszintén kétlem.

–Talán nem gyűlölnek, de nagyon mérgesek.

–Nem vagyok meglepve.

–Nem állhat az ő oldalukon! Ezt nem teheti.

Sugar Beth figyelmesen nézte a kislányt. Gigi arca kipirult, homlokára ráncok húzódtak az aggodalomtól. Olyan képet vágott, mintha Sugar Beth cserbenhagyta volna.

Hívogatta az üres ágy, s úgy döntött, a legkisebb ellenállást tanúsítja. - Rendben. A te oldaladon állok.

Gigi az ajkába harapott, ezüstkék szeme megtelt reménnyel. - Tényleg?

–Miért ne? - Tudtam, hogy így lesz.

Nagyszerű! És most? - Kérsz egy kólát? - Igen, asszonyom. Ha nem okoz gondot.

Déli jómodor a mérges dacosság mögött.

Sugar Beth a konyhába ment, s kivett a hűtőből két doboz kólát. Megfordult a fejében, hogy poharat is vigyen, de úgy gondolta, a késő esti vendéglátásnak is vannak határai.

Gigi követte a konyhába, aztán lehajolt, hogy megvakarja Gordon hasát. A kutya szétdobta a lábait, füle a linóleumra hajlott, pofájára kutyaöröm ült ki. - Nagyon szép kutya. - Gigi felállt, mikor Sugar Beth letette az asztalra a dobozokat. Gordon is felpattant, s mintha a legbarátságosabb kutya lenne a világon, a kislány bokájához dörgölözött. Gigi visszanézett a nappaliba. - A

régiségek is nagyon szépek. - Tallulah nénikémé voltak. - Tudom. Anyával jártunk itt egy párszor. Nem szerette a gyerekeket. - Mesélj róla. - Sugar Beth a szemközti székre mutatott.

Gigi egy kicsit esetlenül mozgott, mintha még nem szokott volna hozzá hosszú lábához. - Hihetetlen, hogy ő volt Lincoln Ash múzsája.

Sugar Beth elmosolyodott. - Ezt is tudod? - Mindenki tudja! - Gigi leült az asztalhoz, és babrálni kezdte a dobozt. - Hány éves vagy? - Tizenhárom.

Sugar Bethnek eszébe jutott, milyen volt tizenhárom évesnek lenni. Abban az évben kezdett el nőni a melle, akkor döbbsentette rá Ryan Galantine-t, hogy az élet nem csak a sportból áll. - Szóval, miért függesztettek fel? - Még soha nem fordult elő, ha erre gondol. - Nem gondolok semmit, nem ismerlek. - Bonyolult. - Gigi lassan elmesélte, hogyan csalódott Kelli Willmanben, hogy talált új baráttra Chelsea-ben, majd veszett össze vele, s lökte meg, mire Chelsea nekiesett a szekrényajtónak és eltörte a csuklóját. Beszámolójában szeszélyesen keverte a szlenget a felnőttessé szófordulatokkal.

Anyja lánya. Tudta, hogy rosszat tett, de képtelen volt szembenézni vele.

Ha Sugar Beth lökött volna neki valakit a szekrényajtónak tizenhárom éves korában, Diddie fűjt volna egy füstkarikát és azt mondta volna, hogy a jól nevelt lányok nem lökdösődnek, akkor sem, ha az illető megérdemli. Egy úrilány elsétál, ad egy isteni partit, s elfelejti meghívni a sértett felet.

Kösz, Diddie. Igazán hasznos tanács.

Ideje volt megtudni, milyen fából faragták Gigi Galantine-t. - Biztos vagyok benne, hogy Chelsea már megbánta, hogy beképzeltnek nevezett.

Giginek ez tetszett, s lelkesen bólogatott. - Nem vagyok beképzelt. Úgy értem, nem az én hibám, hogy gazdagok vagyunk.

Sugar Beth várt. Gigi rágni kezdte a száját, már nem tűnt olyan elégedettnek. - Nem mondtam volna, hogy Chelsea kövér, ha ő nem gorombáskodik velem. - De Chelsea kövér, nem?

-Az anyja mindenféle szeméttel eteti. - Gigi ivott egy korty-kólát, s a dobozt nézte, miközben visszarakta az asztalra. - Anya odacipelt és kényszerített, hogy bocsánatot kérjek, de Chelsea nem is nézett rám. Be volt gipszelve a csuklója.

Sugar Beth még több földet lapátolt a sírba, amit Gigi ásott magának. - Szerintem az emberek azt kapják, amit megérdemelnek.

Gigi egyre kevésbé látszott magabiztosnak. - Azt hiszem, nem volt jó napja. Ráadásul ő nincs olyan előnyös helyzetben, mint én. Befolyásos apa stb. - Újabb viharfelhő. - De az anyja a legjobb barátja. Az ő anyja mindent megért.

Ellentétben Gigi mamájával, aki nyilvánvalóan nem... Mit akarsz most tenni?

Gigi felemelte a fejét, és Sugar Beth libabőrös lett. Egy pillanatra mintha a saját szemébe nézett volna. - Ezért jöttem ide. Hogy megtudjam magától. - Drágám, én vagyok az utolsó, akihez tanácsért fordulna bárki is. - De maga az egyetlen, aki tudja, milyen ez. Úgy értem, mi egy cipőben járunk, nem? Maga is a város leggazdagabb lánya volt, s le merném fogadni, hogy mindenki azt hitte, beképzelt és önző. A többi gyerek szülei mind a maga apjának dolgoztak, ahogy most az enyémmek, s ők is biztosan mondtak olyan dolgokat a háta mögött, ami nem tetszett magának. De magával soha nem kezdett ki senki úgy, mint velem. Én is olyan akarok lenni, mint maga. Nem akarom, hogy az emberek packázzanak velem. Én... tudja... befolyásos akarok lenni.

Hát erről volt szó. Sugar Beth időt nyert azzal, hogy ivott a kólából. Gigi azt hitte, egyívásúak, de nem voltak azok.

Ennek a gyereknek nem volt Diddie-je, aki azt mondja neki, hogy mindenki másnál jobb, aki elhitesse vele, hogy a gorombáskodás természetes dolog. Sugar Bethszel ellentétben Giginek jó esélye volt kemény lecke nélkül felnőnie.

Az unokahúga. Sugar Beth már hozzászókkott, hogy az egyetlen rokona Delilah, de ennek a kislánynak ugyanaz a vér csörgedezett az ereiben, mint neki. Átgondolta a dolgot. - Szóval azt akarod, hogy mondjam meg, én hogyan csináltam, erről van szó? Miképpen kényszerítettem az embereket, hogy azt csinálják, amit én akarok?

Gigi bólintott.

-Biztos vagy benne? - Igen - felelte a kislány komolyan. - A Fűzfák szerint maga volt a legnépszerűbb lány a suliban.

Szóval Gigi tudott a Fűzfákról. - A legjobb barátaim voltak, de már nem tartom velük a kapcsolatot. - Sugar Beth szünetet tartott. - Hiányoznak. - De vannak más barátai. Befolyásos barátai, akiket Kaliforniában és Houstonban szerzett. Nincs többé szüksége a Fűzfákra. Úgy értem, ők nem számítanak.

Áruló gombóc kezdte fojtogatni a torkát. Az érzelmi köteléke napról-napra gyengült. - Az igaz barátok mindig nagyon fontosak.

Gigi nem ezt a választ akarta hallani, és Sugar Beth látta, ahogy éles eszével máris egy újabb érvzáport készül rázúdítani. Mielőtt lehetősége lett volna, közbeszólt: - Késő van és fáradt vagyok. Fogadni mernék, hogy te is.

Gigit mintha leforrázták volna. Sugar Beth emlékeztette magát, hogy így is több a gondja, mint amennyivel meg tud birkózni. De sokkal jobban megértette ezt a gyereket, mint szerette volna, s miközben felállt, hallotta, hogy azt mondja: - Vasárnap lesz egy kis időm. Akkor folytathatjuk a beszélgetést.

Gigi felvillanyozódott. - Délután el tudok szabadulni. A szüleim koncerten lesznek.

Sugar Bethnek eszébe jutott a poszter, amit a városban látott. Ryan és Winnie Galantine Koncertsorozat... - Nem hiszem, hogy jó ötlet lenne bujkálni.

-Apám nagyon szigorú. Másképp nem találkozhatunk.

Sugar Beth azt megértette, hogy Winnie megtiltotta Giginak, hogy találkozzon vele, de Ryan? Mit gondolt, mit csinálna vele? - Rendben. - Felállt. - Akkor vasárnap délután.

Gigi arcára mosoly húzódott. - Kösz!

Sugar Beth nem küldhette haza a kislányt ilyen későn egyedül, ezért magára kapta a kabátját. - Elkísérlek.

-Nem kell.

-Elkísérlek. - Kinyitotta az ajtót és követte Gigit. Gordon megiramodott, természetesen Gigi mellé szegődve ahelyett, hogy a jogos tulajdonosa mellett lépkedett volna.

-Az apám a fiúja volt, ugye?

-Nagyon régen.

- Anyámmal pedig nem jöttek ki, igaz? Azért mert ő tör vénytelen.

-Ez bonyolult.

Gigi felnézett az égre. - Ha én elhagyom Parrisht, soha többé nem jövök vissza.

-Mindannyian ezt mondjuk, drágám.

Gigi megállt, mielőtt túl közel kerültek volna a házuk hoz. - Nem kell tovább jönnie. A szobám a hátsó teraszról nyílik, könnyű átmászni a korláton. Biztonságos.

-Persze. - Sugar Bethnek az ajtó felé kellett volna irányítania Gigit, hogy megkapja a méltó büntetését, de nem ő volt az anyja, s nem volt hozzá joga. - Mindenesetre figyellek.

-Rendben, de ne túl közélről. Van kültéri világításunk.

Win-i-fred ötlete.

Sugar Beth hallotta a megvetést Gigi hangjában, s figyelmeztette magát. Ne halmozd az élvezeteket, bármilyen csábítóak is. Elhessegette magától Diddie gyöngysorának a képét Winnie nyakában. - Úgy lesz.

Néhány pillanattal később látta, ahogy a kislány átmászik a kis hátsó terasz kovácsoltvas korlátján. Mielőtt elhúzta volna a tolóajtót, megfordult és integetett.

Sugar Beth túl messze állt az árnyékban ahhoz, hogy látható legyen, de azért visszaintegetett.

Hazahoztam a lányodat, Ryan. Épségben.

Sóhajtott, és lenézett Gordonra. - Gyerünk, pajtás. Ideje lefeküdni. Holnap nehéz napunk lesz.

A herceg mindig pompázatos volt, de ma este felülmulta önmagát.

GEORGETTE HEYER: Azok a régi árnyak

Kilencedik fejezet

Colin befejezte a borotválkozást, és a gardróbba ment.

Valami összetört a konyhában. Megint az ételszállító.

Vagy talán Sugar Beth ejtett le valamit. Egész nap szaladgált a házban: ajtót nyitott, átrendezte a virágokat, veszekedett az ételszállítóval. Szívvel-lélekkel dobta be magát, hogy megkapja megérdemelt büntetését.

Colin káromkodott, mikor belerúgott a padba. Nincs oka marcangolnia magát. Volt valami brutális egyszerűség abban, ami történni fog, s mivel nem a bosszúnak akarta szentelni az egész életét, ma lezárja ezt a dolgot. Levett egy inget a cédrus vállfáról. Mihelyt vége az estének, kiállít egy nagy összegű csekket végkielégítésként Sugar Bethnek, és soha többet nem gondol rá. Ami, elismeri, nem lesz könnyű.

Éppen feltette Bulgari mandzsettáit, amikor kopogtatást hallott. - Menjen el.

Sugar Beth beviharzott, amiben Colin nem is kételkedett. Visszafogott öltözetet viselt - legalább is önmagához képest -, fekete nadrágot és fehér, V kivágású blúzt. Ha a szög megfelelő volt, mint most is, kivillant fehér csipke melltartója. Colin hiányolta a túsarkú cipőt, még ha ő volt is az, aki megtiltotta neki. Azzal magyarázta, hogy Sugar Beth egész este talpon lesz, de mindketten tudták, mi az igazság.

A vendégek viselnek túsarkút, nem a személyzet.

-Tuti, hogy agyvérzést fogok kapni az ételszállító miatt-fakadt ki Sugar Beth. - Abban a pillanatban, amikor meg mondta, Kaliforniából jött, szólnom kellett volna, hogy keressen mást. Tofut kínál előételként. S még csak meg sem süti rendesen! Eltörte az új kancsót, amit vettem magának.

Tudta, hogy eldobható alumínium serpenyőket akart rakni a büféasztalra? Emlékeztetnem kellett, hogy ez nem egy kerti parti, hanem egy estély.

Miközben Sugar Beth szónokolt, Colin szerette volna azt mondani neki, ne fektessen túl sok energiát egy olyan estébe, ahol nem ő a főszereplő. Az elejétől kezdve figyelmeztette, hogy neki a vendégek kiszolgálása a feladata, de Sugar Beth a füle botját se mozdította. Próbált célt érni azzal, hogy

utasította, öltözzön fel rendesen. Ha Sugar Beth csak egyszer is lehorgasztotta volna büszke fejét és vereséget színlelt volna, annyiban hagyta volna az egészet. Most itt tartottak. Colin pedig már szeretett volna túllenni az egészen.

–... vonja le a fizetéséből a kancsó árát, amikor kitölti neki a csekket ma este.

–Úgy lesz. - Az ételszállító bizonyára azért törte el a kancsót, mert Sugar Beth blúzáat nézte.

–Nem lesz. Mr. Pazarlót játssza mindenkivel, csak velem nem. Még azzal a kétbalkezes nyugati parti ételszállító menyéttel is.

–Micsoda előítélet valakitől, aki maga is élt Kaliforniában.

–Na igen, de többnyire részeg voltam.

Colin még éppen időben fojtotta vissza mosolyát. Nem fogja átadni magát Sugar Beth vonzerejének. A lány önlebecsülő humora is csak egy eszköz volt, egyfajta védekezés arra, hogy ne ő kapja az első ütést.

–Ez minden?

Sugar Beth szemügyre vette a sötét nadrágot és a hosszú ujjú szőlőszínű inget. - Bárcsak ne küldtem volna el a tisztítóba a duplacsövű puskáit.

Colin megígérte magának, hogy nem fog szócsatába bonyolódni a lánnyal, de a szavak önkéntelenül buktak ki belőle. - De legalább megvan az ostorom. Megzabolázni egy engedetlen szolgát.

Sugar Bethnek ez tetszett, és széles mosolyt villantott a férfiről, mielőtt kiment.

Eddig minden simán ment, gondolta magában Sugar Beth. A ház gyönyörű, mindenfelé virágok. Az előcsarnokban a tucatnyi fehér gyertya fénye visszatükröződött a fekete zongoráról.

Szerette volna azt hinni, hogy azért dolgozott ezen az estén olyan sokat, hogy bebizonyítsa Colinnak, érti a dolgát, de többről volt szó. Ismét látni akarta a házat ragyogni. El kellett foglalnia magát, hogy ne legyen ideje azon töprengeni, mi a szerepe ma este.

Egy pillanatra úgy tett, mintha még mindig ő lett volna Frenchman's Bride lánya, mintha ő hívott volna ma estére vendégeket, ha nem tette volna tönkre az életét: a Fűzfákat, Ryant, az öreg Mrs. Carmichaelt, aki tíz évvel ezelőtt meghalt, de mindenkinek azt mondta, hogy Sugar Beth éppolyan édes, mint a neve. Bobby Jarrowt és Woody New house-t, Pastor Ferrelle-t és a feleségét, Tallulah nénit, bár neki nem tetszett volna, ahogy feldíszította a házat.

Amikor megszólalt a csengő, a képzeletbeli vendéglista eltűnt a szeme elől. Amire ma a legkevésbé vágyott, az egy ismerős arc volt. Összerándult a gyomra. Kihúzta magát, s a bejárati ajtóhoz lépett.

Colin ért oda elsőként. Két férfi és egy nő állt az előcsarnokban, utóbbinak elegáns fekete ruhájáról lerítt, hogy New York-i. Az egyik férfi ötvenes, kreolbőrű volt, a másik egy jó karban lévő Ivy Leaguer. Csak Colin ügynöke, az ügynök felesége és Neil Kirkpatrick, a kiadója lehettek. Colin elment ebédre hozzájuk a Parrish Innbe, ahol megszálltak, de Sugar Beth most látta őket először.

A nő elkerekedett szemmel nézte a széles lépcsőt és a gyertyafényben fürdő hallt. - Colin, erre nem is számítottam. Ez hihetetlen.

Sugar Beth úgy vette, mintha neki szólt volna a bók.

Frenchman's Bride nem egy utolsó megálló volt a senki földjén.

A zene, a zongora lágy dallamai, a csillár bársonyos fényében fürdő márványpadló, a pislákoló gyertyák... minden olyan gyönyörű volt. A ház varázsa magával ragadta, s egy pillanatra azt hitte, mintha Diddie parfümjének az illata csapta volna meg az orrát. Elmosolyodott. A vendégekhez lépett. Kinyújtotta a kezét. - Isten hozta önöket Frenchman's Bride-ban.

A nő félrebillentette a fejét. A férfiak zavartan néztek rá.

Sugar Beth rádöbbsent, mit tett, s az ujjai görcsbe rándultak, mikor visszakapta a kezét. Colin előrelépett, a hangja halk volt. - Vegye el Mrs. Lucato kabátját, Sugar Beth.

Sugar Beth arca égett a zavartól, mikor újra kinyújtotta a kezét. - Természetesen.

Nem tudott a férfirra nézni, nem bírta elviselni a tudatot, hogy Colin őt bámulja. Néhány másodperc alatt tönkretette tíz nap szellemes sziporkáit, tíz nap erőfeszítéseit arra, hogy eltitkolja, mekkora fájdalmat okoz neki szolgának lenni abban a házban, ami az övé kellene legyen.

Valahogy bejutott a mosókonyhába, ahová fogasokat rakott fel a kábátoknak. Majdnem bemutatkozott nekik, mintha joga lett volna hozzá. Égett az arca. Szeretett volna elmenekülni, de csapdába esett. A ház, a város csapdájába.

Egy férfival, aki nem akart mást, mint megalázni.

A csengő ismét megszólalt, halkan, de hallhatóan. Sugar Beth Delilah-ra gondolt, kihúzta magát, és ment, hogy ajtót nyisson.

Colin vendégei ezúttal egy idős házaspár voltak. Sikerült udvarias fejbólintással üdvözölnie őket. Ezután gyors egymásutánban érkeztek a meghívottak, majd befutott Aaron Leary polgármester és a felesége.

–Nos, Sugar Beth... rég nem találkoztunk.

–Igen.

–A feleségem, Charise.

Az oldalán álló modelkarcsúságú nő nem Parrishből való volt, s kissé zavarodottnak látszott amiatt, hogy a férje be mutatja egy cselédnek.

–Örülök, hogy megismerhetem, Mrs. Leary. - Sugar Beth nem akarta még egyszer elkövetni azt a hibát, hogy átlépje a bizalmaskodás határát, főleg akkor nem, amikor Colin ott lihegett a nyakában, pont erre várva.

Néhány házaspár Oxfordból érkezett, a férfiak mindprofesszorok. Mindegyik úgy üdvözölte Colint, mintha közéjük tartozott volna. Erezte, hogy a férfi minden mozdulatát árgus szemekkel nézi. Pokollá akarta tenni az estéjét. Ez volt a bosszú. Sugar Beth tudta, elfogadta.

Jewel Myers jelent meg egy göndörhajú szőkével. Sugar Bethnek eszébe jutott, mikor Jewel még frissítőt szolgált fel neki és a barátainak.

„Ez a limonádé nem elég rózsaszínű, Jewel. Vigye vissza, és mondja meg Ellie-nek, hogy rózsaszínűt akarunk.” Jewel végigmért Sugar Beth fekete nadrágját és fehérblúzáját. - Lám, lám... az embert mindig éri meglepetés.

–Akarja, hogy elvegyem a stóláját?

–Egyenlőre magamon hagyom.

Sugar Beth fejében mondatfoszlányok visszhangoztak a múltból. „Nem akarok sonkát enni, Jewel. Mondja meg Ellie-nek, hogy kakaóvaját és mézet kérek.” „Igenis, Miz Scarlett.” A nappaliban Colin az egyik professzorral beszélgetett, de Sugar Beth tudta, hogy csak színlel. Minden idegszálával rá figyelt. Eljött a bosszú ideje.

–De azt hiszem, Meredith levenné a kabátját - mondta Jewel, s a szemében jókedv csillogott.

Sugar Beth örömmel vette a lehetőséget, hogy elmenekülhet, és ahogy felakasztotta a kabátot, elmormolt egy imát. Ó, Istenem. Elfogadom, hogy gonosz voltam. Próbáltam jóvátenni. Meg tudsz már bocsátani?

Istennek azonban jobb dolga is volt, mint egy fényt veszített déli szépségkirálynő imáját meghallgatni, mert amikor legközelebb ajtót nyitott, a Fűzfák álltak előtte.

Nem mindegyik. Csak Leeann és Merylinn. De ennyien is elegek voltak. Sugar Beth bámulta ismerős, mégis más arcukat, s rájött, hogy Colin a bolondját járatta vele. Tudnia kellett volna, hogy itt lesznek. Valahol a lelke mélyén tudnia kellett volna.

Leeann és Merilynn is őt nézték, de nem voltak meglepve, számítottak rá. Leeann tekintetében káröröm villant. Hallottuk, hogy visszajöttél a városba, Sugar Beth.

–S itt kell találkozunk - tette hozzá Merylinn.

Valamikor a legjobb barátai voltak. Leeann most ápolónőként dolgozott, és jó tíz kilóval nehezebb volt, mint a középiskolában. Annak idején ő volt az egyik legjobb atléta. Elénk sárga selyemstólája inkább júliusi, mint márciusi viselet volt. Merylinn bordás kötésű kosztümje tökéletesen illett magas, jól megtermett alakjára, de most is erősen festette magát. Tallulah információi szerint matematikát tanított. Sugar Beth nehezen tudta elképzelni tanárként azt a társát, aki leginkább benne volt minden csínytevésben.

Rádöbrent, hogy elállja az utat, s arrébb lépett. Most először vette észre a férfiakat. Deke Jasper, Merylinn férje még mindig jóképű volt szögletes állával, bár gesztenyebarna haja már kopaszodott. Régen is érzékeny lelkületű volt, és Sugar Beth mintha most is együttérzést vélte volna felfedezni a szemében. Leeann partnere egy alacsony, ápolt férfi volt, aki túl sok parfümöt használt.

–Hello, Sugar Beth. Emlékszel rám? Brad Simmons vagyok.

Egyike volt azoknak a fiúknak, akik egyik bandához sem tartoztak. Nyolcadikban a tavaszi bálon felkérte táncolni, Sugar Beth pedig majdnem bepisilt a nevetéstől.

Megérezte, hogy Colin ott áll tőle pár lépésnyire, s arra vár, hogy összeomoljon. Beleharapott az ajkába, s már éppen be akarta zární az ajtót, amikor meglátta, hogy újabb két házaspár közeledik a járdán. Heidi és Amy a férjeikkel.

Tudhatta volna. Ahol egy ott van a Fűzfák közül, ott meg jelenik mind.

Heidi férje, Phil együtt focizott Ryannel. Most is ugyan olyan vékony volt, mint a középiskolában, de a hosszútávfutók barna bőrével és szívós testalkatával. Phil és Heidi már együtt jártak, amikor Phil megpróbálta megcsókolni Sugar Bethet. Sugar Beth nem akarta tönkretenni Phil és Ryan barátságát, soha nem mondta el neki, Heidinek viszont igen, hogy megírkassa.

Amy még mindig nem sminkelte magát, otthonkaszerű rózsaszín ruhája kivágásában az arany kereszt most sokkal nagyobb volt, mint amit a

középiskolában viselt, amikor Sugar Bethszel elfoglalták Ellie konyháját, hogy süteményt süssenek. A barna hajú, szemüveges férfi a férje lehetett.

–Hello, Sugar Beth. - Amy túl vallásos volt ahhoz, hogy szó nélkül elmenjen mellette. De az, hogy Amy megbocsátott a bűnösnek, még nem jelentette azt, hogy megbocsátotta a bűnt is, és elmulasztotta bemutatni a férjét. Ehelyett egyenesen Colinhoz lépett, s meleg üdvözlése semmi kétséget nem hagyott a felől, kihez hűséges.

A Fűzfák közül Leeann vette a leginkább a szívére, hogy Sugar Beth cserben hagyta őket Darren Tharp kedvéért.

–Colin, drágám - préselte most oda magát ahhoz a tanárhoz, aki majdnem megbuktatta, mert annyi esze sem volt, hogyan puskázza ki a válaszokat az esszékérdésekre.

Most azonban úgy tűnt, Colint cseppet sem zavarja a tény, hogy Leeann szerint Beowulf egy kötöttfogású birkózó volt.

Sugar Beth végre észrevette, amit nem akart látni. Leeann kabátban volt.

Rendes kabátban. Steppelt barna gyapjú kabátban, amit bent nem viselhetett. Amit a cselédnek fel kellett akasztania. Leeann az örömtől remegve bújti ki belőle, és dobta oda neki. - Vigyázz rá. A kedvencem.

Tucatnyi sértés cikázott át Sugar Beth agyán, de egyet sem mondott ki, mert ő volt az, aki hátat fordított a legjobb barátnőinek egy olyan érdemtelen rövid kitérő kedvéért, mint Darren Tharp.

Mindenki őt nézte, ahogy átvágott az előcsarnokon. A kabát mázsás súllyal nehezedett a karjára.

Megint megszólalt a csengő. Nem állt meg. Mintha nem is hallotta volna. Már majdnem megmenekült.

–Kinyitná, Sugar Beth? - szólt oda Colin halkan.

Félelem rántotta össze a gyomrát. Ahol egy ott van a Fűzfák közül, ott megjelenik mind.

Egy örökkévalóságig tartott az út vissza az ajtóhoz. A Fűzfák közül más már nem lakott Parrishben. Elköltöztek.

A fiúi közül azonban néhányan itt maradtak...

Kinyitotta az ajtót.

A férfi ugyanúgy nézett ki, mintha tegnap látta volna utoljára, pedig az évek nyomot hagytak rajta. S amikor Sugar Beth a szemébe nézett, tudta, hogy az a tinédzser fiú, akire emlékezett, csak halvány árnyéka annak a férfinak, aki előtte állt. Sokkal vonzóbb volt, mint gondolta, magabiztos és pallérozott,

szőke haja egy árnyalatnyival sötétebb, de a szeme ugyanaz a karamell. Fekete-fehér halszállkás sportzakója tökéletes harmóniát alkotott csíkos ingével.

Mindkettő drága szabó munkája volt. De bármennyire is jóképű volt, Sugar Bethben semmilyen szikra nem lobbant.

Nem öntötte el olyan fajta forró vágy, mint amelyet Colin Byrne ébresztett benne. Nosztalgia és mély megbánás keverékét érezte.

Leeann gyapjúkabátja égette a karját. A zongorista egy Sting balladát kezdett játszani. Ryan családjá szegény volt.

Kis rozoga házban laktak, öreg kocsival jártak, de Sugar Beth ezzel soha nem törődött. Már fiatalkorában is meglátta Ryanben az értéket. Legalább ez mellette szólt. De lehet, hogy csak a szex érdekelt.

–Hello, Sugar Beth.

Sugar Beth próbálta kimondani a férfi nevét, de az a szájpapdlására tapadt, s csak bólintani tudott. Sután oldalra lépett, hogy beengedje őket. Mert Ryan természetesen nem egyedül érkezett.

Winnie csiszolt drágakőre cserélte Diddie gyöngysorát, sötét haja közül hozzáillő fülbevaló villant ki. Testhez simuló bazsalikomzöld nadrágkosztümöt viselt smaragd zöld flitteres blúzzal. Sugar Betht sápasztotta volna, de Winnie örökölte Griffin olajbarna bőrét, s rajta káprázatosan állt.

Nem mutatta azt a fajta gonosz örömet, amit Merylinn és Leeann. Mikor pillantásuk találkozott, csak mély, harcias méltóság tükröződött benne. Hadd lássa az egész világ, hogy a slampos kiközösített milyen gyönyörű, vagyonos asszonnyá lett.

Ryan átölelte Winnie vállát. Sugar Beth értette a célzást.

Colin odalépett hozzájuk. Winnie törekenynek és nőiesnek látszott a két férfi között. Sugar Beth már el is felejtette, milyen alacsony. Baráti csókot váltottak.

–Káprázatosan festesz ma este, Winnie. De miket beszélek, te mindig káprázatos vagy. - A férfi mosolya elárulta, hogy bármilyen kedvesen is fogadta a Fűzfák közül a többiek üdvözlését, Winnie-hez mélyebb barátság fűzi.

–Attól félttem, elkéstünk. Ryannek be kellett mennie a gyárba.

–Műszaki hiba az egyik szalagon - magyarázta Ryan. De kijavítottuk.

–Örömmel hallom. - Colin és Ryan két megértő barát könnyedségével ráztak kezét. Olyanok voltak, mint a tűz és a víz. Ryan világos bőré finom vonásokkal. Colin barna, töprengő, rejtélyes. Sugar Beth menekülőre fogta.

Mire beért a mosókonyhába, már remegett. Semmi pénzért nem megy oda vissza. Elmegy, és soha többet nem jön vissza. Hol a táskája? Hol hagyta? Hol...?

Szeretlek, Sugar Beth. Ugye te is szeretsz engem?

Delilah... Egy pillanatra megfedkezett róla. Ha a büszkeségét védi, attól a csekkek még jönni fognak. Megint egy fordulóponthoz ért az életben. Emmett a ma estét kiváló lehetőségnek nevezte volna arra, hogy megmutassa, milyen fából faragták.

Ragyogj, drágám. Mint apád ablakai, s tedd, amit tenned kell.

Könnyű neked mondani. Te már meghaltál.

De te nem, s Delilah tőled függ.

Egy vállfát dugott Leeann kabátjába. Szinte érezte a bosszú édes ízét Colin nyelvén. A férfi azt várta, hogy elfusson - azt akarta, hogy elfusson -, s minél tovább marad itt, annál nagyobb elégtétellel szolgál neki.

Az ajtóhoz lépett, és nagy levegőt vett. Itt volt az ideje, hogy próbára tegye magát. Megint.

–Van valami kifejezetten közönséges az emberekben erős érzelmek hatása alatt.

GEORGETTE HEYER: Az életművész

Tizedik fejezet

Colin nézte, ahogy Sugar Beth pirított zsúrszendvicsekkel és szalvétákkal megrakott tálcával belép a nappaliba. A Fűzfák felkapták a fejüket, mint amikor a dögevő madarak észreveszik áldozatukat. Összetömörültek, magukra hagyva a férjeiket. Winnie, a hajdani kiközösített, aki mára a vezérükké vált, úgy ragyogott közöttük, mint a gyémánt, amit viselt. Ivott egy korty bort, nem nézte levegőnek Sugar Betht, de nem is bámulta úgy, mint a többiek.

Ryan a boltív alatt állt távol a többiektől, diszkréten figyelve Sugar Betht. Colin próbált az igazságérzetére apellálni, ami azóta tüzelte, hogy Sugar Beth visszatért Parrishbe, de most nem lelte. Amikor látta, hogy Sugar Beth kénytelen elvinni Leeann kabátját, kielégült minden bosszúvágya. Most csak azt kívánta, hogy vége legyen ennek az estének, és elfelejthesse Sugar Betht s mindazokat a sérelmeket, amiket okozott.

Sugar Beth égő arccal vágott át a nappalin, de ahelyett, hogy elkerülte volna a Fűzfákat, ahogy minden épeszű ember tette volna, egyenesen feléjük tartott. Colin szinte érezte, ahogy a Fűzfák rosszindulata, mint radioaktív hulladék szivárog Sugar Beth felé. Sugar Beth megbántotta őket, ők pedig nem felejtettek. Miközben közeledett feléjük, Colin azt kívánta, bárcsak lenne rajta némi védőpajzs, amivel védhetné magát: a fekete túsarkú, amit levetetett vele, egy szűk top, a türkizkék pillangó.

Sugar Beth Leeann felé nyújtotta a tálcát. - Rákot?

Leeann megérintette egy ujjal az állát. - Nem is tudom.

Azon gondolkodom, mit szólna Diddie, ha most látná az ő Sugar Bethét.

Ahelyett, hogy az arcába vágott volna egy csípős megjegyzést, ahogy a régi Sugar Beth tette volna, a rákkal meg rakott tálcával a kezében nem szólt egy szót sem. Csak állt ott és hagyta, hogy átnézzenek rajta.

Colin gyűlölte. Miért nem hagyja itt az egészet? Ennyire kell neki az a festmény? Nem tudta elképzelni, mi másért áldozza fel oly készségesen az önbecsülésért.

–Friss a rák? - kérdezte Heidi fenn hordva az orrát.

Mint vendéglátónak, Colinnak meg kellett volna sértődnie, de ennek semmi köze nem volt sem hozzá, sem a rák hoz. Szerette volna, ha Sugar Beth visszavág, de ő nem tette.

–Biztos vagyok benne.

Heidi vett egy rákot, Leeann pedig önelégülten megfogta Winnie félig üres poharát. - Winnie-nek elfogyott a pezsgője. Hozzál neki.

Colin tervelte ki ezt az egészet, hogyan is hibáztathatná őket, amiért leplezetlenül kiélvezik? Amikor kipattant az ötlet az agyából, tökéletes lehetőségnek tartotta kiegyenlíteni a számlát. Ha úgy tetszik, egy úriember bosszújának véráldozat nélküli visszavágásnak. Most azonban ez a hajdani keserűség mintha egy régi szemcsés filmmé vált volna, ami túl sokat forgott az agyában. Bosszúszomja keserű ízt hagyott a szájában, s feltámadt benne a régi vágy, hogy legyőzze a sárkányt. Sugar Bethhez lépett. - Majd én hozok.

Sugar Beth elhúzta előle a poharat, mielőtt elérhette volna. - Ne zavartassa magát, Mr. Byrne. Örömmel teszem.

- Felemelt fejjel, egyenes tartással elindult a bár felé, királynő, tálcával a kezében.

Leeann a homlokát ráncolta csalódottságában, hogy nem sikerült más reakciót kicsikarnia. - Még mindig beképzelt.

Heidi a nyakát nyújtogatva figyelte Sugar Betht a bárnál.

- Láttátok az arcát, mikor Leeann odaadta neki Winnie poharát? Nem tudom, ti hogy vagytok vele, de szerintem ez a legjobb parti, amin valaha voltam.

Amy aggodalmasan nézett. - Nem kéne ennyire élveznünk.

–Legyen vér a pucádban - torkolta le Merylinn. - Majd holnap imádkozol Jézushoz, hogy bocsásson meg.

–Kiírt bennünket az életéből - mondta Heidi. - Abban a pillanatban, ahogy elment a főiskolára, mi megszűntünk létezni.

–Arról nem is beszélve, amit Colinnal művelt - tette hozzá Amy.

–Megesküdött rá, hogy igaz - mondta Leeann a férfinak. - De mi nem hittük el neki.

Colin már többször is hallotta ezt, s még egyszer nem akarta. - Sok víz lefolyt azóta. Spongyát rá.

A Fűzfák csak bámultak, de mielőtt rávethették volna magukat, Sugar Beth megérkezett Winnie poharával.

Winnie rá se nézett, úgy vette el tőle, mintha Sugar Beth láthatatlan lett volna. Colin gratulálhatott magának.

–Kiolvastam a könyvét annak a kínai írónak, akit ajánlottál - mondta Winnie. - Igazad volt. Nagyon élveztem.

Colin ideges lett. Winnie-nek kellett volna a legjobban tudnia mindenki közül, milyen kiközösítettnek lenni, s nem ezt várta tőle. Hirtelen rádöbbsent valamire. Most Winnie-t fogja hibáztatni azért, amit ő indított el?

Sugar Beth eltűnt a konyhában, s Colin kifújta magát.

Talán észhez tér és hazamegy. A régi Sugar Beth ezt tette volna. Belevetette magát a kínai íróról folytatott beszélgetésbe. Fellengzősen beszélt, de nem érdekelt. Különben sem fellengzős, bármit is mondjon Sugar Beth. Egyszerűen csak szeretett könyvekről társalogni.

–Ha nem lett volna meztelen férfi a címlapon, valószínűleg el sem olvasom - mondta Merylinn. - Talán megfilmesítik.

Mindenki nevetett, csak Winnie nem. Colin követte a tekintetét, és látta, hogy Sugar Beth nézi, ahogy kijön a konyhából, s ezúttal egyenesen Ryan felé tart.

Ryan élvezte azokat az estéket, ahol jó zene szólt és finom ételeket szolgáltak fel, ahol a régi barátok mellett a változatosság kedvéért új emberekkel is találkozhatott, de ma este nem akart eljönni. Ugyanakkor aligha tehetett volna mást. Előbb-utóbb úgyis egymásba botlottak volna.

Nem kellett látnia Sugar Beth, hogy tudja, közeledik felé. A középiskolában is így volt. Mielőtt befördült volna a sarkon, tudta, hogy a lány ott áll a másik oldalon.

Nem Rómeó és Júlia voltak. Inkább Ken és Barbie, ahogy gyakran nevezték őket. Ryan fülig szerelmes pincsikutyaként nyaldosta Sugar Beth bokáját, aki ugyanaz volt, mint most, egy nő, aki túl szépnek és túl gazdagnak született arra, hogy foglalkozzon olyan semmiségekkel, mint az őszinteség.

–Hello - mondta Sugar Beth rekedtebb hangon, mint ahogy Ryan emlékezett. - Van egy se hideg, se meleg bruschettám egy éhes férfinak, de attól a másik kajától tartózkodj. Tofu.

Ryan lassan megfordult.

Bár Sugar Beth sokkal egyszerűbb ruhát viselt, mint a többi nő, mégis sikerült túlragyognia őket a pusztá tartásával. Ryan nézte, s látta, hogy lányágának hamvas szépsége elmúlt. Túl vékony volt, a szeme körül ráncok. Talán egy kicsit megviseltnek látszott. Nem elnyűttnek. Csak már nem újnak. Ugyanakkor arisztokratikus származása semmit sem veszített a fényéből.

–Nézzenek oda - mondta Sugar Beth lágyan. - Mr Nagyágyú. - Nem gúnyolódott, sokkal inkább tűnt büszke anyának, mint egy hűtlen exbarátnőnek.

Ryan furcsamód lehangoltnak érezte magát, s tüskéssé vált. - Nem panaszkodom. Nagyon otthonosan érzem magam apád irodájában.

–Le merném fogadni. - Ha lehet, Sugar Beth mosolya még nemeslelkűbbé vált, amivel csak tovább provokálta a férfit.

Nyilallás hasított Ryanbe egy sor érzelmmel együtt, amit nem tudott értelmezni. Nem tetszett neki a gyengeség Sugar Beth tekintetében. Valami veszélyesebbet akart.

Egy kis gyötrődést, a vágy maradványát, hogy megnyugtassa az önérzetét, bár a tizenéves kori esetlenségét figyelembe véve, ez nem volt túl valószínű.

„Vedd ki, Ryan. Meggondoltam magam. Fáj. Vedd ki.” De túl késő volt. „Ó, istenem, sajnálom.” Sugar Beth nevetett. „Semmi baj. Csináljuk még egy szer.” S csinálták. Újra és újra, amíg jó nem lett. Szeretkeztek Sugar Beth Camarójában. Takarón a tóparton. A kazán mellett Leeann szüleinek alagsorában. Nem tudtak betelni egymással. Ha összeházasodnak, ígérték, naponta legalább háromszor fognak szeretkezni.

–Beszélnem kell magával, Sugar Beth.

Ryan nem hallotta Colin közeledtét, s hirtelen feltámadt benne a vágy, hogy megvédje a lányt. Sugar Beth ajkáról lehervadt a mosoly. - Bocs, főnök. Nincs időm dumsizni. Fel kell szolgálnom az előételt, mielőtt elázik.

–Felejtse el.

De Sugar Beth már ott sem volt.

Colin összeráncolt homlokkal nézte, ahogy elmegy.

Ryan ivott egy kortyot a söréből, és megrázta a fejét. - Mi ütött beléd?

Colin sóhajtott. - Jó ötletnek tűnt.

–Nem az.

–Most már én is tudom.

Colin rossz előérzete csak fokozódott, miközben nézte, ahogy Sugar Beth körbekínálja a tálcát. Ted Willowby nem tudta róla levenni a szemét, a bárpultos pedig mindannyiszor hülyét csinált magából, amikor Sugar Beth odament hozzá, hogy újratöltesse a poharakat.

A whisky, amit megivott, lötyögött a gyomrában. Előbb fog Sugar Beth meghalni, mint meghajolni. Szerette volna kivonszolni a helyiségből és kicsókolni belőle a makacsságot.

–Még mindig azt hiszi, hogy övé az egész világ - mondta Ryan.

Colin halk szisszenést hallott, s még éppen idejében fordult oda, hogy lássa, amint Merylinn ráborítja Sugar Beth blúzára a vörösborát.

Sugar Beth Colin hálósobájába menekült. Nem fogja hagyni, hogy sírni lássák. Már épp elégszer itatta az egereket önsajnálattól, amivel nem ért el semmit. A bor úgy áztatta el a blúzá, mint a friss sebből folyó vér. Nagy levegőt vett, de nem sikerült eloszlatni a forgalmi dugót a torkából, ami, nevezzük nevén a gyereket, a szégyentől tolult oda.

Nagy különbség volt sejteni csupán, hogy gyűlölik, és szemtől szembe látni az arcukon.

A fürdőszobában talált zsebkendőt, kifújta az orrát. Nem fog elmenekülni. Marjanak bele a Fűzfák annyiszor, amennyiszor akarnak, nem fog megfutamodni. Olyan volt, mint egy keljfeljancsi. Talpra állt, lökjék fel bármennyiszor.

Levetette a blúzá és felitatta a melléről a bort Colin törölközőjével. A melltartója foltos lett, nem tudott vele mit kezdeni. Igazság szerint az egész helyzettel nem tudott mit kezdeni. Miközben visszament a hálósobába, olyan törekenynek érezte magát, mint egy mézeskalácsház, amivel nyolcéves korában díszítették fel a születésnap tortáját.

Colin sétált be.

–Kifelé. - Sugar Beth bevonult a gardróbba.

A férfi nem hánytorgatta fel, hogy ez az ő szobája. Csak odaállt a gardrób ajtajához, pont arra a helyre, ahol Sugar Beth strázsált pár órával ezelőtt, amikor Colin öltözködött.

–Azt akarom, hogy menjen vissza a kocsisínbe - mondta Byrne olyan udvariassággal, ami jobban fájt Sugar Bethnek még a földszinti gyűlölködésnél is.

–Most már azt akarja? - Sugar Beth a férfi ingei között kutatott.

–Ami sok az sok.

–De még nem vérzem. - Lerántotta Colin egyik ingét a vállfáról és beledugta a karját az ujjába.

–Nem akarom a vérét venni, Sugar Beth.

–De igen, az utolsó cseppig. Most pedig tűnjön az utamból. - Sugar Beth el akarta lökni, de Colin megragadta a karját, és kényszerítette, hogy felnézzen rá.

Normális esetben Sugar Beth szeretett ránézni, most azonban gyűlölte ezt az öntelt, részvéttől ellágyult jadezöld szemet. - Vegye le rólam a kezét.

Colin enyhített a szorításon, de nem engedte el, s a szavai olyan hidegen és könnyedén hullottak Sugar Bethre, mint a hópihék. - Kidobjam?

Sugar Beth ellenállt a kísértésnek, hogy a férfi nyakába temesse az arcát. - Maga gazember! - Elhúzódott Colintól.

-Dobjon ki, ha akar, mert magamtól nem megyek el.

-Ez nem harc.

-Mondja meg nekik. Sőt mondja meg magának. - Sugar Beth mérgesen gombolgatta az inget.

-Hibát követtem el - mondta Colin aztán ugyanazon az aggódó apai hangon: - Most menjen haza. Ki van rúgva.

Holnap reggel első dolgom lesz átmenni, és kiállítani egy csekket.

Egy nagy összegűt, Sugar Beth le merte volna fogadni. Elmehet a pokolba a szánalmas pénzével együtt, Felség. A díszvendég nem távozik az est közepén.

-Már azelőtt meg akartam rendezni ezt az estét, hogy magát felvettem.

-Csak azt nem tudta még, mivel szórakoztassa őket.

Amíg meg nem jelentem.

Colin nem tagadta. Sugar Beth akármikor megkérdezte, kiket hívott meg, mindig kikerülte a választ. - Majd én. - Eltolta Sugar Beth kezét a gomboktól. - Összevissza csinálja.

-Boldogulok.

-Persze. Ahogy mindennel. - Sugar Beth el akart húzódni, de a férfi nem engedte. Colin újragombolta a rossz helyre kapcsoltakat. - Nincs szüksége senkire, igaz?

-Gondoljon, amit akar.

-Meg akarja mutatni mindenkinek, hogy milyen kemény.

-Sokkal keményebb, mint maga.

-Kétségtelen. Szeretem azt hinni, hogy van érzékem a női nemhez.

-Fogadni mernék, hogy csipkés bugyit hord.

-Nem hinném, hogy jól állna.

Colin kinyújtotta a kezét Sugar Beth melle felé, ujjjaival végigsimított rajta, megbizsergetve a bőrét. Az érzés jobban megijesztette Sugar Bethet, mint

az, hogy vissza kell mennie a földszintre. Colinból olyan férfierő Sugarzott, amitől régen elgyengült.

De most nem. Történjék bármi.

Ellépett a férfitől, és begombolta az ing alját. - Egyeden nőt sem láttam maga körül. Mióta nem randizott már? Úgy értem nővel.

–Alkotói szabadságon vagyok.

–Mindenki ezt mondja, mielőtt a vécéajtó rácsukódik.

–Menjen haza, Sugar Beth. Már megmutatta, milyen fából faragták. Nincs már mit bebizonyítania.

–Miért mennék el egy partiról, amikor épp kezd mulatságossá válni?

–Azért, mert ez a parti ki fogja tépni a szívét.

–Nagyobbat nem is tévedhetne. Eltemettem két szülőt és két férjet. Ez nekem semmi. - Sugar Beth elment a férfi mellett. Colin ezúttal nem próbálta útját állni.

Colin nem hitte, hogy lehet rosszabb, de tévedett. Sugar Beth nem volt hajlandó visszavonulni. Udvarias köszönnyel az arcán szolgálta fel az italokat és az előételeket. Amikor a férfi már nem bírta tovább nézni, elvette tőle az utolsó tálcat, amiért szirupos mosolyt és lézer-forró ne-nyúl-j-hozzá pillantást kapott.

Amikor Sugar Beth ott állt borral átítatott fehér melltartóban a gardróbban, még az iránta érzett vágy sem tudta el nyomni benne az önutálatot. Körbe-körbe járkált a helyiségben, s próbált koncentrálni házigazdái kötelességeire.

Észrevette, hogy Winnie az egyik kisasztalnál áll. Kifelé bámult az ablakon a sötétségbe. Kicsinek látszott Sugar Beth mellett, de nem olyan védtelennek. Sugar Beth és az ételszállító az utolsó simításokat végezték a kínáló tálakon.

–Emlékezetes este - jegyezte meg Winnie, mikor Colin odalépett hozzá.

–Már azelőtt elterveztem, hogy visszatért Parrishbe.

–Tudom.

Más nőkkel ellentétben Winnie nem félt a beszélgetésekben beálló pillanatnyi szünetektől, ma este azonban a hallgatása idegesítette a férfit, és ő volt az, aki végül megtörte a csendet. - Merylinnek nem kellett volna leönteni borral.

–Igazad van. De örültem neki. Hazudnék, ha úgy tennék, mintha nem élveztem volna minden cseppjét.

Colin megértette, de csak még mérgesebb lett magára.

A kiadója céltalanul téblábolt. Egy kiadójához jóindulatával nem lett volna szabad visszaélni, s Colin tudta, hogy oda kellene mennie hozzá és beszélgetni vele. Ehelyett azt nézte, ahogy Sugar Beth beviszi a salátát az ebédlőbe. - Olyan régen történt. Még mindnyájan gyerekek voltunk. Soha nem gondoltál arra, hogy elfelejtetted az egészséget?

Már azelőtt tudta, hogy rosszat szólt, hogy meghallotta volna Winnie levegővétélét.

–Téged is elbűvölt, nem igaz? Mint minden férfit, aki túl közel repült a hálójához.

–Dehogy.

Winnie kételkedő tekintete elárulta, hogy nem hisz neki.

Colin sem hitt magának. Eszébe jutott, hogyan öntötte el a forróság, amikor begombolta az inget Sugar Bethen.

–Mindig azt hittem, hogy te leszel az egyetlen, akire nem lesz hatással.

–Mindannyian követtünk el butaságokat a múltban. Azzal, hogy ő itt van, rájöttem, hogy át kell lépnünk rajtuk.

Winnie a gyémántkövet babrálta a nyakában. - Akkor te nagyon erős vagy, ha át tudsz lépni azon, hogy szexuális zaklatással vádolt. Én nem vagyok ilyen engedékeny.

–Winnie...

–Pokollá tette az életemet, Colin. Tudtad, hogy minden reggel hánytam, mielőtt iskolába mentem, és egészségtelen kajákkal töltöttem magam, hogy jobban érezzem magam?

Egyetlen alkalmat sem hagyott ki, hogy megalázzon. Elsős koromban feltérképeztem, melyik folyosókon közlekedjek, hogy ne fussak össze vele. Ha csak rám nézett, már összeakadt a lábam. Ha valamelyik másik lány bármi jelét is mutatta, hogy barátkozni akarna velem, közölte velük, hogy csak a vesztesek állnak szóba Winnie Davisszel. Gonosz volt, Colin, s ez a fajta gonoszság nem múlik el. Ez jellemhiba. S ha te úgy gondolsz, hogy megváltozott, nagyon sajnállok.

Most pedig bocsáss meg. Még nem beszélgettem Chariseszal.

Colin ellenállt a kísértésnek, hogy utánamenjen. Hétfőn majd beugrik a boltba, és elsimítja a dolgot. Akkorra majd kihuny benne a vágy, hogy megvédje Sugar Bethet. Nem fog késztetést érezni arra, hogy rámutasson, Sugar

Bethnek sem lehetett könnyű egy iskolába járnia az apja törvénytelen lányával, s egy olyan anya mellett felnőni, mint Diddie.

–Bocsásson meg, Mr. Byrne, hogy megzavarom, de kész a vacsora - lépett oda hozzá Sugar Beth. - A vendégek a büféasztalhoz fáradhatnak.

Sugar Beth a derekára kötötte az ételszállító egyik kötényét, ezzel is erősítve szolgálai mivoltát, Colin pedig szeretne volna letépni róla, letépni mindent és visszavinni a gardróbba. - Már eleget dolgozott. Fogjon egy tányért és csatlakozzon hozzánk.

A Fűzfák meghallották. Úgy fordultak oda, mint a keselyűk. Winnie megdermedt. A Sugar Beth szemében égő jeles tűz azt sugallta, hogy Colin ne mostanában számítson köszönetre. - Maga a legédesebb ember, hogy így gondját viseli az alkalmazottainak, de már teleettem magam az előéttel. Esküszöm, többet egy falatot sem tudok lenyelni.

Colin exhumálta Diddie-t.

–Szüksége van még valamire? - búgta Sugar Beth, a szemével incselkedve, hogy van-e mersze a férfinak továbbfeszíteni a húrt. - Örömmel állok a rendelkezésére.

–Szabaduljon meg attól az átkozott köténytől és vacsorázzon.

A nem helyi vendégek, akik hallották, hitetlenkedve néztek, de a Fűzfák értették, s nem tetsző sziszegés áradt a csőrükből. Holnapra egész Parrishben elhíntik, hogy elárulta őket. Hamarabb. Viszketett a tenyerük, hogy a kezükbe vegyék a mobiltelefonjukat, s ők legyenek az elsők, akik továbbítják a hírt, miszerint Colin Byrne átállt a sötét oldalra.

Sugar Bethnek volt mersze meglapogatni a karját. Megint összekeverte a gyógyszereit, ugye, egyem a szívét. Aaron Leary üres borospohara után nyúlt. - Hadd vegyem el, polgármester úr, hogy nyugodtan tudjon szedni. - Azzal elment, Colin vére pedig apró cseppekben potyogott tépfogáról.

Neil lépett oda Colinhoz. - Folyamatos dráma egy kis déli városkában. Írnod kéne róla egy könyvet.

–Kitűnő ötlet.

Neil az étkező felé pillantott. - Pont olyan, mint amilyennek leírtad. Miért nem szóltál, hogy visszajött?

–Bonyolult.

–Talán csinálhatnánk egy trilógiát a Parrish-könyvekből.

Colin jól értelmezte a kiadója reményteljes arckifejezését. Az Utolsó megálló volt a legsikeresebb könyv Neil kiadói karrierjében, s az Elmélkedések

még nagyobb sikert fog aratni. Neil Parrishről akart egy harmadik könyvet, akár egy hosszú, több generációs regényt ír és angol családokról.

Neil megmakacsolta magát, mikor Colin az étkező felé akarta irányítani.
- Még ne. Most mentek be a Fűzfák. Rémisztőek.

–Képzeld el, milyenek voltak, amikor Sugar Beth volt a vezérük.

–Nem kell. Olvastam az Elmélkedéseket.

De rajta kívül senki más, s Colin ismét eltöprengett azon, vajon mit fognak szólni Parrish lakói egy olyan második könyvhöz, aminek a főszereplői itt éltek közöttük. Az étkező felé pillantott.

A Fűzfák úgy döntöttek, hogy a télikertben felállított kis asztaloknál esznek. Miután mindenki kiszolgálta magát, Colin azzal leplezte étvágytalanságát, hogy körbejárt az asztalok között. Végül visszatért a svédasztalhoz, s megpakolta a tányérját mindenféle étellel, amit esze ágában sem volt el fogyasztani, reménytelenül bízva abban, hogy valami rejtélyes módon majd kordában fogja tudni tartani az eseményeket.

–Elfelejtettem szalvétát venni - mondta Heidi. - Hozz egyet, Sugar Beth.

–Kérek még egy zsemlét. Meleg legyen.

–Vidd el ezt a piszkos tányért. Végeztem.

Mihelyt megcsinált valamit, a Fűzfák újabb feladatot adtak neki. Sugar Beth pedig hagyta. Nem sietett, de nem is küldte el őket melegebb éghajlatra.

–Hozz egy nedves törlőkendőt. Ragad valamitől a kezem.

–Keresd meg a bors őrlőt. Biztos vagyok benne, hogy van valahol.

Még Amy sem akart kilógni a sorból, s Colin hallotta, amint Sugar Beth fülébe suttozta. - Jézus mindenkinek megbocsát, Sugar Beth, még neked is. Bízj magad a könyörületességére.

Colin félretolva a tányérját, már éppen véget akart vetni ennek az ostobaságnak, amikor Sugar Beth észrevette, s olyan pillantást vetett rá, ami nem csak a férfiasságát kérdőjelezte meg, hanem a földön való létezését is. Colin beletörődve visszavonult és megacélozta magát.

–Nem hiszem - mondta Lord Bromfold komolyan átgondolva a dolgot -, hogy az embernek fel kellene adnia az elveit egy nő szeszélyének kedvéért.

GEORGETTE HEYER: A nagy Szofi

Tizenegyedik fejezet

Winnie megkóstoltatta Ryannel a kivitortát. Amikor Sugar Beth elkezdte leszedni az üres tányérokat, kissé felemelte a hangját. - Jaj, drágám, véletlenül leejtettem a villámot az asztal alá. Hadd álljak fel, Sugar Beth, hogy fel tudd venni. - Winnie felemelkedett, s egy lépést hátrált az asztaltól.

Colin azonnal megértette. Winnie kicsinyes, jelentéktelen módot választott arra, hogy szimbolizálja a helyzetüket.

Ahhoz, hogy Sugar Beth felvehesse a villát, le kellett térdelnie a lábai előtt.

Colinnak fogalma sem volt, hogy Sugar Beth megtette volna-e, nem várta meg. Elindult, de látta, hogy Winnie férje megelőzte.

–Majd én - mondta Ryan gyorsan.

Winnie szája széle megrándult, s most először az este alatt sokkal sebezhetőbbnek látszott, mint Sugar Beth.

Sugar Beth pillantása a másodperc egy töredékéig összeakadt Ryanével, mielőtt hátralépett. A férfi lassan fél térdre ereszkedett a felesége előtt, benyúlt az asztal alá és felvette a villát, amit Winnie minden kétséget kizáróan szándékosan rúgott be oda.

Colin egyik nőről a másikra nézett. Mindig lenyűgözték az irodalmi alaptípusok, de ha valaki megkérdezte volna, hogy ebben a pillanatban melyik a merész Hamupipőke és melyik a gonosz mostoha, nehezen tudott volna válaszolni.

Folytatódott az este. O ugyan nyomorultul érezte magát, de a vendégek jól mulattak, s már tizenegy is elmúlt, mikor kezdtek hazaszállingózni.

Winnie keze remegett, mikor belebújt szűk fekete csipkés hálóingébe. Ryan lépett be a szobába. Miközben levegőt kövölt, Winnie bebújt a takaró alá, kinyitotta a könyvet, amit az éjjeliszekrényen hagyott, de meg sem próbált úgy tenni, mintha olvasott volna. Marcangolta az emlék, ahogy Ryan Sugar Beth lába előtt térdel. Mennyire elszámította magát. Választás elé állította a férjét, Ryan pedig a rossz oldalra állt.

Beteges féltékenység gyötörte. Ryan egész este Sugar Betht nézte. Diszkrétan, de már elég hosszú ideje élt vele ahhoz, hogy ismerje. Ma este addig kell vele szeretkeznie, amíg ki nem veri a fejéből Sugar Betht. Mint egy harmadosztályú pornósztár. Már a nyögések és a tekergőzés gondolatára is undor fogta el.

Ryan végzett a fürdőben, és meztelenül a takaró alá csusszant. Az oldalára fordult, szembe a feleségével. Winnie-nek csak hozzá kellett volna dörgölőznie, s a férfi azonnal megkeményedett volna. Ryan megsimogatta a haját, az tán becsúsztotta a kezét a hálóing alá, hogy megérintse a mellbimbóját.

Winnie az éjjeliszekrényre tette a könyvét, ürügyet találva arra, hogy elfordulhasson. Aztán a legkülönösebb dolog hagyta el a száját.

–Nem érzem jól magam. Azt hiszem, a vendégszobában alszom ma este.

A férfi aranybarna szeme megtelt aggodalommal. – Mi a baj?

–Egy kicsit rendetlenkedik a gyomrom. – Winnie visszahajtotta a takarót és felkelt. – Nem akarlak felébreszteni, ha ki kell mennem.

Ryan megsimogatta a hátát. – Nem zavarnál.

–Így mindketten jobban alhatunk.

Anélkül hagyta el a szobát, hogy búcsúcsókot adott volna Megdöbbsent önmagán. Ma, pont ma, amikor a legcsábítóbbnak kellett volna lennie, arra sem tudta rávenni magát, hogy megcsókolja a férjét. Elege volt belőle. Elege volt Ryan jóképűségéből, hibátlan modorából, végtelen gondoskodásából. Elege volt abból, hogy mindig másodhegedűsnek érezte magát. S legfőképpen abból, hogy úgy tegyen, mintha imádná Ryant. Szeretni persze szerette. Tiszta szívből. Ez az érzés soha nem fog elmúlni. De pillanatnyilag látni sem bírta.

Ryan tudta, hogy miért. De nem szólt. Szándékosan nem vett tudomást a szellemről, amely tizennégy éven át kísértette őket, mert a házasságuk olyan törekeny volt, mint egy tojáshéj, s egyikük sem merte megkockáztatni, hogy megrepessze.

Colin belépett a konyhába, s látta, hogy Sugar Beth egy széken áll, és egy tálcát tesz vissza a helyére a tűzhely feletti szekrénybe. Hajnali egy óra volt, az ételszállító elment, Sugar Beth szemmel láthatóan kimerült, de még mindig bizonyítani akarta, hogy képes bármire, aminek Colin aláveti. Miféle férfi az, aki el akar nyomni egy ilyen lelket?

–Alig áll a lábán. Menjen haza.

Sugar Beth a kutyájára pillantott. – Mit keres itt Gordon?

–Átmentem a kocsiszínbe, hogy kiengedjem, s visszajött velem. Szétrágta az egyik strandpapucsát.

–Gyűlöl.

–A kutyák nem gyűlölik a gazdáikat. Ellenkezik a természet törvényével.

–Mondja maga. - Sugar Beth leászott a székről, s amikor félretolta, Colin sötét karikákat látott a szeme alatt.

–Hagyja abba. A többit majd én elintézem holnap.

Sugar Beth csípőjével az asztalnak támaszkodott, s leplezetlen gúnyral nézte a férfit. - Nézzenek oda. Büntudat árad a pórusaiból. Ugye nem fogja elsírni magát? Mert őszintén szólva attól elhánynám magam.

–Megpróbálom visszafojtani a könnyeimet. Most pedig feküdjön le. Holnap reggel kiállítok magának egy csekket.

–Az biztos. S kétszeres bért fog fizetni a túlóráért. Talán ha nem költene annyit márkás parfümökre és Barbra Streisand lemezekre, meg tudna fizetni rendesen.

–Akkor sem lenne annyi pénzem. Tudom, hogy csalódást fogok okozni, de ma dolgozott utoljára. Kvittek vagyunk. Bosszút álltam a tinédzserkori rágalmazásáért.

Sugar Beth a szemét forgatta. - Azt akarja mondani, hogy egy kis büntudattól máris behúzza fülét-farkát? S még férfinak tartja magát?

Colin túl sok viktoriánus erotikát olvashatott, mert szerette volna egy székre fektetni Sugar Betht... s valami nagyon mocskosat csinálni vele.

Sugar Beth leült egy székre a pultnál, és beakasztotta a lábát a karfába. - Azt hiszem, hogy még nem mondtam magának. - Állát a kezére támasztotta, és álmodozó tekintettel nézett. - Aznap este, amikor kitaláltam magáról azt a hazugságot... sírtam.

–Ne mondja. - Colin érezte, hogy Sugar Beth megalázza magát, de nem tudta, hogyan fojtsa belé a szót. Különben is, az az idő már elmúlt, amikor meg akarta menteni a sebzett nőket.

–Aznap karamboloztam a Camaróval, még mindig főbiám van a stoptábláktól, s félttem, hogy apám elveszi tőlem a kocsis kulcsait. Szóval nem csak azért hazudtam, mert gyűlöltem magát.

–Késő van, Sugar Beth, s maga fáradt.

–Nagyon vicces volt. Abban a pillanatban, ahogy megmondtam Diddie-nek, hogy molesztált, el is felejtette, hogy a kocsis oldala behorpadt. Még a javítás költségeit sem vonták le az apanázsomból. Még most is nevetek, ha rágondolok.

Nem úgy tűnt, mint aki nevet. Halálosan fáradtnak és elcsigázottnak látszott. Colin odalépett hozzá. - Gyerek volt még és elkényeztetett. Ne legyen túl szigorú magával.

Colin tudhatta volna, hogy nem szabad együttérzőnek lennie, Sugar Beth ugyanis sziszegve állt fel. - Maga a megtestesült keresztény irgalmasság. Megbocsátás és részvét árad magából. Nincs szükségem a sajnálatára, Mr. Byrne.

Nincs szükségem...

–Most már elég! - A férfi egyetlen gyors mozdulattal felnyalábolta és kivitte a konyhából. Felhagyott a belső vívódással. Egész éjjel erre vágyott, s most fel fogja vinni Sugar Betht az emeletre, ledobja az ágyára, s addig szeretkezik vele, amíg mindketten el nem veszítik a fejüket.

–Lám, lám - nézett fel rá Sugar Beth kihívóan és fáradtan. - Szóval így állunk, nagy fiú.

Colin ettől megdermedt.

–Mi a baj, ölordsa? Meggondolta magát? Talán attól fél, hogy nem üti meg a mércét?

A szex és a pimaszság maradt Sugar Beth egyetlen fegyvere. Colin tudta, mint ahogy azt is, hogy az ő törődése lassú méreg ezekben a büszke vénákban, s Sugar Bethnek nem maradt más, amivel visszavághatna.

Colin egy végletekig felizgult cinikus férfivá vált, de valamikor romantikus alkat volt, s valahogy volt annyi akarat ereje, hogy visszategye Sugar Betht a földre. Aztán, mivel mégis érdemelt valamit az önmegtartóztatásáért, szenvedélyesen megcsókolta.

Sugar Beth örömlányokat megszégyenítő módon válaszolt - nyelvvel, ziháló lélegzetvétellel, a férfihoz dörgölöző csípővel, de hamiskodva, csak azért, hogy Colin tudtára adja, mit csináljon a sajnálatával. A férfinak így is lüktetett az ágyéka a vágytól, s a teste többet követelt. Minden önuralmára szüksége volt, hogy megőrizze a hidegvérét, de sikerült lágy, csábító ajakkal csókolnia, időt adva Sugar Bethnek, hogy leküzdje a haragját. A vonaglás fokozatosan megszűnt, s Sugar Beth visszahúzta a nyelvét. Teste ellágyult. Ajka olyan puha lett, mint a bársony.

Sugar Beth érezte, ahogy Colin ajka szívja magába, s tudta, hogy a férfi le fogja fegyverezni, de túl kimerült volt ahhoz, hogy tovább küzdjön. Colin teljes izgalmi állapotba került, s Sugar Beth meglepődött, hogy ő is. A csontjáig hatoló fáradtság ellenére a teste életre kelt.

Colinből egészség és lendület áradt, az a fajta férfierő, aminek a létezését Sugar Beth már majdnem elfelejtette.

Ajka szétnyílt, s amikor Colin becsúsztatta a szájába a nyelvét, átkarolta a nyakát.

A férfi otthagya a száját, hogy ismét felemelje, de ahelyett, hogy az emeletre vitte volna, átment vele az előcsarnokok a bejárati ajtóhoz. - Ez a legnehezebb, amit valaha is tettem az életben - mondta összeszorított foggal -, de ha szeretkezni fogunk, s hidd el, hogy fogunk, ha én azt mondom, az a gyönyörrel fog szólni, nem pedig arról, hogy valami átkozott csatában ki marad állva a végén.

Hideg volt kint. Sugar Beth a férfi mellére hajtotta a fejét. Colin még csak nem is kapkodta a levegőt, miközben átvitte az udvaron Gordonnal az élen.

-Továbbá - folytatta a férfi - kipihent leszel. És - szorította jobban magához - kezes.

-Többet ittál, mint gondoltam. - Sugar Beth ásított és behunyta a szemét. - Gyerünk, ismerd el. Félsz tőlem.

-Inkább rettegek.

A kocsisín ajtaja akadt, Colinnak le kellett tennie, hogy kinyissa. Bent ismét megcsókolta Sugar Betht, de csak könnyedén, mintha félt volna többet tenni. Sugar Beth ekkor jött rá, hogy a férfi el akar menni. Szerette volna, ha marad, de nem tudta, hogyan mondja el, hogy magányos, elveszett és szüksége volna rá, hogy Colin mellette legyen.

-Fogalmad sincs, mibe kerül ez nekem - mondta a férfi az ajtó felé menet -, úgyhogy holnap reggel ne is várd tőlem, hogy kedves legyek, ha ájtjövök.

-Ki mondta, hogy áthívtalak?

-Ki mondta, hogy hívni kell?

Colin ezúttal magával vitte Gordont.

Sugar Beth alig tudta felvonszolni magát az emeletre.

Ledobta a ruháit egy kupacba, valahogy sikerült megmosnia a fogát, de annyi energiája már nem volt, hogy rendezze kusza érzéseit, s bedőlt az ágyba.

Winnie ébredezett. Enyhe kávéillatot érzett... edények zörögtek a konyhában... ajtó csapódott... kocsí távolodott... az élet nem állt meg. Végre sikerült annyira felrázódnia, hogy kiszálljon az ágyból.

Bement a fürdőszobába, megmosta a fogát, de tusolni nem volt ereje. Megnézte magát a tükörben: bedagadt szem, puffadt arc, lelapult haj. Úgy feslett szét az élete, mint egy tréningnadrág ülepe.

–Jobban vagy?

Összerezzen, mikor Ryan képe megjelent a válla fölött a tükörben. - Azt hittem, elmentél.

–Aggódtam miattad, s megkértem Merylinnt, hogy vigye el Gigit a templomba. Hogy vagy.

–Minden rendben. - Winnie-t hívogatta a vendégszoba magánya, ahol nem okozhat fájdalmat egyiküknek sem.

Szeretett volna visszasomfordálni és elbújni a takaró alatt.

–Ma délután lesz a koncert. A fogadás. Fogod bírni.

–Nem lesz semmi baj.

Ryan keresztbe tette a karját, és nekidőlt az ajtókilincsnek. Winnie tudta, miért maradt itthon. Jóvá akarta tenni, amit az este csinált. Sugar Bethnek könnyű sétalovaglás volt az élet: szép volt, vonzó, képes hipnotizálni a legtisztességesebb férfit, még Colint is. Ryannek pedig elég volt egyetlen pillantást vetnie Sugar Bethre, hogy eszébe jusson, mi lehetett volna, ha. Fulladozott a dühtől. Feláldozta önmagát egy hiábavaló kísérletben arra, hogy legyőzze egy elkényeztetett tizennyolc éves lány szellemét. Annyira gyűlölte magát, hogy rosszul volt.

Ryan az óráját nézte. - Gigi csak sokára ér haza...

–Nem tudsz másra gondolni, csak a szexre? - A szavak úgy törtek fel belőle, mint valami östörténet előtti gejzír.

A férfi akkor sem nézett volna döbbenetben, ha Winnie megütötte volna. A gejzír fröcskölt, aztán visszahúzódott, ahogy Winnie-re büntudat támadt. - Sajnálom. O, Ryan, annyira sajnálom. Nem úgy gondoltam.

Ezt azonban nem lehetett egy bocsánatkéréssel elintézni. A férfi barna szeme jegessé vált. - Azt akartam javasolni, hogy öltözz fel, s menjünk el a pékségbe meggyespitéért, amit annyira szeretsz.

Winnie nagyon szégyellte, hogy alaptalanul vádaskodott, de a mérge továbbra sem párologott el. Egész életében úgy gondolta, hogy nem érdemel mást az emberektől, mint csökevényes érzelmeket, s elege lett ebből. Nehezen kapott levegőt, visszanyelte a dühét. - Sajnálom.

–Ellentétben azzal, amit gondolsz, nem mindig a szexen jár az eszem.

–Tudom. Csak... nem vagyok jó passzban. - Winnie a derekára szorította a kezét, hogy visszatartsa a gejzirt. Rendbe hozom magam és veled megyek.

–Felejtsd el. Van egy kis papírmunkám. - Ryan egy lépést tett előre, aztán megtorpant. Az arca árnyékba borult, s egy pillanatra idegennek tűnt. - Ha dühös vagy a tegnap este miatt, miért nem mondd meg nyíltan ahelyett, hogy drámaízol?

A gejzír forrongott.

–Sugar Beth megérdemelte, hogy hűvösen bánjanak vele, de ami tegnap történt, az túlment minden határon.

Mindannyian úgy viselkedtetek, mint a gyerekek, s én - ebben nem vagyok hajlandó részt venni.

–Te nem. - A gejzír fortyogott, rést keresve, amin utat törhet magának a felszínre.

–Mikor akarod magad mögött hagyni a múltat.

–Mint te.

–Igen, mint én.

–Le sem tudtad venni róla a szemed! Egész este. Akár hányszor rád néztem, mindig őt bámultad.

–Most hagyd abba! Majd megbeszéljük, amikor lehiggadtál.

Ryan elutasítása átvágta azt a kevés önuralmát, ami megmaradt, s a gejzír ismét kitört. Ezúttal mindent magával hozott, még azt a titkot is, amit Winnie éveken át magában tartott. - Én erre képtelen vagyok!

Ryan elindult.

–Ne merészelj itt hagyni!

A férfi nem állt meg.

Winnie utána rohant, mint egy satrafa, sikoltozva, hisztériázva, magánkívül. - Szándékosan estem teherbe.

–Nyugodj meg.

–Hazudtam neked!

Ryan megállt és visszafordult. Most először tűnt őszintén riadtanak. - Winnie, hagyd ezt abba.

–Szándékosan estem teherbe, hogy feleségül vegyél.

–Tudom.

Winnie a szájára szorította a kezét, lenyelte a gombócot a torkából, próbált levegőhöz jutni, de nem tudott. - Tudtad? Tudtad, és soha nem mondtál semmit.

–Mi értelme lett volna? - A férfi a hajába túrt. - Nincs értelme erről beszélni.

–Csapdába csaltalak.

–Nem érzem magam csapdába esettnek. Gigi fontosabb nekem, mint a saját életem. Menj, fürödj le! Attól majd jobban érzed magad.

Mintha a víz le tudná mosni róla a bűnt.

–Ryan...

De a férfi már eltűnt.

Winnie nekidőlt a falnak. A legféltettebb titka... s Ryan nem akart beszélni róla.

Kábultan visszament a fürdőszobába, és lerogyott a kád szélére. Nem akarta csapdába csalni Ryant. De aztán egyik este egyszer csak azt mondta neki, hogy szedi a gyógyszert, nem kell aggódnia. Mivel Winnie Davis mondta, Ryan hitt neki.

Megnyitotta a csapot. Ma délután lesz a koncert, a fogadás. Bárcsak olyan lenne, mint Sugar Beth - magabiztos és köszívű, lelkiismeretien. Sírva fakadt. Meddig kell fizetnie a régi bűneiért? A hazugságából született Gigi, ezért nem bánta meg. De akkor miért gyűlöli magát azóta is?

Talán mert Ryan soha nem bizonyította be neki, hogy nincs miért.

Sugar Beth kávéillatot érzett. Meg szalonnát. Szerette a szalonnát. Megfordult, látta, hogy mindjárt tizenegy, s bement a fürdőbe. Húsz perccel később tiszta alsóneműben, fekete szatén Victoria Secret köntösben és a legrégebbi cowboysizmájában lement a földszintre. Megmosta a haját, de nem volt ideje megszántani. A sminkkel sem vacakolt. A tegnapi nap után Colin Byrne nem érdemelt többet tiszta hajnál és egy kis testápolónál.

Izmai fájtak a kemény munkától, de ennél sokkal nagyobb volt a megkönnyebbülése. Akár tudott róla Colin, akár nem, megbocsátott neki. Sugar Bethről végre lekerült a teher, amit oly régóta hordozott.

A férfi a tűzhelynél állt a kis konyhában, háttal neki, betöltve az egész helyiséget. Sugar Beth már csak a látványa tói is le akarta róla szagatni a ruhát és felráncigálni az emeletre.

–Most akartalak felébreszteni.

Sugar Beth azt kívánta, bárcsak tovább maradt volna az ágyban. Beletelt egy időbe, de rájött, mi a különbség a szerelem és a testi vágy között. - Te jó ég, tényleg farmer van rajtad? Gyorsan adj egy kis kávét.

-Méretre gyártott - felelte a férfi, miközben Sugar Beth levett a polcról egy csészét és töltött magának. - Francia.

Több mint háromszáz dollár volt, de megérte.

Sugar Beth nézte, ahogy a vászon rátapadt Colin csípőjére a Gap címke alatt. - Ezek a franciák tudnak valamit a farmerkészítésről - jegyezte meg szárazon.

-Egy tojást vagy kettőt? - A férfi feltört kettőt a serpenyőbe, majd szemügre vette Sugar Beth szaténköntösét és cowboysizmáját. - Elbájoló.

-Te vagy az egyetlen Parrishben, aki használni meri ezt a szót. Hol a kutyám?

-Kint.

Sugar Beth az asztalhoz vitte a kávéját és leült. - Szalonnaillatot érzek, de nem látom.

-Csinálok neked frisset. - Colin meglepő szakértelemmel egy tányérra halmozta a tojást, mellétett egy már megvajazott pirítóst, s lerakta Sugar Beth elé.

-Mi ütött beléd, hogy szalonnát eszel? Az artériáid majd szétrobbanhatnak.

-Pillanatnyi gyengeség.

-Tudom, milyen érzés. - A pirítós hideg volt, de Colin nem spórolt a vajjal, így Sugar Beth nem panaszkodott. A tojás sem volt rossz. A szalonna sercegett, ahogy a férfi beledobta a serpenyőbe. Sugar Beth tele szájjal beszélt. - Remélem, senki nem tudja meg, hogy segítséget nyújtottál az ellenségnek.

-Túl fogom élni.

-Azért csináltál nekem reggelit, mert még mindig lelkiismeret-furdalásod van, vagy kedves akarsz lenni, hogy kaphass desszertet.

-Desszerten, gondolom, a köntösöd alatti testrészeidet érted.

-Igen, azokat. Szóval melyik? Büntudat vagy desszert.

-Muszáj választanom.

-Nem érdekes. - Sugar Beth eltűntette az első tojást. Mesélj a feleségedről.

-Nem.

–Ha nem beszélsz, nincs desszert. Hogyan halt meg?

Colin a szalonnát bökdöste. - Ha tudni akarod, nekiment egy hídpillérnek. Minden körülmények között tragikus, de ő szándékosan csinálta.

–Jaj.

–Pontosan.

A férfi közönyös arcéle mögött világfájdalom bujkált. Sokkal többet tudsz a büntudatról, mint gondoltam mondta Sugar Beth. - Érdekes, mennyire félre lehet ismerni az embereket.

–Nincs rá okom, hogy büntudatom legyen. Mindent megtettem, hogy segítsen neki.

Sugar Beth túl sokat tudott az ilyen védekezésről ahhoz, hogy elhiggye, tiszta a férfi lelkiismerete, s felvonta a szemöldökét. Colin elfordult. - Rendben, terhes volt, s nekem kellett egy kis idő. De győzött a józan ész, s végül feldolgoztam. Magamról is megtudtam pár dolgot közben.

–Mint például.

–Hogy a házasságot nem nekem találták ki. Van akinél működik, de az nem én vagyok.

–Azóta sem estél kísértésbe.

–Gondolom, neked nehéz elhinned, de egyetlen egy szer sem. Most végre úgy élek, ahogy szeretnék, és soha nem voltam boldogabb. De elég az én unalmas múltamból.

–Colin töltött magának egy újabb csésze kávé, és Sugar Bethhez fordult. - Áru! el, volt más oka is, hogy hozzá mentél egy negyven évvel idősebb férfihoz, mint ami nyilvánvaló.

–Nem fogod elhinni.

–Egyre jobban kiigazodom rajtad, úgyhogy tegyél próbára.

Sugar Beth letörte a pirítós sarkát, de nem tudta megenni. - Szerettem.

–Miért ne? Milliomos volt.

–Általában igazad lenne, de csak akkor tudtam meg, milyen gazdag, amikor már elbűvölt.

–Hetvenéves volt. Mivel tudott elbűvölni.

–Meg leszel lepve. Jóképű volt, tizenöt évvel fiatalabbnak látszott a koránál, mint Anthony Hopkins texasi változata az ijesztő műfogsor nélkül. - Sugar Bethnek kezdett elszorulni a torka. - A legvonzóbb férfi volt, akit valaha

ismertem. Igazi sármőr, ami nem a külsejéből árad, hanem veleszületett. Életem szerelme volt.

–Megindító. - A férfi hangja gúnyos volt, mosolya együttérző. Sugar Beth nagyra értékelte a kombinációt. Colin kivette a serpenyőből a szalonnát. - Abból, amit korábban mondtál, úgy vettem ki, hogy beteg volt.

–Két évig. Az utolsó hat hónapban, kómában volt.

–Négy hónappal ezelőtt halt meg?

Sugar Beth bólintott, és úrrá lett szomorúságán.

–Szóval így állunk. Egy gyászoló és egy magányos özvegy egy jó szándékkal, de rosszul elkészített reggelivel próbálja elütni kétségbeesését. A Hallmark sírna rajtunk.

Apropó, a jövő héten csinálok neked tejbegrízt. Majd meghalok érte.

Colin felemelte a tányért, aztán visszatette, már nem tűnt cinikusnak, csak komolynak. - Nem lesz jövő hét, Sugar Beth.

Sugar Beth kipattant a székből. - Nem, ezt nem teheted.

Még nem találtam meg a festményt, és nem rúghatsz ki.

Szükségem van a pénzre, bármilyen csekély is.

A férfi régi gőgösségével mérte végig. - Lealacsonyító.

Csak azért ajánlottam fel, hogy megalázzalak.

Sugar Beth visszaült. - Kérlek, Colin, ne szemétkedj.

–Pontosan ezt próbálok. Nem maradhatsz itt a városban. Kiállítok egy csekket, amiből egy ideig vígan elleszel.

Menj vissza Houstonba. Ott sokkal jobban meg tudsz élni, mint itt.

A megélhetés soha nem jelentett gondot neki. Delilah számlái azok, amik meghaladták az erejét. - A festmény nélkül nem megyek.

–Nem is tudod, hogy létezik-e egyáltalán. S bármit is tudnál venni rajta, nem ér annyit, mint a büszkeséged.

–Te könnyen beszélsz. Nem születettél sekélyesnek.

–A fenébe, Sugar Beth! Nézz magadra! Csont és bőr vagy. Hetek óta nem aludtad ki magad. Az emberek ráadásul köpködnek rád az utcán, te pedig nem teszel ellene semmit. Csak rosszabb lesz. Ne kövess el hibát, Winnie befolyásos a városban.

–Nem félek Winnie Davistól.

–Biztosra veszem, hogy nem. De Winnie Galantine-t más fából faragták. Ő olyan, mint Diddie, Sugar Beth. Vésd ezt a kemény fejedbe. Winnie ugyanolyan befolyásos, mint Diddie volt annak idején.

–De nem olyan szép.

–Aztán itt van a kettőnk dolga. A múlt éjjel kielégült a vérszomjam, mégsem tudok minden jót kívánni neked.

Nyomaszt, hogy majdnem lefeküdtünk egymással. Részemről legalábbis nem sok híja volt.

–Én még nem határoztam el magam.

–Hazug. Úgy szikrázott körülöttünk a levegő, hogy füstöltek a falak.

–Villanyszerelési probléma. Mi vagyunk a világegyetem két legkülönbözőbb embere.

–Ami csak még izgalmasabbá teszi a dolgot, nem igaz? Colin tekintete perzselővé vált. - Nagy ívben elkerülöm azokat a nőket, akik nagy lábon élnek, s te viszed a pálmát mind között.

–Büszke vagyok magamra.

–Neked olyan férfi kell, aki imád, s ez nálam nem fog megtörténni.

–Tetszik, ahogy teszed a szépet.

–Az ellentétek vonzzák egymást.

–Igazad van, de nekem van egy olyan halvány sejtésem, hogy nagy csalódást jelentenél az ágyban.

Colin hangja vészjóslóvá vált. - S megkérdezhetem, miért is.

–Tudod.

–Oszd meg velem.

–Pedantéria. Az én testem nem olyan ápolat, mint a tiéd.

Női. Pézsmailatú. Nedves. Te finnyás vagy. Egyszerűen nem hiszem, hogy tetszene neked. - Sugar Beth próbált rájönni, mit művel azon kívül, hogy halálra rémiszti magát.

–Te, drágám, maga vagy a gonosz megtestesítője.

Sugar Beth a férfit mosolygott. - Tudom.

–Egyél. - Colin a lány elé lökte a szalonnát. - Nem vagy éhes? Rendben. Akkor menjünk fel.

–Ha megteszem, megtarthatom az állásom.

–Ehhez semmi köze az állásodnak, s ezt te is nagyon jól tudod. - Gordon épp akkor vonított fel a bejárati ajtó előtt, mikor a férfi Sugar Bethért nyúlt. - Az átkozott korcs.

–Végre felnyílt a szemed.

Colin beengedte a kutyát. Sugar Beth a szalonnáját bámulta, de elment az étvágya. Amíg vissza nem tért Parrishbe, a gyász és az aggodalom gondoskodtak a szexuális vágyairól. Aztán találkozott Colin Byrne-nal. Miért pont neki kellett kitörnie börtönének falait.

–Mondd, hogy nem tértél észhez - könyörgött Colin.

–Az ostobaság benne van a génjeimben.

–Hála istennek.

Sugar Beth tudta, hogy bele fog menni. Ugyanakkor biztosra akarta venni, hogy a férfi megértette, ez csak játék. Lássunk neki - állt fel a székről, hogy elinduljon az emeletre. - Légy ügyes, mert ha nem, gondoskodom róla, hogy az egész város megtudja.

–Neked meg ne csak a szád járjon, szivi, mert kezdek kételkedni benne, hogy mást is tudsz.

–Valóban? - Sugar Beth megállt a harmadik lépcsőfokon, kioldotta a köntösét és hagyta leesni. Colin nézte a fehér melltartóját, fekete tangáját és a cowboysizmát. - Le vagyok taglózva.

Sugar Beth végigsimított a hasán hüvelykujja hegyével. A javát még nem is láttad.

A férfi szája széle megrándult, s három hosszú lépéssel átszelte a köztük lévő távolságot. - El kell ismernem, hogy már alig várom, hogy lássam.

–Rendben, de szükségem van az állásra.

–Csend legyen. - Colin átkarolta a derekát, felemelte a lépcsőről és magához szorította. Sugar Beth cowboysizmájának az orra a sípcsontját verdeste, miközben lenézett rá. A lány lehajtotta a fejét, ajka szétnyílt, szájuk találkozott, s Colin olyan alaposan csókolta, ami akár meglepőnek is tűnhetett egy ilyen kifinomult férfitől.

Anélkül, hogy abbahagyta volna a csókot, Colin visszavitte Sugar Beth-t a kanapéhoz. Hátranyúlt, és kikapcsolta a melltartóját. - Csodálatos vagy - suttogta, miközben félredobta.

–Tudom.

Colin kuncogott és a lány mellét simogatta. Sugar Beth többet akart. A férfi száját akarta érezni a mellén, a nyelvét, a fogát...

Gordon ugatott.

És nyugalmat.

–Szabadulj meg tőle - nyögte.

–Csak egy kutya. Nem fogja elmondani senkinek.

–Néz.

Colin káromkodott, és parancsoló pillantást vetett Gordonra. - Itt maradsz.

Fogta Sugar Beth csuklóját, s felvonszolta a lépcsőn a hálósobába, Gordonnal a nyomukban. Amikor berúgta az ajtót maga mögött, a kutya vonyítani kezdett. Sugar Beth mosolygott, aztán hangosan felnevetett Colin vérengző arckifejezése láttán. - Meg ne moccanj - vicsorgott a férfi, miközben visszarohant az ajtóhoz.

Sugar Beth még mindig mosolyogva leült a megvetetlen ágy szélére, és lehúzta a csizmáját. Colin vagy egy kutyapórázt vagy patkánymérget talált, mert amikor visszajött, Gordon meg se mukkant. Sugar Beth felnézett rá.

–Szép vagy - mondta a férfi.

Sugar Bethen csak egy tanga és egy pár lila zokni volt. Érték a fehérműkhöz.

–Nem vitatom. - Colin a fakó, régi virágos szőnyeg közepén állt, és kezdte ledobálni magáról a ruháit. Amikor már csak a farmer maradt rajta, Sugar Beth felállt és odalépett hozzá. - Majd én. - Játszani kezdett a csattal.

–Segítsek? - kérdezte a férfi rekedt hangon.

–Nem, kösz. - Colin bőre felforrósodott Sugar Beth ujjainak érintésére. Kemény volt és vastag és - újabb meglepetés - nagyon nagy. Orr. Kéz. Láb. Számítania kellett volna rá.

Ugyanolyan heves vágyat érzett, mint a férfi, de nem akart gyorsan túllenni rajta... sem túl nagy jelentőséget tulajdonítani neki. - Nem kellett volna kettést adnod a Charlotte Bronte értekezésemre.

Colin Sugar Beth nyakát cirógatta meleg leheletével. Majd megbeszéljük később.

–Nem. - Sugar Beth a férfi cipzárjával babrált. - Nagyon sokat készültem rá.

–De egy héttel később adtad be.

Sugar Beth lehúzta a cipzárt egy centit. - Akkor is...

–Átjavítom közepesre, megígérem.

Sugar Beth elengedte. Ügyet sem vetve a végtagjaiba be állt édes zsibbadtságra, hátralépett és durcásan a férfira nézett. - Ötöst akarok.

Nem ő volt az egyetlen a helyiségben, aki tudta, hogyan kell keverni a kártyát.

–Azt ki kell érdekelned. - Colin Sugar Beth lábára mutatott. - Add ide az egyik zoknidat.

–Csak az egyiket.

–Nem vagyok elég érthető?

Sugar Beth feltette a lábát az ágyra, és a combja fölé hajolt. Úgy vette le a zokniját, mintha neccharisnya lett volna, aztán bedugta a férfi övének bujtatójába.

–Nagyon jó. S most a tangádat.

–Csillagos ötöst.

–Már csak a dundi testedért is.

Ez nagyon kedves volt, hiszen mindketten tudták, hogy túl vékony. A hosszú comb azonban sokat nyomott a latban a férfiaknál. - Csókolj meg.

–Örömmel.

Ez a csók még lassabb volt, mint a többi, még hevesebb, még jobb. Colin a hajába túrt. A farmerja dörzsölte Sugar Beth bőrét. Már azelőtt tudta, hogy elérkezett tűrőképessége határaihoz, hogy a férfi bedugta volna hüvelykujját a tangájába, lehúzta és letérdelt volna elé.

Sugar Beth hátrahajította a fejét, miközben Colin beléjetemetkezett. A férfi beszívta az illatát. Szétnyitotta a combját. Egyik kezével megfogta a fenekét.

Elnyelte.

Sugar Beth lábából kiment az erő, de Colin erősen tartotta, kitárulkozva és hozzáférhetően.

Meglepte az orgazmusa. Szaggatottan felkiáltott.

A férfi nem engedte el, aztán az ágyra fektette, mint egy babát. Belegabalyodott a farmerjébe, s szokatlan ügyetlenkedése mosolyt csal Sugar Beth ajkára. Colin készült, zsebéből ugyanis egy óvszert vett elő.

Amikor végre meztelen lett, a hátára fektette Sugar Betht, s végigcsókolta a mellbimbójától a hasáig, majd lejjebb. Ki gondolta volna, hogy egy ilyen finnyás férfi ilyen önzetlen tud lenni? Sugar Beth Colin sűrű hajába

túrt. A férfi játszott vele, ismét közel juttatta a csúcsához, de most nem engedte lezuhanni. Sugar Beth az oldalára fordult, hogy viszonozza a kedvességét.

Megrészegetően fedezték fel egymást, simogatták, ízlelgették, egyre szenvedélyesebben. Sugar Beth megpróbálta összezárni a combjait, hogy még jobban megkínozza a férfit, de Colin résen volt.

–Ne is gondolj rá.

Megfogta Sugar Beth bokáját, amin még mindig rajta volt a zokni, s feltolta a magasba. Aztán a másik térdét szétfeszítette, s mélyen belehatolt - nem durván, ahhoz túl nagy volt, de nem is túl óvatosan. Csak mintha olvasott volna a gondolataiban.

Sugar Beth átkarolta a lábával, s a testük úgy forrott össze, mintha régi szeretők lettek volna. A férfi hátán remegtek az izmok Sugar Beth keze alatt. Colin elfordította a csípőjét, s újabb pontot talált, ahol becézhetné.

Sugar Beth felkiáltott. Pillantásuk egymásba fűródott.

Egy döbrent pillanatra átcikázott rajtuk a felismerés, valami a lelkük mélyén, valami nagyon fontos. De mielőtt megnevezheték volna, a kataklizma elragadta őket.

–Én mondom, meg tudnám ölni Vidalt! El sem akarom róla hinni, hogy ártatlan lányokat becsutalja meg...

GEORGETTE HEYER: Ördögfióka

Tizenkettedik fejezet

Sugar Beth az oldalára fordult. - Végeztem veled. Mehetsz. A férfi lélegzete még nem tért vissza a normálisra, de Sugar Betht annyira megrázta, ami történt, hogy nem akarta, hogy Colin meglássa rajta. Az érzelem nélküli szexet nem baj, ha élvezte az ember, de nem szabadott túl nagy jelentőséget tulajdonítani neki, s ez könnyen megtörténhetett, ha nem vigyáz.

Érezte, hogy Colin nézi, miközben átvág a szobán. Eszébe jutott, hogy a férfi azzal fenyegette meg, hogy kirúgja, de nem volt hajlandó még csak a lehetőségével sem számolni annak, hogy Colin ragaszkodni fog az elképzeléséhez.

–Ez csak a bemelegítés volt, drágám - mondta a férfi királyi göggel. - Én még nem végeztem veled.

–Más férfi sem. De sajnos dolgom van, amihez neked semmi közöd.

–Igazán?

Ha csak ránézett Colinra, ahogy ott feküdt a párnán izzadságtól nedves mellkassal, még borzasabb hajjal, mint általában, máris fellobbant benne a vágy, hogy visszamászson mellé és hagyja, hogy a férfi ismét elvarázsolja. De vissza kellett építenie a barikádjait, ezért felemelte Colin farmerjét, és az ágyra dobta. - Mesés voltál. Művészi. Menj haza, és szedd össze magad. Holnap reggel találkozunk.

A férfi lankadsága elpárolgott, s felhúzta a térdét a takaró alatt, ami lecsúszott a csípőjére. - Azt hittem, ezt már megbeszéltük.

–Ne kelljen megint szexszel alkudoznom a munkámért. Ízléstelen lenne.

Sugar Beth megpróbált bemenekülni a fürdőszobába, de Colin elkapta jóval azelőtt, hogy elérte volna az ajtót, és visszavonszolta az ágyba. - Lassan a testtel. Érdekes perverzióra bukkantam mostanában a kutatásom során.

–Miféle perverzióra?

A férfi becsúsztatta a kezét Sugar Beth lába közé, s ahogy megmozdultak az ujjai, Sugar Beth megfélemezett róla, hogy még nem állította vissza a védelmi rendszerét. - Biztos vagyok benne, hogy neked ez már túl sok lesz.

–Lehetnél talán még gyengédebb.

–Vagy nem.

Hosszú ideig ez volt az utolsó, amikor valamelyikük is megszólalt.

Később, miután Sugar Beth aznap reggel már másodjára is letusolt, már csak egy rosszkedvű basset hound feküdt az ágyában. A zuhany kijózanította, s lerogyott az ágy szélére. Gordon odaaraszolt, és a combjára hajtotta a fejét.

Hosszú, kajla fül terült szét Sugar Beth térdén.

Lehajtotta a fejét és, visszanyelte a könnyeit. Egész délelőtt próbált nem gondolni Emmettre, de csak mostanáig tudta elhessegetni a szellemét. Újabb szálát szakított el. Ez történt, amikor valaki végignézte, ahogy a szeretete lassú halált hal. Nem volt törés, nem volt egy pillanatnyi elbírhatatlan bánat sem, csak apránkénti elmúlások. Megsimogatta Gordon fejét.

Túl jó volt Colinnal. De nem hibáztathatta magát azért amit tett, hisz olyan régen nem érintette már meg férfi.

Ugyanakkor gondoskodnia kellett róla, hogy nem tér vissza a régi rossz szokása. Soha többé nem fogja hagyni, hogy egy férfitől függjön a boldogsága, pláne nem egy olyan érzelmileg magába zárkózó férfitől, mint Colin Byrne.

Ütött az óra a földszinten, s eszébe jutott, hogy vasárnap van. Colin koncertre megy, ő pedig azt mondta Giginék, hogy ma meglátogathatja. Nem volt abban az állapotban, hogy lelket öntsön egy szorongó tinédzserbe, de aligha hívhatta volna fel Gigit azzal, hogy ma mégse jöjjön, így kifújta az orrát, farmerbe öltözött, megigazította a sminkjét, aztán lement a földszintre, hogy rendet rakjon a reggeli után.

Colin csekkje ott hevert a pulton. Felemelte. Kétezer dollár. Nagyon gyötörhette a lelkiismeret-furdalás. Sugar Beth széttépte. Delilah-ra gondolt.

Még mindig a falat bámulta, amikor Gigi megérkezett egy újabb vacak, túlméretezett szerelésben, amitől szülei valószínűleg idegrohamot kaptak.

–Van egy listám.

–Milyen listád? - kérdezte Sugar Beth gyanakodva.

–Kérdezni szeretnék pár dolgot.

Sugar Beth feje lüktetni kezdett. - Innom kell egy kávé.

–Én is iszom.

–Na persze.

–Tényleg!

Rendben. Fájjon Ryan feje a koffeinfüggőség miatt.

Megtöltötte a kávéfőzőt, bekapcsolta, megfordult és nézte, ahogy Gigi elhelyezkedik az asztalnál, s készen arra, hogy jegyzeteljen, kivesz a zsebéből egy ceruzát és egy papírt. Először is, szerinted mi a jobb, okosnak vagy népszerűnek lenni? Szerintem népszerűnek.

–A kettő nem zárja ki egymást.

–Parrishben igen.

–Még Parrishben sem.

–Te okos voltál, de rossz jegyeket kaptál, ezért népszerű lettél.

–Nem szeretnék kiábrándítani, de azért kaptam rossz jegyeket, mert nem tanultam. Akkor is népszerű lettem volna, ha jó jegyeket kapok.

–Hogyhogy? - Gigi abbahagyta a jegyzetelést. - Ezt nem értem. Hogy csináltad? Gazdag voltál, mint én. Nem utált miatta a többi gyerek.

–Hamis felsőbbrendűségi érzéssel születtem, és mindenkit manipuláltam. Rövid távon kitűnően bevált, de hosszú távon észrevettem, hogy visszafelé sült el.

Gigi nem azt a választ kapta, amire számított. - Pontosan hogyan manipuláltad őket?

Sugar Beth vágyakozva nézte a kávéfőzőt, de még nem jött ki a fekete. Azonnal szüksége volt koffeinre, ezért kivett a hűtőből egy kólát. – Kérsz?

–Nem, kösz. Jobban szeretem a kávé.

–Persze. - Sugar Beth felbontotta a dobozt. Gigi tágra nyílt szemmel várt. Sugar Beth gondolkodott, mit mondjon, aminek van értelme egy tizenhárom éves kislány számára. - A cél nem az, hogy népszerű legyél, Gigi. Hanem, hogy erős.

–Nem érzem erősnek magam - mondta Gigi nyomorúságosan.

Isten hozott a klubban.

–Senki sem érzi magát erősnek tizenhárom éves korában. De ez kiválókor arra, hogy próbálgass erőt gyűjteni. Amivel majd jó irányba befolyásolhatod az embereket.

Gigi szemében felcsillant az érdeklődés. - Ez az, amit akarok. Befolyást gyakorolni.

–De te most akarsz befolyást gyakorolni másokra, ami nem fog menni.

–Te befolyásos voltál tizenhárom éves korodban.

Sugar Beth elnyomott egy keserű mosolyt.

–Csak illúzió volt. Amikor idősebb lettem, minden próbálkozásom kudarcot vallott. Neked tartós befolyást kell szerezned. Azt pedig azzal nem érheted el, ha kevesebbnek mutatod magad annál, ami vagy.

–Nem értem, mire gondolsz.

–Úgy csinálsz, mintha szegény lennél, csúnya ruhákban jársz, elszúrod a dolgozataidat és nem a megfelelő gyerekekkel barátkozol.

Gigi felháborodott. - Csak mert Chelsea nem gazdag...

–Ennek semmi köze a pénzhez. Itt az ész a fontos, s abból, amit mondtál, Chelsea-nek nincs sok sütnivalója. Neked annál több jutott, de nem tudod kihasználni.

–Nem fogok olyan stréberekkel barátkozni, mint Gwen Lu és Jenny Berry, ha erre célzói.

–Azért, mert nem kedveled őket, vagy mert attól félsz, hogy a többiek ki fognak csúfolni?

Gigi túl sokat várt a válaszzal.

–Mert nem kedvelem őket.

–Akarsz befolyással lenni másokra vagy nem.

–Igen - sóhajtott a Gigi vágyakozva. Aztán elkomorult az arca. - Azt akarod mondani, hogy tanuljak, ugye? Legyek kedves Gwenhez és Jennyhez.

–Másokat tisztelni és megtudni, mit gondolnak a világról, segít, hogy befolyásold őket. Ráadásul kedvesebb is leszel tőle. Az emberek vonzódnak a kedvességhez. Ez nem azt jelenti, hogy ne állj ki magadért. De ne úgy, hogy közben átgázolsz másokon, ha csak meg nem érdemlik. Ebben az esetben pedig tedd nagyvonalúan, ne pedig olyan ingerült megjegyzésekkel, hogy valaki kövér.

Gigi belesüppedt a székbe, és durcásan nézett.

Sugar Beth két tenyere között görgette a kóladobozt.

Gigi felnézett rá. Hamarosán nagyon szép kislány lesz, de Sugar Beth tiszta szívből remélte, hogy nem túl korán.

A fiatakkori szépség rossz hatással van a jellem fejlődésére.

Nagy levegőt vett, s próbálta szavakba önteni, amit Gigi hallani akart. - Talán itt lenne az ideje, hogy megtervezd az életedet. Bátran. Gátítások nélkül. Még ha azt határozod is el, hogy az Egyesült Államok elnöke akarsz lenni. A céljaid valószínűleg változni fognak, ahogy egyre idősebb leszel, de ez jó, mert miközben felkészülsz egy célra, olyasmiket is megtanulsz, amik más dolgok elérésében is segíteni fognak. Ez az igazi erő, nem pedig rosszindulatú

megjegyzéseket tenni abbéli aggodalmadban, hogy vajon miket mondhatnak mások a hátad mögött. - Sugar Beth megdöbrent, mekkora erővel tört rá a düh. Miért nem mondott neki Diddie ilyeneket tizenhárom éves korában? De az anyja képtelen volt saját szűk látóköréből kilépni.

Hátradőlt, s csak most jött rá, hogy megértett valamit.

-Az emberek gyakran megpróbálnak majd megfosztani az erődtől. Hajói csinál sz valamit, azt fogják mondani, csak azért, mert gazdag vagy és a szüleid nagymenők. Azok is megpróbálnak majd megfosztani az erődtől, akik törődnek veled, de ők másképp. Amikor valami nem sikerül, azzal vigasztalnak majd, hogy senki sem tökéletes, s ne légy olyan szigorú magaddal. Azt mondják majd, hogy nem baj, hogy nem sikerült a matekdolgozatod, mert a lányok hülyék a matekhoz. Vagy ne aggódj a világ igazságtalanságai miatt, mert te csak egy vagy a millióból. Lehet, hogy jót akarnak, de ezzel csak a kisebbségi érzésedet növelik. - Szorította a mellkasa, próbált újabb nagy levegővel könnyíteni rajta. Egyik ismérve az erőnek, hogy tud, mikor valld be, hogy hibáztál, s mikor állj a sarkadra, mert helyesen cselekedtél.

-Honnan tudod, mikor mit kell tenni?

Sugar Beth vállat vont. - Erről szól az élet.

-Te már rájöttél?

Csak egy tizenhárom éves tudott ilyet kérdezni. - Még nem. De dolgozom rajta.

Gigi bölintott, mintha átgondolta volna a dolgot, aztán felkönyökölt az asztalra. - Most beszéljünk a szexről.

Sugar Bethnek esze ágában sem volt efféle diskurzust folytatni, de örült neki, hogy témát váltottak. - Kész a kávé.

-Úgy értem, honnan tudod, mikor állsz készen a szexre?

Sugar Beth a gyűrött lepedőre gondolt az emeleten. Ha csak nem életbevágó, s őszintén remélem, hogy nem, miért ne halaszthatnánk el ezt a témát egy másik alkalomra?

-Rendben. - Gigi elégedett mosolya láttán Sugar Beth arra a következtetésre jutott, hogy kiereszakoltak belőle egy újabb találkozót.

Gigi azt mondta, hogy a szülei négy óra tájban érnek haza, s a kislány fél négy előtt nem sokkal vonakodva indult az ajtó felé. - Nem kell velem jönnöd - jelentette ki, mikor Sugar Beth kikísérte, maguk mögött hagyva a szomorú Gordont. - Nem vagyok már gyerek.

-Nem fogsz felmászni a korlátra úgy, hogy nem látom, fel is értél a tetejére.

–Nem nagy ügy.

–A gúnyolódás csökkenti a belső erőt.

–Te is gúnyolódsz.

–Ezért tudom.

Gigi kuncogott.

Sugar Beth rámosolygott. - Mindannyian fejlődünk.

Hidd el, hogy nekem nagyon kellett igyekeznem.

–Szerintem jó munkát végeztél.

Sugar Bethnek nem kellett volna olyan elégedettnnek lennie egy tizenhárom éves elismerésétől, mégis az volt. Ahogy közeledtek a Galantine házhoz, elbúcsúztak, Sugar Beth pedig behúzódott a fák közé, hogy onnan nézze, ahogy Gigi felmászik a korláton. Megreccsent egy ág.

Valami megmozdult előtte, s Ryan lépett ki a bokrok közül.

A férfi ugyanúgy meglepődött, mint ő, s ugyanúgy nem örült. Tengerészkek sportzakót, világoskék inget és nyakkendőt viselt, mely öltözékben Sugar Beth legfeljebb még Colint tudta elképzelni. - Sugar Beth? Mit...

Ryan feje megrándult, mikor észrevette Gigit a korláton végzett akrobatamutatvány közben. - Gigi! - Rohanni kezdett a ház felé. - Azonnal gyere le onnan!

Gigi megragadta az oszlopot. Sugar Beth még ilyen távolságból is látta rajta, hogy meglepődött. Eszébe jutott, milyen érzés volt, amikor az apjának nem tetszett valami. Gigi learaszolt a korláton, amilyen lassan csak mert, de nem olyan lassan, hogy az apja mérge elpárologjon addigra, amikor leért, mert Ryan abban a pillanatban megragadta és megrázta. Sugar Beth ösztönösen odaszaladt, de mire odaért, a férfi már elengedte a kislányt.

–Mit csinálsz itt? Hol voltál? Anyád és én már mindenütt kerestünk.

–Sétáltam - makacskodott Gigi. - Még nem kellett volna hazajönnötök.

–Hamarabb eljöttünk a fogadásról. Megmondtuk, hogy nem mehetsz el itthonról.

–Fulladoztam - kiáltotta Gigi egy szappanopera-sztár minden drámai tehetségével.

Ryan szigorú arckifejezéssel fordult vissza Sugar Bethhez. - Nem tudom, miféle játékot üzöl, de soha többé nem akarlak látni a lányom közelében.

–Sugar Beth nem csinált semmit! - kiáltotta Gigi. - Séta közben futottam össze vele. Véletlen volt. Nem is beszélgettünk. Nem is ismerem.

Rég volt már, hogy megpróbálták megvédeni, és Sugar Beth meghatódott. Gigire mosolygott. - Vége a huncutságnak.

Nem...

–Ryan? - Winnie rohant oda hozzájuk, a férjéhez hasonlóan kiöltözve, de kibomlott frizurával, feszült arckifejezéssel. - Ryan, mi... - Megdermedt. Pillantása a lányáról Sugar Bethre siklott, aztán a férjére.

–Menj be a házba! - parancsolta Ryan Giginek.

A kislány megmakacsolta magát. - Nem csináltam semmi rosszat.

Ryan arca elvörösödött a dühtől, és Sugar Beth gyorsan előrelépett. - Gigi...

–Befelé! - üvöltötte a férfi. - Menj a szobádba és maradj ott, megértetted?

Gigi ökölbe szorított kézzel a szülei felé fordult, szemébe könnyek gyűltek. - Tudtam, hogy ez lesz. Meg akartok fosztani az erőmtől. Sugar Beth megmondta!

Sugar Beth arca megrándult.

Winnie elfehéredett, Ryan dühöngött, de Gigi még nem fejezte be. - Nem fogom hagyni! Nem hagyom, hogy bárki is megfosszon az erőmtől!

Ryan öklével a levegőbe ütött. - Azonnal menj be a házba!

Gigi esdeklő pillantást vetett Sugar Bethre, de ő semmit sem tehetett, amivel ne rontott volna a helyzeten.

Gigi elviharzott a bejárati ajtó felé. A következő pillanatban Sugar Beth hallotta, hogy az becsapódik. Azt kívánta, bárcsak ő is a szobájába mehetne. Megacélozta magát Winnie támadása ellen, de Winnie csak Ryanre koncentrált, aki úgy nézett Sugar Bethre, mintha gyűlölte volna. Még csak gyerek. Hogy tehetted ezt? Tudod, hogy nem szívesen látunk a közelében.

Gigi már így is elég nagy bajban volt, Sugar Beth nem akarta még jobban bemártani. - Az unokahúgom. Kíváncsi voltam.

Winnie felébredt kábulatából. - Soha többé ne menj a közelébe. Megértetted?

Sugar Beth rá se hederített, csak Ryant nézte. - Mégis mitől félsz, mit csinálok vele?

–Nem akarjuk megtudni.

–Nem védheted meg az élettől.

–De tőled igen.

Sugar Beth nem bírta elviselni a férfi önelégültségét, s felpaprikázódott.

- Késő. Már mindent elmondtam neki.

Megtanítottam, hogy kell füves cigit csavarni, hogyan lopjon pénzt az apja pénztárcájából, hogyan keféljen egy Camaro hátsó ülésén. - Ez övön aluli ütés volt, és Sugar Beth elszégyellte magát. Vagy legalábbis majd hamarosan.

- Menjetek a pokolba mind a ketten.

Winnie bénultan nézte, ahogy Sugar Beth otthagyja őket ismerős, hosszú léptű járásával. Páni félelem lett úrrá rajta. Mi van, ha Sugar Beth elvesz tőle mindent? A férjét és a lányát.

–Ha nem jöttünk volna el a fogadásról hamarabb... Ryan hangja elakadt.

- Fogadni mernék, hogy ez Gigi műve. Hetek óta kíváncsiskodott Sugar Beth felől.

A régi szeretőjét védte. Winnie fájó szívvel megfordult, és elindult a ház felé.

Fent lezajlott a várt jelenet Gigivel, aki a szoba sarkában állt, mellére szorított Laura Ashley párnával, és mindenért Winnie-t hibáztatta. - Szükségem van valakire, akivel elbeszélgethetek. Sugar Beth meghallgat. Megért.

–Én vagyok az anyád, Gigi. Nekem bármit elmondhatsz.

–Nem. Te azt akarod, hogy mindent úgy csináljak, ahogy te.

Winnie azon kapta magát, hogy eltűnődik, ki ez a démoni gyerek az ő drága kislánya testében. - Ez nem igaz.

–Apa legalább néha meghallgat.

Ryan előrelépett. - Most nem anyádról van szó, hanem rólad. Ma eljátszottál valami értékeset. A bizalmunkat.

Gigi az álla alá gyűrte a párnát.

–Miért nem gondoltál erre? S arra, hogy mennyi időbe fog kerülni, míg visszaszerzed.

Ryan kihúzta Winnie-t a szobából, és becsukta maguk mögött az ajtót. Hallották a matracs nyikorgását és Gigi zokogását. Apa kicsi lánya volt, s Ryan tétoázott.

–Hagyd - mondta Winnie. - Szüksége van időre, hogy gondolkodjon.

Lementek a nappaliba. Winnie gyomra émelygett. Ryan félredobta a sportzakóját, és meglazította a nyakkendőjét. Előbb-utóbb visszakapjuk a lányunkat. - De nem hangzott túl meggyőzően.

Rapzene kezdett dübörögni Gigi szobájából. Winnie fel kapkodta a vasárnapi újság lapjait, amit a férfi szanaszéjjel hagyott. - Mikor váltam ellenséggé? Fogalmam sincs. Egyik nap felkeltem, és már az voltam.

-Nem rólad van szó, hanem róla.

-Nem így érzem.

Ryan kigombolta az ingét, és belesüppedt a burgundi bőrfotelbe, amit Winnie egy ingatlanárverésen vásárolt. Tudnom kellett volna, hogy meg fogja találni a módját, hogy találkozzon Sugar Bethszel. Elég jelet adott.

-Mire gondolsz.

-Kérdezősködött. Megtiltottam neki, hogy találkozzon vele, de átkozottul önfejű. Mintha zöld zászlót lengettem volna előtte.

-Egy szóval sem említetted.

-Ha Sugar Bethről van szó, nem egészen viselkedsz józanul.

-Te igen?

Ryan felállt. - Ne kezd újra.

-Miért ne? Ha a szőnyeg alá söpörjük a problémákat, azzal nem oldunk meg semmit.

-Te nem vagy magadnál.

-Elegem van.

A férfi ajka elkeskenyedett. - Tudod, nekem miből van elegem? Abból, hogy tojáshéjon mászkáljak körülötted, attól félve, hogy olyasmit mondok, amin megsértődsz.

-Akkor ne tedd.

Egy ideg rángatózott Ryan állán. A távirányítóért nyúlt. Össze kell szedned magad.

Winnie kiütötte a férfi kezéből a távirányítót, ami végigszánkázott a szőnyegen. Ryan szeme elkerekedett a döbbenettől.

-Légy őszinte! Ha olyan nagyon akarod Sugar Betht, menj és szerezd meg!

Ryan le volt sújtva. - Ezt gondolod rólam?

-Belefáradtam a színlelésbe.

–Tizennégy éven át hűséges voltam hozzád.

–Hadd keressek egy érmet.

–Feleségül vettelek, a fenébe is! Tudtam, hogy szándékosan estél teherbe, de soha nem vágtam a fejedhez.

–Nem, te ahhoz túl tisztességes vagy.

–Te mondtad, nem én.

–Soha nem volt hozzá benned spiritusz.

–Ne kend rám. A te hibád, hogy mindent túlreagálsz. Ez a te problémád, Winnie, nem az enyém.

Winnie dühe kétségbeesésbe csapott át. Lerogyott a kanapé szélére. - Láttam, hogyan néztél rá tegnap este.

–Képzeldsz. Paranoiás vagy.

Hátborzongató nyugalom szállta meg Winnie-t. Keze ernyedten hevert az ölében. - Féltékeny vagyok. Olyan féltékeny, hogy nem látok tisztán. De nem vagyok paranoiás.

Még ennyi év alatt sem jutottál túl rajta.

–Ez ostobaság. Az isten szerelmére, téged vettelek feleségül.

–Nem tetted volna, ha nem esem teherbe.

A férfi egy pillanattal tovább habozott a kelleténél. - De igen.

Mély fájdalom hasított Winnie-be.

–De igen - mondta Ryan, mintha azzal, hogy megismételte, igazzá tehetné volna a szavakat.

Winnie nagy levegőt vett. - Már nem tudom, ki vagyok.

Talán soha nem is tudtam. Csak azt tudom, hogy halálosan belefáradtam abba, hogy megfeleljek neked.

–Ez baromság.

–Szerintem nem. - Winnie felállt és körbenézett a régiségeken, amiket összegyűjtött. Szerette ezt a szobát, a házat.

Szerette körülvenni magát olyan tárgyakkal, amik a múltból meséltek. - Egy időre beköltözöm a bolt feletti apartmanba. - Messziről jött a hangja. Nem tervezte el előre, eszébe sem jutott eddig a pillanatig. Az ötlet azonban úgy hívogatta, mint egy árnyas lugas.

Még soha nem hallotta Ryan hangját ilyen halknak és fenyegetőnek. - Nem mész sehova.

–Időre van szükségünk.

–Neked nem időre van szükséged, hanem házassági tanácsadóra.

–Tudom, hogy dühös vagy.

–Az nem kifejezés. Mit mondjak Giginék? Hogy az anyja elhagyta.

–Nem tudom, mit mondj neki.

–Intézzem el én, igaz?

–Igen. Most az egyszer intézd el te. - Winnie felállt a kanapéról, és az ajtóhoz lépett.

–Nem mehetsz el ebből a házból, Winnie! Komolyan beszélek. Ha elmész, szembe kell nézned a következményekkel.

Winnie úgy tett, mintha nem hallotta volna.

–...elegendő ideje volt, hogy megnézzze magának a testvére szeretőjét.

GEORGETTE HEYER: Ördögfióká

Tizenharmadik fejezet

Colin kinyitotta az ajtót. Ryan állt a túloldalon, ami nem lett volna szokatlan, ha nem tíz óra van hétfő reggel, s nem néz ki pokolian. - Szörnyen nézel ki.

–Kösz.

Colin szombat este óta nem beszélt Ryannel. Szándékosan kerülte, mert sejtette, miről fog szólni a legközelebbi beszélgetésük. Ryan volt a legjobb barátja. Az, hogy valaha egyikük tanár, a másik diák volt, már eszükbe sem jutott.

Egy kosárlabdacsapatban játszottak, hétfévente néha kocogni mentek, Ryan segített edzeni a futballesapatot.

–Leégett a gyár? - kérdezte Colin. - El sem tudom képzelni, mi másért hagynál fel munkaalkoholizmusoddal.

–A gyárral minden rendben. Beszélünk kell.

Colin azt kívánta, bárcsak elkerülhetné ezt a tereferét.

Sugar Beth megjelent ma reggel a szokásos időben, ahogy azt előre lehetett látni, fittyet hányva a tényre, hogy kirúgták, aztán felszívódott, amikor ő befészkelte magát a dolgozószobába, hogy a számítógép monitorját bámulja. Nem tudta kivenni a fejéből Sugar Betht. Álmaiban sem gondolta, hogy ilyen jó lesz vele szeretkezni, ami tekintve, hogy miket olvasott az elmúlt időkben, meglepte. Sugar Beth szemérmetlen volt, spontán, izgalmas és kiszámíthatatlan. Utána nem bocsátkozott kapcsolatanalízisbe, amitől neki meg kellett volna nyugodnia, ő azonban ehelyett egészségtelen kényszert érzett arra, hogy kiszedje belőle a titkait. A régi Sugar Betht ismerte, de arról fogalma sem volt, milyen a mostani, s izgatni kezdte a fantáziáját, hogy megtudja. Talán emiatt esett bele oly sok férfi a bűvkörébe. Sugar Bethből megmagyarázhatatlan, ellenállhatatlan kihívás sugárzott, ami csábította őket.

De azt nem lehetett mondani, hogy hidegvérű férfifaló lett volna.

Ryan lenézett Gordonra. - Honnan van ez a kutya.

–Csak feltűnt egyik nap. - Colin megadta magát az elkerülhetetlennek. - Kérsz egy kávé.

–Miért ne? Nem mindegy, mekkora lyuk van a gyomromban.

–Át kellene térned egy kevésbé erős kávéra.

–Hogy elmúlnak a gyomorbántalmaim? Kösz, nem.

Gordon követte őket a konyhába, aztán kísért a téli kertbe, és lefeküdt a szőnyegre. Ryan kihúzta az egyik bárshéket, de vissza is tolt, és járkálni kezdett. - Nézd, Colin, megérdemled, hogy kárpótoljanak, ez nem vitás, de ez a helyzet Sugar Bethszel kicsúszott a kezedből.

Most már nem csak rólad van szó, meg kell szabadulnod tőle.

Az emeletről leszűrődő halk vízcsobogás arra sürgette, hogy Ryantól szabaduljon meg. - Winnie mérges?

–Több, mint mérges. Sugar Beth találkozott Gigivel.

Ez tényleg új volt. Bár Sugar Beth már semmivel nem tudta meglepni.

–Tegnap, amíg a koncerten voltunk, Gigi kiszökött a házból, hogy meglátogassa. Sugar Beth nyilván bátorította. Nem tudom, hogyan történt. Gigi nem hajlandó beszélni róla.

Colin magában elátkozta Sugar Betht. - Szerintem természetes, hogy kíváncsiak egymásra.

–Nem tudom elhinni, hogy belerángatta Gigit ebbe az egészbe.

–Mitől félsz, mit fog vele csinálni?

–Tudod, mire képes.

–Már nem tizennyolc éves.

–Legyünk őszinték - torkolta le Ryan mérgesen. - Túl van három házasságon, az utolsó után krózusgazdag lett.

Mégis csődbe jutott. Kétségbeesett, különben megmondta volna mindenkinek szombat este, hogy menjen a pokolba.

Vádolj azzal, hogy túlreagálom a dolgokat, de nem akarom, hogy egy ilyen nőszemély ólálkodjon a lányom körül.

Colin gyűlölt mások magánéletével foglalkozni, de nem tudta elkerülni. - A látszat néha csal, ha Sugar Bethről van szó.

–Véded?

–Tárgyilagok vagyok. - Nevetséges. Colin már tegnap előtt elvesztette a tárgyilagosságát Sugar Bethszel kapcsolatban.

Ryan összehúzta a szemét. - Téged is megbolondított?

–Nem bolondított meg senki.

–Akkor rúgd ki.

–Már megtettem.

–Tényleg? - Ryan meglepődött, aztán megnyugodott. Az első jó hír ezen a héten. Sajnálom, pajtás, alábecsültelek. Nem tudod, elment már a városból.

–Ami azt illeti...

–Bíznom kellett volna benned. De... egy kicsit izgatott vagyok. - Ryan a kávéscsészéjébe bámult. - Az igazság az, hogy... Winnie elköltözött.

–Micsoda.

–Elment. Átköltözött a bolt feletti lakásba.

Colin megrökönyödött. Ryan és Winnie házassága mintaszerű volt. Ha nekik nem sikerül, senkinek. - Biztos vagyok benne, hogy átmeneti állapot.

–Nyilvánvalóan nem. Winnie begőzölt. Tudod, milyen éleslátó mindig, de az utóbbi időben... Azt hiszi, hogy még mindig odavagyok Sugar Bethért. Ennyi év után. Aztán elkezdett beszélni arról, hogy azt sem tudja, kicsoda. Úgy érzem, mintha nem ismerném a feleségemet.

Colinnak eszébe jutott, ahogy Ryan rajta felejtette a szemét Sugar Bethen szombat este. Azzal, hogy lehetővé tette Sugar Beth számára, hogy Parrishben maradjon, akaratlanul is fájdalmat okozott két embernek, akiknek a barátságát nagyra becsülte.

–Próbáltam beszélni Winnie-vel, de nem hallgat rám.

Még Cigitől sem búcsúzott el, mielőtt elment. Rám bízta ezt a kis semmiséget.

–Hogyan fogadta Gigi? - kérdezte Colin, pedig nem igazán akarta tudni.

–Jól. Azt mondtam neki, hogy az anyja feszült, mert sok a dolga a boltban, s úgy döntött, hogy néhány napig ott marad, hogy ne zavarja senki, amíg egyenesbe nem jönnek a dolgok. Gigi bevette, de okos gyerek, s hamar rá fog jönni, mi folyik valójában.

–Biztos vagyok benne, hogy Winnie addigra észhez tér.

–Sokkal hamarabb észhez térne, ha Sugar Beth elmenne. Soha nem használtam ki a befolyásomat, de ha megtudom, hogy valaki munkát ad neki...

–Hello, Ryan... - Sugar Beth lejtett be a konyhába csavarkulccsal a kezében. Colin szeretne volna megfojtani. Miért nem tudta megvárni az emeleten, amíg Ryan elmegy?

Nem, az az ő kemény fejében a gyávaságot jelentette volna, s hogyan is hagyhatna ki egy napot is, hogy ne nehezítse meg annyi ember életét, amennyiét csak tudja?

–A zuhany kitűnően működik, Colin. Írd a számlámra azt a hatvan dollárt, amit a vízvezeték-szerelőnek fizettél volna.

Ryan csészéjének a szélén kilötytént a kávé, mikor lecsapta a pultra. - Azt mondtad, kirúgtad.

–Így is van. Sajnos Sugar Beth nem ért a szóból.

–Nem tűrök beleszólást az önállóságomba. - Sugar Beth a mosogatóhoz lépett, s lehajolt, hogy eltegye a csavarkulcsot.

Colin elszakította a pillantását a fenekéről, amin ma reggel sötétlila szűk nadrág feszült. - Pontosan az ilyen megjegyzések miatt gyűlölnék az emberek, Sugar Beth. De te ezt nagyon jól tudod.

–Gondolod?

A férfi nem volt hajlandó belemenni a játékba. - Ryan azért ugrott be, hogy megmondja, Winnie elköltözött. Miattad.

Sugar Beth kiegyenesedett és elmosolyodott. - Komolyan? Mégis jó napom van.

Ryan ajka megkeményedett. - Ez övön aluli még téled is.

–Sugar Beth nem úgy gondolta - szólt közbe Colin. Szándékosan kínoz.

–Komolyan gondoltam - mondta Sugar Beth. - Te és Winnie nagyon felidegesítettetek tegnap.

–Csak magadnak köszönheted.

–Szerény véleményem szerint fel kellene nyílnia a szemeteknek a lányotokkal kapcsolatban.

Colin közbelépett, mielőtt vért folyt volna. - Biztos vagyok benne, hogy Ryant nem érdekli a véleményed a gyereknevelésről.

–Kár. Sokkal többet tudok az önféjú tinédzserekről, mint ő.

Colin gyilkos pillantást vetett rá. - Megint heccelel.

Ryan hol az egyiküket, hol a másikat nézte. - Mi folyik köztetek.

–Semmi.

Sajnos épp egyszerre vágták rá, amitől egyből úgy tűnt, mintha hazudnának. Sugar Beth nyerte vissza a lélekjelen létét először, s oldotta meg a helyzetet a maga módján. Nyugi, Ryan. Colin mindent megtett, hogy megszabaduljon tőlem, de megzsaroltam néhány kellemetlen ténnyel, amit kiástam a múltjáról. Lehet, hogy egy szó sem igaz a kisállatok rituális haláláról szóló hírekből, de ha megtaláljátok a holttestemet egy kútban, mondd meg a

rendőrségnek, hogy nála kezdjék a nyomozást. Sőt figyelmeztess minden kit, hogy vigyázzon a macskájára.

Hihetetlen. Sugar Beth mégis meg tudta lepni. Ryan azonban elvesztette a humorérzékét. - Még mindig nem érdekel hány embert sértesz meg, csak az, hogy elérd, amit akarsz.

Sugar Beth szeretett piszkálódni, de nem volt kenyeze a szándékos sértés, s a szeméből eltűnt minden vidámság. Nem szeretnék én lenni a rossz hír hozója - mondta szinte gyengéden - de a házasságod már korábban is bajban volt, különben a feleséged nem menekült volna el tőled az első pillanatban, ahogy én feltűntem.

-Semmit sem tudsz a házasságomról.

-Azt tudom, hogy Winnie elköltözött. - Sugar Beth együttérzően nézett rá. - Te pedig azt hiszed, hogy azzal visszaszerezheted, ha engem eltávolítasz. Kétlem, hogy ilyen egyszerű lesz. Most pedig, ha megbocsátotok, dolgom van.

Hatvan másodperccel később kilépett az ajtón.

Mire Colin megszabadult Ryan tőle, a ház fojtogatta. Hogyan hagyhatta egy férfi, aki ennyire féltette a nyugalmát, kicsúszni a kezéből a dolgokat? Amit ma reggel írt, semmit nem ért, ezért fogta a kabátját, és kisietett a hátsó ajtón.

Már elég régóta érlelgette magában a gondolatot. Ideje volt cselekedni.

Sugar Beth nem akart hinni a fülének. - Munkát? Munkát ajánlasz nekem.

-Kétségbeesett helyzetben vagyok, s te legalább szeretsz olvasni. - Jewel letett egy halom könyvet a pultra a pénztárgép mellé. - Meredith felmondás nélkül itt hagyott. Elég volt egy telefon egy régi szeretőjétől, és már úton van Jacksonba.

Sugar Bethnek közölnie kellett valamit. - Ugye tudod, hogy ártasz az üzletnek azzal, ha engem felveszel?

Jewel most először mosolyodott el, mióta Sugar Beth belépett a boltba. - Viccelsz? Azok után, amit szombat este láttam, a vevők sorba fognak állni, hogy megkínózzanak.

Sajnos valószínűleg igaza volt. Sugar Beth mégis elfogadta az állást.

Visszafelé a Mockingbird Lane felé azzal nyugtatta ma gát, hogy így minden sokkal egyszerűbb lesz. Nem jó, hogy ilyen sokat van Colin közelében. Bekapcsolta a rádiót és együtt dúdolt Lucinda Williamsszel, de ez nem segített el terelni a gondolatait. A tegnap történt dolog nem volt más, mint egy nagy fagyalt. Túl sokáig kellett nélkülöznie, s már olyan nagyon vágyott rá, hogy

semmi másra nem tudott gondolni. Most azonban, hogy beadta a derekát és teleette magát, sokáig nem fogja kívánni.

Hangosabbra állította a rádiót. Inkább arra kellene gondolnia, hogyan jusson fel a padlásra, nem pedig egy újabb fagyalatra. Jewel azt akarta, hogy holnapután kezdjen, ami azt jelentette, hogy azonnal hozzá kell látnia céljai eléréséhez. A gyomra remegett a gondolatra.

Amikor visszaért, Colin dolgozószobájának ajtaját zárva találta, de nem hallotta, hogy kopogott volna a billentyűzet.

Kezdett rájönni, hogy az írók élete sokkal csodálatosabb, ha az íróknak nem feltétlenül kell írniuk. Ryan kávécsészéje a mosogatóban hevert. Sugar Bethnek nem tetszett a fáj dalom, amit a férfi arcán látott, s akár szép volt tőle, akár nem, Winnie-t hibáztatta érte. Milyen gerinctelen nő az, aki elhagyja a férjét, csak mert feltűnt egy régi szerető?

Mozgásra lett figyelmes az udvaron. Kinézett a télikert ablakán, s a kert hátsó végében egy munkást pillantott meg.

Amennyire tudta, senkit nem hívtak...

Elkerekedett a szeme. Az ajtóhoz iramodott, átvágott az udvaron, s földbe gyökerezett a lába a férfi mellett. Az rátámaszkodott az ásója nyelére, és a szokásos gögösséggel mérte végig. Sugar Beth felemelte a kezét. - Az isten szerelmére, ne mondj semmit, amíg el nem indul újra a szívem.

-Talán a térded közé kellene dugnod a fejed.

-Csak vicceltem, amikor mindenkinek azt mondtam, hogy kábítószer-problémáid vannak. Ha egy percre is megfordult volna a fejemben...

-Szólj, ha befejezted a nyivákolást, jó?

Colin viseltes szürke pólót, elnyűtt munkáskesztyűt, piszkos munkáscsizmát és jobb térdénél kikopott, fenékén elszakadt Levi's farmert viselt. Hatalmas ornyergén egy igazi paca éktelenkedett. De még soha nem tűnt ilyen ellenállhatatlannak. - Még a hajad is összekócolódott.

-Biztos vagyok benne, hogy egy rövid látogatás a hajszobrászomnál rendbe hozza a dolgot. - Colin visszamélyesztette az ásót a földbe.

-Nem viccelek, Colin. Ha az Armani fickók meglátnak így, feketelistára tesznek.

-Rémisztó.

Sugar Beth szerette volna bevonszolni a férfit a pekandiófák közé, átölelni a nyakát, s addig szeretkezni vele, amíg mindketten eszüket nem veszítik. Ennyit arról, hogy egy fagyú kielégítette minden kívánságát.

Sötét izzadságfoltok tarkították Colin pólóját, az izmok kidagadtak a karján, ahogy ismét belevájta az ásót a földbe.

Egyfajta árkot mélyített. Vagy egy sekély sírt...

Colin tudta, hogy Sugar Beth oldalát fúrja a kíváncsiság, de még eldolgoztatott egy ideig, mielőtt leereszkedett magyarázkodni. - Elhatároztam, hogy építék egy kőfalat. Egy alacsonyát, ami a birtok határát jelzi. Most már elég meleg van ahhoz, hogy nekilássak.

–Van ennek valami köze ahhoz, hogy mostanában csendes a számítógéped.

–Már régóta foglalkoztam a gondolattal - védekezett a férfi.

–Nagy munka lesz.

–A magam tempójában csinálom.

Bár Frenchman's Bride előtt a kertet gondosan megtervezték, a hátsó udvarra nem sok figyelmet fordítottak.

Colin tovább ásott. Volt valami vonzó egy ásó férfiban, s a nyakán végigcsorgó izzadság csokoládéöntet is lehetett volna. Ez nem igazság. Az észnek és az erőnek két külön kategóriának kellene lennie, nem pedig belegyömöszölve egyetlen ellenállhatatlan testbe. Össze kell szednie magát, mielőtt örülden belehabarodik a férfiba. De hogyan.

–Fel kell mennem a padlásra. Kaparászást hallottam, amikor a fürdőszobában voltam.

–Én nem hallottam semmit.

–Ha fent lettél volna, hallottad volna.

Colin abbahagyta, amit csinált, mindkét kezével az ásó nyelére támaszkodott, s úgy nézte Sugar Beth-t. - Azóta fel akarsz menni a padlásra, ahogy elkezdted nálam dolgozni.

–Házvezető vagyok. Hozzátartozik a munkámhoz.

–Nem vagy te ilyen jó házvezető.

–Rendben. Ha azt akarod, hogy mókások fészkeljenek a fejed felett, engem nem érdekel. - Sugar Beth hátradobta a haját, és sarkon fordult. Sajnos nem volt elég gyors, mert Colin eldobta az ásót, és eléállt.

–Ez az új könyv jobban elvonta a figyelmemet, mint gondoltam, különben már hamarabb rájövök. Azt hiszed, a festmény a padláson van.

Sugar Beth gyomra összerándult.

–Ezek a történetek, amikkel előálltál... Mókuskok, edények. Mind ürügyek voltak.

Sugar Beth megpróbált menekülni, de minden kiút zárva volt, így felvetette az állát. - Nevezd, aminek akarod.

–Miért nem kérdezted meg nyíltan?

Sugar Beth megpróbálta kitalálni, hogyan magyarázhatná meg udvariasan, nem bízott benne, hogy a férfi átengedné neki a festményt. Colin okos volt. Majd rájön magától.

De nem.

A férfi ornyergén összeráncolódott a bőr. Oldalra fordította a fejét és várt. Sugar Bethbe beléhasított a felfedezés, hogy félreismerte Colint. Próbálta menteni a helyzetet.

–Azt hittem, hogy... A ház a tiéd végül is, és... - Sugar Beth hangja elhalkult. Megnyalta a száját.

Újabb másodpercek teltek el, mire Colin végre rájött, s felháborodás uralkodott el az arcán. - Azt hitted, elvettem tőled a festményt?

Sugar Beth indoka alapos volt. Ezt Colin is megérthette.

–Tiéd a ház. Nekem pedig nincs elég pénzem ügyvédet fogadni, hogy megtudjam, milyen jogaim vannak.

–Azt hitted, elvettem tőled a festményt. - Nem kérdés volt, hanem rideg, kemény vád.

–Ellenségek voltunk - mutatott rá Sugar Beth.

Megsértette Colint, aki lehajolt és felkapta az ásót.

–Sajnálom - mondta Sugar Beth. - Igazán. Nagyot tévedtem.

–A beszélgetésnek vége.

–Hatalmasat tévedtem. Ugyan, Colin. Szükségem van a segítségedre. Mutasd meg, hogyan jutok fel a padlásra.

Újabb földdarab repült a talicskába. - Mi van, ha ott a festmény? Nem félsz, hogy ellopom?

A férfi most már durcásnak tűnt, és Sugar Beth értett a durcás férfiakhoz. - Szerintem mindenkinek van hibája.

Ez lefaragott valamit Colin sértett angol büszkeségéből.

–Neked alig. Azon kívül, hogy idióta vagy.

–Ez azt jelenti, hogy megmutatod a padlásfeljárót.

–Nincs fent semmi. Winnie mindent elvitt, mielőtt beköltöztem.

–Lehet, hogy nem jó helyen kerested. Van például egy rejtett szekrény. - Sugar Beth látta, hogy a férfi nem teljesen engesztelődött ki, de felfedezte rajta a kíváncsiság első jeleit is. Az alsó ajkát előrebígyesztette, s elragadó arcot vágott. - Tényleg nagyon sajnálom, hogy megbántottalak.

Colin azon nyomban adatott rajta, de nem olvasta a fejé re. Sugar Beth lélegzetviasszafojtva várt.

–Rendben - felelte a férfi vonakodva. - Hadd mosakodjam meg, aztán megnézzük. De ne mondd, hogy nem figyelmeztettelek.

Sugar Beth szerette volna megmondani, hogy ne mosakodjon meg, mert neki ez a stílus tökéletesen megfelel, de csomót kötött a nyelvére.

Fél órával később az izzadt kőműves Dolce & Gabbanára cserélte a farmerjét. Végigmentek az emeleti dolgozószobához vezető folyosón. - A felújításkor el kellett távolítani a padlásajtót. De meg akartam tartani a falat, ezért az építész kitalált valamit. - A férfi a beépített könyvespolchoz lépett.

Sugar Beth már korábban észrevette, hogy a középső elem kissé előrébb áll, mint a többi, de azt hitte, hogy valami vezeték miatt. Mikor azonban Colin megnyomta az egyik polc szélét, az egész szekrény kijebb jött pár centimétert, majd oldalra csúszott. Mögötte szűk lépcső vezetett fel a padlásra.

–Ezt soha nem találtam volna meg.

–Készülj fel rá, hogy csalódní fogsz.

Sugar Beth követte a férfit felfelé az új lépcsőn, aztán megtorpant a tetején.

A padlás üres volt. Utoljára amikor itt járt, poros családi ereklyék heverték szanaszét, most azonban csak Colin léptei visszhangoztak a csupasz fapadlón. A Carey-k három generációjának csecsebecsét kidobták. A karácsonyi dobozokat, a nagymama hajóbőröndjét, a nagyapja golfütőit. Diddie ocsmány porcelán nászajándékát, a cipzáros műanyag zsákokat, amikben a régi estélyi ruháit tárolta. A falból még most is kiállt egy szög, de Griffin evezőlapátja már nem lógott rajta, s hült helye maradt annak a kosárnak is, ami Sugar Beth féltett macskagyűjteményét rejtette. Minden eltűnt. Winnie Davis kidobta Sugar Beth múltjának minden emlékét.

–Nincs itt semmi - mondta Colin, miközben beljebb ment, és megállt a padlás közepén.

–Igen, látom - felelte Sugar Beth, s valahogy sikerült összeszednie magát. - A régi háznak azonban volt néhány titka.

A padlás tele volt bemélyedéssel és zuggal a kémények és a tetőablakok miatt. Sugar Beth a főkémény bal oldali sarkához lépett.

Diddie mutatta meg neki régen, hogyan kell kinyitni a szekrényt, de gondoskodott róla, hogy Sugar Beth soha ne próbálja meg magától. „Látod? Nincs itt semmi, csak hatalmas bogarak és szőrös pókok.” Sugar Beth letérdelt az egy méter széles faborítás elé, és matatni kezdett az aljánál. - A nagyapám rettegett attól, hogy visszaállítják a szesztilalmat. Azt mondta, nem tudna nyugodtan aludni, ha nem lenne itt ez a rejtkehely. - Kitapogatta a süllyesztett kapcsolót, és elfordította. - Van egy másik kallantyú is a tetején.

Colin drága nadrágjának a szövete Sugar Beth vállát súrolta, mikor közelebb lépett. - Megvan.

A burkolat megvetemedett az évek során, és Sugar Bethnek erőlködni kellett.

A szekrény túl kicsi volt ahhoz, hogy elférjen benne Ash valamelyik nagyobb vászna - Sugar Beth ezzel mindvégig tisztában volt -, de talán hagyott Tallulah-ra egy kisebb művet. Vagy egy nagyobbat, amit össze lehetett tekerni. Hetek óta erről a pillanatról álmodozott, de most, hogy eljött, félt odanézni. - Inkább te.

Colin bekukucskált. - Úgy tűnik, üres, de nem látni jól.

–Elfordult és letérdelt, hogy körbetapogassa a padlót. Van itt valami.

Sugar Beth szája kiszáradt, a tenyere izzadni kezdett.

A férfi kivett egy poros, régi üveget. - Istenem, ez egy ötvenéves Macallan skót whisky.

Sugar Beth összetört. - A tiéd. Nézd meg, mi van még.

–Óvatosan - kiáltotta Colin, mikor Sugar Beth kikapta a kezéből az üveget, és hangos koppanással lerakta a földre.

Visszanyúlt az üregbe. - Ez biztos nem whisky.

Sugar Beth halkán felsikoltott, mikor a férfi előhúzott egy vastag, másfél méter hosszú, barna papírba csomagolt, zsineggel átkötött tekerceset.

Colin felegyenesedett. - Nem úgy tűnik, mintha...

–Ó, istenem... - Sugar Beth kirántotta a kezéből, és az egyik ablakhoz rohant.

–Nem elég nehéz, Sugar Beth.

–Tudtam, hogy itt lesz! Tudtam.

A zsinag könnyen kioldódott, a papír pedig lehullott róla. Alatta azonban csak egy vastag köteg papír volt. Nem vászon. Papír.

Sugar Beth az ablakpárkánynak dőlt.

–Hadd nézzem - mondta gyengéden Colin.

–Nem festmény.

A férfi megszorította a vállát, aztán szétnyitotta a papírt.

Amikor végre megszólalt, a hangja még áhítatosabb volt, mint az előbb, amikor megtalálta a whiskyt. - Az ablakgyár eredeti tervrajza. Az 1920-as években készült. Ez aztán a főnyeremény.

Neki talán igen. Sugar Beth azonban visszasietett a szekrényhez, leguggolt és benyúlt. Itt kellett lennie. Nem tudta máshol keresni. Tapogatózott a földön, benyúlt a sarkokba.

Semmi, csak pókháló.

Visszaült a sarkára. Papírzörgés hallatszott, ahogy a férfi félretette a tervrajzot. Letérdelt Sugar Beth mellé, együttérzően, parfümtől illatosán. Sugar Beth füle mögé simított egy hajtincset, hüvelykujját végighúzta az arcán. - Nincs szükséged arra a festményre, Sugar Beth. Meg tudod keresni a betevődet. Lehet, hogy nem fogsz luxusban élni, de...

–Meg kell találnom.

A férfi sóhajtott. - Rendben. Akkor átkutatjuk a kocsiszínt és az indóházat együtt. Én talán észreveszek valamit, amit te nem.

–Talán. - Sugar Beth annyira szeretett volna a férfihoz bújni, hogy ellökte magát tőle. - Visszamegyek dolgozni.

–Mára elengedlek.

Megint ez az elviselhetetlen részvét. Sugar Beth felállt. Nem kell babusgatni.

Colin csak kedves akart lenni, ő pedig ráreccsentett, de már nem tudott volna megint bocsánatot kérni, ezért a lépcsőhöz ment, és még soha nem érezte magát ilyen szomorúnak.

Colin a dolgozószobájában maradt délután. Sugar Beth valahányszor elment az ajtaja előtt, hallotta a billentyűzet halk kopogását. Ahogy közeledett az este, kivett egyet a titokzatos edények közül a fagyasztóból, berakta a sütőbe, beállította az időkapcsolót, s hagyott a férfinak egy üzenetet, hogy reggel találkoznak. Félt, hogy megtörne, ha Colin később felbukkanna a kocsiszínbén, ezért még hozzátette: Ui.: Fejfájás hasogat, s gondolkodni akarok. Ne zavarj!

Még nem mondta meg a férfinak, hogy kilép, és Jewelnél fog dolgozni a könyvesboltban, nem köszönte meg neki, hogy kedves volt hozzá a padláson, nem mondott neki semmit, amit kellett volna.

Megint eleredt az eső. Beengedte Gordont a kocsiszín be, de nem ment utána. A műterem felé vette az irányt. Mi közben kinyitotta az ajtót és belépett, megpróbálta meg győzni magát, hogy ami ma történt, az nem jelenti a kutatás végét. Colin azt mondta, segít. Több szem többet lát.

Felkapcsolta a villanyt és körülnézett a helyiségben. Festék hevert szanaszét mindenütt, de festmény egy sem. A Frenchman's Bride-ban lakó férfi gondolatától pedig nem tudott szabadulni. Igyekezett visszafojtani kétségbeesését.

–Mikor akarod abbahagyni ezt a dőreséget?

GEORGETTE HEYER: Azok a régi árnyak

Tizennegyedik fejezet

A Tegnap Kincsei feletti lakás zsúfolt és sivár volt, tele olyan bútorokkal, amiket nem lehetett eladni, vagy még nem állítottak ki. Jobban nem is különbözhetett volna Winnie házatól, s bár nem érezte itt kifejezetten jól magát, rosszul sem.

Az ablakban állt, lent az utcán pirosan világított a jelzőlámpa. Magányos férfialak fordult be a sarkon. Magas volt, széles vállú, gallérját felhajtotta az eső ellen. Ryan volt az, Winnie szíve pedig ugyanúgy megdobbant, mint kislány korában. Fellobbant benne a vágy, amit már nagyon régóta nem érzett.

A férfi léptei lelassultak. Láttá, hogy Winnie az ablakban áll, s hátrahajtotta a fejét, hogy felnézzen rá. Winnie a piszkos üveghez szorította az arcát.

Ryan erőteljes mozdulatot tett a hüvelykujjával felfelé.

Nyisd ki az ajtót, a fenébe is, és engedj be!

Winnie lehelete párás kört rajzolt az ablakra. Valamikor beleírta volna a férfi monogramját. Most csak hátrahúzódott, és megrázta a fejét.

Szinte a bőrén érezte Ryan dühét. A férfi megint felbökött hüvelykujjával. Winnie ismét megrázta a fejét. Otthon felakasztva lógott egy pótkulcs. Ryan vagy nem vette észre, vagy meg sem fordult a fejében, hogy szüksége lehet rá. Az eső megcsillant a haján, miközben dühös léptekkel elsétált.

Winnie még sokáig állt az ablakban, miután a férfi eltűnt a szeme elől, s várta, hogy szemét elborítsák a könnyek.

Hiába.

Sugar Beth átaludta a reggelt. Mikor felébredt, gyorsan felöltözött, átrohant Frenchman's Bride-ba, de Colintól csak egy üzenetet talált, melyben a férfi közölte, hogy dolga van Memphisben, és csak este jön vissza. A végére odaírta: Foglaltattam asztalt ma estére a Parrish Fogadóba. Hétkor érted megyek.

Micsoda seggfej... Meg akar halni? Mi másért pattanhatott volna ki az agyából ilyen eszemment ötlet? Az embereknek tetszett, hogy Byrne-nak dolgozott, de az már nem biztos, hogy tetszett volna, ha együtt mutatkozik vele

nyilvános helyen. O hamarosan elhagyja Parrisht, de a férfi már gyökeret vert itt. Akármennyire is híres, mégis csak egy kívülálló. Ha az emberek rájönnek, hogy már nem akarja megkeseríteni az életét, el fogja veszíteni nehezen kivívott megbecsülésüket.

Egész nap gürített - feltankolta az élelmiszerkészletét, kipucolta a hűtőt, rendbe rakta a szekrényeket. Mikor bement a dolgozószobába, hogy szortírozza a postát, azt kívánta, bárcsak megmondta volna tegnap Colinnak, hogy elfogadta Jewel állásajánlatát.

Szerette volna megtalálni az Elmélkedések kéziratát. Amikor megkérdezte a férfitől, hogy elolvashatja-e, azt felelte, nincs belőle végleges példánya. Sugar Beth megnyugtatta, hogy jó neki a régi is, de Colin addig kerülgette a forró kását, míg végül Sugar Beth nyíltan meg nem mondta neki, hogy az ő véleménye szerint nem tisztességes támadni Diddie-t a halála után. Colin ügyet sem vetett rá, s azóta Sugar Beth bárhogy szaglászott, nem találta meg a kéziratot, de még a számítógépben sem. Csak az új könyvének első pár fejezete hevert frissen kinyomtatva az íróasztalon.

Sugar Beth visszament a konyhába, s végül nem halogat hattá tovább, bepötyögte a telefonba a férfi mobilszámát.

–Itt Frances Elizabeth - szólt bele, mikor Colin felvette.

–Nem tudtam, hogy ez a neved.

–Hol vagy.

–Mindjárt otthon. Hogy vagy.

–Remekül. Miért.

–A fejfájásod.

–Ó... elmúlt.

De Colin hallotta a hangjában a tétovázást. - Hazudtál!

Nem is fájt a fejed! Ezt nem tűröm, érted? - Elragadóan gögös és szándékosan mérges volt.

–Bocs. Tegnap este fáradt voltam, s nem akartam megsérteni az önérzetedet azzal, hogy visszautasítalak. A férfiak olyan érzékenyek. Ne felejtse el, hogy én mindig is a könnyebbik utat választottam.

–Miért nyugtalankodom egyre jobban emiatt a telefonbeszélgetés miatt?

–Ami azt illeti, el kell mondanom valamit. De ne izgulj, jó hír. Lehet, hogy le kellene húzódnod az út szélére, hátha örömtáncot akarsz lejteni. - Holnap reggeltől nem dolgozom nálad.

–Miről beszélsz?

–Jewel munkát ajánlott. Nem fizet sokat, de te sem, úgy hogy a pénz nem számít. Nem mintha elfelejtettem volna azt a kétezer dolláros csekket, amit egyébként széttéptem.

Sugar Beth várta a kitörést. Nem kellett sokáig.

–Ez teljes képtelenség.

–Miért? Kirúgtál, nem emlékszel.

–Utána megbeszéltük.

–Mikor.

–Tudod, mire gondolok.

–Nem mondd, hogy te a vasárnap reggeli hancúrozást érted a munkamegbeszélés alatt.

–Ne legyél obszcén. Ha a könyvesboltban fogsz dolgozni, sértegetni fog mindenki, aki bemegy. Nem fogod tudni megvédeni magad a régi ellenségeid mocskolódásaitól.

Jewelnek több esze lehetne.

–Hagyd abba, apu, megijesztesz.

–Gúnyolódj csak. Amíg Frenchman's Bride-ban dolgozol, védett vagy. A könyvesboltban álló célpont.

–Találkoztam már az életben esztelen férfiakkal, de te viszed a pálmát. Meg akarsz szabadulni tőlem, nem emlékszel?

A férfi, mint ahogy az várható volt, rá se hederített. - Mi ért nem beszélted meg velem.

–Nem volt rá időm. Csak tegnap reggel kaptam az ajánlatot.

A hosszú, baljós csend a telefonvonalban azt sugallta Sugar Bethnek, hogy stratégiai hibát követett el. - Tegnap óta tudod, és nem szóltál róla.

–Elkalandoztak a gondolataim. Egyébként kösz, hogy olyan kedves voltál fent a padláson. Már tegnap meg kellett volna köszönnöm, de mint észrevehetted, nem voltam abban a hangulatban, hogy hálálkodjam.

–Nincs neked semmi bajod a hálálkodással. Nagyra értékelném, ha nem akarnál abbahagyni minden beszélgetést, amikor az kezd kellemetlenné válni a számodra.

Colinnak vágott az esze, és Sugar Beth témát váltott. Nem gondolod, hogy itt az ideje örömtáncot járni.

–Legalább az egyikünknek törődnie kell az érdekeiddel. Hívd fel Jewelt most azonnal, és mondd meg neki, hogy nem vállalod.

–Nem.

–Megegyeztünk. Nem engedlek ki a farkasok közé.

–Álljunk meg egy percre. Az egyetlen megegyezés, ami létrejött köztünk, arról szólt, hogy megkéséred az életem, amennyire csak lehet, én pedig bátran beletörődöm egy olyan tűrhetetlen helyzetbe, amilyenbe a hősies déli asszonyok mindig is.

–Majd megbeszéljük vacsora közben—csattant fel Colin, pattanásig feszült idegekkel.

–Ami a...

A férfi bontotta a vonalat, mielőtt Sugar Beth többet mondhatott volna.

Colin morcos hangulatban öltözködött a vacsorához.

Miközben a kocsisín felé tartott, elátkozta magát, amiért nem közölte nyomatékosabban Sugar Bethszel, hogy visszavette, de kételkedett benne, hogy ez bármin is változtatott volna. Egész nap ő járt a fejében. A helyzet az, hogy soha nem volt vidám fickó, de Sugar Beth mellett legalább a lehetőség megadatott neki, hogy az legyen. Túl későn jutott eszébe, hogy hozhatott volna virágot, igazi déli úriember módjára.

Odaért a teraszhoz. Már a gondolatra is felderült, hogy láthatja. Aztán észrevette az ajtóra rögzített üzenetet.

Újabb fejfőrcs.

Sugar Beth az édes sültkrumplit piszkálta, miközben kifelé bámult a Lakehouse ablakán. A kikötő mögött a tenger sötéten és titokzatosan várta a fürdőzők visszatértét. A nosztalgia, s egy lakehouse-i sültthús specialitását vonzotta az étterembe, amin annak idején felnőtt. Egy zenegép állt egy kis táncparkett sarkában, ami a bárba vezető ajtó mellett kényelmesen elfért.

A kólájáért nyúlt, aztán majdnem kiborította, mikor meglátta, hogy Ryan lép be a bárba. Ilyen az ő szerencséje.

Azért jött ide, hogy ne kelljen nyilvánosan mutatkoznia Colinnal, s erre belefut Ryanbe. Talán a férfi nem vette észre. De egy hosszú tükör futott végig vele szemben a falon, s amikor a pultos odaadta neki az italát, megpillantotta.

Sugar Beth elfordult, kinézett az ablakon, mintha észre sem vette volna, de Ryan egyenesen felé tartott. Szürke öltönyt, fehér inget viselt, nyakkendőjét meglazította. Az étteremben minden szempár rájuk tapadt. Sugar Beth lenézett, a tányérját bámulta, s összeszorított foggal sziszegte. Nem vagy ésnél? Menj innen!

Ryan kihúzta a szemközti széket, és sörével a kezében lehuppan. - Nincs kedvem.

Az a tizenéves fiú, akit Sugar Beth ismert, soha nem ült volna le, ha nem kínálják helytel, de az a fiú sokkal udvariasabb volt, mint ez a zord tekintetű iparmágnás.

–Komolyan beszélek, Ryan. Mindenki azt fogja mondani, hogy én csábítottalak ide, s őszintén szölvä egy kicsit kezd elegend lenni abból, hogy én viseljem a következményeket az egész emberiség bukásáért.

A férfi haja nem szándékosan volt kócos, mint Coliné, hanem úgy tűnt, mintha túl sokszor túrt volna bele, arcán pedig mélyebbnek látszottak a ráncok, mint négy nappal ezelött. Zakója szétnyílt, ahogy hátradőlt a széken, és sörösüvegével Sugar Beth tányérjára mutatott. - Megeeszedsz még azt a szendvicset.

–Igen.

De Ryan már maga elé húzta a tányért. Miközben beleharapott a szendvicsbe, Sugar Beth olyan hirtelen rohanták meg az emlékek, hogy beleszédült. Hányszor ette meg a maradékát Ryan középiskolás korukban? Sugar Beth válogatós volt, jobban érdekelte a flört, mint az evés, míg Ryan egy tinédzser fiú óriási étvágyával rendelkezett. Hirtelen szerette volna visszaforgatni az idő kerekét: a lehetőségeket, amiket elpuskázott, az önbizalmát, amit elvesztett, az áldásos önteltséget, ami elhitette vele, hogy őt semmi baj nem érheti. Szerette volna visszakapni az anyját. A Fűzfákat. De leginkább szerette volna azt az életet, amit akkor élt volna, ha az első szerelmével marad.

A fiú elpusztította a szendvicsét és meghúzta a sörét. Gondoltál Parrishre, miután elmentél.

–Igyekeztem kivenni a fejből.

–Emlékszel, azt terveztük, hogy elmegyünk innen?

Egy nagyvárosba és karriert csinálunk.

–Te akartál karriert csinálni. Én főként vásárolni.

Colin értékelte volna a humorát, de Ryan szinte nem is hallotta. Már fiatalukorukban sem voltak vevők egymás tréfáira. Ryan mindig komolyan vett mindent. Mint Winnie.

–Eszedbe jutottam?

Sugar Beth elkapta a fáradtság a hosszú nap után, és felsóhajtott. - Menj haza, Ryan. Jobbat tudok, majd elmegyek én.

Ledobta a szalvétáját, felállt, de a férfi átnyúlt az asztalon és megragadta a csuklóját.

–Eszedbe jutottam?

Sugar Bethnek semmi kedve nem volt ehhez, visszarogyott a székre, és elrántotta a kezét. - Egész idő alatt rád gondoltam. Amikor Darren Tharp úgy pofon vágott, hogy átrepültem a szobán, rád gondoltam. Aznap éjjel is, amikor Cy-jal olyan részegen, hogy alig tudtuk elmondani az esküt, bebotorkáltunk egy vegasi kápolnába, rád gondoltam.

Egyik reggel... ez azután történt, miután már elváltam, mert ellentétben a szemétláda férjeimmel, én nem csaltam meg őket. Egyik reggel, amikor felébredtem egy olcsó motelban egy férfi mellett, akit, meg mertem volna esküdni, hogy még soha nem láttam, hidd el, szívi, hogy rád gondoltam.

Érzelmek cikáztak át Ryan arcán: megdöbbenés, szánalom és egy nagyon enyhe elégedettség amiatt, hogy Sugar Beth megbűnhődött azért, amit vele tett. Nagyon is emberi reakciója felkorbácsolta Sugar Beth dühét, és szomorúan a férfitra mosolygott. - Mielőtt fejedbe száll a dicsőség, meg kell mondanom, hogy abban a pillanatban elfelejtettelek, ahogy megismertedtem Emmett Hooperrel. Teljes szívemből szerettem azt a férfit.

Ryan elégedettsége elpárolgott, és Sugar Beth tudta, mi fog következni. Felemelte a kezét, hogy elejét vegye. - Ne sajnálj. Emmett és én sokkal boldogabbak voltunk rövid házasságunk alatt, mint sok más házaspár egy egész életen át.

Nagyon szerencsés voltam.

Ryan meglepte a kimértséggel. - Winnie és én is nagyon boldogok voltunk.

–Nem akartam magam összehasonlítani senkivel.

–Minden házaspár életében vannak hullámvölgyek.

Sugar Bethnek és Emmettnek nem voltak. A férfi túl hamar meghalt.

–Hozhatok még valamit, Mr. Galantine? - A pincérnő szeme kíváncsiságtól csillogott, mikor odalépett az asztalukhoz. - Önnek, kisasszony.

–Még egy sört - mondta Ryan -, neki pedig egy csokoládés pitét.

–Csak a számlát - felelte Sugar Beth.

–Legyen két pite.

–Nem kérek pitét - mondta a férfinak Sugar Beth, mikor a pincérnő elment. - Haza akarok menni. Mivel te egy szent vagy, neked bizonyára meg sem fordult a fejedben, hogy Winnie hallani fog a mi kis tereferénkről, s attól

tartok, nem fogja jó néven venni. Talán nem ez a legjobb módja, hogy tisztázzátok a félreértéseket.

–Tiszta a lelkiismeretem.

A férfi túl óvatosan válaszolt, Sugar Beth pedig fürkészően nézett rá. - Azt akarod, hogy Winnie megtudja.

–Add ide a krumplidat, ha már nem eszed meg.

–Nem szeretem, ha kihasználnak.

–Tartozol nekem.

–Vasárnap után nem.

–Gigire célzol.

–Még mindig vág az eszed, mint a borotva.

–Nem fogok bocsánatot kérni, amiért aggódtam.

–Ostoba vagy. Neked és Winnie-nek sikerült tiltott gyümölcsöt csinálnotok belőlem, s mérget vehetsz rá, hogy Gigi már megtalálta a módját, hogy találkozzon velem.

Ahelyett, hogy Ryan visszavágott volna, csak a sörösüveg által hagyott vizes kört rajzolgatta ujjával az asztalon. - Valószínűleg igazad van.

A pincérnő megérkezett a sörrel, a két pitével és Sugar Beth számlájával. Miután elment, Sugar Beth megpörgette szívószáljával a jégkockákat a kólájában. - Nagyszerű kis lány, Ryan. Már most olyan kérdéseket tesz fel, amit a legtöbbünk csak később ért meg.

–Tőlem nem kérdezett semmit.

Sugar Beth felvonta a szemöldökét.

–Nagyon jó a kapcsolatunk - szabadkozott a férfi. - Mindig szoktunk beszélgetni.

–Mielőtt tinédzser lett.

–Az nem számít semmit.

–Úgy beszélsz, mint egy kilencvenéves. Én nem az anyja vagyok, rossz a hírem, ennél fogva a bizalmába avat.

–Miket kérdez.

–Információkat. Bíznod kell bennem.

Ryan sokáig nézett rá. Sugar Beth várta, hogy a férfi azt mondja, ő a legutolsó ember, akiben megbízna, de nem így történt. - Colinnak igaza van. Megváltoztál.

Sugar Beth vállat vont.

–Gondolkodtál már azon, mi lett volna, ha együtt maradunk.

–Nem maradtunk volna együtt. Hajlamos vagyok az önpusztításra. Ha nem Darren Tharp miatt, elhagytalak volna valaki másért.

–Nem a te hibád.

–Várjunk csak. Most olajágot lengetsz nekem?

–Apád egy érzéketlen tuskó volt. Ha szeretett volna egy kicsit is, talán nem leszel ilyen a férfiakkal.

–Lányok és apáik.

Ryan arca megrándult.

–Gigi nem lesz ilyen. Tudja, hogy szereted. Át fogja vészelni ezt az időszakot. Csak adj neki teret, hogy elkövessen néhány hibát.

Sugar Beth nem számított rá, hogy a férfi ilyen gyorsan témát fog váltani. - Ne szállj rá Colinra. Elvérezne, mint a legtöbbünk, s így is elég sebet kapott a felesége öngyilkossága miatt.

–Te magad miatt aggódj. - Sugar Beth áttolta az asztalon a pitét. - Ne használj többet csalinak a Winnie-vel való problémáid megoldásához.

–Szerinted ezt teszem?

Ryan hátradőlt, és egyenesen Sugar Beth szemébe nézett. - Mi van, ha azt mondom, hogy még mindig gondolkodok rád?

–Elhiszem, de nem tulajdonítok neki nagy jelentőséget.

Egyetlen szikra sem maradt közöttünk.

–Még mindig gyönyörű vagy.

–Te pedig vonzó. Ken és Barbie azonban felnőttek. Jól mutatunk egymás mellett, de nincs mit mondanunk egymásnak.

Ryan elmosolyodott, és Sugar Beth azt hitte, hogy felengedett a légkör kettejük között. Fogta a táskáját, és áttolta a számlát az asztalon. - Kösz a vacsorát. Sok szerencsét a Winnie-nek való magyarázkodáshoz.

A ház elhagyatottnak tűnt, mikor Ryan belépett. Nem várta feleség borral és mosollyal. Az emeletről nem üvöltött rockzene. Ledobta a zakóját a konyhában egy székes támlájára, arra a pulóverére, amit még tegnap hagyott ott.

Megpróbálta elképzelni, milyen arcot fog vágni Winnie, ha megtudja, hogy Sugar Bethszel vacsorázott. Talán akkor észhez tér és hazajön.

Becsapódott a bejárati ajtó.

–Apa!

Gigi izgatottnak látszott. Ma este együtt vacsorázott Winnie-vel a Fogadóban, s miközben Ryan kirohant a hallba, szerencsétlenség képei villantak fel előtte.

Gigi a bejárati ajtó előtt állt, szeme tele szomorúsággal.

Nagyon fiatalnak és kétségbeesettnek tűnt. Ryan a karjába vette. - Mi a baj, kicsim.

–Apa - zokogta a kislány. - Anya elhagyott bennünket.

Winnie a kormánykereket markolta. Nem tudott tovább titkolózni Gigi előtt. Lehet, hogy együtt kellett volna meg mondaniuk Ryannel, de akkor az egész túl komoly lett volna, s nem akarta megijeszteni. Különben is kételkedett benne, hogy Ryan hajlandó lett volna vele együtt beszélni Gigivel. Ahhoz túl mérges volt.

Amikor pár órával ezelőtt felhívta telefonon, a férfi gúnyos és ellenséges volt, eljátszotta a régóta szenvedő férjet, aki egy örült feleséggel van megáldva. Talán igaza is volt.

Épeszű az a nő, aki azért hagyja ott a férjét, mert az nem szereti eléggé? Mégsem bánta meg, hogy tegnap este nem engedte fel.

Furcsamód nagyon jól érezték magukat a vacsora alatt Gigivel, miután kiheverte a kezdeti sokkot a lánya frizurája láttán. Nem csupán vörös csíkok éktelenkedtek benne, de az egyik oldalon Gigi úgy belevágott, hogy sokkal rövidebb lett, mint a másikon. De olyan elégedettnek tűnt magával, hogy Winnie-nek nem volt szíve megbántani. Gigi szemfestékére és fekete szerelésére sem tett egyetlen megjegyzést sem.

–Szeretnék mondani valamit, mielőtt mástól hallod meg, és téves következtetésre jutsz. - Winnie mosolyt kényszerített magára, mintha amit mondani készült volna, nem is lett volna rosszabb annál, hogy fogorvoshoz kell mennie.

–Időre van szükségem. Nem nagy ügy, nem kell aggódnod.

De egy ideig még itt maradok a bolt felett.

Először Gigi nem értette. - Ez nagyon átlátszó kifogás.

Most még többet dolgozol, mint mielőtt felvetted Donnát.

Winnie óvatosan újra megpróbálta. - Nem csak a munka miatt. Van egy-két dolog, amit tisztáznom kell magamban. Apáddal nagyon fiatalon házasodtunk össze, de ahogy az ember öregszik, egy kicsit megváltozik.

Gondolkodnom kell. Néhány hét. Egy hónap. Semmi komoly, de te is egyre nagyobb vagy, s nem akarok titkolózni előtted.

Gigi nyűgösködését halvány derengés, aztán rémület váltotta fel. A következő pillanatban teljes katasztrófaként élte meg a dolgot. - El fogtok válni.

-Nem, nem, kicsim, erről szó sincs. - Winnie remélte, hogy nem látszik rajta a kételkedés. - Nem fogunk elválni.

Csak egyedül akarok lenni, hogy rendezzem a gondolataimat.

Gigi sírva fakadt. - El fogtok válni.

Winnie ekkor már tudta, hogy nem a Fogadóban kellett volna közölnie a hírt, de azt hitte, hogy egy nyilvános hely enyhíthet a helyzet komolyságán. Ismét tévedett.

-Ugye, miattam? Mert olyan utálatos voltam.

-Nem, drágám, nem. Ennek semmi köze hozzád. Winnie nem tette hozzá, hogy Gigi viselkedése nem segített.

Inkább kivonszolta a lányát a mosdóba, ahol átölelte, lemosta Gigi szétkenődött szemfestékét, és megpróbálta meg győzni mindkettőjüket, hogy ez az állapot csak átmeneti.

Még mindig remegett, amikor felment a lépcsőn és belépett a kopottas lakásba, ami Parrish leggazdagabb asszonyának lakóhelye lett. Miután belebújt egy pólóba és új kék-fehér csikos pizsamaalsójába, leült, hogy elvégezze a papírmunkát, de nem tudott koncentrálni. Lapozgatni kezdett egy receptújságot, de rájött, hogy nincs kinek főznie. A telefon megcsörrent. Tudta, hogy Ryan az. Mostanra Gigi beszámolt neki a beszélgetésükről, s a férfi most dühös. Ha nem veszi fel, ahogy legszívesebben tette volna, csak ront a helyzeten. - Halló.

-Winnie, itt vagyunk a bolt előtt. - Nem Ryan volt, ha nem Merylinn. - Gyere le, és nyisd ki az ajtót.

Winnie remélte, hogy a Fűzfák csak néhány nap múlva fogják megtudni, hogy elköltözött otthonról. - Mindjárt. Miközben lement, számba vette a lehetőségét, hogy meg győzi őket, csak leltározni akar kora reggeltől. De elvetette az ötletet.

Képtelenség lett volna megállítani a Fűzfákat, amikor ők beindultak. Winnie lerogyott a süppedős kanapéra, és hagyta, hadd csináljanak, amit akarnak. v - Nevessetek ki, ha akartok - mondta Amy -, de ez komoly dolog és imával fogjuk kezdeni. Jézus Urunk, azért gyűltünk itt össze a barátság szellemében, hogy segítsük Winnie-nek és Ryannek átvészelni egy nehéz időszakot. Kérünk, adj nekik megbocsátó szívet, hogy megoldhassák a

gondjaikat, bármik is legyenek azok. Emlékeztess őket, mennyire szeretik egymást. Ne engedd, hogy bárki is szétválassza őket. Amen.

–Ámen - felelték mindannyian.

Winnie kortyolt egyet az áfonyás vodkából - sok vodkával és kevés áfonyával -, s nézte, ahogy Merylinn előrébb ült. - Rendben, lássunk hozzá. - Kinyújtotta a kezét, és megérintette Winnie térdét. - Drágám, Sue Covner hívott ma délután. Azt mondta, két napja ég nálad a villany estétként, és szerintem itt alszol. - Ránézett Winnie pizsamájára. Azt feleltem, bizonyára téved, de nyilvánvaló, hogy igaza volt.

–Sue Covner törődjön a maga dolgával - vágott vissza Winnie.

–Deke felhívta Ryant - folytatta Merylinn. - Azt mondja, nagyon utálatos volt.

–Helyes - felelte Winnie, magát éppúgy meglepve, mint a többieket.

Heidi a poharát forgatta. - Én megmondtam, hogy gondjaik vannak.

Az évek során Heidi megérzésesei még kevésbé bizonyultak megbízhatónak, mint a helyi időjárás-jelentőké. - Hullámvölgybe kerültünk - fogalmazott Winnie óvatosan. Semmi komoly, nem akarok beszélni róla, pocsékba megy ez a jó vodka.

Merylinn a többiekre nézett, s Winnie kezdett kissé nyugtalankodni a Fűzfák közötti néma kommunikáció láttán. Amy felkapta Leeann poharát, és lopott egy kortyot.

Leeann Winnie-hez fordult. - Drágám, szerintünk többről van szó, mint hullámvölgyről. Ezért vagyunk itt.

–Miből gondoljátok?

–Sue kétszer is hívott, másodjára alig egy órával ezelőtt.

–Merylinn tehetetlen kézmozdulatot tett a levegőben. - Istenem, mindjárt elsirom magam.

Amy megpaskolta Merylinn karját. - Sue lánya hívott a Lakehouse-ból. Ryan ott járt. A Lakehouse-ban. - Mély levegőt vett. - Sugar Bethszel vacsorázott.

Mindnyájan egyszerre kezdtek beszélni.

–Olyan mérges vagyok rá, hogy le tudnám köpni...

–Eljöttünk, hogy figyelmeztessünk...

–Tudod, hogy Ryan soha egyetlen nőre sem tudna rá nézni. Ha nem Sugar Bethről lenne szó.

–Gyűlölöm. Nem tehetek róla. Ezt nem ússza meg.

Winnie első gondolata az volt, hogy ő a hibás. Ez nem történt volna meg, ha otthon marad. Ha megengedi tegnap este Ryannek, hogy feljöjjön... Ha békülékenyebb a telefonban... Sav égette a gyomrát. Legalább kibújt a szög a zsákból. - Ryan nagy fiú - mondta. - Elég erős ahhoz, hogy megküzdjön Sugar Bethszel, ha akar.

–És ha nem akar? - kottyantotta ki Leeann. - Akkor mihez kezdünk?

Nem te. Mi. A félelemtől vagy a vodkától, de Winnie szíve megtelt szeretettel.

A Fűzfák kombináltak. Mit is tett Ryan? Mióta vannak gondjaik? Mit képzél Sugar Beth, kicsoda ő? Winnie megitta az italát, elmondta nekik, mennyire szereti őket, s nem válaszolt egyetlen kérdésre sem.

–Mi vagyunk a legjobb barátaid - tiltakozott Merylinn. Ha velünk nem tudod megbeszélni, akkor kivel?

–Nyilvánvalóan nem azzal a gazemberrel, akihez hozzámentem.

Annak hallatán, hogy Parrish Aranyifjút gazembernek nevezték, Heidi felhorkant, amitől az orrába ment egy kis vodka, s mindnyájan felkacagtak, még Winnie is. Merylinn újratöltötte a koktéلكeverőt. A barátságuk meleg takaróként ölelte át Winnie-t.

–Ryan különleges férfi, s a helyzet az - mondta Leeann -, hogy ha nem vigyázol, Sugar Beth elhalássza az orrod elől.

–Leeann-nek igaza van - helyeselt Merylinn. - Ryan különleges. Nem hagyhatod, hogy Sugar Beth elvegye tőled.

Harcolnod kell érte.

–Én is különleges vagyok - mondta Winnie. - Azt hiszem, itt az ideje, hogy Ryan Galantine harcoljon értem.

Mindannyian rámeredtek, de Winnie-nek az arcizma sem rándult. - Ami azt illeti, már rég itt lett volna az ideje.

–Nem tarthatsz örökké távol magadtól, szépségem.

Akarlak. Gyere.

GEORGETTE HEYER: Ördögfióka

Tizenötödik fejezet

Sugar Beth belépett a kocsiszínbe, felkapcsolta a villanyt, és felsikoltott. - Isten hozott itthon, drágám. Colin a szoba legsötétebb zugában kuporgott, egyik kezét a fotel karfáján nyugtatva, a másikban egy pohár whisky. Az inge ki volt gombolva, Gordon a lábánál feküdt, egyik füle ráfittyenve a férfi fekete Gucci cipőjére.

–Még egyszer meg ne ijessz így!

–Figyelmeztettelek, hogy zárd be az ajtót.

Sugar Beth ledobta a táskáját a székre, s levetette a kabátját, amit a pulóvere és rövid farmerszoknyája fölé vett fel. - Legalább a villanyt felkapcsolhattad volna.

–Elmélkedni akartam.

–Hagyd abba.

Colin, megzavarva Gordon kényelmét, keresztbe tette a lábát. - Ugyan már, biztosan hozzászoktál, hogy mérges férfiakat találj az ajtód előtt. Randevünk volt.

–Neked volt randevúd. Engem senki sem kérdezett meg.

–Hagytam neked üzenetet, és telefonon is megbeszéltük.

–Egyoldalú beszélgetés volt. - Nem fogok bujkálni. - A férfi hangos csattanással lerakta a poharát, és felállt. - Erről van szó, nem.

–Neked kell ebben a városban élned.

–A te bizarr ötleted, hogy megvédj.

–Bármennyire is dörgölöznek a lábadhoz Parrish jó polgárai, mert híres lettél, mégiscsak kívülálló vagy, s bármikor elvehetik előled az Isten hozott-lábtörölt.

–Ez az én gondom. Nem fogom hagyni, Sugar Beth.

–Úgy beszélsz, mint egy viktoriánus ősöd.

–Nincs szükségem senki védelmére. - Colin lassú, fenyegető léptekkel közeledett felé. - Különösen nem egy olyan nő védelmére, akinek az életét egy

olyan festmény eladása jelenti, amit még meg sem talált. Akár hiszed, akár nem, lehet tisztességes életet élni gyémántok és szörmék nélkül is.

–Köszönöm, Mr. Gucci. - Sugar Beth ellépett.

–Élvezem a luxust, amit megvehetek a pénzemen, de nincs szükségem rájuk, és semmiképpen sem adnám el értük a lelkem.

–Ismét bebizonyosodott, hogy te vagy a jobb ember.

–Sugar Beth...

A férfi hangja azt sugallta, hogy eljött az idő egy újabb aranyköpésre. - Nem vagyok teljesen idióta - mondta Sugar Beth. - Nem a lábamat akarom lógatni a festmény árán. Visszamegyek Houstonba és kiváltom az ingatlanközvetítői engedélyt. - Jó ötlet volt, még most is annak tűnt, de igyekeznie kellett, hogy lelkesedést fecskendezzen a hangjába. - Vannak kapcsolataim, és nagyértékű ingatlanokat akarok eladni. De egy hatásos autó és tisztességes ruhatár nélkül nem lenne könnyű.

–Te? Ingatlanokat eladni?

–Mi a baj?

–Semmi. Tiszteletreméltó hivatás. Csak nem tudlak elképzelni ingatlanügynökként.

–Nagyon jól tudok eladni.

–Amíg egy követelőző ügyfél fel nem idegesít.

–Diplomatikus leszek.

Colin keresztbe tette a karját. - Persze, mestere vagy a diplomáciának.

–Köszönöm, hogy bízol bennem.

–Csak arra mutatok rá, amit te figyelmen kívül akarsz hagyni. Azt hiszem, egyszer már megbeszéltük, hogy nehezen tudsz megmaradni a realitások talaján. Lásd az örült ötletedet, hogy egy könyvesboltban dolgozz.

–Nem beszélek veled erről többet.

–Akkor térjünk vissza a kisbirtokok árulásához. Colinban kezdett megint felmenni a pumpa. - Reális eszközöket kell találnod a megélhetésedhez, nem egy olyan festményt keresned, amit talán megsemmisítettek.

–Tudom! Majd elmegyek autószerelőnek.

–Erről beszéltem. - Vészjósló szemein kívül semmi sem utalt rá, hogy a férfi a falhoz fogja szorítani, de megtette.

Felbőszültén a karjába vonta. - Isten látja a lelkemet, soha nem akartam erőszakot tenni egy nőn, de vagy szeretkezünk, vagy megverlek.

Sugar Beth végre elmosolyodott. - Az elsőt választom.

Colin halkan káromkodott, aztán lecsapott Sugar Beth szájára. Benyúlt a farmerszoknyája alá... Sugar Beth pedig nem tett semmit, hogy megállítsa.

Pillanatok alatt lekerült róla a fehérnemű. Colin a feneke alá nyúlt, és magához emelte. Egy porcelánváza pottyant a földre Gordon feje mellett, kiűzve a kutyát a konyhába.

Sugar Beth átkulcsolta a férfi derekát a lábával. Colin bele hatolt.

Sugar Beth készen állt a fogadására.

A férfi mélyebbre fúrta magát, felnyögött, majd visszahúzódott. - Nincs nálam óvszer.

Sugar Beth nem engedte el, belekapaszkodott. - Nincs rá szükség.

–Hála istennek.

Colin a falhoz nyomta Sugar Beth hátát, ujjai a lány fenekébe markoltak. Sugar Beth elragadta a férfi száját, s átadta magát a forró nedves dörzsölésnek... a hangoknak és a szagoknak... Colin hevességének... gondoskodásának.

Sugar Beth belélsrugetett.

Napok óta tudta, de nem foglalkozott vele, s most sem tudott, amikor Colin szempillái, mint vastag fekete lándzsák feküdtek behunyta szeme alatt, s olyan jó érzés volt magában érezni. Megszívta a férfi alsó ajkát. Colin felnyögött, még mélyebbre temette magát Sugar Bethben, aki el merült az érzékek viharában.

Miután vége volt, hagyta, hogy a férfi felvonszolja az emeletre, ahol levetették a maradék ruhájukat, és ismét sze retkeztek, ezúttal sokkal lassabban és sokkal gyengédebben. Sugar Beth elvesztette a csatát, hogy fenntartsa maguk között a válaszfalat.

Amikor végre kielégültek, együtt mentek fürödni. Sugar Beth felkontyozta a haját. Colin mögéje ült, hatalmas lábát behajlítva, könyökét a kád szélére támasztva. - Mire gondoltál az óvszerrel kapcsolatban? - Szapponos kezével Sugar Beth mellét simogatta. - Amikor azt mondtad, hogy nincs rá szükség?

A Tallulah régi karácsonyi gyertyáiból áradó rózsás ragyogás időtlenné varázsolta a fürdőszobát. Sugar Beth nem akart válaszolni, de a férfinak joga volt hozzá, hogy megtudja. - Méhen kívüli terhességem volt huszonkét éves koromban, meg még néhány egyéb problémám. Örülni fogsz, ha megtudod, hogy nem lehet gyerekem.

Colin Sugar Beth nyakára szorította az ajkát. - Mikor voltál utoljára férfival.

–Emmett két és fél éve betegedett le.

–Nem szeretkeztél majdnem három évig.

–Mással nem.

Colin kuncogott. Az egyik gyertya sercegett. Sugar Beth a férfi vállára hajtotta a fejét. Beleszeretni valakibe nem volt ünnepnap a számára, hisz oly sokszor megesett már vele az életben. Ez volt a gyengéje, de azt hitte, már túljutott azon a ponton, amikor úgy érezte, hogy nem is él, ha nem szerelmes. De most kiderült, hogy nyilvánvalóan nem. Viszont legalább most okosabb volt, s pontosan tudta, mit kell ellene tennie.

–Ígérd meg, hogy megmondod Jewelnek, hogy meggondoltad magad, drágám. Ígérd meg, hogy Frenchman's Bride-ban maradsz.

A férfiak sokféleképpen hívták már az évek során - szívem, édes, bébi, szuka - de drágámnak soha. - A napjaim Frenchman's Bride-ban véget értek, Felség.

–Miért, az isten szerelmére?

Sugar Beth önkéntelenül elmosolyodott. - Nem akarok kitartott lenni.

–Nem vagy kitartott. Nekem dolgozol.

–Összeszűrtem a levelet a főnökkel.

–Elhatároztad, hogy megnehezítetted a dolgomat. Sajnos kivételesen jó kedvemben találsz.

–Azok után, amit ma tettem, nem csodálom.

Evvel sikerült elterelnie Colin figyelmét néhány pillanatra. De nem elég sokáig, mert hamarosan visszatért az eredeti témához. - Logikusan fogjuk megközelíteni ezt az el képező kémiai, ami zajlik közöttünk.

–Rendben, de iratok az ügyvéddel egy hivatalos házasság előtti szerződést, hogy a válásunk után biztosan az enyém legyen Frenchman's Bride.

Ahelyett, hogy halálra ijesztette volna, Sugar Beth szórakoztatta a férfit.
- Nem rázol le ilyen könnyen.

–Reszketned kellene, mint a kocsonya. Hajlamos vagyok hozzámenni a szeretőimhez.

–Most azonban már érettebb és bölcsőbb vagy.

–Nem olyan bölcs, s piszokul szomjazom rád.

–Ne játsz vele. Nem ijedek meg olyan könnyen. Elismerem, hogy ami történt, meglepő. Úgy tűnik, egyike vagyunk a természet páratlan mázlistáinak...

Könnyű volt Colinnak a természet mázlistáiról beszélni.

Neki nem volt kényszerképzeete beleszeretni mindenkibe, akin nadrág van.

–... s azt hiszem, kitaláltam egy megoldást a dilemmánkra.

–Ugye nem kell félévi dolgozatot írnom.

–Nem, kivéve ha nagyon erotikus. - A férfi hüvelykujja rátalált egy letapadt izomra Sugar Beth tarkóján, s finoman masszírozni kezdte. - Időre van szükségünk, hagyni, hadd menjenek a dolgok a maguk útján.

–Colin, te csak az alacsony költségvetésű nőket szereted, nem emlékszel.

–Kedvellek.

–Csigavér.

Sugar Beth érezte, hogy a férfi elmosolyodik.

–Te tényleg különleges nő vagy.

–Pedig nem is a legjobb formámat mutatom. - Sugar Beth a kád dugóját babrálta a lábujjával. - Bizonyára emlékszel rá, hogy csak bajt okozok neked, mióta visszajöttem a városba. Bocsáss meg, ha megbántalak vele, de nincs kedvem rossz fiúkkal viszonyt kezdeni. Semmilyen fiúval, ami azt illeti.

–Badarság. Én éppen a megfelelő vagyok a számodra.

Senki sem jelent akkora biztonságot, mint én.

A hozzá préselődő meztelen férfitest cseppet sem jelentett biztonságot. - Honnan veszed ezt?

–Tökéletesen megértjük egymást. Én cinikus vagyok és bárdolatlan. Te önfejű és befolyásolható.

–Egyem a szíved! - Sugar Beth megtalálta a dugó gyűrűjét, és megpróbálta kihúzni.

–Egyikünk sem táplál illúziókat a másikkal kapcsolatban, így nem fenyeget az a veszély, hogy elfajulhatnak köztünk a dolgok, nem igaz?

A dugó kiszabadult. - Háromszor voltam férjnél. Nálam mindig elfajulnak a dolgok.

–Pontosan ez a baj veled. Hogy férjhez mész. Mellettem nem leszel ilyenfajta nyomás alatt.

Valami Sugar Bethbe hasított - s nem amiatt a tény miatt, hogy Colin nem akarja feleségül venni; nem akar többé megházasodni - hanem attól, hogy nem képes egyszerű, szereteten alapuló kapcsolatot kialakítani, ami más nőknek olyan könnyen ment. Eljött az idő nyílt kártyákkal játszani, de nem tudta volna úgy megtenni, hogy a férfi testét ott érzi a bőrén, ezért felállt a kádban, mielőtt megszólalt.

–Veled szeretkezni volt a legjobb dolog hosszú idő óta, de bármennyire is igyekszem józanul felfogni, számomra ez csak azt jelenti, hogy visszaestem ugyanabba a hibába.

A kéz, mely felfelé indult a lábán, megállt a vádliján. Nem egy pacák vagyok, akit felszedtél egy bárban.

Sugar Beth kilépett a kádból, és bebugyolálta magát egy törölközőbe. - Lehet, hogy nehéz elhinned, de tudok gondoskodni magamról, s a veled való viszony csak árt nekem.

–Kicsit elkéstél a döntéssel.

–Nem tudtam ellenállni a csábításodnak.

A férfi inkább fenyegetően, mint elbűvölten nézett.

–Az a legrosszabb az egészben, hogy csak most kezdek rájönni, hogy egy jó barátságot rontottunk el.

–Szamárság. Semmit nem rontottunk el. - Víz csorgott le Colin testén, ahogy felemelkedett, s mikor Sugar Beth meglátta a gyertyafényben csillogó keménykötésű izmokat, szeretett volna azonnal visszamerülni a kádba a férfival. Tudok egyszerre barát és szerető lenni.

–Sugar Beth életében nem. - Sugar Beth egy lépést hátrált, mikor Colin kilépett a kádból. - Nálam mindent vagy semmit, Felség, s az, hogy itt állok bugyi nélkül négy hó nappal a férjem halála után, azt jelenti, hogy ugyanazt a hibát készülök elkövetni, mint régen. Ami sokkal jobban lehangol, mint gondolnád.

–Kómában volt jóval a halála előtt. S abból, amit mondtál, hogy milyen ember volt, kétlem, hogy gyászolásra ítéltetett volna egész hátralévő életedben.

–Nem érted a lényegét. Nekem nem jó ez így.

–Fél órával ezelőtt még pokolian jó volt.

Colin nem akarta felfogni, ezért Sugar Beth kénytelen volt a teljes arzenálját felvonultatni ellene. - Nem tudom elválasztani egymástól a szerelmet és a szexet.

A férfi tekintetében felcsillanó aggodalomból azonnal tudta, hogy végre felkeltette az érdeklődését. - Sugar Beth, csak nem gondolod tényleg, hogy...

-Hogy beléd szerettem? Miért ne? Pont ezért szakítok veled.

Colin aggodalmát felháborodás váltotta fel. - A pokolba!

Nem vagyok a játékszered, Sugar Beth. Nem dobhatsz csak úgy félre.

-Figyeltél arra, amit mondtam.

-Minden szóra. S az egész egy nagy baromság. Megszoktad, hogy a lábaid előtt hevernek a férfiak. Én nem fogok.

-Biztos vagyok benne, hogy bármelyik pillanatban meg fog világosodni előttem.

Colin a csípőjére tekert egy törölközőt, tönkretéve a gyönyörű látványt. - Szükségtelen ez az egész dráma.

-Hadd segítsen egy kicsit. Egy egész életre elég fájdalom ért már az eddigi kapcsolataimban, s nem akarok többet szenvedni. Soha.

-Egyetértek. Irány az élvezet.

-Te olyan süket vagy, mint az ágyú, vagy a legostobább a férfi a földön.

-Ne makacskodj.

Sugar Beth szorosabbra fogta magát a törölközőt, és bement a hálóba. - Ha az idiótát akarod játszani, csak rajta, de egyedül kell megtenned a hosszú utat a gázkamráig. Ennek a kapcsolatnak vége.

-Te csak azt hiszed, drágám-hallatszott a férfi halk, céltudatos hangja.

-Könnyedén és erkölcstelenül játszott az érzelmeimmel, asszonyom. Kinevetem magam, amiért ennyire be tudott hálózni. Persze tudnom kellett volna, mit várjak valakitől, aki a maga családjából származik.

GEORGETTE HEYER: Ördögfióka

Tizenhatodik fejezet

Ryan megvárta, amíg Winnie alkalmazottja elmegy ebédelni, aztán belépett a Tegnapi Kincseibe. Az ajtó felett megszólalt a harang. Winnie egyedül volt, a pult mellett állt, és antik babákat rendezgetett egy vesszőkosárban. Felnézett, arcán üdvözlő mosollyal, míg meg nem pillantotta a férfit, akkor hirtelen megmerevedett.

Ryant ettől annyira elöntötte a pulykaméreg, hogy kifelé fordította az ajtón a ZÁRVA táblát, s bekattintotta a zárat.

Winnie óvatos arckifejezéssel, apró, szinte észrevehetetlen hátrálással jutalmazta. Helyes. Unta már, hogy ő legyen az, aki mindig óvatoskodik.

–Szállítmányt várok.

–Pech.

–Ez nem a megfelelő alkalom, Ryan. Ha meg akarsz beszélni valamit, majd később elintézzük.

–Meg akarok beszélni valamit, igen. De most azonnal.

A férfi dühét a sok koffein és a kialvatlanság okozta. Az íróasztalánál kellett volna ülnie, s a sonkás szendvics rágcslása közben megpróbálnia utolérnie magát a sok olvasatlan jelentésben. De nem tudott koncentrálni.

Majd negyvennyolc óra telt azóta, hogy találkozott Sugar Bethszel a Lakehouse-ban, s Winnie még egy szóval sem említette, noha már kétszer beszéltek telefonon. Ryan biztosra vette, hogy hallotta a hírt. Deke felhívta, hogy a Fűzfák kedden este rendkívüli gyűlést tartottak. Bárcsak bement volna a könyvesboltba, hogy olajat öntsön a tűzre, de elsétált előtte anélkül, hogy eszébe jutott volna, hogy Sugar Beth már ott dolgozik. Az igazság az, hogy kedd óta alig gondolt Sugar Bethre. Túlságosan lekötötte a Winnie-re való neheztelés.

A felesége haja hosszabbnak tűnt, mint ahogy emlékezett, ami képtelenség volt, hisz alig négy nappal ezelőtt költözött el otthonról. Kis, ékszerrel kirakott csattal fogta hátra az egyik oldalon.

–Ryan, most igazán nincs időm beszélgetni.

–Engem pedig igazán nem érdekel.

Winnie aggodalma fokozódott. - Van valami konkrét...

–A feleségem elköltözött, a lányom nem tudja eldönteni, csimpaszkodjék-e belém, mint a bogáncs vagy ki se jöjjön a szobájából, s egész héten alig dolgoztam valamit. Ehhez mit szólsz?

–Sajnálom. - Mintha egy idegent biztosított volna az együttérzéséről, s a férfi gyomra megrándult. Annyira biztos volt benne, hogy ha Winnie meghallja a Sugar Bethszel való vacsora hírért, észhez tér, abbahagyja ezt az egészet, s rádöbben, hogy jobb ha harcol a házasságáért, mint ha menekül belőle. Harcol a férjéért. Legalább annyira szeretett volna ráijeszteni, hogy Winnie hajlandó legyen tárgyalni vele. Az meg sem fordult a fejében, hogy a felesége fütyül majd rá.

Felülkerekedett kellemetlen érzésein - dühén, büntudatán, s valami primitív birtoklási vágyon. - Te nem sajnálsz semmit. Ha sajnálnád, helyrehoznád.

Winnie volt olyan vakmerő, hogy felnevetett, keserűen.

- Ó, igen, uram, máris.

–Istenem, mennyire gyűlölöm, amikor cinikus vagy.

–Csak mert nem szoktál hozzá.

–Mit kellene csinálnom.

–Légy őszinte!

Ryan érezte, hogy vesztesre áll, és a fogát csikorgatta. Mi a fenét jelentsen ez? Mondd meg, mit akarsz tőlem!

Winnie lesütötte a szemét, s a férfi egy pillanatra azt hitte, zavarba jött. De amikor felnézett, egyáltalán nem tűnt zavartnak. Inkább keménynek és határozottnak. - A szívedet, Ryan.

Winnie csendes méltósága intelligenciáról, tisztességről és olyan kvalitásokról árulkodott, amik miatt büntudat tört Ryanre, de mivel úgy érezte, nem ezt érdemelte, visszavágott. - Akkor nagyon rossz úton jársz.

Winnie-nek arcizma sem rándult. Sőt néhány lépést tett a férfi felé. Fiatalnak, ártatlannak látszott. - A szívedet akarom, a megbocsátásodat.

A szavaknak meg kellett volna békíteniük Ryant, ő azonban csak még jobban dühbe gurult. - Ez baromság.

Winnie fáradtan felsóhajtott. - Menj vissza dolgozni. Túl ingerült vagy ahhoz, hogy beszéljünk.

Ryant napok óta mardosta a mellőzöttség. Nem. Eddig és nem tovább. Nagy tervekkel indult az életbe, s nem szerepelt köztük, hogy húszévesen férj és apa legyen. Winnie ellopta az álmait. Ellopta a jövőjét, de ő lenyelte a haragját.

Nem egyszerre - azt túl nehéz lett volna megemészteni -, hanem kicsi, emélyítő kortyokban, de soha nem ért le a pohár aljára.

–Ha a bocsánatomat akarod, sokáig kell várnod.

Winnie felkapta a fejét. Ryan intette magát, hogy hagyja ennyiben, de kialvatlanságban szenvedett, tudta, hogy túl sok mindent vett természetesnek, s a feleségének igaza volt - magába zárkózott -, de már nem akart. - Gyűlölöm, hogy ezt tetted velem. Mindig is gyűlöltem, érted?

Winnie elsápadt, mint Gigi két nappal ezelőtt, szeme elkerekedett. Ryan tizennégy éven át lenyelte a haragját, s mi ért? Hogy Winnie elmeneküljön és mindent felforgasson.

–Ryan...

–Pofa be! - A szavaival ostromozta Winnie-t. - Azt mondtad, legyek őszinte. Hát őszinte leszek. Elvetted az életemet.

–Kezével hadonászni kezdett, s meglökte a kiállított üveg edényeket. Winnie-nek elállt a lélegzete, mikor dirib darabra törtek, akárcsak a házassága, de a férfit nem állította meg. - Elvetted a lehetőségeimet, amikor úgy döntöttél, hogy teherbe esel. Nem érdekelt, én mit akarok. Csak az, amit te akarsz. Gyűlöllek azért, amit tettél. S a pokolba is, nem bocsátok meg. Soha nem fogok megbocsátani.

Dermedt csend állt be közejük. Winnie arca hamuszürkévé vált, ajka remegett. Ryan tüdeje összepréselődött, úgy érezte, nem kap levegőt. Törött üvegdarabok heverték szanaszét, boroskelyhek és vizeskancsók.

A férfi várta, hogy a felesége összeomoljon, azt akarta, hogy összeomoljon, úgy, mint ő. De Winnie egyenesen a szemébe nézett, s remegő hangjából Ryan egy élet szomorúságát hallotta ki az újfajta keménység mellett, amire nem számított. - Rendben - suttopta. - Rendben.

Ryan csak most fogta fel, mit mondott. Nem ezt akarta.

Nem akarta tönkretenni az életét. Vissza akarta kapni a házasságát, a feleségét, a nőt, aki valaha úgy nézett rá, mintha le tudná hozni neki a csillagokat az égről. Minden szó igaz volt, amit mondott, de hol maradt a megkönnyebbülés?

Hová tűnt a régi keserűség?

A tizennégy évvel azonban túl sokat várt, hogy elmondja, mit érez, s a keserűségének már semmi íze sem volt.

Winnie megadott neki mindent, amire vágyott, mindent, amiről álmodott, s ahelyett, hogy megbecsülte volna, nem kért belőle.

–Sajnálom - suttopta Winnie. Az arca megértést, együttérzést mutatott, s fájdalomat, de nem azt az éles szúrást, amit Ryan érzett. - Nagyon sajnálom.

A férfi ebben a pillanatban már tudta, hogy mindent elrontott, s fogalma sem volt, hogyan hozza rendbe. Eltitkolt neheztelése volt házasságuk melegágya, Winnie állandó megfelelni vágyásának hajtómotorja, Ryan megtorló magába fordulásának oka. Most azonban, hogy a neheztelése elégett dühének lángjában, meg akarta mondani Winnienek, hogy szereti. De Winnie nem hitt volna neki azok után, amiket a fejéhez vágott.

Ryannek könnyek égették a szemét. El kellett tennie innen. Az ajtóhoz tántorgott, és alig tudta kinyitni a zárat.

Winnie egy szót sem szólt, hogy visszatartsa.

–Nálad maradhatna Gordon kilencig? Későn végzek hívta fel kelletlen Sugar Beth Colint, mikor úgy döntött, hogy záróra után rendezi át a gyermekkönyveket.

–Mit csinálsz? A bolt hatkor bezár.

Sugar Beth tudta, hogy a férfi el akarja majd húzni a telefonbeszélgetést, de muszáj volt közölnie a hírt, - Részlegigazgató lettem. Jewel rám bízta a gyermekrészleget.

–Mert nem akarja egyedül csinálni.

–Így is lehet nézni.

–Ismered a gyermekirodalmat egyáltalán.

–A ponyva részét.

–Ez rossz hír, nem.

–Szerencsére gyorsan tanulok.

Colin hangja elhallt, mikor elfordította fejét a kagylótól.

–Anyu késő este ér haza. Csapunk egy fiús napot, berúgunk és pornót nézünk.

Sugar Beth felhorkant. Mikor letette, megdorgálta magát, amiért szócsatába keveredett a férfival. A szokás hatalma. Az utca másik oldalán látta, ahogy Winnie aznap estére bezár. A napokban egyszer észrevette, ahogy átrendezte a kirakatot. Meg kellett hagyni, Winnie-nek volt érzéke a kivitelezéshez.

Gigi beugrott tegnap a könyvesboltba, hogy meglátogassa, de lehangolt és hallgatag volt. Sugar Beth gyanította, hogy szülei különköltözése mázsás súllyal nehezedett rá.

Ugyanaznap délben látta, ahogy Ryan sétál be a Tegnap Kincseibe. Remélte, hogy Gigi érdekében megoldják a problémáikat, de most, amint megpillantotta felgyulladni az emeleti lakás fényeit, kételkedett benne, hogy ez ilyen egyszerű lesz.

Sugar Beth hívása után Colin képtelen volt koncentrálni. Egy ideig zongorázott, s ahogy a billentyűkön futtatta az ujjait, eljátszott a gondolattal, hogy Sugar Beth minden titkára fényt derített. Maga előtt látta Sugar Beth valamennyi titkos porcikáját. Megérintette, megízlelte. Ismerte a hangokat, amiket kiadott, ismerte érintését. Sugar Beth szeretett felül lenni, de sokkal

nagyobb orgazmust élt át, ha alul volt. Szerette, ha Colin félrefordította a fejét és leszorította, miközben a nyakát csókolgatta. A mellbimbója olyan érzékeny volt, mint egy virágszirom, s ha Colin bilincsbe fogta a csuklóját, izgalomba jött.

De minden egyes feltárt titok helyére ezer új kiderítetlen született. Olyan sok mindent nem csináltak még. Soha nem szeretkeztek a férfi ágyában vagy a zuhany alatt. Colin szerette volna egy asztalon magáévá tenni Sugar Betht, széttárt lábakkal, sarkait annak szélére támasztva. Szerette volna hasra fektetni egy fotel karfájára. Ó, igen, erre nagyon vágyott.

Ellökte magát a zongorától. Ma este nagyobb fizikai igénybevételre volt szüksége Chopinnél, hogy lekösse a gondolatait. Szeretkezni akart Sugar Bethszel.

Az előszobában sötétség uralkodott. Felkapcsolta a villanyt, aztán le. Vasárnap, amikor Sugar Beth bevallotta, hogy szerelmes belé, mintha letaglózták volna, de most, miután átgondolta a dolgot, már nem tűnt olyan ijesztőnek.

Sugar Beth megint túldramatizálta a dolgot. Kiábrándította az a rövidlátás, amellyel Sugar Beth le akarta zárni a kapcsolatukat. Együttértett vele a gyászban. Alig négy hónappal ezelőtt veszítette el a férjét. De Emmett Hooper már a halála előtt hat hónappal kómába esett, előtte hónapokon át betegeskedett, így Sugar Beth aligha lehetett hűtlen az emlékéhez. Colin megértette, hogy fél - ő sem volt nyugodt -, de ha Sugar Beth józanul mérlegeli a helyzetet, rá kell jönnie, hogy ezzel meg tudnak birkózni.

Nem szerette, hogy olyan üresnek érezte a házat Sugar Beth nélkül. Az írással egyáltalán nem haladt. Régen Winnie-hez fordult ilyenkor, de most volt neki elég baja.

Azonkívül Winnie kezdett túl tapintatossá válni. Sugar Bethnek ugyanakkor csodálatos képessége volt a dolgok lényegébe látni, s mindig kendőzetlenül megmondta a véleményét.

A konyhába ment, hogy utánanézzon a vacsorának. Sugar Beth teletömte a fagyasztót, s most kivett egy lasagnát.

Persze Sugar Beth biztosan annyira elmerült a kölyökrész rendezgetésében, hogy egy falatot sem evett egész nap.

Vagy ha igen, egy szelet csokoládét nevezett a vacsorájának.

Nem törődött az egészségével, pedig bár nem ő volt a legjobb szakács a városban, messze nem a legrosszabb.

Belökte a lasagnát a mikroba és becsapta az ajtaját, fittyet hányva a tényre, hogy úgy viselkedik, mint egy sárkányokkal harcoló és királykisasszonyokat megmentő dalia.

Sugar Beth tényleg azt hitte, hogy ilyen könnyen megszabadul tőle?

A telefon megszörrent, ő pedig abban a reményben, hogy Sugar Beth az, és megmondhatja neki a véleményét a gyáva nőkről, felkapta.

De nem Sugar Beth telefonált...

Valaki dörömbölt az ajtón. A bolt két órával ezelőtt bezárt, és Sugar Beth szemöldökráncolva emelte a helyére az utolsó könyvespolcot.

Leporolta a kezét, és a bejárati ajtóhoz sietett. Korallszínű miniruháján egy folt éktelenkedett. Remélte, hogy kijön, mert a könyvesboltban való munka próbára tette szegényes ruhatárát.

–Jövök már! - kiáltotta, mikor az ajtó tovább dübörgött.

Egy férfit pillantott meg az üveg másik oldalán. Magas volt, széles vállú, Versace-ban, fenyegető arccal. Sugar Beth szíve nagyot dobbant, mint egy tinilányé. Kinyitotta az ajtót. Felség?

A férfi halvány kénköcsíkot hagyva maga után beviharzott mellette az üzletbe. - Ki az a Delilah?

Sugar Beth nagyot nyelt. - A macskám.

–Pompás. A macskád tudni szeretné, miért nem hívtad fel már két napja.

Sugar Beth legszívesebben bokán rúgta volna magát.

Meghagyta Colin számát arra az esetre, ha a mobilja lemerülne, s elfelejtette lemondani. Csak vészhelyzetre szolgált, de a furfangos Delilah bizonyára kiszedte valakiből az irodában.

–Ráijesztettél? Esküszöm, Colin, ha mondtál neki valamit, amivel felizgattad...

A férfi a pultra dobta a föliába csomagolt lasagnát. - Miért izgattam volna fel, amikor minden energiámmal azon vagyok, hogy téged felizgassalak.

–Mi közöd van neked ehhez az egészhez.

–Mamának nevezett.

–Maminak. A csillagos-sávós lobogó hazájában élsz, pajtás. Itt amerikai angolt beszélünk.

Sugar Beth azonban nem tudta elterelni a férfi figyelmét. Colin csípőjével a pultnak támaszkodott, karba tette a kezét, és tökéletesre fényesített cipőjének orrával dobolni kezdett a padlón. - Nem tűnt fiatalnak.

–Delilah a mostohalányom. Most pedig dolgom van.

–Azt mondta, negyvenegy éves.

–A számok összezavarják. Nem annyi.

Colin pillantása sokkal nyugodtabb volt, mint Sugar Beth szívverése. - Ugye vele szoktál suttogni a telefonban.

–Ne légy nevetséges. A szeretőmmel.

–Azt mondta, egy Brookdale nevű helyen lakik. Miután letettem, egy kicsit keresgéltem a neten. Folyamatosan lenyűgöz, milyen tehetséges vagy a kódosításban.

–Hé, hetek óta nem kódosítottam. Te lettél vak.

Colin felvonta gögös szemöldökét. Sugar Beth fogta a lasagnát, amit a férfi hozott, és felhajtotta a fóliát a tál sarkáról. Lasagna. Colin villát is dugott bele. Sugar Beth alig evett valamit egész nap, s az illattól össze kellett volna futnia a nyálnak a szájában, de elment az étvágya. - Nem nagy ügy. Delilah Emmett lánya. Szellemi fogyatékosan született. Ötvenegy éves, nem negyvenegy, s évek óta Brookdale-ben él. Ott boldog. Csak én vagyok neki. A történetnek vége.

–Brookdale egy drága magánintézet.

Sugar Beth az olvasósarokba vitte a lasagnát, amit nem is kívánt. Leült az egyik asztalhoz és kivette a villát. - Normális esetben nem engedünk behozni ételt és italt, de veled ki vételt tehetünk.

Colin közelebb lépett. - Kezd összeállni a kép.

–Rendben, megeszem. De csak mert kopog a szemem az éhségtől.

–Tudom, hogy szeretted azt a férfit, de milyen apa az, aki nem gondoskodik az eltartottjáról?

Soha nem árulta volna el Emmettet azzal, hogy hangot ad saját csalódottságának, amiért a férfi nem gondolt a jövőre. - Bonyolult volt a pénzügyi helyzete. - Kényszerítette magát, hogy lenyeljen egy falatot. - Ha szabad megdicsérnem magam, remek lasagnát tudok csinálni.

–Ez megmagyarázza, miért akarod annyira megtalálni a festményt. Ez a hiányzó láncszem. Soha nem akartál gyémántokat venni rajta. Gondolhattam volna.

–Azt hiszem, ez a legjobb lasagna, amit valaha főztem.

–Azért van szükséged a pénzre, hogy Delilah Brookdaleben maradhasson. Ezúttal nem a gonosz vagy. Nem a szőke álnok kígyó, aki csak

magával törődik. Hanem a szegény, önzetlen hős, aki hajlandó mindent feláldozni, hogy segítsen egy szerencsétlenen.

–Nem kérsz.

–Miért nem mondtad el?

Sugar Beth nem vehette tovább semmibe a férfit, s ledobta a villáját. - Nem volt rá okom.

–Az nem elég ok, hogy szeretők vagyunk?

Sugar Beth felpattant a székből. - Múlt idő. Egyébként pedig azt teszem, amit kell, hogy megvédjem magam.

–Azzal, hogy falat emelsz, ami olyan vastag, hogy senki sem lát át rajta? Így véded meg magad.

–Nem én vagyok, aki köveket pakol minden szabad idejében Frenchman's Bride hátsó kertjében.

–Néha egy fal csak egy fal, Sugar Beth. A te esetedben azonban védőgátat emelni folyamatos elfoglaltság. Te nem éled az életet. Csak úgy csinálsz.

–Dolgom van. - Sugar Beth elindult a pulthoz, de a férfi követte.

–Te talátlad ki ezt a másik nőt, aki olyan kemény, hogy nem érdekli, mit gondolnak róla mások. Aki olyan kemény, hogy büszkén bevallja a világnak jellemhibáit, csakhogy, s ez a fontos, mert ettől vagy olyan okos, ezeknek a hibáknak, amiket közszemlére teszel, semmi közük ahhoz a nőhöz, aki valójában vagy. Tapsot, tapsot.

Sugar Beth böszön igazgatta a könyveket. - Ez nem igaz.

–Akkor miért nem árultad el, hogy miért akarod meg találni a festményt? Miért zársz ki az életedből.

–Miért engednélek be? Mi hasznom származna belőle?

Meztelenre kellene vetköznöm, csak mert egy újabb férfi besétált az életembe? Egy újabb férfi, aki a kényelemre tör? Köszönöm, de nem. Most pedig tűnj el!

Colin pillantásától úgy érezte, mintha megint megbukott volna egy vizsgán. De úgy élte az életét, ahogy neki megfelelt, s ha ez Colinnak nem tetszett, az ő baja.

A férfi odalépett hozzá, s lenézett rá, miközben szokásos gögös arckifejezését gyengédség váltotta fel. - Te vagy a...legnagyobb nő.

Sugar Beth szeretett volna a karjaiba simulni. De megfeszítette a hátát, és nem emelte fel a karját. - Dolgom van.

Colin felsóhajtott, és az ajtóhoz ment. Kezével a kilincsen visszafordult, és parancsolóan nézett rá. - Nincs vége, drágám. Gondolj, amit akarsz.

Sugar Beth megvárta, míg a férfi eltűnt, s csak aztán rohant oda az ajtóhoz bezárni. A mellkasa összeszorult, de nem volt hajlandó sírni egy férfi miatt. Fogta a lasagnát, s miközben fel-alá járkált a boltban, itt-ott falatozott belőle.

Hiányzott neki Delilah, hiányzott neki Gordon, s hiányzott neki a férfi, akit szándékosan űzött ki a szívéből. Mire hozzá tudott volna látni a munkához, már elment a kedve, s tíz órákor elkezdte leoltogatni a villanyokat. Mikor azonban az üzlet elejéhez ért, figyelmes lett valamire az utca túloldalán. Először azt hitte, csak képzelődik, de amikor tüzetesebben megnézte, elállt a lélegzete.

A Tegnap Kincseinek emeleti ablakából füst szivárgott.

–Nem csoda, hogy acsakordó kutyákként nőttünk fel.

GEORGETTE HEYER: Azok a régi árnyak

Tizenhetedik fejezet

Sugar Beth az ablakból kígyózó füstöt nézte. A lámpák égtek. Winnie fent volt. A telefonhoz rohant, és hívta a 911-et. Miután megadta a diszpécsernek az információkat, letette, gondolkodott néhány pillanatig, aztán felkapta a pultról a fűzőgépet, kinyitotta az ajtót és átrohant az utcán.

Még mindig szívrágott a füst. - Winnie! - kiáltott fel. Hallasz, Winnie?

Nem kapott választ. Bekémlelt a kirakaton át, de a földszinten nem látott füstöt. Megrázta a kilincset, s amikor az nem engedett, hátralépett, és hozzávágta az ajtóhoz a fűzőgépet. A biztonsági üveg ezernyi gömbölyű darabra tört.

Azonnal enyhe füstszag csapta meg, ahogy belépett. Winnie! - Elindult a bolt hátsó felébe. - Fent vagy, Winnie?

- A füst szaga egyre erősebb lett. Meglátta az emeletre vezető keskeny falépcsőt. Életveszélyesnek tűnt.

–Winnie!

Puffanást hallott, aztán egy Winnie-re nem jellemző káromkodást. - Hívd a tűzoltókat.

–Már hívtam. Gyere le.

–Nem!

Sugar Beth fülelt, hogy hallja-e a szirénát, de még nem telt el elég idő. Vonakodva megfogta a korlátot, és elindult felfelé.

A lépcső tetején a félhomályos folyosóról három helyiség nyílt, a füst a középsőből jött. Arra vette az irányt. Winnie.

–Ide!

A helyiség hosszú, magas belterű, régimódi volt, egyszerre szolgált nappaliként és konyhaként. A füst a tűzhely mellől áradt. Winnie egy törölközővel csapkodta a mellette lévő tálalót. Bár Sugar Beth lángokat nem látott, nyilvánvaló volt, hogy Winnie nem ura a helyzetnek, s ki kell menekíteni.

–Sült csirkét csináltam és... - Winnie hátranézett a válla felett, és köhögni kezdett. - Mit keresel itt.

–Elmenjek.

–Azt csinálsz, amit akarsz.

–Hagynom kellene, hogy elégj.

–Akkor menj el.

–Ne kísérts.

Winnie felsikoltott, amikor egy halom papírszalvéta lángra kapott a konyhapulton. Miközben rácsapott a törölközővel, Sugar Beth felkapott egy futószőnyeget a padlóról, s egy falicsillárt nyaldosó lángot próbált megfékezni.

Meghallotta a sziréna hangját. A szemét csípte a füst, alig kapott levegőt.

–Ez örülség. Itt a tűzoltóság. Menjünk, amíg tudunk.

–Addig nem, amíg nem érnek ide. Nem hagyom, hogy átterjedjen a földszintre.

A boltban pótolhatatlan régiségek álltak, és Sugar Beth már-már megértette Winnie-t. Már-már.

–A törölkendő!

Még idejében fordult hátra, hogy lássa, hogyan válik a lángok martalékává egy törölkendő, ami leesett a földre.

Köhécselve eloltotta a szőnyeggel. - Vagy visszaadod Diddie gyöngyeit, vagy esküszöm, hogy bezárlak ide.

–Próbáld meg!

A füst egyre sűrűbbé vált, a sziréna hangosabbá, és Sugar Beth úgy döntött, hogy Winnie elég sokáig tette kockára a szerencséjét. Ledobta a szőnyeget, előrelépett és karjával átkulcsolta Winnie nyakát.

–Mit művelsz?

–Véget vetek a tárgyalásnak.

–Engedj el!

–Pofa be! Mindjárt itt vannak a tűzoltók. - Sugar Beth vonszolni kezdte Winnie-t az ajtó felé.

–Nem megyek sehová! - Bár Sugar Beth magasabb volt, Winnie bizonyára rendszeresen sportolt, mert olyan erős volt, mint egy bika, s kezdett kibontakozni a szorításból.

Sugar Beth egy Cy Zagurskitól tanult trükköt alkalmazott, és kicipelte a folyosóra.

–Aúú! Ez fáj. Kicsavarod a karomat.

Sugar Beth kezdte lefelé tuszkolni Winnie-t a lépcsőn. Ha rendesen viselkedsz, nem töröm el.

–Hagyd abba!

–Kár a gőzért!

Már majdnem a lépcső alján voltak, amikor Sugar Beth elkövette azt a hibát, hogy lazított a satun. Winnie azonnal megpróbált visszajutni az emeletre, de a füstmennyeiség, amit belélegzett, lelassította a reflexeit, és Sugar Beth ismét elkapta. - Térj észhez.

–Engedj el!

Sugar Bethnek fogalma sem volt, meddig tudta volna még tartani, ha éppen akkor nem gördült volna az első tűzoltókocsi a bolt elé. Winnie is észrevette, s végre felhagyott a kapálózással. Sugar Beth nézte, ahogy emberek szállnak ki a kocsijaikból, és kezd kisebb tömeg gyűlni köréjük.

Azt is észrevette, hogy üstökön ragadhatja a szerencséjét.

Olyan lehetőség kínálkozott előtte, amit más tisztességes ember nem használt volna ki. Colinnak például eszébe sem jutott volna. Sem Ryannek, s természetesen Winnie-nek sem.

Kinyújtotta a lábát, és elgáncsolta Winnie-t. Mivel természeténél fogva figyelmes ember volt, vigyázott rá, hogy el is kapja, mielőtt Winnie beleesne a törött üvegekbe.

–Megvan! - kiáltotta a tűzoltóknak, akik berontottak az üzletbe. - Nem gondoltam volna, hogy le tudom hozni a lépcsőn, olyan nehéz, mint a sós zsák, de a jó isten vigyázott mindkettőnkre.

–Miről beszélsz...?

Sugar Beth Winnie szájára szorította a kezét. - Fojtsd vissza a lélegzetedet, drágám. Nehogy megint rád törjön a köhögés. - Jól van. Kiviszem - mondta a tűzoltóknak.

Kivonszolta Winnie-t az utcára, ami nem volt könnyű, mert eszeveszetten ellenkezett. - Minden rendben lesz, drágám - közölte olyan hangosan, hogy a közelükben álló nézelődők jól hallják. - Inkább meghaltam volna, mint hagyjam, hogy odabent égj el. Nem, nem vagyok hős, s ne hálálkodj folyton.

A mentők megragadták Winnie-t, ami nem is volt baj, mert elkezdett harapni.

–Sugar Beth? - szaladt oda hozzá Dulane Cowie, aki sokkal jobban festett rendőregyenruhájában, mint negyedikben, amikor az orrát piszkálta. - Te hoztad le Winnie-t egyedül?

–Hihetetlen, mire képes az ember, ha valaki élete forog kockán - felelte Sugar Beth szerényen.

–Mi történt?

–Füstöt láttam, amikor kijöttem a könyvesboltból, s átszaladtam, hogy segítsék. Winnie olyan bátor volt, hogy egyedül akarta eloltani a tüzet. Örülök, hogy itt voltam.

–Eszméletlennek tűnt, amikor kihoztad.

Winnie meghallotta a mentősök gyűrűjében, s felkapva a fejét mérges pillantást vetett Sugar Bethre.

–Talán csak túl sok füst került a tüdejébe.

–Szerencséje van, hogy éppen erre jártál.

–Bárki ugyanezt tette volna.

A füst már kezdett oszlani az emeleten, amikor egy barna BMW állt meg csikorgó fékekkel a tűzoltókocsik mögött, s Ryan ugrott ki belőle mezítláb, farmerben és sötét pólóban.

Odaszaladt Winnie-hez és magához szorította. Mivel alig nyolc lépésnyire állt tőlük, Sugar Beth minden szót tisztán hallott. - Jól vagy? - kérdezte Ryan.

–Igen... csirkét sütöttem... és a telefon miatt megfeszültem róla. Az olaj túlforrósodott. Hülye voltam.

–Annyira sajnálom. - A férfi hangjából kicsendülő érzelmek azt súgták Sugar Bethnek, hogy Ryan nem csak a tüzről beszél. Már sok szerelmes férfit látott, s Ryan nagyon hasonlított rájuk.

–Amit tegnap mondtam... nem gondoltam komolyan.

Winnie erőteljesen bólintott.

–Istenem, biztos, hogy jól vagy? - Ryan mintha alig kapott volna levegőt. - Haza kell jönnöd. Vége, Winnie. Nincs más választásod.

Winnie mélységesen szomorúan hátralépett, s a füle mögé simított egy hajtincset. - Még nem. Addig nem, amíg mindketten biztosak nem leszünk a dolgunkban.

–Én biztos vagyok - felelte Ryan érzelmektől elfúló hangon. - Még soha nem voltam ennyire biztos semmiben.

–Örülök neki. - Winnie kinyújtotta a kezét, és gyengéden megérintette a férfi arcát. - Még tarts ki egy kicsit.

Sugar Beth ekkora távolságból is érezte a Winnie-ből áradó szeretetet, de Ryan nem tűnt ilyen fogékónynak.

Ahelyett, hogy lazított volna és időt hagyott volna Winnienek, ahogy minden épeszű ember tette volna, tovább erősködött. - Haza kell jönnöd. Nincs hová menned.

Winnie megmakacsolta magát, és Sugar Beth arra gondolt, hogy néha a legokosabb férfiak is tudnak olyan buták lenni, mint a föld.

–Megszállok a Fogadóban.

–A kereskedelmi kamara tart konferenciát Aaronnál, nem emlékszel? Hetekre le van foglalva minden szállítás.

–Elfelejtettem. - Winnie kezdett aggódni. - Majd kitalálok valamit.

–Majd később kitalálok. Addig is azt szeretném, ha hazajönnél.

–Ryan, kérlek...

–Ez az egyetlen észszerű megoldás.

–Ha most hazamegyek, soha nem változik meg semmi.

–Akkor csak ma estére - kötötte az ebet a karóhoz a férfi.

Winnie úgy festett, mint egy csapdába esett állat, s ugyanaz az ösztön, ami az előbb azt súgta Sugar Bethnek, hogy gáncsolja el, most arra sarkallta, hogy valami teljesen mást tegyen.

Ráparancsolt magára, hogy hagyja ott őket, de egyszer csak megszólalt. - Talán... - Fogd be a szád, te bolond. Talán... - Köhögni kezdett, s megcsapkodta a mellét. - A füst.

Egy szót se többet. Csak sétálj el.

Ryan és Winnie türelmetlen arckifejezése láttán úgy érezte magát, mint egy gyerek, aki félbeszakította a felnőttek fontos beszélgetését. A torkára szorította a kezét. Aludhatsz nálam, Winnie. Csak ma... Ha akarsz, holnap is...

–Nálad! - nevetett Ryan. - Ez jó. Kár a gőzért. Winnie nem fog nálad lakni.

–Rendben - felelte Winnie lassan, zárkózott arckifejezéssel. - Köszönöm. Elfogadom.

Ryan olyan képet vágott, mintha valaki fejbe csapta volna egy furkós bottal. - Elment az eszed? Sugar Beth az.

–Nagyon jól tudom, hogy ki. - Aztán teljesen komoly arccal: - Megmentette az életemet.

Sugar Beth minden tőle telhetőt elkövetett, hogy szerénynek lássék. - Semmiség.

–Én tudom a legjobban - felelte Winnie fogcsikorgatva.

Ryan úgy nézett mindkettőjükre, mint akiknek nincs ki mind a négy kerekük. - Egy szót sem értek.

–Gyere, mihelyt végeztél itt–mondta Sugar Beth Winnie-nek. - Addig elrakom otthon a késeket.

Egy órával azután, hogy megnézte, Gigi alszik-e, és legurított egy italt, Ryan felhívta Colint és elmondta neki, mi történt. - Biztos vagy benne, hogy mindketten jól vannak? - kérdezte Colin harmadjára.

–A tűzből megmenekültek, de hogy egymás elől? Menj át, és nézd meg őket. Nagyon aggódom Winnie miatt.

–Bármit megteszek, de ha azt mondod, mindketten jól vannak, a ház közelébe sem megyek. Ezt nekik kettejüknek kell lerendezni.

–Sugar Beth semmit nem akar rendezni. A rosszindulat szólt belőle. Meg akarja akadályozni, hogy Winnie hazajöjjön. Colin ebben őszintén kételkedett. Ugyanakkor soha nem lehetett tudni, mi játszódik le Sugar Beth fejében. Azt mondod, Sugar Beth mentette ki Winnie-t.

–Ezt állították. Isten látja a lelkemet, hogy hálás vagyok neki, de... Miért pont ő? Mindent tönkretett.

–Holnap majd mindent más színben látsz.

–Szeretnék hinni neked.

Miután letették, Colin emlékeztette magát, hogy Sugar Bethnek kutya baja, s nem kell átrohannia a kocsiszínbe.

Megjelent előtte Sugar Beth képe - meztelenül, lábára tekeredett gyűrött lepedővel, kitárt karral.

Most, hogy tudomást szerzett Delilah-ról, minden részlet a helyére került, ami nem stimmelt Sugar Bethszel kapcsolatban. Elvhű, jellemes nő volt, akiért a férfiak régen képesek lettek volna várfalakat lerombolni, a hercegek pedig háztól házig jární üvegcipővel a zsebükben.

Ki gondolta volna, hogy egy olyan keményfejű realistát, mint ő, Sugar Beth az ujjá köré tud csavarni? De megtörtént, s most ki kellett találnia, mitévő legyen.

Sugar Beth teljesen biztos volt benne, hogy Winnie nem fog hazamenni összecsomagolni, ezért kikészített neki egy fogkefét és egy váltás ruhát a kis hálószobába. Nem volt abban a hangulatban, hogy ma este szembenézzen született ellenségével, így egy gyors zuhany után lefeküdt.

Másnap reggel sajnos már nem tudta elkerülni. Nem sokkal nyolc után hallotta, hogy Winnie lejön. Gyorsan a mosogatóhoz lépett, és vissza sem fordult, mikor megszólalt. - Gyümölcsjoghurt vagy kukoricapehely. Válassz.

–Majd eszek valamit útközben a boltba.

–Helyes. - Sugar Beth hátranézett a válla fölött, és tátva maradt a szája. Tudta, hogy Cy régi Mátrixos pólója és az ő szürke melegítőnadrágja nem fog jól állni Winnie-nek, de arra nem volt felkészülve, hogy ilyen nagy lesz rá. - Csinos vagy.

Winnie, a jó, természetesen nem vette fel a kesztyűt. Megteszi. - Gordon elősomfordált valahonnan az asztal alól, hogy megszaglássza az új lakót, rávicsorgott, aztán eltűnt a nappaliban. - Hálás vagyok, hogy megengeded, hogy itt aludjak.

–Ez a legkevesebb. Miután megmentettem az életedet.

Ez már Winnie-nek is sok volt. - Meg is sérülhettem volna, amikor elgáncsoltál.

–Kockázat nélkül nincs üzlet.

–Az életem forgott kockán.

–Ezért nem tudtam kihagyni.

–Mert mindig neked kell a középpontnak lenned.

–Mondjuk úgy, hogy kihasználok a lehetőségeimet.

–S közben mindenkit, akit lehet.

–Említette már valaki, hogy nincs semmi humorod?

–Nem kell mindenből viccet csinálni.

–Volt már neked vicces bármi is? Vagy mindig olyan képet vágasz, mint aki citromba harapott.

Gordon ugatni kezdett a nappaliban. - Csend legyen! De aztán Sugar Beth rájött, hogy azért ugat, mert valaki kopogtat a bejárati ajtón. Bosszankodva odasietett, s Gígivel találta szembe magát, aki méretben teljesen megfelelő pulóvert és farmert viselt. Még kócos hajjal is nagyon szép volt.

–Ti kiabáltatok.

–Hello!

Winnie ott termett a konyhából. Gigi odaszaladt hozzá, és ügyetlenül megölelte. Winnie egy pillanatra behunyta a szemét, s átkarolta. Amikor végre elengedte, Gigi zavartnak látszott, s lehajolt Gordonhoz, hogy üdvözlje, - Hello, kisfiú. Hiányoztam?

A kutya a hátára fordult. Miközben Gigi a hasát vakargatta, Gordon ellenséges pillantásokat lövellt Winnie felé. Gigi szemügyre vette anyja öltözkét, és fintorgott. - Ordenaré.

–Nem az enyém. Nem szoktál szombaton ilyen hamar felkelni.

–Baljós előérzetem volt. - Gigi még egyszer utoljára megpaskolta Gordont, és felállt. - Apa mondta, mi történt.

–Kérsz fahéjas francia pirítóst? - kérdezte Sugar Beth visszafelé a konyhába.

–Igen.

Winnie felháborodott. - Nekem csak kukoricapelyhet meg gyümölcsjoghurtot kínáltál.

–Biztosan elfelejtettem, hogy van francia pirítós is.

Remény csillant Gigi szemében. - Most már barátok vagytok?

Sugar Beth elfoglalta magát a tojással, s hagyta, hogy Winnie válaszoljon. - Nem.

Gigi a homlokát ráncolta. - Még mindig gyűlölitek egymást, igaz?

sze kávé tölve magának. Sugar Beth egy újabb tojás feltörésébe fojtotta méltatlankodását.

–Ha lenne testvérem, én nem gyűlölném.

–Mi nem vagyunk édestestvérek - állapította meg Winnie, miközben leült az asztalhoz.

–Féltestvérek. Közös az apátok.

–De nem együtt nőttünk fel.

–Ha kiderülne, hogy van egy féltestvérem, én örülnék neki, még ha nem is együtt nőttünk volna fel. Gyűlölöm, hogy egyke vagytok.

–Már említetted vagy ézerszer.

Gigi szemrehányó pillantást vetett az anyjára. - Nem értem, miért gyűlölöd annyira.

–Ez nem tartozik rád, Gigi.

Az átmeneti fegyverszünet anya és lánya között véget ért, s csend borult a konyhára. Gigi úgy nézett Winnie-re, mint a rosszra, Sugar Bethre pedig mint a sértett félre, ezért ideje volt tiszta vizet önteni a pohárba. Sugar Beth azzal vigasztalta magát, hogy tartozik Winnie-nek azután, amit tegnap este művelt vele. Na jó. Nem csak azután.

–Az igazság az, hogy eléggé megkeserítettem anyád életét.

–Mit csináltál.

–Mindent, ami eszembe jutott. Anyád nagyon félénk volt, én pedig arra használtam a népszerűségemet, hogy rossz színben tüntessem fel a többiek előtt. Ha valaki barátkozni akart vele, megtaláltam a módját, hogy szétválasszam őket. Nevetségessé tettem a háta mögött. Megtaláltam a naplóját, és hangosan felolvastam belőle a többieknek.

–Nem hiszek neked - felelte Gigi, aki túl lojális volt ahhoz, hogy ilyen gyorsan feladja a hitét új nagynénjében.

–Még Kelli Willman sem csinálna ilyet.

–Hidd el. - Sugar Beth egy darab vajat dobott a serpenyőbe. Nem olvadt meg, mert Sugar Beth elfelejtette bekapcsolni alatta a gázt. Megtörölte a kezét, és szembefordult mindkettőjükkel. Winnie kifürkészhetetlen arckifejezéssel szorongatta a kávéscsészéjét.

Sugar Beth elmesélte a tornatermi öltözőben történeteket. - Apád is a fiúk között volt - fejezte be.

Gigi ádámcsutkája fel-le mozgott, miközben nagyot nyelt. - Meglátta meztelenül?

Sugar Beth bólintott. - Igen. Anyád fülig szerelmes volt belé. Különben nem lett volna olyan szörnyű. De odavolt érte, s megaláztam előtte.

–Miért csináltad?

Sugar Beth Winnie-re pillantott. - Ezt talán magyarázd el te.

–Hogyan, amikor magam sem értem.

–Dehogynem.

–Nem volt rá semmi okod. Mindened megvolt. Te voltál a törvényes lánya. Neked igazi családod volt.

–Ráadásul népszerű is voltál - tette hozzá Gigi. - Akkor mire voltál féltékeny?

Winnie tudta, de nem akarta kimondani.

–Apám a te anyádat szerette, nem engem - mondta Sugar Beth. - Rám se bírt nézni. Vihorásztam, rossz jegyeket kaptam, túl sokat követelőztem.

–Nem hiszek neked - mondta Gigi. - Az apák szeretik a gyerekeiket, még ha rosszak is.

–Nem minden apa olyan, mint a tiéd. Apám nem vert meg, nem erről van szó. Csak nem szeretett velem lenni.

Anyádat viszont imádta, akit én emiatt szívből gyűlöltem. Sugar Beth visszafordult a tűzhely felé, és alágýújtott a serpenyőnek. - Ha megláttam őket együtt, apám mindig Sugarzott az örömtől. Őt nem büntethettem, bosszút álltam hát anyádon.

Gigi nagyot nyelt. - A tinédzserék néha ostoba dolgokra képesek. Nem értem, miért csináltok belőle még ma is ekkora felhajtást.

–Igazad van - helyeselt Sugar Beth. - Nem kellene.

Winnie továbbra sem volt segítőkész, csak kortyolgatta szó nélkül a kávéját. Sugar Beth a francia pirítóásra koncentrált. Végül Gigi szólalt meg a homlokát ráncolva. - Elvetted apámat anyámtól a középiskolában?

–Nem, ilyet nem csináltam.

–Sokáig a te fiúd volt, nem?

–Az érettségiig. Aztán dobtam egy másik srác miatt. Egy olyan srácért, aki fele annyira sem volt kedves, mint apád.

De el kell ismerned, hogy jól sült el a dolog, mert ha nem csaltam volna meg apádat, anyáddal soha nem jönnek össze, és nem születnél volna meg.

–Össze kellett házasodniuk. Anya teherbe esett.

Sugar Beth Winnie-re pillantott, de a féltestvére most is távolba meredő tekintettel ült, mint annyiszor az iskolában.

–Én soha nem leszek olyan felelőtlen, hogy teherbe essek, ha még nem vagyok házas - jelentette ki Gigi.

–Mert nem fogsz lefeküdni senkivel harmincéves korodig - felelte Sugar Beth.

Winnie ajka mosolyfelére húzódott, de Gigi nem értette a tréfát. - El akarod venni apámat anyámtól.

–Nem! - Winnie olyan erővel csapott az asztalra, hogy a csészék összekoccantak. - Nem, Gigi. Erről szó sincs!

Gigi láthatóan megkönnyebbülten az anyjához lépett.

Sugar Beth beledobta a kenyeret a serpenyőbe. - Ha akarnám sem tudnám elvenni anyádtól az apádat. Őt szere ti, nem engem.

-Nem értem, miért hagytad, hogy ennyi rosszat elkövessen ellened. Miért nem álltál ki magadért.

-Nagyon félénk voltam.

Gigi, mint egy idős bölcs, bólintott. - Nem használtad ki az erődet.

-Nem tudtam, hogy erős vagyok. Látnod kellett volna Sugar Betht, Gi. Nagyon magabiztos és nagyon szép volt. A haja tökéletes, a ruhái tökéletesek, a sminkje mindig izléses. Úgy tudott nevetni, hogy mindenkire átragadt. Sugar Beth mellett nem lehetett unatkozni. Ha belépett az osztályterembe, minden szem rátapadt.

-Még most is ilyen - mondta Gigi. - Magára vonja az emberek figyelmét.

-Hé, én is itt vagyok, ha nem vettétek volna észre - méltatlankodott Sugar Beth. - Parrishen kívül pedig a kutya sem vesz észre.

-Ezt őszintén kétlem - mondta Winnie. - Csak annyira hozzászoktál már, hogy fel sem figyelsz rá.

Gigi konok arcot vágott. - Azt hiszem, bocsánatot kellene kérned, Sugar Beth. Neked pedig, anya, meg kellene bocsátanod, mert Sugar Beth már megváltozott.

-Ez nem ilyen egyszerű - felelte Sugar Beth. - Én sajnálom, ami történt, de már túl sok év telt el gyűlölködésben.

-Griffin Carey engem szeretett jobban.

-Anyá! Ez nem volt szép.

-Ez az igazság. De akkor is féltékeny voltam Sugar Bethre, mert neki ott volt Diddie.

-Neked is ott volt Sabrina nagymama.

-Össze sem lehetett őket hasonlítani. Diddie olyan volt, mint egy filmsztár. Gyönyörű volt és szikrázott, s gyöngyözően tudott kacagni. Olyanok voltak Sugar Bethszel, mint két barátnő, nem mint anya és a lánya. Ha Sugar Beth nem Ryannel vagy a Fűzfákkal volt, akkor Diddie-vel. Mindenki tudta, hogy szombat délelőtt Sugar Beth nem ér rá, mert egy sorozatot néz Diddie-vel. Ha nyilvános helyen mutatkoztak, sugdolóztak, mintha nagy titkaik lettek volna, s ha elsétáltál Frenchman's Bride előtt, azt láttad, hogy ott ülnek a tornácon, teáznak és pletykálgodnak. Sabrina nagymama és én mindig egymás

idegeire mentünk. Gyerekkoromban csak egy embernek volt hely az életében, s az az apám volt.

Sugar Beth arca megrándult. Ugyanakkor elismerte, hogy Winnie-nek igaza van.

–Mit fogtok tenni? - kérdezte Gigi. - Továbbra is gyűlölködni? Vagy lehetek barátok most, hogy megbeszéltétek a problémáitokat.

–Nem valószínű - felelte Sugar Beth. - Legalábbis addig nem, amíg valaki vissza nem adja a gyöngysort, ami nem az övé.

Gigi magyarázatot várva az anyjára pillantott.

–Nálam van Diddie gyöngysora. Igazság szerint a Sugar Bethé, de nem fogom visszaadni neki.

–Ez csúnya dolog.

–Olyan csúnya, mint ami az öltözőben történt?

–Nem, nem olyan csúnya. - Gigi visszafordult Sugar Bethhez, mint egy kis külügyminiszter, aki fegyverszünetet igyekszik kiharcolni két harcban álló nemzet között. - Azt hiszem, anya megtarthatja a gyöngysort kárpótlásképpen azért, amit elkövettél ellene, pedig nem is áll jól neki.

–Igenis jól áll, azért viselem mindig - tiltakozott Winnie.

–Örülj neki, hogy anyánál marad - mondta Gigi Sugar Bethnek. - Téged is sápaszt.

–Nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy... mindegy. Tudom, hova vezet ez az egész, és kár a gőzért. Anyád és én soha nem leszünk olyanok, mint két testvér, akármennyire is szeretnéd. Amiben reménykedhetünk, az legfeljebb az udvariasság.

–Lehet, de eszedbe jutott már, Sugar Beth, hogy csak mi vagyunk anyával ketten, akikben a te véred csordogál?

Sugar Beth torka elszorult, s mindent megtett, hogy elhessegesse ezt a gondolatot magától. - Itt van a kutya elásva.

–Elvihetem Gordont megmutatni apának? - kérdezte hirtelen Gigi.

–Nem változik semmi, ha kettesben maradunk anyád dal.

–Csak be akarom mutatni Gordont apának.

–Mi lesz a francia piritóssal.

–Elviszem. - Gigi elvett egy szendvicset, fütttyentett a kutyának, a következő pillanatban pedig már kint is voltak az ajtón.

Winnie felállt. - Tudtam, hogy féltékeny vagy rám. Csak azt nem, hogy mennyire.

–Ne örülj annyira.

–Az életben nem mindig adódik ilyen pillanat. Ki kell használnom. - Winnie elmosolyodott, a tányérjára rakott egy francia piritóst, aztán rámeredt. - Nincs rajta fahéj.

–Elvonta a figyelmemet, hogy megalázkodjam a lányod előtt.

Winnie még mindig a pultnál állva enni kezdett, de már nem tűnt olyan magabiztosnak. - Szeretnék továbbmaradni, ha lehetséges.

–Előbb vagy utóbb szembe kell nézned vele.

–Utóbb. Mi folyik köztetek Colinnal?

–Játszom vele.

Winnie nevetve lerakta a tányérját. - Meg vagy örülve érte.

–Mondod te.

Winnie a nappaliba ment, és felkapta a táskáját. - Öröm lesz végignézni, ahogy pofára esel.

–Igazán? Majd kiderül.

Winnie kuncogott, s az ajtó hangos csattanással becsukódott mögötte.

–Még jó, hogy magunk mögött hagytuk a régi ellenségeskedést.

–Mindig is vad volt - sírt a Madam.

GEORGETTE HEYER: Azok a régi árnyak

Tizennyolcadik fejezet

Sugar Beth egész nap a Tegnap Kincseiben folyó jövés-menést figyelte. A bedeszkázott bejárati ajtóra szegezett ZÁRVA tábla ellenére nagy volt a nyüzsgés a boltnál. Délelőtt megjelent Ryan és Gigi. Később szállingózni kezdtek a Fűzfák. Talán minden rendbejön a Galantine család háza táján.

Ami azt jelenti, hogy Winnie ma este már nem fog visszamenni a kocsiszínbe. Nem mintha Sugar Beth számított volna rá. Pedig valahogy nem volt ellenére a reggeli összetűzésük.

Ahogy hazafelé hajtott és leparkolt a ház előtt, a lelke mélyén remélte, hogy a Winnie-vel folytatott beszélgetésük az alapját fogja képezni... valami újnak.

Gordon nem döntötte le a lábáról nagy igyekezetében, hogy elvégezhesse kint a dolgát, ami azt jelentette, hogy Colin kivitte. Egész nap várta a telefonját, a férfi bizonyára hallott a tűzről. Egy kicsit sem aggódott? Nyilvánvalóan nem.

Ellenállt a kísértésnek, hogy átrohanjon hozzá, bezörgessen az ajtaján, és vitát szítson. Szeretett szócsatát vívni Colinnal. Mert megtehetette. Nem kellett félnie, hogy pofon vágják és átrepül a szobán. Nem kellett félnie, hogy végzetes szívmegeállást okoz. Amikor együtt voltak, megint azt érezte, hogy él. Már megint a régi nóta? Csak akkor érezte, hogy él, ha a tükörképét látta egy férfi szemében? Ebből elég. Ma már okosabb, ha a bölcsesség nem is jelentett gyógyírt a magányosságára.

Belefáradt, hogy feltartsa a fejét, amikor legszívesebben a takaró alá bújna, belefáradt, hogy úgy csináljon, mintha nem érdekelné, mit gondolnak róla az emberek, belefáradt abba, hogy szüntelen vágyott szerelmesnek lenni. Csak egy megoldást tudott arra, hogyan tompítsa a fájdalmat. Ha leissza magát.

Bement a konyhába, s remélte, hogy a csokoládé is meg fogja tenni.

Ryan káromkodott az orra alatt, mikor meglátta, hogy Sugar Beth Volvója magányosan áll a ház előtt. Winnie nem volt itt. Pedig fehér tulipánokat hozott neki. Szó mi szó, este tízkor egy kicsit késő volt átadni.

Azt hitte, hogy Winnie meg fog bocsátani neki azért a szerdai csúnya jelenetért az üzletben, de csak áltatta magát.

Csak mert nem volt nyíltan ellenséges vele szemben, amikor segített neki eltakarítani a tűz után ott maradt piszkot, nem jelentette azt, hogy Winnie megbocsátott vagy elfelejtette a dolgot.

Rádöbrent, hogy ma volt az első alkalom, hogy pár percnél több időt töltött a boltban. Bár tudta, hogy Winnie mennyire szereti a régiségeket, titokban csak egy gazdag nő hóbortjának tartotta a vállalkozását. Ma azonban, miközben nézte, hogyan érinti meg a tárgyakat, hogyan beszél róluk Giginék, rájött, mennyire érti Winnie a dolgát, s elszégyellte magát.

Az ülésen hagyta a tulipánokat, és kiszállt. Furábbat el sem tudott képzelni, mint megkérdezni Sugar Betht, nem tudja-e, hol van Winnie, de a Fűzfákat nem akarta felhívni.

Vajon mi történhetett ma reggel Winnie és Sugar Beth között? Gigi tudta, de amikor ki akart szedni belőle pár részletet, magába zárkózott.

Meggondolta magát a tulipánokkal kapcsolatban, s kivette a kocsiból. Talán meglágyíthatja vele egy kicsit Winnie szívét. Udvarolnia kellett a feleségének, s legnagyobb meglepetésére az ötlet cseppet sem volt ellenére.

Mindig szerette a kihívásokat. Csak arra nem számított, hogy egyszer Winnie fog kihívást jelenteni a számára.

Sugar Beth kinyitotta az ajtót. Férfipólót viselt, mely alól kivillant meztelen lába. Még mindig ő volt a legkihívóbb nő, akit Ryan ismert, de most csak azt sajnálta, hogy tizennégy évet vesztegetett el arra, hogy egy másik nőre gondoljon, miközben elhanyagolta a feleségét.

Sugar Beth kikapta a kezéből a tulipánokat. - Milyen kedves.

–Winnie-é, s ne is próbáld beadni neki, hogy neked hoztam. Komolyan beszélek, Sugar Beth. Semmi tréfa. Már így is eleget ártottál a házasságomnak.

–Ó-ó! Valaki megint áthárítja a felelősséget.

Igaza volt.

Sugar Beth a férfi csuklójára kulcsolta az ujjait, s miközben úgy nézett rá, mint egy doboz bonbonra, bevonszolta a szobába. - Téged írt fel nekem az orvos. Változatosságra van szükségem.

–Keress valahol máshol. - Ryan menni akart, de Sugar Beth elélépett, s elzárva az útját, nekitámaszkodott az ajtónak. - Kérlek, Ryan. - Sugar Beth úgy dorombolt, hogy a férfi karján felállt a szőr. - Éppen az alkohollal viaskodtam.

Csak maradj egy kicsit.

–Részeg vagy?

–Megfontolt és józan... de nem hiszem, hogy sokáig az maradok.

–Nézd, Sugar Beth, én csak Winnie-t akartam látni.

–Én pedig csak el akarom felejteni, hogy mennyire szeretnék berúgni.

–Igyál egy pohárral.

–Sajnos egy pohár soha nem elég, s mielőtt észreveszem, már a bárpulton táncolok fehéreneműben.

–Itt nincs bár, úgyhogy nem kell aggódnod.

Sugar Beth átkarolta a férfi derekát. Ryan hátraugrott, de Sugar Beth szorosan fogta. - Mit szólnál akkor ahhoz, hogy ha csak megmutatnám a fehéreneműmet, ivás nélkül?

Sugar Beth illata megcsapta a férfi orrlyukait, mikor a lány hozzásimult. Ryan megfogta a vállát, s remegett a hangja, mikor megszólalt. - Miben töröd a fejed?

–Csak egy kis vigasztalásra vágyom, ez minden. Pocsék hónapom volt. Pocsék évem. - Sugar Beth a férfi mellére hajtotta a fejét, meztelen talpával a lábát kezdte simogatni.

–Emlékszel még, Ryan? Kettőnkre? Emlékszel, amikor nem tudtunk betelni egymással?

Ryan mellkasa összeszorult. - Régen volt.

Sugar Beth ugyanazzal az ezüstkék szemmel nézett fel rá, mint amilyen a feleségének is volt. - Ne utasíts vissza.

Kérlek.

Erről a pillanatról álmodott - hogy Sugar Beth a lábai elé vesse magát -, könyörögjön neki, hogy fogadja vissza.

–Csak ma este. Mi baj lehet belőle?

Ryan kemény volt. Hogy is tudott volna érzéketlen maradni az ellen, ahogy Sugar Beth hozzádörgölözött? Keményvolt. De izgatott nem. Egy pillanatra sem.

Határozottan megfogta Sugar Betht a vállánál fogva, és félretolta. - Szeretem a feleségemet.

–Valamikor nemeslelkű voltál.

–Ennek semmi köze a nemeslelkűséghez. Winnie jelent nekem mindent. Soha nem csaltam meg.

–Akkor tűnj el!

A férfi egy pillanatra megsajnálta, s késztetést érzett, hogy megmondja neki, Sugar Beth már túl öreg ahhoz, hogy efféle játékokat űzzön. De nem az ő tiszte volt tanácsokat adni, s egy kurta fejbólintással otthagya.

A márciusi szél belekapott Ryan hajába. Mikor leért a lépcső aljára, nagy levegőt vett, hátrahajtotta a fejét, és felnézett az égre a fák ágai között. Talán csak képzelődött, de még soha nem látott ilyen ragyogó, tökéletes csillagokat.

Elmosolyodott.

A kocsiszínbén Sugar Beth a kanapén hagyott csipszre vetette magát. Gordon letrappolt a lépcsőn, nyomában Colinnal és Winnie-vel.

–Feltétlenül szükség volt erre? - kérdezte Colin kitágult orrlyukakkal.

–Kérdezd meg tőle - intett a fejével Sugar Beth Winnie felé.

Winnie szórakozott arckifejezéssel bámulta az ajtót. Felzaklattad.

–Rólam nem is beszélve. - Colin Sugar Beth arca előtt hadonászott. - Te örült vagy. Be kéne zárni.

Sugar Beth rá se hederített, hanem Winnie-re zúdította minden haragját. - Ennyi. A mai megalázó kis csínyed Fizetve bélyeget nyomott minden adósságomra, amivel tartoztam neked. Ez az ember szeret téged. Egy fikarcnyit sem érdeklek, s ami engem illet, kvíttek vagyunk. Ha te mást hiszel, az a te bajod. Világos?

Winnie bólintott.

Alig tíz perccel ezelőtt bukkant fel Colinnal. Azt mondta Sugar Bethnek, hogy a szobájában beragadt az ablak, és megkérte a férfit, hogy nyissa ki. Sugar Beth egy szavát sem hitte. Winnie azért hívta át Colint, hogy bajt keverjen.

–Szégyentelenül viselkedtél - folytatta Winnie. - Valósággal rámásztál.

–Az ujjam köré csavartam. Hidd el, hogy nem hagytam hidegen.

–Hüm...

Sugar Beth azt várta, hogy Winnie fogja a táskáját, és Ryan után rohan. Ehelyett azonban felemelte a fehér tulipánokat, s ábrándos kifejezéssel az arcán fellibegett a lépcsőn.

Sugar Beth a fejét rázta. - Kéreti magát.

–Menjünk ki a konyhába - mondta Colin. - Csinálok neked egy forró csokit.

–Nincs annyi forró csoki a világon, ami ma este nekem elég lenne - felelte Sugar Beth, de azért követte a férfit.

–Ennyire hiányzik egy ital?

Sugar Beth eltöprengett, miközben Colin kinyitotta a hűtőajtót. - Nem. Csak fáradt vagyok és kiábrándult.

–Nem könnyű dolog a jószívűség. - Colin gyanakvóan beleszagolt a tejbe, mielőtt kiöntötte egy csészébe, majd kivette a szekrényből a kakaót. - Tényleg alkoholista voltál, vagy csak eltúlzod a dolgot?

–Fogalmazzunk úgy, hogy alig vártam, hogy berúghassak. Aznap kezdtem el szeretni magam, amikor megrendeltem az első üdítőmet.

–Ez mikor volt?

–Mielőtt megismertem Emmettet. Addig ivással próbáltam kilábalni a válságból.

–Most édességgel.

–És zsírral. Ne felejtsd el a zsírt.

A férfi állított a gázon, aztán megfordult, s olyan tekintettel mérte végig Sugar Bethet, hogy annak bizseregni kezdett tőle a bőre. - Van rajtad fehérmű?

–Persze.

Colin kérdően felvonta a szemöldökét.

Sugar Beth tudhatta volna, hogy ne játsszon a mesterrel.

Colin felváltva figyelte a tejforralót és Sugar Beth lábát. A feszültség a csenddel együtt nőtt a konyhában, de mintha csak Sugar Beth zavarta volna. Miért nem megy el Colin?

Még Winnie-vel az emeleten sem érezte magát Sugar Beth biztonságban, s mire a férfi kiöntötte a forró csokoládét, Sugar Beth majd kiugrott a bőréből.

–Mindenki arról beszél a városban, hogy megmentetted Winnie életét.

–Inkább elgáncsoltam, amikor odaért az ajtóhoz, aztán kivonszoltam, hogy mindenki azt higgye, én mentettem meg.

Colin elmosolyodott, és a magasba emelte a csészéjét. Szép munka volt.

–Meg fogod mondani Ryannek, hogy felültem?

–Csábító, de azt hiszem, Winnie-re hagyom. - A férfi ismét Sugar Beth lábát mustrálta.

–Hagyd abba.

–Szóval eltökélt szándékom, hogy szakítasz velem?

–Pontosan. - Sugar Beth egy kis remegést hallott a hangjában.

Colin egy lépést tett előre. - Én nem foglak kényszeríteni, hogy meggondold magad. - Újabb lépés. - Brit „fair play”.

–Colin...

–Persze most már amerikai vagyok. - A férfi megsimogatta Sugar Beth karját, aki megborzongott. - S mi jenkik nagyon erőszakosak tudunk lenni.

–Ó, Colin... - Sugar Beth nem tudott többet mondani, mert a férfi megcsókolta, ő pedig hagyta, sőt visszacsókolt.

Colin a térdével szétfeszítette a lábát, s benyúlt a pólója alá.

–Istenem, Sugar Beth - mormolta a férfi. - Olyan jó megérinteni.

Colin kezének melege átsugárzott Sugar Beth fehérneműjén. Elöntötte a vágy, s elgyengült tőle. Megint a gyengeség. Nem engedheti meg magának. - Nem. - Ellökte magától a férfit. - Nem fogom hagyni, hogy valami szexuális kihívásnak tekints. Komolyan beszélek, Colin. Nem egy akadály vagyok, amit le kell győznöd, csak hogy bebizonyítsd magadnak, meg tudod tenni.

A férfi ajka, ami az imént még olyan puha volt, megkeményedett. - Ezt gondolod rólam?

Sugar Beth a hajába túrt, s lassan megrázta a fejét. Nem. Erőszakos vagy, de nem ragadozó. Nem akarsz bántani.

–Pontosan. Miért terhelném magam vele, amikor megteszed te helyettem? Remélem, holnap reggel, ha találkozunk, jobb hangulatban leszel.

–Reggel?

–Megígértem, hogy segíték átkutatni az indóházat és a kocsiszínt. Nem felejtethed el. Mondjuk tízkor?

Colinnal tölteni a délelőttöt nem tűnt jó ötletnek, de szüksége volt a segítségére. S bármit is gondoljon a férfi, nem fogja hagyni, hogy lerohanja a csókjaival. - Rendben.

Tízkor.

Gigi általában nem szeretett templomba járni. Szeretett volna helyet cserélni, hogy az anyja üljön középen az apja mellett. De a szülei így is össze-összenéztek, s mosolyogtak, bár Gigi nem tudta megállapítani, hogy őszinte vagy legyünk-udvariasak-a-gyerek-kedvéért mosolyok-e ezek.

A szertartás után a szülei még beszélgettek egy kicsit a barátaikkal, de egymáshoz alig szóltak. Amikor végre elindultak a parkoló felé, Gigi szándékosan hátramaradt.

–Köszönöm a tulipánokat - hallotta, ahogy az anyja mondja.

Az apja virágot vitt az anyjának.

–Amikor megláttam, egyből te jutottál eszembe.

Csak így tovább, apa.

–Igazán? Miért.

–Mert gyönyörűek. Mint te.

Az anyja mintha elpirult volna. Az apja kihasználta a helyzetet, és előrenyomult. - Volna kedved velem vacsorázni ma este a Fogadóban? Hét körül? Ha nincs más terved.

Gigi elfelejtett levegőt venni.

Az anyja várt egy kicsit, mielőtt válaszolt. - A Fogadó jó lesz.

Igen.

–Csak mi ketten. Giginek házi dolgozatot kell írnia.

Két hét múlva.

–Persze. Rendben.

Az apja kinyitotta a Benz ajtaját, az anyja pedig beült a kormány mögé. Gigi azt kívánta, bárcsak hazajönne velük az anyja, de az apja nem próbálta meg rábeszélni. Csak mosolygott, becsukta utána az ajtót, és intett neki.

Miközben hazafelé hajtottak az apjával, Gigi átgondolta, mi történt, s minél többet gondolkodott, annál nyugtalanabb lett. Végül kikapcsolta a rádiót. - Kérdezd a boltról.

–Tessék.

–Amikor ma este vacsorázni mentek, kérdezd a boltról. Szeret beszélni róla. De ne olyasmiket, hogy mennyi a bevétel. Hanem, hogy mi alapján dönti el, mi kerüljön a kirakatba, honnan tudja, mit vegyen meg. Ilyesmiket. Amiből azt látja, hogy érdeklődsz.

–Rendben - felelte Ryan lassan.

–Bármilyen lesz rajta, ne kérdezd meg, hogy új-e. Mindig meg szoktad. Biztosan már századjára lesz rajta az a ruha.

–Nem szoktam.

–Mindig megkérdezed.

–Még valamit.

–Szeret könyvekről beszélgetni. Mondd neki, hogy szép.

Az tetszeni fog neki. Mondd, hogy szép a foga.

–Nem lóról van szó, hanem egy nőről.

–Én szeretném, ha nekem egy fiú azt mondaná, hogy szép a fogam.

–Rendben. Meg fogom dicsérni a fogát. Ennyi?

–Ne hozd szóba Sugar Betht. Még nem békültek ki.

–Eszem ágában sem volt.

Éppen be akartak fordulni a Mockingbird Lane-re, amikor Colin Lexusa elhajtott mellettük az ellenkező irányba.

Gigi integetett nekik. - Sugar Beth elmegy valahová Colinnal.

–Az Úr legyen könyörületos hozzá.

–Richard, én megütöm magát! - mondta a lány.

A férfi egyre szélesebben mosolygott, fehér fogai csak úgy villogtak. - Nem hiszem, hogy meg tudná tenni, drágám.

GEORGETTE HEYER: Az életművész

Tizenkilencedik fejezet

Sugar Beth úgy festett, mint egy cukormentes Pepsireklám a tévében egy benzinkútnál a sivatagban. A férfi kocsija felé tartva, szűk farmerben, testhez simuló felsőben, szalmakalapban riszálta a csípőjét. Egyenes szőke haja a vállára borult. Karja kecsesen mozgott maga mellett, ujjá hegyén farmerdzsekit lóbált. Colin már jóval azelőtt izzadni kezdett, hogy elérték volna az indóházat.

–Hallgatag vagy ma reggel.

–Nincs mit mondanom. - A férfi leparkolt a kocsival, kiszállt, átvágott az aszfalton az ajtóhoz, de mivel Sugar Bethnél volt a kulcs, ott kellett rostokolnia, s az egész jelenetet újra végignéznie. A hanyag, kígyózó, kecses, ruganyos sétát. Sugar Beth sztreccs felsője felhúzódott, farmerja csípője lecsúszott, s kukucskálósat játszott a köldökével. Mire kinyitotta a zárat, Colint elemésztette a vágy. - Majd én megyek előre!

–Jézusom, mi ütött beléd?

Mivel minden válasz, ami eszébe jutott, buja volt, elengedte a kérdést a füle mellett. Helyette egy pár munkáskesztyűt nyomott Sugar Beth kezébe, s az indóház hátsó részébe mutatott. - Módszeresen fogjuk csinálni, hátulról kezdve.

–Ahogy akarod.

Amikor Sugar Beth megérkezett Parrishbe, kiégettnek tűnt, de mára megváltozott. Az arca ismét ragyogott, haja visszanyerte csillogását. Colin szerette volna azt hinni, hogy szerelmi játékaik keltették életre, hogy ő töltötte fel azzal a csodaszerrel, amitől ismét kivirágzott.

–Egész nap ott akar állni, Felség, vagy hajlandó lenne segíteni arrébb vinni ezt a ládát.

–A fenébe, Sugar Beth, koncentrálok.

–Mire? Öt perce a falat bámulod.

Colin egész reggel durcás volt, mivel azonban ő értett az építészethez, Sugar Beth nem hagyhatta, hogy kijöjjön a sodrából. Szüksége volt a férfirra,

hátha neki elkerülte valami a figyelmét, ha pedig nem járnak sikerrel ma, Colin maró gúnya majd megvigasztalja.

–Nem is olyan rossz ez a hely, ahogy kinéz. - A férfi eltolta a lábát. - Kell egy új tető, ki kell cserélni a vízvezetékot, de az építmény erős. Tallulahnak igaza volt. Fel kellene újítani.

–Ne nézz rám. Arra sincs pénzem, hogy kijavítsam a lökhárítót.

–Miért nem beszélsz Winnie-vel? A városgazdálkodásnak érdemes lenne elgondolkodnia rajta.

–Én vagyok az utolsó, akit a városgazdálkodás meghallgatna.

–A helyreállítás nagyon sok pénzbe kerülne, az biztos.

–Ez egy romhalmaz. - De abban a pillanatban, ahogy a szavak elhagyták a száját, egy könyvesbolt képe cikázott át az agyán gyerekeknek. Sőhajtott.

–Mi a baj.

–Bárcsak Jewel többet törődne a gyerekkönyvekkel.

Csodálatos könyvesboltot lehetne itt nyitni gyerekeknek.

Nem mintha megengedhetné magának a helyreállítást, még ha érdekelné is az ötlet.

–Az épület jó helyen van. De túl nagy egy könyvesboltnak.

–Egy kávézóval egyben már nem. - Sugar Beth nem tudta, honnan támadt az ötlete, s a férfi felvont szemöldökkel tanulmányozta. Sugar Beth megfordult, és elindult hátra.

Voltak dolgok, amikről álmodozni sem volt érdemes.

Colin megkopogtatta a falakat, megvizsgálta a tárolóhelyiségeket, s minden alkalmat megragadott az acsarkodásra. Végül bejelentette, hogy felmegy a tetőtérbe.

–Nem tudtam, hogy van tetőtér.

–Mit gondoltál, mi van a mennyezet felett? - kérdezte Colin ugyanazzal az éllel, amire Sugar Beth jól emlékezett a középiskolából.

Követte a férfit a jegypénztárhoz, ahol Colin felmászott egy régi asztalra, s félretolt a feje felett egy törött panelt.

Miközben Sugar Beth nézte, milyen könnyedén mászik fel a férfi a résen, hirtelen előntötte a vágy. Szerette volna ismét magán, a bensejében érezni ezt az erőt.

Colin öt perc múlva megjelent koszosan és még morózusabban. - Semmi. Menjünk innen.

Sugar Beth remélte, hogy Winnie ott lesz a kocsiszinben a villámhárító szerepét eljátszani, miközben átkutatják a helyiségeket, de csak Gordon üdvözölte őket az ajtóban.

Colin továbbra is le akarta harapni a fejét, s mire odaértek a műterembe, Sugar Bethnek elfogyott a türelme. Felejtsd el! Majd én keresem tovább, egyedül.

–Rendben. Eddig is sokra jutottál.

Sugar Beth a fogát csikorgatva nézte, ahogy a férfi minden lehetséges helyre bekukkant. Végül nem volt hol keresni tovább. - Sajnálom, Sugar Beth.

Sugar Beth arra számított, hogy a férfi szarkazmusa tartja majd benne a lelket, s most igyekeznie kellett, hogy megőrizze lélekjelenlétét. - C'est la vie.

–Adj pár napot, és kitalálok valamit.

–Ez az én problémám, nem a tiéd.

–Nem baj.

Sugar Beth otthagya a férfit, és visszament a házba. Miközben becsukta az ajtót, emlékeztette magát, nagyravágyás volt azt hinni, hogy ma meglesz a festmény. Nem kellett volna beleélnie magát.

Alig öt perc telt el, mielőtt Winnie megjelent bevásárló szatyrokkal. Gordon a fogát vicsorgatta rá. - Veszélyes ez a kutya?

Sugar Beth erőt gyűjtött a válaszra. - Eddig te meg én vagyunk azok, akiket nem szeret.

–Miért tartasz egy ilyen állatot magadnál.

–Alázatosságból.

Winnie lenézett Gordonra, aki még mindig acsarkodott.

–Azonnal hagyd abba!

A kutya addig hátrált, míg eltorlaszolta a konyhába vezető bejáratot, s Winnie-nek át kellett lépnie. - Hoztam kaját. Szóltam Ciginek, hogy jöjjön át ebédre. Remélem nem baj.

–Dehogy. Kedvelem Gigit.

Winnie dudorászva látott hozzá kipakolni az élelmiszereket. Sugar Beth szemügyre vette, mit vásárolt. Csupa zöld, és sehol egy csokis csipsz.

–Zaklatottnak látszol - jegyezte meg Winnie.

–Letört a körmöm.

–A festmény miatt? Colin említette, hogy segít keresni.

Bizonyára nem találtak semmit.

–Csak pókokat.

–Most mihez kezdesz.

–Nem tudom. Talán ismét beszélek Tallulah kanasztaklubjával. Megpróbálom kideríteni, volt-e más bizalmasa is.

–Én nem tudok senkiről. Olyan gáncsoskodó volt, hogy az emberek messze elkerülték. Nem tudom elhinni, hogy Lincoln Ash bele tudott szeretni.

–Nem hiszem, hogy mindig ilyen volt. Apám azt mondta, hogy lánykorában mulatságos volt.

–Apánk. Csak egyszer szeretném hallani, hogy kimondod.

–Nézd meg az időjárás-jelentést. Amikor utoljára láttam, még nem esett piros hó.

Így folytatták egy ideig, sárdobálással, ami kellemes figyelemelterelés volt Sugar Beth számára a délelőtti kudarc után. Winnie aztán új csatateret választott, és visszavágott. Ugye lefeküdtél Colinnal.

–Ez pontosan az az információ, amit nem fogok megosztani a legádázabb ellenséggemmel.

–A koktélparti óta tudom, hogy van köztetek valami. De most emberedre akadtál. Colin az a fajta férfi, aki két lábbal áll a földön.

–Én még inkább.

–Ezt őszintén kétkem. Bármennyire is szeretnéd manipulálni, soha nem fog feleségül venni.

–Nem akarom, hogy feleségül vegyen.

–Ha ez a férfi megcsillogat egy gyémántot előtted, ki kell tépned a karját, hogy megszerezd.

Sugar Beth vállat vont. - Higgy, amit akarsz.

Azzal, hogy elkomolyodott, Sugar Beth kifogta a szelet Winnie vitorláiból. Winnie letette a paradicsomot, megtörölte a kezét egy papírtörölőben, és a pultnak dőlt. - Komolyan beszélsz?

Sugar Beth bólintott.

De ha azt hitte, hogy Winnie vissza fog táncolni, tévedett, mert a féltestvére szemében harag gyúlt. - Be akarsz gyűjteni egy újabb skalpot. Nem érdekel, hogy fájdalmat okozol neki. Csak meg akarod szerezni a gyűjteményedbe.

Ő pedig olyan jóindulatú, hogy nem látja, mi folyik.

–Nagyon is látja. Kedd óta próbálok szakítani vele, de ő nem hajlandó tudomásul venni.

–Nem hiszek neked. Miért akarnál szakítani vele? Colin gazdag, sikeres, okos. Az övé Frenchmans's Bride. S Ryan után a legvonzóbb férfi Parrishben. Colin Byrne-ben több spiritusz van, mint a volt férjeidben együttvéve.

–Kettőben mindenképpen. Mit mondtál, mikor ér ide Gigi.

–Ne akard elhitetni velem, hogy nem vonzódsz hozzá.

Láttam, hogyan néztek egymásra.

–Hagyjuk, rendben.

–Lám, lám. Érzékeny pontra tapintottam?

Sugar Beth csak bólintott.

Winnie ezen elgondolkodott, s visszafordult, hogy a salátára összpontosítson. Sugar Beth ivott egy korty hideg kávét. Teltek-múltak a percek. Végül Winnie letette a kést. Szándékosan estem teherbe Gigivel.

Sugar Beth majdnem megfulladt a kávéban. - Ez nem az az információ, amit meg kellett volna osztanod a legádázabb ellenségeddel.

–Talán nem. Tizennégy éve próbálok jóvátenni. Nem gondoltam volna, hogy tudja, de tudta. Egy szóval sem említette soha. Micsoda pár vagyunk. Nemes hallgatástól szenvedett, én pedig túlkompenzálással tápláltam a büntudatomat. Téged hibáztattalak házasságunk minden problémájáért. Melyikünk a bűnösebb, Sugar Beth?

–Az én morális ítélőképességem nem megbízható.

–Magaddal szemben sem.

–Igen, de az nem számít.

–Gigi azt mondaná, hogy nem vagyok elég erős.

–Nagyon sokat tettél, hogy az legyél.

Winnie elmosolyodott. - Ryan vacsorázni hívott.

–Csak mert egy fiú vesz neked egy szelet húst, még ne engedd magad hanyatt dönteni.

–Ezt megjegyzem.

Gordon ugatni kezdett, mikor Gigi megérkezett. A kislány ezúttal farmert és Ole Miss pólót viselt. - Apa nagyon dühös Sugar Bethre. Nem akart elengedni. Mit csináltál?

–Gyere, nézd meg inkább a salátát - szólt közbe Winnie, mielőtt Sugar Beth válaszolt volna.

Gigi megpaskolta Gordont, aztán engedelmeskedett. Nagyon jól néz ki. Avokadó. Hmm. Csirkét ne tegyél bele.

Sugar Beth előblítette a kávéscsészéjét. - Magatokra hagylak benneteket.

–Ne menj el - könyörgött Gigi.

–Most már láthatod, milyen figyelmetlen a nagynénéd, Gigi. Készítettem ebédet, de érdekli? Nem.

Sugar Beth nem akarta Winnie orrára kötni, milyen szívesen csatlakozna hozzájuk. - Rendben, de az utolsó pillanatban ki fogom cserélni a tányérokat, úgyhogy meg se próbálj megmérgezni.

Tíz perccel később elhelyezkedtek a nappali szétnyitható cseresznyefa asztalánál a salátával, zsemlével és Tallulah serlegeiben édes teával.

–Eldöntötted már, miben mész a ma esti randira? - kérdezte Gigi az anyjától.

–Ez nem randi. Apád és én együtt vacsorázunk, ez minden.

–Szerintem kölcsön kellene kérned valamit Sugar Bethtől.

–Nem fogok Sugar Beth ruháiban találkozni az apáddal.

–Csak egy blúzt. Nem fogja megtudni. Sugar Beth cuccai szexisebbek, mint a tied.

–Jó ötlet - helyeselt Sugar Beth. - Elcserélek egy feszes kis darabot, amit tavaly télen vettem a Targetban arra a Neiman kasmírpulóverre, amit a múlt héten láttam rajtad.

–Csak heccel, anya.

Sugar Beth visszafojtotta a mosolyát. - Ha tönkreteszed a mulatságomat, kölyök, kívül tágasabb.

Gigi közelebb hajolt. - Apa hétre jön. Addig sminkeld ki anyát.

–Majd én kisminkelem magam - tiltakozott Winnie.

–Sugar Beth szebben ki tudja festeni a szemed.

–Nem igaz. Ismerem a szemem. Frizurát is tudok.

A beszélgetés más témákra terelődött, s anélkül, hogy így tervezte volna, Sugar Beth azon kapta magát, hogy Delilah-ról mesél, a pénzügyi gondokat azonban, amikbe mostohalánya keverte, gondosan elhallgatta.

Gigi fintorgott. - Rossz lehet, hogy egy ilyen idős mostohalányod van.

Winnie elmosolyodott, és megérintette Gigi kezét. - A szeretet furcsa dolog, Gigi. Soha nem tudod, mikor támad rád és milyen erővel.

Ebben legalább Sugar Beth és gonosz mostohája tökéletesen egyetértettek.

Colin hátát a falnak támasztva ült a Peabody Memphis Hotel bárjában, s próbálta italba fojtani a büntudatát. Normális körülmények között nem utazott volna hatvanöt mérföldet pusztán azért, hogy lerészegedjen, de az írás helyett választott délutáni elkeserítő falazás után a Peabody éppolyan jó úticélnak tűnt, mint bármi más, így összepakolt egy utazótáskába, és maga mögött hagyta Frenchman's Bride-ot.

Nem engedhette, hogy Sugar Beth elhagyja Parrisht.

Még nem. Addig nem, amíg tisztába nem jöttek a kapcsolatukkal. Időre lett volna szükségük, de Sugar Beth nem akart adni nekik. Inkább az első adandó alkalommal elmenekült.

Colinnak eszébe jutott a lány sóvárgó arckifejezése, amikor körülnézett az indóházban és a könyvesboltta való átalakításáról beszélt. Sugar Beth Parrishez tartozott. Része volt a városnak. Része Colinnak.

Megitta az italát, de az alkohol nem adta meg a várva várt megnyugvást.

Ma megtalálta Sugar Beth festményét, és egy szót sem szólt neki.

Ryan még soha nem volt figyelmesebb. Tucatnyi kérdést tett fel Winnie-nek a boltról, s őszintén érdeklődött a válaszok iránt. Megdicsérte a haját, az ékszereit, a fogait. A ruháját nem, ami furcsa, hisz Winnie Sugar Beth testhezálló, fekete csipkés felsőjét viselte éjkék szoknyával, amit egy örült pillanatban levágott és combközépig felhajtott.

A férfi figyelmességét tekintve Winnie elégedettebb is lehetett volna az estével, de nem volt az, mert az elefánt még mindig ott ült közöttük az asztalnál, a bestia, amit az ő családsága és Ryan neheztelése hívott életre. Ryan rá se hederített az állatra, s úgy tett, mintha a düh szavai, amiket a múlt héten a felesége fejéhez vágott a boltban, el sem hangzottak volna. Winnie belefáradt abba, hogy mindig ő legyen érzelmeik régésze, így fel sem hozta a témát.

–Finom a rák? - kérdezte Ryan.

–Kitűnő.

Azok után, amit a férfi tegnap este mondott Sugar Bethnek, Winnie érzelmeiket, szenvedélyt várt volna tőle, de Ryan a pincérrel csevegett a borról, és minden másról beszélt, ami lényegtelen volt. Ami ennél is rosszabb, mint ha teljesen érzéketlen maradt volna azokra a meglepő kis elektromos szikrákra, amik Winnie-ből a legváratlanabb pillanatokban csaptak ki.

Befejezték a vacsorát, és kávé rendeltek. Egyszer majd el kell mondania a férfinak, hogy Sugar Bethszel csapdába csalták, de nem most.

Ryan fizetett, s az elefánt követte őket a kocsihoz.

Winnie tudta, hogy túl mélyen rögződött szokásaikon nehéz változtatni, s nem fűzött túl nagy reményeket ehhez az estéhez. Mindig ő volt a vadász, Ryan pedig a vad. Ő az imádó, Ryan az imádatának tárgya. De Winnie-nek elment a kedve a szerepétől.

A férfi túl élesen vett be egy kanyart, s Winnie rájött, hogy a város déli része felé tartanak, nem pedig a Mockingbird Lane-re. - Vissza akarok menni a kocsiszínbe.

Ryan válaszul lenyomta az automata ajtózárat.

Winnie akkor sem lepődött volna meg jobban, ha a férfi arcul üti. - Mit művelsz?

Ryan nem felelt. A mozdulat szimbolikus értékű volt.

Winnie aligha ugorhatott ki egy mozgó járműből. Winnie már-már megkérdezte tőle, mit akar elérni ezzel a drámával, de a férfi keményen összeszorított állkapcsa arra készítette, hogy várjon.

A tó felé tartottak, de még csak március volt, a szezon el sem kezdődött. Winnie összekulcsolta a kezét az ölében, és várta, hogy mi lesz.

Nem vette észre a keskeny, jelöletlen ösvényt, amíg Ryan rá nem fordult. El sem tudta képzelni, hová...

Allister's Point. Ide jártak a Fűzfák a fiúikkal középiskolában.

–Istenem - suttopta.

Winnie miután jogosítványt szerzett, kikocsikázott ide, hogy lássa, milyen hely, de fiúval soha nem járt itt. Alig kapott levegőt.

Az út véget ért, Ryan leállította a kocsit. - Bezártam az ajtót.

Winnie megnyalta száraz ajkát, és a férfi felé fordult. Megmondalak anyámnak.

–Nem fogsz - felelte Ryan, s hátradőlve az ülésen, félíg leeresztett pillái alól nézte a feleségét. - Megkérdezné, mit kerestél itt. Hogyan fogod megmagyarázni, hogy hagyta magad Ryan Galantine-nek megfogdosni.

–Erre készülsz.

–Majd meglátjuk. - A férfi becsúsztatva egyik ujját a fekete csipkés felső nyakkivágásba. - Soha többé ne vedd fel Sugar Beth ruháját.

–Megismerted.

–Nem vagyok teljesen vak. - Ryan átölelte Winnie vállát, előrehajolt és megcsókolta.

Winnie elolvadt. Néhány héttel ezelőtt még úgy érezte, soha többet nem fogja elönteni a vágy. Most szerette volna letépni magáról a ruhát, és rávetni magát a férjira.

Megint az üldöző.

–Vigyél haza.

–Tényleg azt hiszed, hogy most abbahagyom?

Winnie rövid szoknyája felcsúszott a combján, s ő nem tett semmit, hogy megigazítsa. - Sikítok.

–Gondoskodom róla, hogy ne tudj. - Ryan mélyebbre csúsztotta a kezét, megfogta Winnie melltartópántját, s ki villantva a mellét, lehúzta a blúzzal együtt. Haja Winnie bőrét simogatta, mikor lehajolt, s a foga közé vette az érzékeny pontot, közvetlenül a mellbimbója felett. Winnie halk fájdalomkiáltást hallatott. A férfi megszívta a helyet, amit megharapott, majd megfújta. - Áruj el valamit, Winnie Davis. Hogy fogod ezt megmagyarázni a kedves mamának?

Winnie úgy érezte, elmerül a vágy izzó tengerében. Széjjelebb tárta a lábát. Melle bizsergett, alsóneműje átnedvesedett. - Ha nem hagyod abba...

–Nem hagyom abba.

Ryan ismét megcsókolta. Szenvedélyesen, nyálasan, nyelvesen. Winnie fehérneműje eltűnt. Ryan izzadt. Az ablakok bepárasodtak. A férfi megfogta Winnie egyik bokáját, feltette a műszerfalra, s belemélyesztette az ujját. Winnie felnyögött. Ryan lehajtotta a fejét. Lakomázott. A csúcsra juttatta Winnie-t.

Amikor Winnie magához tért, levette a lábát a műszerfalról, s a férjira pillantott. Ryan nehezen lélegzett.

Le sem húzta a nadrágja cipzárját.

Winnie nem próbált változtatni a helyzeten. Lehúzta a szoknyáját.

Az ajtózár kinyílt. - Szívjunk egy kis friss levegőt - mondta Ryan rekedten.

Azok után, amit a férfi tett érte - azok után, amit ő nem tett Ryanért -, engedelmeskednie kellett volna. - Hideg van.

–Vedd fel a zakómat. Én nem fázom.

A férfi előrehajolt, és kivett egy zseblámpát a kesztyűtartóból.

–Te kiscserkész.

Ryan kiszállt. Winnie-n nem volt alsónemű. Belebújt a cipőjébe, s jó déli lányhoz illően, ami nem volt, várta, hogy a férfi kinyissa neki az ajtót. Mikor Ryan megtette, egyenesen duzzadó ágyékára nézett. Szegénykém.

A férfi Winnie vállára borította a zakóját, és karon fogta.

A fák közé vezette. A tó és a fenyők illata szállt a levegőben.

Ryan bekapcsolta az elemlámpát, s a fák törzsét pásztázta. - Itt van valahol.

Mint valami erdőkerülő, úgy vizsgálgatta a fenyők kergét. Végre megtalálta, amit keresett. - Ez az.

Felemelte a karját, és megvilágította az előtte álló fa törzsét. Winnie egy vésett szív körvonalait pillantotta meg. A betűk megszükültek az idők folyamán, de még kivehetők voltak: RG+SBC szerelmesek.

Winnie kinyújtotta a kezét, és végighúzta az ujját az R betűn.

–Azt hallottuk, hogy ezek a tölgyfák ezer évig is élének - mondta Ryan -, s mi elhittük. Sugar Beth szerint, ha be levessük a kezdőbetűinket a fába, örökre szeretni fogjuk egymást.

–Az örökké nagyon hosszú idő.

–Nem annyira. - A férfi elmosolyodott, és elővett egy zsebkést. Egyik kezében a lámpával, másikban a bicskával kifaragta az S és a B betűt, a helyükre mélyen egy W-t karcolt. Aztán a C-t D-re változtatta. A frissen vésett név kezdő betűi élesen kirajzolódtak a régi fában. Winnie-t már nem érdekelte, mit farigcsált két tinédzser egy fába tizenhat évvel ezelőtt, de Ryant igen, s ez szép volt tőle.

Visszacúsztatta a kést a zsebébe, és megsimogatta Winnie arcát. - Nem kérek bocsánatot azokért a csúnya szava kért, amiket a múlt héten a fejedhez vágtam. Már semmi sem igaz belőle, de örülök, hogy elmondtam.

–Tizennégy évvel ezelőtt meg kellett volna tenned.

–Féltem. Olyan törékenynek látszottál.

–Ahhoz nem voltam elég törékeny, hogy csapdába csaljalak. Semmibe sem vettem magam.

–Gyerekek voltunk.

–Kétségbeesett és önző voltam, nem szívesen emlékszem rá.

–Én arra emlékszem, hogy te voltál a legkedvesebb lány, akivel valaha találkoztam.

Winnie elfordította a fejét a férfi tenyerében, és megcsókolta. - Egy nő soha ne idealizálja a férfit, akihez hozzá ment.

Ryan elmosolyodott. - Már nincs ilyen problémánk. Megfogta Winnie kezét, s minden előzetes figyelmeztetés nélkül a legmegdöbbentőbb dolgot mondta. - Winnie Davis, hozzám jössz feleségül? Letérdelnék, de nem akarom, hogy veszekedj velem, amiért összesároztam a nadrágomat.

Winnie nevetett. - Megkéréd a kezem.

-Igen. Szabad akaratomból.

Boldogságvirágok nyíltak Winnie-ben, s mosoly öntötte el az arcát. - Most kell válaszolnom.

-Hálás lennék érte.

-Ugye azért csinálod, hogy lefeküdjek veled.

-Részben. Felizgattál, drágám.

Winnie ismét felnevetett, átkarolta a férfi nyakát, akinek kiesett a kezéből a zseblámpa, amikor megcsókolta.

Ryan Winnie szoknyája alá nyúlt, és tenyerébe vette a fenekét. - Szeretlek. Mondd, hogy hiszel nekem.

-Győzz meg.

A férfi nevetett, elengedte, visszament a kocsához és hozott egy takarót.

-Nem először csinálod, ugye? - kérdezte Winnie.

-Így igen Winnie ebben a pillanatban, ahogy ott állt a nedves faleveleken, orrában a tó illatával, megérezte, mennyire szereti a férfit. Az elefánt eltűnt, a szellemek elmentek másokat kísérteni.

Winnie a szoknyája cipzárjához nyúlt, aztán megtorpant.

-Néha nincs kedvem szeretkezni. Néha csak egy kis magányra, egy forró fürdőre vagy egy újságra vágyom.

-Rendben. - Ryan szája sarka mosolyra húzódott. - De mondd, hogy ez nem az a pillanat.

Winnie elmosolyodott, és hagyta a földre hullani a szoknyáját.

–Ha hozzámegyek magához, milord, engedi majd, hogy a magam útját járjam? Nem fog közeledni, csak ha én óhajtom? Nem fog dührohamot kapni, nem fog zsarnokoskodni felettem?

–Esküszöm.

A lány odalépett hozzá, mosolygott a szeme. - Ó, drágám, jobban ismerem, mint maga önmagát!

GEORGETTE HEYER: Ördögfióka

Huszdik fejezet

Winnie addig várt, amíg be nem értek a városba. Ez nem fog tetszeni. - Drágám, nincs olyan dolog, ami ma ne tetszene nekem.

–Nem tudok hazamenni veled.

Ryan belelépett a fékbe. - Rendben. Megtaláltad az egyetlen.

–Tudom, hogy ostobán hangzik, de szeretnék még Sugar Bethszel maradni.

–Az nem kifejezés, hogy ostobán hangzik. - A férfi félreállt, leállította a kocsit, s átvette karját az ülés támláján. Sugar Beth méreg.

Winnie végighúzta keze fejét Ryan állán. - Megváltozott.

–Mindenkinek ezt mondja, de tévedtek.

–Sokat veszeksünk, s két nap alatt többször megsértettem, mint egész életem során bárki mást. De már nem marad sokáig, s ez az egyetlen esélyem, hogy tisztázzam vele a dolgokat.

Ryan masszírozni kezdte Winnie nyakát. - Borsot akar törni az orrod alá.

–Ez nem így van.

–Higgy nekem. - A férfi elhúzta a kezét, és dobolni kezdett a kormányon. - Nem akartam szólni, de... tegnap este el akart csábítani.

Winnie elmosolyodott. - Tudom. Ott voltam.

–Tessék.

–Colinnal ott álltunk a lépcsőn. Hallottunk minden szót. Sugar Beth felültetett.

–Végighallgattatok, ahogy rám veti magát.

–Emberi gyarlóság. Kíváncsiak voltunk a végeredményre.

–Ezt nem hiszem el. - Ryan rávágott a kormányra tenyere élével. - Felültetett.

–Ördögien jól csinálta.

–Nem tetszik, hogy elismerést vélek hallani a hangodban.

–Erőszakos, de nem rosszindulatú, nem olyan, mint régen. Szereti Gigit. Azt akarom, hogy jobban megismerjék egymást.

–Ezért nem kell a kocsiszínbén maradnod. Ebédeljetek együtt. Vásároljatok közösen.

–Az nem ugyanaz. Kettesben kell lennünk, csak Sugar Beth és én. - Winnie megcsókolta a férfi szája szegletét. Meg kell tennem.

–Mennyi idő.

–Nem tudom.

–Mi lesz velünk? A házasságunkkal?

–A házasságunkkal pillanatnyilag semmi baj. - Winnie Ryan alsó ajkát rágsálta. - Nem bánád, ha egy ideig randevúzatnánk.

–Randevúzni.

–Egy ideig.

–Randevúzni akarsz.

–Csak egy kicsit.

–De bánnám.

–Holnap?

Ryan a fejét rázta. - Tudom, hogy egyszer majd megértem, de most túlságosan kimerített, hogy kielégítsem telhetetlen vágyaidat.

–Szokj hozzá.

Ryan nevetett, elindította a kocsit, és hazavitte Winnie-t a kocsiszínbé, ahol az ajtóig kísérte, és tökéletes déli úriemberhez illően arcon csókolta. Zsebében egy kék bugyival.

Sugar Beth szerda reggelig nem látta Colint. Egy kövekkel megrakott talicskát tolt Frenchman's Bride mögött.

Gordon csatlakozott hozzá, Sugar Beth pedig a homlokát ráncolta. Colinnak írnia kellett volna.

Amikor megérkezett a könyvesboltba, Jewel átnyújtott neki egy borítékot.

Sugar Beth kinyitotta, s egy Houstonba szóló repülőjegyet pillantott meg benne. Megnézte a dátumot. Holnapra szólt, a szabadnapjára, egy reggel induló gépre, s még ugyanaznap este visszafelére. Sugar Beth kihúzott egy külön papírt, ami egy bérelt kocsit visszaigazolását nyugtázta.

Az alsó ajkára harapott, s átpillantott a Tegnap Kincseire. Winnie is lehetett volna, de ő túl elfoglalt volt ahhoz, hogy most ilyesmi az eszébe jusson. A mellére szorította a borítékot. Colin.

Kevesebb, mint huszonnégy óra múlva Sugar Beth ott állt a Brookdale második emeleti társalgójának ajtajában, és Delilah-t nézte, ahogy egy kirakós játék fölé hajol. Hello, kicsim.

Delilah megdermedt. Lassan felemelte a fejét, szeme reménnyel telt meg. - Sugar Beth?

A következő pillanatban egymás karjába vetették magukat, Delilah pedig Sugar Beth nevét ismételte.

Kéz a kézben sétálgattak az udvaron, miközben Delilahnak be nem állt a szája. Megebédeltek, aztán bevásárlókörré mentek, amivel lenullázták Sugar Beth bankszámláját.

Nem akart arra gondolni, hogy alig hat hete maradt a következő csekk kifizetéséig.

Sugar Beth megsimogatta Delilah haját, miközben elbúcsúzott tőle. - Vasárnap felhívlak. Minden nap gondolni fogok rád.

-Tudom, Sugar Beth. Mert nagyon szeretsz.

-Pontosan.

Visszafelé a repülőn, kifelé bámulva az ablakon, a torkában nőtt gombóccal küszködött. Hány ember mondhatta magát olyan szerencsésnek, hogy valaki feltétel nélkül szerette?

Miközben hazahajtott a sötétben, azon gondolkodott, hogyan köszönje meg Colinnek. Végül a könnyebbik megoldást választotta, és írt neki egy cetlit. Az első három próbálkozása túl bizalmasra sikeredett és a papírkosárban kötött ki, de az a változat, ami a férfi postaládájában landolt, érzélgőség nélkül megfelelt a célnak.

Drága Colin!

Tegnap meglátogattam Delilah-t. Köszönöm. Nagyon sokat jelentett nekem, hogy vele lehettem, s visszavonok minden rosszat, amit mondtam rólad.

Hálás köszönet:

Sugar Beth

(Kérlek, tekints el a helyesírástól és az írásjelektől.)

Colin összegyűrte a levelet, és a talicska mellé dobta.

Nem Sugar Beth hálálkodására vágyott, hanem a társaságára, a mosolyára. A testére - nem tagadhatta -, kacifántos szemléletmódjára, fesztelen humorára, oldalt pillantásaira, amikor azt hitte, hogy ő nem látja.

Ledobta az ásóját. Vasárnap óta feszült volt és ideges.

Nem tudott írni, nem tudott aludni. Nem kellett hozzá sok ész kitalálni, miért. A büntudat nem jó társ, s itt volt az ideje, hogy tegyen ellene valamit.

A telefon szombat délután háromkor, egy órával zárás előtt csörrent meg. - Gemima könyvesbolt - szólta bele Sugar Beth.

–Ha viszont akarod látni a kutyádat, legyél ötkor Rowan Oaknál. Egyedül gyere.

–Rowan Oak.

–Ha hívod a rendőrséget, a kutyádból kutyaeledel lesz.

–Szakítottunk!

De a férfi már letette.

Nem fogja hagyni. Nem fogja engedni, hogy Colin manipulálja. De nem sokkal zárás után azon kapta magát, hogy William Faulkner Nobel-díjas író legendás oxfordi szülőháza felé tart, mely ma a Mississippi Egyetem tulajdonában állt, és az állam leghíresebb irodalmi műemlékeként üzemelt.

Colin tette lehetővé a számára, hogy találkozzon Delilahval, tartozott neki ennyivel. De azt kívánta, bárcsak ne nehezítené meg a dolgát a férfi ennyire.

A ház négy órakor bezárt a nagyközönség előtt, de valakinek nyilvánvalóan fontos összeköttetései voltak, mert egy burgundi Lexus állt az egyébként üres parkolóban.

Sugar Beth egy lenyűgöző cédrus fasoron át közeledett a kétszintes épület felé. Mielőtt odaért volna, már messziről meglátta Colint az egyik négyoszlopos oszlopnak támaszkodva, Gordonnal a lába mellett.

A férfi fehér pulóvert és makulátlan szürke nadrágot viselt. A kinti munkában leburnult, és Sugar Betht ismét megbabonázta Colin férfiasága és eleganciája. Ellentétek alkották, gőgösség és gyengédség, cinizmus és érzékenység.

Vajon milyen pusztítást végezhetett rajta a felesége öngyilkossága.

–Mi ez az egész.

–Adni akarok valamit.

–Már eleget adtál. A repülőjegy...

–Menjünk be.

Colin kinyitotta neki az ajtót, s ahogy beléptek az üres házba, Sugar Beth látta, hogy az előcsarnokból több lépcső is vezet az emeletre. - George Clooney házába is be tudsz vinni.

–Majd egyszer.

Végigsétáltak a Faulkner-ház folyosóján, bekukkantva a szobákba, de be nem lépve. Sugar Beth nem tudott ellenállni a kísértésnek, hogy fel ne hívja a férfi figyelmét a Faulkner hálószobájában tornyosuló ponyvaregényekre a polcon, de Colint jobban lenyűgözte az író dolgozószobája.

Miközben szemügyre vette a régi írógépet, azon elmélkedett, hogyan változtatta volna meg a modern szövegszerkesztő Faulkner írásait. Sugar Beth megtartotta magának azt a megjegyzését, hogy a Microsoftnak semmi köze Colin teljesítményéhez, s az egyedüli munkavégzés, ami mostanában Frenchman's Bride-ban folyt, kövekkel történt.

Colin megfogta a kezét. - Hiányoztál.

Sugar Beth érezte a férfi tenyerén a bőrkeményedéseket, s nem akart elhúzódní, de mi értelme lett volna kínozni magát. - Csak fel vagy húzva.

A férfi megállt, s olyan gyengéden simogatta meg az arcát, hogy Sugar Beth szíve nagyot dobbant. - Többet akarok tőled, mint szex.

–Tudod, hogy ablakpucolást nem vállalok.

–Kérlek, hagy abba.

Sugar Beth agyoncsapott egy képzeletbeli bogarat, hogy ürügyet találjon, miért távolodjon el pár lépést a férfitől. Mit akarsz.

–Adj nekünk időt. Ez olyan nagy kérdés.

–Mire? Háromszor vallottam kudarcot, Colin. Négyyszer, ha beleszámoljuk Ryant is. - Sugar Beth megpróbált fölényesen beszélni, de attól tartott, hogy csak szomorúnak hangzott. Elegendem van a férfiakból. Elcsábítom őket a szexuális trükkjeimmel, aztán álmukban leharapom a fejüket.

–Emmett is így gondolta.

–A kivétel erősíti a szabályt.

–Ha én nem félek az idő előtti lenyakazásomtól, nem értem, te miért.

–Rendben, most már értem, miért kötöd az ebet a karóhoz. Azt akarod, hogy olyan kétségbeesetten beléd szeressek, hogy gondolni se tudjak másra.

Aztán amikor már teljesen kikészülök, és a szereteted morzsáiért könyörgök, a képembe röhögsz majd és otthagysz. Ugye ezt volt a terved kezdettől fogva? A végső bosszú azért, amit a középiskolában elkövettem ellened.

Colin sóhajtott. - Sugar Beth. A romantikus regények...

–Ebből nem eszel, kispajtás mert túl sok pofont kaptam már az élettől. Már nem az minden vágyam, hogy egy újabb gazembernek szolgáltassam ki magam.

–Bár nagyra értékelem a jellemzésedet, azt hiszem, hogy egyszerűen csak félsz.

Sugar Bethben elpattant valami. - Persze hogy félek! A kapcsolatok csak ártottak nekem. - A férfi válaszolni akart valamit, de Sugar Beth nem akarta hallani. - Tudod, mit akarok? Nyugalmat. Jó állást és tisztességes lakást. Könyveket akarok olvasni, zenét akarok hallgatni és barátságokat kötni, amik egy életre szólnak. Amikor reggel felébredek, tudni akarom, hogy van esélyem boldognak lenni. S tudod, mi a legszomorúbb az egészben? Már majdnem elértem, amikor találkoztam veled.

Colin arcvonásai megkeményedtek. Sugar Beth tudta, hogy megbántotta, de jobb ez az éles, gyors fájdalom, mint a tompa lüktetés, ami soha nem múlik el. - Belefáradtam.

Megmondtam, hogy nem akarlak többet látni, de te rám se hederítettél. Elegem van abból, hogy leselkedsz utánam.

Értsd meg, hogy hagyj békén.

A férfi arca elsápadt, szeméből eltűnt minden érzelem.

–Elnézést. Nem akartam leselkedni. - Előkapott egy borítékot az egyik oszlop mögül, és Sugar Beth kezébe nyomta.

–Tudom, hogy kerested, most itt a saját példányod.

Sugar Beth nézte, ahogy a férfi büszkén, gőgösen elsétál.

–Gordon! Gyere vissza!

A kutyának azonban új gazdája volt, s nem hallgatott rá.

Sugar Beth meghallotta a férfi elszárguldo kocsijának hangját. Végül lenézett a borítékra, és elővette, ami benne volt.

Az *Elmélkedések* egyik példánya.

Colin harminc mérföldet távolodott Oxfordtól, mikor meghallotta a szirénát. A sebességmérőre pillantott, s látta, hogy nyolcvannal megy. Remek. Lelépett a gázzól és félreállt. Gordon felült az ülésen. Egy nyomorúságos nap tökéletes vége.

Leselkedő. Sugar Beth tényleg annak tartja?

Miközben átadta a jogosítványát, azon gondolkodott, mennyivel másképp alakult az este, mint szeretne volna. Kimozdítani Sugar Betht Parrishből jó ötletnek tűnt, Rowan Oak megfelelő választásnak. Szeretne volna lenyűgözni a magánprogrammal, s abban reménykedett, hogy a romantikus környezet és a személyes vonzereje megfelelő hangulatba hozza Sugar Betht ahhoz, hogy beszéljen neki az Elmélkedésekről, s megmagyarázza. De elfelejtette, hogy a személyes varázsa nem az erős oldala, és Sugar Beth huszonegyedik születésnapja előtt immúnissá vált a kitervelt romantikára. Nem akarta hozzávágni a könyvet, ez biztos.

Fokozatosan akarta felvezetni, elmondani, mit érzett, amikor írta, hangsúlyozni, hogy hónapokkal azelőtt befejezte, hogy Sugar Beth visszajött a városba. S ami a legfontosabb, figyelmeztetni akarta. Aztán bevallani neki a festményt.

–Maga az az író - mondta a rendőrtiszt Colin jogosítványát tanulmányozva -, akinek Parrishről szól a könyve.

Colin mosolygott, de nem próbált meg beszélgetésbe elegyedni. Nem lett volna tisztességes, ha megpróbálja kidumálni magát a büntetés alól, amit megérdemelt. A rendőr azonban könyv- és basset hound - barát volt, így elengedte egy figyelmeztetéssel.

Elérte a városhatárt, de ahelyett, hogy egyenesen Frenchman's Bride-hoz hajtott volna, céltalanul járta a kis utcákat. Sugar Bethben olyan indulat volt ma este, ami megijesztette. Nem játszott. Minden szót halálosan komolyan gondolt. Colin pedig szerelmes volt belé.

Régi, ismerős érzés volt, mintha hosszú ideje munkált volna benne. Rosszul ítélte, rosszul taktikázott, rosszul viselkedett. Közben elvesztett valami felbecsülhetetlenül értékeset.

Sugar Beth egyedül akart lenni, amikor elolvassa az Elmélkedéseket, ezért visszautasította Winnie meghívását vasárnap reggelre a templomba. Mihelyt féltetvére elhajtott, farmerbe bújt, fogott egy takarót, és elindult a tóhoz. Szeretne volna magával vinni Gordont, de a kutya nem ment vissza. Nagyon úgy tűnt, hogy már nem is fog.

Leterítette a takarót egy napos helyre, s lenézett a címlapra. Javítatlan levonat, nem eladó” felirat állt rajta, ami azt jelentette, hogy Colin a szerkesztőknek és a könyvárusoknak kinyomtatott példányok közül adott neki egyet, mely megelőzte az egy hónap múlva megjelenő igazi könyvet. Végighúzta a kezét a lapon, és felkészült arra, mit írhatott Colin az anyjáról.

Lehet, hogy Diddie önkényes volt, de a fejlődés prédikátora is, s ha a férfi ezt nem ismerte el, soha nem fog megbocsátani neki.

Kétszer jöttem Parrishbe, először azért, hogy írjak egy regényt, másodjára több mint egy évtizeddel később, hogy otthonra leljek.

Colin magáról írt. Sugar Beth meglepődött. Gyorsan átfutotta az első fejezetet, amely a férfi Parrishben töltött első napjairól szólt. A második fejezetben egy Tallulah-val történt találkozás okán pörgette vissza az eseményeket az 1960-as évek végéig, amikor a város gazdasága hanyatlásnak indult. Az ablakgyár csődjéről szóló beszámoló bűnügyi regényt meghazudtoló izgalmakat rejtett. Ahogy Sugar Beth sejtette, végre megjelent a könyvben Diddie és Griffin. Az apjáról festett portré nem túlságosan érdekelte, arca azonban lángolni kezdett a haragtól, mikor Colin az anyját gyönyörű, erőszakos anyának titulálta, aki cigarettafüstöt és lenézést húzva maga után grasszált a városban. Bár a képességeit sem hallgatta el, végeredményben megsemmisítő képet festett róla.

Amikor már csak száz oldal maradt a könyvből, Sugar Beth letette, és a vízhez sétált. Azt hitte, hogy a történet 1982-ben az új gyár megnyitásával fog véget érni, de még hátravolt három fejezet, s rossz előérzet kerítette hatalmába. Talán nem Diddie az egyetlen, aki miatt aggódnia kellett.

Visszament, s olvasni kezdte a következő fejezetet.

1986-ban huszonkét éves voltam, s Parrish volt a nirvánám. A városlakók elfogadták, hogy más vagyok, botladozom az osztályteremben, akcentus hallatszik a kiejtésemben és nagyravágyó vagyok. Író voltam, Mississippi pedig mindennél jobban szerette az írókat. Életemben most először éreztem, hogy befogadtak. Tökéletesen, felhőtlenül boldog voltam...

amíg Déli Edenemet tönkre nem tette egy Valentiné nevű lány.

Tizennyolc éves korában ő volt a legszebb teremts, akit Parrish lakói valaha láttak. Amikor nézték, ahogy a város középiskolájának bejáratához lépked, olyan volt, mintha a művészi tökéletességre fejlesztett szexualitást látták volna mozgásban...

Elolvasta az oldalt, lapozott, addig rózta a sorokat, míg az arca nem lángolt a dühtől. Ő volt Valentiné. Colin megváltoztatta a nevét, megváltoztatta mindenkiét, aki akkoriban tinédzser volt, de senkit sem lehetett lóvá tenni egy pillanatig sem.

Valentiné tizenéves vámpír volt, aki iskola után tehetetlen áldozatai vérért szívta Chicken McNuggetséhez.

Addig nem volt igazán veszélyes, amíg megelégedett tizenéves fiúk vérplazmájával, de egy idő után idősebb prédára vetette ki a hálóját. Rám.

A nap lebukott a tó mögé, a levegő lehült. Borzongott, mire végzett. Félretette a könyvet és összekuporodott. A róla szóló rész egy fejezetet sem tett ki, mégis úgy érezte, mintha minden szó a bőrébe égett volna, mint a tintatetoválások, amikkel a fiúk lyuggatták tele a csuklójukat töltőtollaik segítségével, ha unatkoztak az órán. Minden benne volt - az önzősége, a mesterkedései, a hazugságai -, kitéve közszemlére, hogy a világ ítélkezzen felette. Szégyellte magát. Dühös volt. Colin az elejétől fogva tudta. Miközben nevettek, csókolóztak, szeretkeztek, tudta, mit írt róla, tudta, hogy Sugar Beth egyszerű olvasni fogja, mégsem figyelmeztette.

Sötétedésig a tónál maradt takaróba burkolózva, felhúzott térdekkel. Amikor hazament, a kocsiszín üres és nyomasztó volt. Winnie üzenetet hagyott az asztalon, de Sugar Beth elment mellette. Egész nap egy falatot sem evett, de az étel gondolatára émelyegni kezdett. Felment az emeletre, megmosta az arcát, lefeküdt, de a mennyezet, amit Tallulah negyven éven át bámult, jobban hasonlított egy koporsófedélre.

Nem kapott levegőt. Felkelt, lement a földszintre, de Tallulah keserősége itt is átítatott mindent. A rozoga bútorok, a tapéta, a függönyök mind egy olyan nő dühét árasztották, akinek elvesztett szerelme lett a rögeszméje. Lüktetni kezdett a feje. Ez nem otthon volt, hanem mauzóleum.

Fogta a kulcsot, és kimenekült az éjszakába. A sötétben alig talált bele a zárba. Mikor végre sikerült, kinyitotta az ajtót és felkapcsolta az egyetlen csupasz villanykörtét. Miközben körbenézett nagynénje szánalmas emlékhelyén, Colin magyarázkodását hallotta a fülében. Jóval azelőtt megírtam a könyvet, hogy te visszajöttél. Minek mondtam volna meg korábban?

Valóban.

Belépett nagynénje sötét lelkének kaotikus szívébe, és tépkedni kezdte a piszkos védőborításokat. Nem fogja így leélni az életét. Nem lesz saját inségének rabja.

Kavarogtak körülötte a színek. A szíve zakatolt. Szédült az összevisszaságtól. S ekkor meglátta.

A festményt, amit Lincoln Ash hagyott hátra.

Miss Creed csüggedten felment a szobájába, sokáig ült az ablak előtt, s bámulta a holdfényes tájat. Ma volt élete legnyomorúságosabb napja.

GEORGETTE HEYER: Az életművész

Huszonegyedik fejezet

A festmény egész idő alatt itt volt, a vérvörös, fekete, kobaltkék és okkersárga kavalkád. Sugar Bethnek elállt a lélegzete, térdre esett a földre terített hatalmas vászon előtt, s végighúzta kezét a betokosodott festékesüveg-tetőn, a megkövesedett cigarettacsikken. Nem véletlenül elejtett tárgyak voltak, hanem relikviák, amiket szándékosan hagytak ott, hogy megőrizték az alkotás pillanatát. Gombóc nőtt a torkában. Nem volt semmi zagyvaság a részletek között. Megtervezett kompozíciót alkottak, kirobbanó formákat, színeket, érzelmeket. Most, hogy Sugar Beth azt látta benne, amire rendeltetett, nem értette, hogyan is nézhette valaha festékes rongynak. Körbesétálta, megtalálta az aláírást az egyik sarokban, s megsimogatta azt az egy szót: ASH.

Ismét a földre rogyott. Még a gerendákról lógó egy szál villanykörte szürke fényében is látta, hogy a festmény ugyanazt a vihart ábrázolja, ami a saját szívében dült. Szédült. Elragadta a kép ritmusa. Mozgott a teste. Átadta magát a nyomorúságnak. Belenézett a festmény lelkébe.

Forróságot érzett az arcán, de nem jött rá azonnal, hogy sír.

Colin, mint sötét angyal bukkant elő a semmiből, s elszorult szívvel nézett le rá. Sikerült. Végre térdre kényszerítette Sugar Betht.

Elfojtott kiáltással lerogyott mellé, és magához húzta.

Sugar Beth nem ellenkezett. A férfi csókolgatni kezdte a szemhéját, az arcát, felitatva a könnyeit. Colin szeme is égett, pislogott. A szavak embere volt, mégsem jutott eszébe semmi azon kívül, ami nevetségesen és reszelős suttogásként hangzott. - Olvastad a könyvemet.

Sugar Beth bólintott.

A férfi Sugar Beth homlokához nyomta az övét. Akkor vett levegőt, amikor Sugar Beth kifújta. Próbált kitalálni valamit, amivel meg nem történté tehetné a dolgokat, de nem tudott.

–Úgy érzem magam, mint akit megerőszakoltak - suttogta Sugar Beth.

Colin arca megrándult.

–Tudom, hogy azelőtt írtad, mielőtt visszajöttem. S minden, amit írtál, igaz. Tudom. Rosszabb képet is festhettél volna rólam. Azt is megértem, miért

nem mondtad el rögtön. Mi értelme lett volna, nem igaz? De akkor legalább felkészülhettem volna rá.

–Ne, szerelmem. Ne próbálj igazolást találni valamire, ami ilyen fájdalmat okoz neked. - A férfi két tenyerébe vette Sugar Beth arcát, és a könnyeit csókolgatta. - Ha megtehetném, újraírnám.

–A tények nem változnak.

–Az változik, ahogy látjuk őket.

Colin örökre ott térdelt volna mellette, de Sugar Beth elhúzódott. - Megtaláltam a festményt.

Még egy tördöfés a férfi szívébe. - Tényleg.

–Ez a festékes rongy az. Ez a festmény.

Colin azt tanácsolta magának, legyen rajta túl gyorsan, de Sugar Beth folytatta. - Annyiszor átkutattam a műtermet, mióta visszajöttem... és soha nem vettem észre. Csak ma este.

Eljött az idő, hogy a férfi beverje a koporsójába az utolsó szöveget. Felállt. Sugar Beth is. - Nem csoda, hogy apám mindig nevetett, amikor a festményről beszélt. Tallulah látható helyre dugta el.

–Megvan, amiért jöttél.

Sugar Beth bólintott. - Az utolsó ilyen méretű Ash vászon négy és fél millió dollárért kelt el egy aukción.

–Gazdag nő leszel. Független.

–Ezért nem fognak annyit adni.

–Nem.

–Múzeumnak akarom eladni, nem magángyűjtőnek. Ez korlátozza a licitálókat. De nekem csak annyi kell, hogy Delilah biztonságban lehessen.

–Sokkal többet fogsz kapni.

–Talán.

–A mi nemes, önfeláldozó hősnőnk. - Colin nem gúnyolódott, de Sugar Beth megdermedt, a férfi pedig átkozta magát, amiért annyira félt a szentimentalizmustól, hogy mindent cinizmussal mocskolt be, még akkor is, ha nem akarta. Kényszerítette magát, hogy feltegye a kérdést, amitől félt. - Meddig maradsz.

–Amíg el nem intézek mindent a festménnyel kapcsolatban.

–Az nem fog soká tartani.

–Talán egy hét.

–Tudod, hogy szeretlek.

Sugar Beth ajka megremegett, egy könnycsepp táncolt a szemhéján. - Majd túleszel rajta. Én már csak tudom. A szerelem nem tart örökké.

–Ezek szerint te is túl vagy Emmetten?

–Máskülönben nem szerettem volna beléd.

Colinnak örülnie kellett volna, hogy Sugar Beth ilyen nyíltan bevallja az érzéseit, de csak elmélyítette a fájdalmát.

–Ennyire nem bízol magadban?

–Ez nem bizalom kérdése. Realista vagyok.

–Ha ez igaz lenne, nem mennél el. Minden, amire szükséged van, itt van Parrishben.

–Tévedsz.

–Mi van a könyvesbolttal a gyerekeknek, amiről beszéltél? Már nem csak álom. Itt van az otthonod, Sugar Beth, ide tartozol.

–Nem, ez már a te városod.

–S nem elég nagy kettőnknek, erről van szó?

–Nem működne.

–Itt kell maradnod. Itt a családot. S itt vagyok én.

–Ezért kell elmennem. - Sugar Beth lesütötte a szemét és elfordult. - Sajnálom.

–Én már a múlt héten megtaláltam a festményt.

Sugar Beth visszanézett rá.

–Amikor átkutattuk a műtermet. Már tucatszor jártam itt korábban... aznap pocsék hangulatban voltam, tudtam, hogy elveszítelek. Ott álltál mellette, és megfordultam, hogy rád ripakodjak. Volt valami, a színekben, a tűzességében... amitől nem tudtam megszólalni.

Sugar Beth bólintott, mintha megértette volna, bár Colin maga sem tudta felfogni, milyen zűrzavaros érzelmek kerítették akkor hatalmukba.

–Mikor akartad megmondani?

–Az elmúlt héten minden nap.

Sugar Beth nem haragudott, ahogy Colin várta. Nem tett szemrehányást. Inkább valamiféle megértéssel nézett rá.

A férfi megérezte, hogy Sugar Beth menni készül, s gyorsan megelőzte.
- Gyere hozzám feleségül.

Sugar Bethnek elkerekedett a szeme.

Colinnak meg kellett volna lepődnie - nem hitte volna, hogy még egyszer kimondja -, de olyan helyénvalónak érezte. - Bárcsak lenne nálam virág. Valami, ami romantikussá teszi az egészet. Tudod, hogy van érzékem a romantikához.

-Nem tehetem meg veled.

A férfit feldühítette Sugar Beth gyávasága. - Nem fogok könyörögni. Egyszer már könyörögtem egy nőnek, és soha többé nem fogok. Vagy elég erős vagy ahhoz, hogy szeress, elég erős ahhoz, hogy hagyd, hogy szeresselek, vagy nem.

Sugar Beth lehajtotta a fejét. - Amit te gyávaságnak tartasz, én bölcsességnek.

-A szerelem elől elfutni nem bölcs dolog.

-Nekem igen.

Azzal Sugar Beth elsétált, s otthagyta a férfit.

Sugar Beth kábultan járkált az elkövetkezendő napokban. Azon kívül, hogy néha elkapta, amint Colin kocsija kifordul a felhajtóról, színét sem látta a férfinak. A fal építése is abbamaradt. Az, hogy tudta, jól döntött, mindkettőjük érdekében, még nem könnyítette meg elfogadni a tényt, hogy fájdalmat okozott valakinek, aki szerette. Ami a saját fájdalmát illette... előbb vagy utóbb le fogja küzdeni. Mindig így volt.

Azzal nyugtatta magát, hogy Colin tévedett, amikor gyávának nevezte. Azok, akik nem tanulnak a saját hibájukból, megérdemlik, hogy boldogtalanok legyenek. Nem szaladgálhat egyik férfitől a másikig, nem tárhatja ki a szívét fűnek-fának, nem lehet szerelmes a szerelembe, hogy aztán hagyja, hogy elvegyék tőle. Colin nem érti, hogy őt próbálta védeni.

Szerdán megérkezett a Sotheby várva várt képviselője, hogy elvigye a festményt. A műterem üres lett nélküle, de Sugar Beth nem bánta, hogy nem látja. Elég zűrzavarosak voltak a saját érzései is, nem akart újabbakkal szembesülni egy festményen.

Eltelt a hét. Azt mondogatta magában, hogy túl fogja élni a nyilvános megaláztatást, ami az Elmélkedések megjelenésekor vár rá. Korábban is átélte már, hogy megalázták.

Minden gond nélkül kapott egy kisebb kölcsönt a banktól addig, amíg a festményt el nem adják. Az Ash vászon sokkal nagyobb volt, mint gondolta.

Még azután is lesz elég pénze, hogy megnyissa a könyvesboltját, ha letétbe helyez egy összeget Delilah költségeire. Colinnak igaza volt. Nincs benne elég tűz ingatlanokat eladni, nem úgy megmutatni egy új könyvet egy gyereknek. Mihelyt visszamegy Houstonba, keres egy tökéletes helyet, s elfelejti, hogy már megtalálta egy elhagyott indóházban Parrishben.

Winnie bejelentette, hogy hétfőre Megbékélés és Megbocsátás Estet rendez Sugar Bethnek, hogy ne haragban váljon el a Fűzfától, mikor elhagyja a várost. - Őszintén szólva, nem tudom, mennyi megbékélést és megbocsátást fogsz kapni. Még csak most kezdtek hozzászokni a gondolathoz, hogy visszajöttél, s már megint elmész. Nagyon a szívükre vették.

–Tudod, hogy nincs más választásom.

–Tudom, hogy szerinted nincs. - És Sugar Beth látta Winnie szemén, hogy ő is úgy érzi, cserbenhagyták.

Éjjel alig aludt. Ott állt az ablakban, s Frenchman's Bride-ot nézte, igyekezve legyőzni a vágyat, hogy átrohanjon a férfihoz. Hogy kérhette meg a kezét? Nem tud számolni? Ilyen ostoba lenne, hogy önként vállalná a negyedik áldozat szerepét?

Szombaton dolgozott utoljára. A hír hamar elterjedt az elutazásáról, s a fél város benézett, hogy elbúcsúzzon tőle.

Legalább most nem gondoltak olyan rosszat felőle. Késő délután, mikor végre lecsendesedtek az események, Winnie rontott be a boltba.

–Ryan most hívott Frenchman's Bride-ból. Colin elutazik.

–Miről beszélsz.

–Elköltözik. Örökre. .

Sugar Beth ereiben meghűlt a vér. - Ezt nem hiszem el.

–Most pakol a kocsijába. Azt mondta Ryannek, ne hogy szólni merjen neked, amíg el nem ment.

–Colin szereti Parrisht! Nem hagyhatja itt. Ez város jelent neki mindent. Miért hagyná el.

–Erre mindketten tudjuk a választ.

–Azt hiszi, hogy ha elmegy, én maradok. - Sugar Beth a szájára szorította a kezét.

–El akarja adni neked Frenchman's Bride-ot.

Sugar Beth rábámult.

–Kapcsolatba kell lépned az ügyvédjével, és ajánlatot tenni.

Sugar Beth kiegyenesedett. - Ezt nem teheti. Hozom a kulcsaimat.

-Itt az én kocsim. Siessünk!

Kirohantak, Winnie Benze tilosban parkolt. A kerekek csikorogtak, amikor kilőttek. - Ezt nagyon elszúrta. Winnie áthajtott a piros lámpán.

Sugar Beth válla az ajtónak ütközött, ahogy befordultak a sarkon, s a tenyerébe mélyesztette a körmét. - Van hozzá tehetségem.

-Férfiszakértőnek kellene lenned - korholta Winnie.

-Ne kezd!

-Tökéletes vagy a számára. Nem láttam rögtön, de most kristálytisztán látom. Te vagy az egyetlen nő, aki elég erős ahhoz, hogy méltó társa legyen. Mindenki más fél tőle.

Szüksége van rád.

Sugar Beth a kezét tördelte, és meredten bámult maga elé.

Amikor megérkeztek Frenchman's Bride elé, Sugar Beth látta, hogy a férfi Lexusa ott áll a ház mellett, s Colin valamit pakol a csomagtartóban. Ryan a számítógépet cipelte le a lépcsőn. Sugar Beth kiugrott a kocsiból, és átvágott a fűvön. Gordon észrevette, és ugatni kezdett. Colin egy pillanatra ránézett, aztán gyilkos pillantást vetett Ryanre. - Kértelek, hogy ne szólj neki.

-Itt másképp működnek a dolgok. Még nem vetted észre?

Colin kitépte Ryan kezéből a dobozt, és megkerülte a kocsit, hogy berakja a hátsó ülésre. Ryan Winnie-hez lépett, Sugar Beth Colinhoz. A férfi zárkózottan és gőgösnek látszott, de az álarca már nem tudta megtéveszteni Sugar Bethet. - Ez örökség! Mit művelsz?

-Te döntöttél úgy, hogy csak az egyikünk élhet itt.

-Neked! - kiáltotta Sugar Beth. - Neked kell itt élned.

-Ugyan már! - gúnyolódott Colin, mintha az ő távozása semmi jelentőséggel nem bírt volna. - Mindketten tudjuk, hogy Parrish sokkal inkább a te otthonod, mint az enyém.

-Ez nem igaz. A tiéd. Ne csináld ezt, Colin.

-Döntöttünk. Te úgy, hogy gyáva leszel, én pedig úgy, hogy rád hagyom.

-Nem vagyok gyáva. Okos vagyok. Nem költözhetsz ki Frenchman's Bride-ből. Ez az otthonod. Benne van szíved, lelked.

-Nem, Sugar Beth. Benned van a szívem, lelkem.

Sugar Beth arca megrándult.

Colin behajolt a kocsiba, és megigazított egy könyvekkel teli dobozt. Aztán becsukta az ajtót. - Beszélj az ügyvéddel a házról. Elviszem a holmijaimat, mielőtt letelepedtem valahol, addig is nyugodtan költözz át.

-Nem hiszem el, hogy ezt teszed. - Sugar Beth Winniere és Ryanre pillantott, hogy mondjanak már valamit, amivel jobb belátásra térítik Colint, de ugyanolyan tehetetlennek tűntek, mint amilyenek ő érezte magát. - Kérlek, suttogta. - Egyszer már elüldöztelek a városból. Ne hagyd, hogy ez még egyszer megtörténjen.

-Te döntöttél úgy, kedvesem, hogy ez a város nem elég nagy kettőnknek. - Colin elővett valamit a zsebéből, és Sugar Beth kezébe nyomta. Frenchman's Bride kulcsai voltak.

-Mondd meg Giginék, hogy ma este felhívom - ölelte meg Colin Winnie-t. - Vigyázzon magára, Miss Davis.

Winnie megölelte. - Maga is, Mr. Byrne.

-Nem! - lendült előre Sugar Beth. - Nem hagyom, hallod? Ez a nagy önfeláldozásod nem ér semmit, mert akár elmész, akár nem, én elhagyom Parrisht. Komolyan beszélek, Colin. Ezzel nem érsz el semmit. Jövő héten örökre magam mögött hagyom ezt a várost.

-Ez nagy butaság lenne. - A férfi odalépett hozzá, felemelte az állát, és éppen hogy megérintette az ajkát. Sugar Beth megpróbálta átölelni, de Colin ellépett. - Viszlát, szerelmem.

-Colin...

A férfi hátat fordított neki, s a kocsis utas felőli oldalára került. - Gyere, Gordon.

Gordon, Sugar Beth áruló kutyája odaügetett és beugrott. Colin becsukta mögötte az ajtót. Gordon felrakta az üléstámlára a mellső lábát, és Sugar Betht bámulta. Winnie a testvéréhez lépett, és megfogta a kezét.

-Ne csináld ezt! - suttogta Sugar Beth.

Colin még egy utolsó pillantást vetett rá, s kinyitotta az ajtót. De amikor be akart szállni, Gordon kiugrott a kocsiból.

-Gordon? - csettintett Colin.

Gordon lehajtotta a fejét. Lekonyuló fülekkel odaoldalgott Sugar Bethhez. Sugar Beth lehajolt, gombóc fojtogatta a torkát. - Gyerünk, pajtás - paskolta meg utoljára a kutyát. - Most már az övé vagy.

De Gordon nyomorúságosan felsóhajtott, s lefeküdt Sugar Beth lábához a föbe.

–Akkor ennyi - mondta kurtán Colin, mintha nem érdekelné, mintha ez az elválás is elkerülhetetlen lett volna.

A következő pillanatban elindította a kocsit, és kifarolt a behajtóról.

–Ne! - Sugar Beth előreugrott, készen arra, hogy a kocsit elé vesse magát, de Ryan visszarántotta.

–Legyen benned egy kis méltóság, Sugar Beth!

–Eressz el!

Már késő volt. Colin Byrne örökre maga mögött hagyta az utolsó megállót.

Gordon vonyítani kezdett gyászos, szívszaggató hangon, mely lelke legmélyéről tört fel. Sugar Beth foga vacogni kezdett. Colin annyi mindent elvesztett: apja szeretetét, aminek születésétől fogva meg kellett volna illesznie, a feleségét, akinek nem volt elég bátorsága az élethez, a gyermekét, Gordont... és őt.

Még éppen idejében nézett fel, hogy lássa, amint Ryan magához vonja Winnie-t. Winnie odabújt hozzá, de a férfi nem a feleségét nézte, hanem Sugar Bethet, aki Ryan aranybarna szemében hatalmas szívet és mélyen gyökerező tisztességet látott. Hűségre képes, bizalomra érdemes férfit látott.

Olyan férfit, aki tudta, hogyan kell szeretni... egy életen át.

Zúgott a füle. Szíve zakatolt. Lerogyott a fölé.

Megint megtette.

–Sugar Beth? - Winnie odaszaladt hozzá. - Jól vagy?

Sugar Beth nem kapott levegőt. Moccanni sem tudott.

Ismét hátat fordított egy jó ember szeretetének.

Winnie letérdelt mellé, és a hátát simogatta. - Minden rendben lesz.

Sugar Beth a térdére hajtotta a fejét. Colin megmondta, hogy nem fog könnyörögni. Nemcsak azért hagyta el Parrisht, hogy ő maradjon, hanem mert nem bírta elviselni, hogy egy másik gyáva nő lakjon a közelében.

Egész idő alatt igaza volt. Gyávaságból utasította vissza.

Mert félt. Azért kosarazta ki, mert nem volt elég bátor ahhoz, hogy adjon maguknak egy esélyt.

Gordon az arcát nyalogatta. Sugar Beth felnézett Winnie-re. - Annyira félek - suttozta.

Winnie megszorította a vállát.

A késő délutáni nap kibújt egy felhő mögül, és belevilágított Sugar Beth szemébe. Mintha áramütés érte volna, felpattant. - A táskám. Hol a táskám? A telefonom.

-A könyvesboltban maradt - mondta Winnie. - Hozom az enyémet.

De Ryan már odaadta az övét. - Az isten szerelmére, ne rontsd el ezt is.

Sugar Beth kalapáló szívvel ütötte be Colin számát. Hatalmas hibát követett el, s helyre kell hoznia. A telefon kicsöngött. Egyszer, kétszer, háromszor. Bekapcsolt a rögzítő.

-Nem veszi fel. - Sugar Beth újrapróbálta, de Colin nem válaszolt.

-A sebeit nyalogatja - mondta Winnie. - Később majd felveszi. Visszaviszlek a boltba. Aztán áthozzuk a holmijaidat Frenchman's Bride-ba.

Sugar Beth felkapta a fejét. - Nem költözöm be Frenchman's Bride-ba.

-Most már ez az otthonod. Nincs más választásod.

–Ó, drágám, bárcsak tudnám, hová ment, és mit jelent ez az egész!

GEORGETTE HEYER: Az életművész

Huszonkettedik fejezet

Vacsoraidőre Winnie és Ryan átköltöztették Sugar Betht Frenchman's Bride. Ők csináltak mindent, Sugar Beth csak járkált a házban, s eredménytelenül tárcsázgatta Colin mobilját. Minden egyes fel nem vett hívástól egyre idegesebb lett. Colin kemény volt. Mi van, ha csak egyetlen esélyt adott neki, s ő elpuskázta?

Ott állt, és nézte, ahogy Winnie tüsténkedik. - Mindent vissza fogok vinni a kocsiszínbe, mielőtt elmentetek.

–Nem - felelte Winnie. - Itt jobban fogod érezni magad. Itt rá fogsz jönni, hol kell élned.

–Honnan tudod.

–Egyszerűen tudom.

Sugar Beth elfordult.

Winnie engedett Ryan sürgetésének, és szombat este visszaköltözött. Ez persze nem jelentette azt, hogy magára hagyta Sugar Betht, s úgy döntött, Frenchman's Bride-ban tartják meg a Megbékélés és Megbocsátás estjét. - Így sokkal szimbolikusabb lesz.

Elérkezett a hétfő este, s miközben ott állt a csokoládés süteményes tányérokat öblögetve a mosogatónál, azt mondta magában, örülnie kellene annak, ahogy az események alakultak. Sugar Beth idegei pattanásig feszültek, úgyhogy a hangulat csak sokára oldódott fel, de a Fűzfák készek voltak megbocsátani. Amy feloldozása előre eldöntött ügy volt, Heidi beadta a derekát, miután Sugar Beth nagyokat lelkendezett hároméves gyermekének fotói láttán.

Merylinn azonban mélyen neheztelt rá, s addig tartotta magát, amíg Sugar Beth át nem karolta, és azt nem mondta: Ölj meg, vagy bocsáss meg.

Ami Colint illette... Azt mondták, csak Sugar Beth képes ilyesmibe belehajszolni egy férfit, de nem ítélték el. Mire Winnie kéteemeletes csokitortájának az utolsó szelete is eltűnt, Sugar Beth ismét a Fűzfák közé tartozott. A vezérükként.

Amíg el nem hagyja Parrisht.

Winnie nem akarta, hogy elmenjen. Testvérek voltak, s nem akart lemondani róla.

Azálea és somfa hirdette az április eljöttét. Észak-Mississippi még soha ilyen szép nem volt, de Sugar Beth nyomorultul érezte magát, s csak azzal tudott vigasztalódni, hogy még egyetlen költöztetőcég sem jelentkezett Colin holmijáért. Néha sikerült meggyőznie magát, hogy a férfi egyszerűen csak manipulálja, s hamarosan visszatér. De ahogy egyik hét telt a másik után, kezdte azt hinni, hogy Colin komolyan gondolt minden szót.

Két héttel a távozása után Ryan közölte, hogy Colin végre felhívta. - Kibérelt egy házat, de nem árulta el, hogy hol.

Azt mondta, éjt nappallá téve dolgozik, hogy befejezze a könyvét.

-S én? Mit mondott rólam?

Ryan a kulcsait nézegette. - Sajnálom, Sugar Beth. Még nem akar beszélni veled, talán majd ha készen lesz a könyve. Azt mondta, ne zaklasd tovább a kiadóját. O... Gordon felől kérdezett.

Mocskos gazember!

Manipulálta. A jogos felháborodás útját állta kitörni készülő könnyeinek. Elrohant Ryan mellett, elhajtott a Lakehouse-ba, s az egész estét végigtáncolta Cubby Bowmarral.

A dühe éltette az elkövetkezendő két hétben. Aztán az Elmélkedések megjelent a könyvesboltokban...

-Még soha nem láttam ilyet - mondta Jewel. - Nincs egy hete, hogy kijött a könyv, s már háromszáz példányt eladtam belőle.

-Hurrá - felelte Sugar Beth gúnyosan.

-Nézd a jó oldalát, Valentiné drágám - mondta Sue Covner. - Nem mindenki válik halhatatlanná egy nagyszerű irodalmi műben.

-Nagyon jól tartod magad - dicsérte meg Marge Daily.

- Én már Mexikóig menekültem voltam a helyedben. Bár azt hiszem, Mexikó nincs elég messze, tekintve, hogy Észak Amerikában van.

A könyv azonnal a New York Times bestsellerlistájának élére szökött, s megjelent a városban egy riporter a USA Todaytől. Bár a sajtóban napvilágot láttak Colin rejtélyes eltűnésének hírei, a riportert jobban érdekelte az Elmélkedések valódi szereplőinek felkutatása. A sátáni Valentiné szerepelt a legkeresettebbek listájának élén.

–Maga Sugar Beth Carey-t keresi - mondta Amanda Higgins öt másodperccel azután, hogy a riporter feltűnt a városban. - Sugar Beth Carey Tharp Zagurski Hooper.

–Biztosan emlékszik rá, pár évvel ezelőtt olvashatott róla az újságokban - bizonyult közlékenynek a férje. - Ő az a pincérnő, aki hozzáment egy olajmágnáshoz. Emmett Hooperhez.

A riport huszonnégyszer óra múlva megjelent az újságokban, s Tibet sem volt elég messze, hogy Sugar Beth elbujdosson.

Május elején, egy hónappal Colin távozása után a festményt elárverezték, s a Paul Getty Múzeum vette meg valamivel több mint hárommillió dollárért. Bár Jewel és a Fűzfák mindent megtettek, hogy megünnepeljék, Sugar Beth csak Colin után ácsingózott. A férfi mindenkinél jobban tudta, mit jelent ez neki. De az a tény, hogy Colin fáradtságot sem vett, hogy gratuláljon neki, újabb fatörzsszel növelte Sugar Beth neheztelésének izzó máglyáját.

Bankszámlát nyitott, ami biztosította Delilah ellátását, aztán Houstonba repült, hogy pár napot vele töltsön, és még elintézzon egy-két dolgot. Minden könyvesbolt kirakatából, ami mellett elment, az Elmélkedések példányai néztek vissza rá. Megajándékozta magát egy bejelentkezéssel a város legjobb szalonjába, amit bevásárlókörrúttal folytatott, de frissen ragyogó szőke és egy pár Jimmy Choo tüssarkú sem tudta felvidítani.

Kedden késő este tért vissza Parrishbe, hat héttel Colin dezertálása után, fáradtan, magányosan, könnyes szemmel.

Már éppen le akarta kapcsolni az éjjeli lámpát, amikor megszörrent a telefon, s ismerős gögös hangot hallott. Hol a fészkes fenében voltál az elmúlt három napban?

Sugar Beth lába összerogyott. - Colin.

–Ki más hívna az éjszaka közepén?

Minden, amit mondani akart a férfinak, kiment a fejéből. - Te gazember.

–Rosszkor hívlak.

–Te elvetemült! - Minden kitört belőle, a haragja, az elkeseredése. Addig kiabált és átkozódott, amíg be nem rekedt, de amikor végre befejezte, Colin csak annyit mondott: - Szegény szerelmem -, amittől Sugar Bethben ismét fellángolt a harag.

–Nem vagyok a szerelmed! Nem vagyok neked senki.

Elhagyta, te brit fafej, és soha nem fogok megbocsátani neked. De örülök, hogy elmentél, mert így nem kell látnom a gögös képedet. S tudod, mit?

Amikor azt mondtam, hogy szeretlek, csak vicceltem. Egész idő alatt kiröhögtelek a hátad mögött. Nem szeretlek! Az egész egy nagy átverés volt.

–Szomorúan hallom. De mivel én kettőnk helyett is szeretlek, nem nagyon aggódom. Igazán kínos, hogy mennyire hiányzol.

Ez egy kicsit lecsillapította Sugar Betht.

Leült a szőnyegre törökülésben, hogy Gordon, aki a szóözőn alatt bemenekült az ágy alá, az ölébe hajthassa a fejét.

Szeméből csorogni kezdtek a könnyek, de nagyokat lélegzett, nehogy Colin megtudja, milyen kis locsolókanna lett a távollétében. - Hogy mehetnél el.

–Sebzett vad voltam. - A férfi kimérten beszélt, de Sugar Beth jól ismerte, és nem lehetett lóvá tenni. Megbántotta Colint, talán jobban is, mint Colin őt. Lehajolt, és felitatta a könnyeit Gordon fülével. - Nem akartam fájdalmat okozni. Igazad volt. Nem adtam esélyt magunknak. Abban a pillanatban rájöttem, ahogy elhajtottál.

–Naná, hogy igazam volt.

–Vissza tudnál jönni.

–Milyen feltétekkel.

–Ez nem üzleti tárgyalás.

–De jobb, ha tisztázzuk.

–Szeretlek. Ennél világosabban nem fejezhetem ki magam. De meg kell beszélünk a dolgokat személyesen. Hol vagy.

–Ezt... meg nem mondhatom meg.

Sugar Beth kiegyenesedett. - Akkor miért hívtál? Mit akarsz.

–A szívedet, drágám.

–Neked adtam.

–A bátorságodat.

Sugar Beth az ajkába harapott. - Ez nem egyik napról a másikra lesz, de haladok. Nem akarlak elveszíteni. Szerintem Parrish túl tudná élni a botrányt, hogy két ember, akik szeretik egymást, egy fedél alatt lakjanak.

Rövid szünet következett. - Ezt akarod? Menjek vissza, hogy együtt élhessünk.

–Tudom, hogy ez egy nagy lépés, de belefáradtam abban, hogy féljek, s kész vagyok megtenni ezt a lépést, ha te is.

–Értem.

–Eljegyzést említettél. Nagyon... megtisztelő, Colin. Tudom, hogy neked is éppolyan nehéz, mint nekem. - A férfi nem szólt semmit, és Sugar Beth azon gondolkodott, nem ment-e túl messzire. - De ha te még nem készültél fel az együttélésre, megértem, felejtjük el az eljegyzést. Visszaköltözöm a kocsiszínbe, nem akarlak sürgetni. Tudom, milyen érzés. Annyi időd van, amennyit csak akarsz. De gyere vissza.

Sugar Beth várt.

–Colin?

–Még mindig nem érted, drágám.

Sugar Beth izzadt az idegességtől. - Mit?

–Az esküvőnk napján megyek vissza. Egy perccel sem korábban.

–Az esküvőnk napján! - Sugar Beth talpra ugrott. Gordon visszaiszkolt az ágy alá.

–Biztos vagyok benne, hogy Winnie és a Fűzfák örömmel fognak segíteni az előkészületekben, Ryan pedig elintézi a papírmunkát.

–Csak viccelsz.

–Nem.

–Egy eljegyzés szóba jöhet, miután együtt éltünk egy ideig. De nem fogunk fejest ugrani a házasságba. Nem vagyunk rá készen.

–Attól tartok, mennem kell, Sugar Beth. Muszáj dolgoznom. Gratulálok a festmény eladásához. Bárcsak ott lehettem volna, hogy együtt ünnepeljek veled.

–Ne merd letenni! Azt akarod mondani, hogy addig nem jössz vissza, amíg bele nem egyezem a házasságba?

–Dehogy! Az túl nagy szabadságot hagyna neked. Azt mondom, hogy addig nem megyek vissza, amíg ott nem állsz a templomban az oltárnál az összes barátunk előtt.

–Ez nevetséges! - Sugar Beth félrerúgott egy magazint az útjából. - Ez nem az egyik könyved, Colin. Ez az élet.

Normális emberek nem tesznek ilyesmit.

–Akkor mi nem vagyunk normálisak.

Sugar Beth lerogyott egy fotelba. - Gondolkozz. Egyikünk sem engedhet meg magának egy újabb ballépést. Biztosnak kell lennünk abban, hogy összeillünk.

–Én már rég biztos vagyok benne. Nagyon szeretlek.

Sugar Beth megmarkolta a telefont. - Gyere haza, Colin.

Most.

–S bízzam magam a könyörületedre megint? Nem vagyok ilyen ostoba.

–Akkor hogyan akarod ezt megoldani.

–A templomban egy pap előtt. Tetszik, nem tetszik.

Sugar Beth ismét felpattant. - Nem tetszik!

Unatkozó sóhajt hallott. - Szerencséd van, hajlandó vagyok várni egy-két napot, amiből bizonyítva láthatod, milyen mély érzelmeket táplálok irántad. Rendszeresen beszélni fogok Ryannel. De, s nagyon figyelj, drágám, téged nem hívlak többé. Ha épeszű nő lennél, természetesen ésszerűbb megoldást választanék. De mivel örült vagy, nincs más lehetőség.

–Már az elején kitervelted.

–Fogalmazzunk úgy, hogy olyan nő vagy, akinek nem szabad megengedni, hogy ámokfutást rendezzen.

Sugar Beth ökölbe szorította a kezét. - Colin, kérlek.

Szép jövő áll előttünk. Ne rontsd el azzal, hogy leküzdhetetlen akadályokat támasztasz.

–Hogy ronthatnám én el, amikor te egyedül is olyan jól csinálsz.

–Terhes vagyok! Azonnal vissza kell jönnöd, hogy gondoskodj rólam.

–Nem, szerelmem, nem vagy terhes, nem tudsz az orromnál fogva vezetni. Kezd hihetetlenül unalmassá válni ez a beszélgetés. Teljes szívemből szeretlek és... te sírsz.

–Igen - szípozott Sugar Beth. - Gyakorlatilag azóta, hogy elmentél.

–Tényleg.

–Annyira félek.

–Nagyszerű!

Ennyi volt.

Sugar Beth az elkövetkező pár órában toporzékolt, sírt, és bevágott két doboz zabpelyhet. Másnap reggel még mérgesebben ébredt, felkapta a telefont, s felfogadta Bruce Kleinmant, Amy első fiúját, a város legjobb építési vállalkozóját, hogy kezdjen el dolgozni az indóházban. Rögtön utána tárcsázta Jewelt. - Emlékszel még, amikor arról beszéltem, hogy szeretnék egy könyvesboltot nyitni gyerekeknek az indóházban?

–Aligha felejtethném el. Azt feleltem, rajta. Neked szállt inadba a bátorságod. Azzal védekeztél, hogy nem akarsz hosszú távra tervezni Colin miatt.

–Ez az akadály elhárult. Remélem, komolyan gondoltad, hogy társak legyünk.

Sugar Beth messzire tartotta a telefont a fülétől, nehogy beszakadjon a dobhártyája Jewel örömujjongásától.

Lezuhanyozott, belebújt vadonatúj narancssárga halásznadrágjába és egy fehér ujjatlan blúzba, aztán felhívta Winnie-t, hogy tájékoztassa. Miután letette, elindult, hogy találkozzon Bruce-szal az indóházban. Amikor végeztek, bement Jewelhez, hogy megbeszéljék az együttműködésük részleteit.

Otthon Gordon az ajtóban üdvözölte. Mióta Colin elment, úgy tapadt rá, mint a pióca, és Sugar Beth lehajolt, hogy biztosítsa a szeretetéről, de a kutya olyan lehangelte, hogy nem telt tőle egyébre, minthogy a hátára fordult.

Sugar Beth bement a konyhába, fogott egy epres joghurtot, s járkálni kezdett. Végül leült a télikertben, hogy pár perc múlva felpattanjon, és ismét járkálni kezdjen.

Leszállt az este, s ő egyre idegesebb lett. Tizenegyre úgy felpánolva magát, hogy nem bírta tovább, végigrohant az utcán és bezörgött Winnie-hez.

Féltestvére pizsamafelsőben, kócos hajjal, piros arccal nyitott ajtót. Sugar Beth beviharzott. - Nem tudok beszélgetéssel tölteni egyetlen estét sem, mint más normális emberek.

–Ne rajtam töltsd ki a haragodat, mert szexuálisan frusztrált vagy. Mi a baj.

–Beszélnem kell Ryannel.

–Alszik.

–Már nem sokáig. - Sugar Beth elrohant Winnie mellett, és felsietett az emeletre. Winnie követte.

Ryan hason feküdt, valószínűleg meztelenül, bár vékony kék takaró borította a testét csípőtől lefelé, úgyhogy Sugar Beth nem lehetett benne biztos. Rácsapott a vállára. Ébresztő!

A férfi megfordult, a takaró rátekeredett. Elnézett Sugar Beth mellett a feleségére, aki keresztbe tette a karját. - A te volt barátnőd. Én alig ismerem.

Sugar Beth remegni kezdett, de lehalkította a hangját, nehogy felébressze Gigit. - Ide figyelj, Ryan Galantine. Ha visszahív az a gazember, mondd meg neki, hogy ezt a kört megnyerte. Feleségül megyek hozzá. De nem

szeretem, ha zsarolnak, s egész hátralévő életemet arra fogom szánni, hogy megkeserítsem az övét, megértetted?

Ryan nekitámaszkodott a párnának. Almosnak, de jókedvűnek tűnt.

–Komolyan beszéltem. Ha annyira akarja ezt a házasságot, legyen, de készüljön fel a következményekre. - Sugar Beth megfordult, elvonult Winnie mellett, lerohant a lépcsőn és távozott.

Ryan a feleségére nézett. - Megérdemlik egymást.

Sugar Beth csak annyiban volt hajlandó részt venni az előkészületekben, hogy kikötötte, szűkkörű szertartást akar, Gigi, Ryan és Winnie társaságában. Senki más, sem Jewel, sem a Fűzfák.

Ami képtelenség volt Winnie véleménye szerint. Összehívta a Fűzfákat Sugar Beth tudta nélkül, s még Jewelt is odacsábította. Mivel Leeann-nek nem volt baby-sittere, az ő konyhájában gyűltek össze, ahol Winnie elővett egy sárga jegyzetfüzetet, és munkához láttak. - El kell terveznünk mindent. Colin szerencsére szabad kezet adott. Azt mondta Ryannek, hogy legkésőbb jövő szombaton akarja a szertartást, ami azt jelenti, hogy tíz napunk van. Attól fél, Sugar Beth megszökik, ha tovább vár.

–Gondoskodom róla, hogy a videotékák elrejtsek az Oltári nőt - mondta Merylinn. - Semmi szükség rá, hogy Sugar Beth ötletet kapjon.

–Ha Colin nem akarja, hogy megszökjön, miért nem jön vissza? - kérdezte Heidi.

Winnie a jegyzetfüzetet bámulta, hogy ne kelljen a Fűzfák szemébe néznie. - Azt mondta, be kell fejeznie a könyvét.

Ezt egyikük sem vette jó néven. - Az ember azt hinni, Sugar Beth egy kicsit fontosabb, mint befejezni egy könyvet - jegyezte meg Merylinn.

–Soha nem értettem ezt a férfit.

–Remélem, Sugar Beth nem tudja meg, hányadik Colin fontossági sorrendjében.

–Tudjátok, milyen gunyoros szokott lenni - kelt a férfi védelmére Jewel. - Talán Ryan félreértett valamit.

De a nyugtalanság nyomta rá a bélyegét a további tervezgetésre.

Fittyet hányva Sugar Beth kérésének, Winnie egy szombat esti ceremónia mellett döntött a Presbiteriánus Templomban, amit sátras fogadás követett a Frenchman's Bride előtti pázsiton. Mivel nem volt idő hivatalos meghívókat kiküldeni, Jewel és a Fűzfák hívtak fel mindenkit, aki eszükbe jutott, s mire végeztek, háromszáz ember fogadta el a meghívást. Sugar Beth

dührohamot kapott, amikor meghallotta. Winnie ráparancsolt, hogy fogja be a száját, és kerítsen egy ruhát.

Ryan beszerezte az engedélyt, Leeann elvonszolta Sugar Betht a laborba vérmintát venni.

Péntek reggel, egy nappal az esküvő előtt megérkezett Frenchman's Bride-ba a személyzet, hogy felállítsa a sátrat a fogadáshoz, nem sokkal utánuk pedig befutott az asztalokat és székeket szállító teherautó. Sugar Beth fülhallgatót tett a fejére, s miközben egy régi Pearl Jam cédé üvöltött a fülébe, az egész napot azzal töltötte, hogy Gordonnal játsszon és a könyvesboltját tervezzesse.

Nem volt idő leánybúcsúztatót szervezni, ami nem is volt baj, mivel Sugar Beth amúgy sem ment volna el.

Rosszul aludt. Reggel egy régi rövidnadrágban, Colin egyik munkásingében, csimbókos hajjal ment le a konyhába. Ma férjhez megy. Megint.

Miután kiengedte Gordont, leült a pulthoz és gondolkodott. Le kellett borotválnia a lábát, a körme betöredezett, eszébe sem jutott, ki fogja megcsinálni a frizuráját, s az egyetlen, amire igazán vágyott, visszafeküdni az ágyba és a fejére húzni a takarót. Egy üveg mogyorókrémért nyúlt, de aztán visszatette, mert nem maradt volna meg semmi a gyomrában.

Winnie vidámságot színelve sürgölődött a házban, s ahogy telt-múlt az idő, hiperfokozatba kapcsolt. - Ugye megvan a ruhád? - kérdezte Sugar Betht. - Megígérted, hogy veszel egyet, s bár tudom, hogy próba nélkül hoztad el, te felháborítóan jól nézel ki mindenben.

–Megvan, elzártam oda, ahol soha nem találod meg.

–Miért nem láthatom.

–Mert meglepetés. Itt van már Colin?

Winnie került a testvére tekintetét. - Amennyire tudom, nincs. De Ryan beszélt vele. Itt lesz.

–Pompás - csapott a pultra Sugar Beth. - Megmondtam, hogy ez lesz. Nem fog eljönni. Ezért nem akartam meghívni az egész várost. De te nem hallgattál rám.

–Itt lesz. Szeret téged. Most pedig menj, zuhanyozz le.

Janice Menken négyre jön, hogy megcsinálja a frizurádat.

Fél hatra a templomban kell lenned.

Sugar Beth egy pillanatra felhagyott az ellenkezéssel.

Winnie-re nézett. - Mondd, hogy helyesen cselekszem.

–Helyesen cselekszel - felelte Winnie cseppet sem magabiztosan.

Sugar Beth visszaállította a barikádokat. Lezuhanyozott és leborotválta a lábát. Aztán hagyta, hogy Janice Menken olyan hajkölteményt készítsen, amitől úgy nézett ki, mintha egy esküvői torta landolt volna a fején. Később persze ki bontotta és átfésülte. Nem volt hajlandó fátylat viselni, szemét csak halványan festette ki, ajkára szájfényt tett. Az ismerős készülődés picit sem nyugtatta meg, s egyre izgatottabb lett, ahogy a Fűzfák egymás után kukkantottak be hozzá, hogy ellenőrizték.

Egyikük sem látta Colint, de mindannyian biztosak voltak benne, hogy itt van valahol.

Elővette a ruháját a padlásról, ahová elrejtette, s felöltözött Colin gardróbjában. Éppen belebújt a cipőjébe, amikor megjelent Leeann és Jewel, hogy a ceremóniára kísérjék. A homlokukat ráncolták, mikor meglátták a ruháját.

–Ugye nem ebben jössz? - kérdezte Leeann.

–Ez a negyedik házasságom. Mit vártatok?

Jewel sokatmondó pillantást vetett Leeannre. - Winnie mondta, hogy nincs jó kedved.

–Azért jól nézel ki - hízelgett Leeann. - Szép vagy, de Colin nagyon mérges lesz.

–Látta valamelyikőtök.

–Biztosan Ryannel van.

–Vagy úton Dél-Amerikába. - Sugar Beth elbúcsúzott Gordontól, s túsarkú cipőjében Jewel kocsijához masírozott.

Régi zsoldárkönyvek nosztalgikus illata csapta meg az orrát, mikor belépett a vöröstéglás presbiteriánus templom hátsó ajtaján. Winnie arany színű selyemruhában bent várta. Szemét rosszállóan összehúzta, miközben végigmérte Sugar Beth ruháját, de bölcsen hallgatott.

–Mondd, hogy láttad Colint.

–Ryan gondoskodik Colinről.

–Szóval nem láttad.

–Nem volt időm megkérdezni. Probléma volt a zenével, az oltárra rosszul rakták ki a virágokat, Gigi kifestette a szemét. Te tanítottad neki? Mindegy. - Winnie arcára mosoly húzódott. - Nincs rajtad semmi régi és kölcsönkért. Kék a szemed és új a ruhád, de a többi is kell.

–Az ember a negyedik esküvőjén már nem hisz a babonákban.

–Ez az utolsó esküvőd, és a hagyomány fontos. - Winnie benyúlt a táskájába, kivette Diddie gyöngysorát, és Sugar Beth nyakába akasztotta. - Nem örökbe. A fogadás után visszaveszem.

Sugar Beth megérintette a gyöngyöt, és könny szökött a szemébe. - Ó, Winnie... - ölelte meg a testvérét. - Szeretlek.

–Én is szeretlek - felelte Winnie, és könnyekben tört ki.

A zongorista játszani kezdett. Winnie kifújta az orrát. Colin itt van. Mrs. Patterson soha sem kezd el játszani addig, amíg mindenki meg nem érkezett.

–Kilencedik óta gyűlöl, amiért nem az ő kíséretére táncoltam egy zongoraesten.

–Nem mindenki esküdött össze ellened Parrishben. - Majd meglátjuk.

Winnie Sugar Beth kezébe nyomta a fehér liliomokból álló csokrot, aztán kivonszolta az előcsarnokba. Sugar Beth csak az utolsó két sort látta, de ott is minden széken ültek. - Mi ütött belétek, hogy ennyi embert meghívtatok? - Te és Colin ismert tagjai vagytok a közösségnek. Mindenki megérdemli, hogy lásson összeházasodni benneteket. - Ha itt van. - Persze, hogy itt van.

Az orgona megszólalt, és Sugar Bethnek összekoccant a foga. - Nem indulok el addig, amíg meg nem nézed, hogy itt van-e. - Itt kell lennie. Ha nem lenne itt, Ryan...

–Egy szót sem akarok hallani többet Ryanról! - sziszegte Sugar Beth. - A férjednek is van rá oka, hogy gyűlöljön.

Valószínűleg benne van a keze az egészben.

–Rólam nem is beszélve - mondta Winnie, azzal otthagya Sugar Bethet, és eltűnt.

A zene elárasztotta a templomot. Sugar Beth kihúzta magát, és úrrá lett félelmén. Ahogy elindult a padsorok közötti folyosón, a gyülekezet felállt, és eltakarta előle az oltárt. Nyirkos tenyérrel szorongatta a virágját. Négy férj! Ki az az ostoba, aki negyedjére is férjhez megy?

Arcok fordultak felé, háromszáz, de egyik sem az volt, akit a legjobban szeretett volna látni. Míg meg nem érkezett az oltárhoz... Colin ott állt Ryan mellett, mindketten fekete frakkot viseltek. Colin olyan hanyagul, mint más a farmert. Napbarnított arca sokkal soványabb és szögletesebb volt, mint mikor Sugar Beth utoljára látta. Nyilvánvalóan nem ő volt az egyetlen, aki étvágytalansággal küzdött. A tudat elégtétellel töltötte el.

Colin szíve nagyot dobbant, mikor meglátta közeledni.

Sugar Beth tiszta feketében volt. Kuncogott, s majd két hónapja most először engedett fel benne a feszültség.

Gyönyörű volt a ruha. Hosszú, karcsúsított, vállpánt nélküli. Sugar Beth szőke haja és fehér válla úgy emelkedett ki belőle, mint tajtékos hab a viharos tengerből. A merevség, amit második bőrként viselt, amikor visszajött Parrishbe, lehullott róla. Lágyabb lett, még becsesebb Colin számára, mint gondolta volna, de a veszedelmes csillogás a halványkék szempárban arra figyelmeztette, hogy a tűzzel játszik.

Sugar Beth megállt Colin mellett, és átadta a virágot Winnie-nek. A férfi megfogta a kezét. Hideg volt, mint a jég, de az övé sem volt melegebb.

A szertartás elkezdődött. Colin jobban szerette volna maga megírni az esküjét, olyat, amelyben a saját szavaival fejezhette volna ki érzéseit ez iránt a nagyszerű asszony iránt, de akkor Sugar Bethnek is írnia kellett volna egyet, s Colin nem merte vállalni azt a kockázatot, hogy esetleg a felesége megátkozza benne. Az egyetlen módszer, amit ismert, hogy legyőzze a sárkányt, mely oly régóta tartotta fogva az ő hercegnőjét, az erőszak volt. Összetartoztak, s Colin eltökélte, hogy kirángatja Sugar Betht a boldogtalanságból, amilyen gyorsan csak lehet.

A lelkész szavai zavarták meg gondolatait.

–Ki adja férjhez ezt az asszonyt?

Hosszú csend következett. A gyülekezet nyugtalanul fészkelődni kezdett. Colin a homlokát ráncolta. Ryan elmosolyodott, és előrelépett. - Én.

Az eskük következtek. Sugar Beth közönyösen, szinte dühösen ismételte el. Colin megértette. Sugar Beth nem hitt ebben, s a ceremónia számos fájó emléket idézett fel benne.

Sugar Beth meglepődött, hogy volt gyűrűje, amit a férfinak adjon, egyszerű, fehérarany karikagyűrű. Colin egy tökéletes két és fél karátos gyémántot húzott az ujjára. - Megcsókolhatja a menyasszonyt.

Colin lenézett rá, s ahogy magához húzta, odasúgta neki: - Ne harapj!

Sugar Beth nem harapott. Igazából vissza sem csókolt.

Winnie és Ryan vitték az ifjú párt Frenchman's Bride-ba.

A fehér sátor alatt ropogós abroszok borították a virágokkal feldíszített asztalokat, a tálakon mindenféle meleg és hideg finomságok kínálták magukat. Colin el sem tudta képzelni, hogyan sikerült Winnie-nek és a Fűzfáknak ilyen gyorsan megszervezni mindent, s meg tudja-e nekik hálálni valaha is. Zenekar nem volt, nem akartak táncolni. Winnie tudta, hogy Colin és Sugar Beth amilyen hamar csak lehet, szeretnének túlesni a fogadáson, hogy végre

kettesben lehessenek. Colin nézte, ahogy a felesége felfal egy halom csokoládéba mártott fánkot. Összeráncolta a homlokát.

Senki nem tett javaslatot, hogy álljanak össze esküvői fotó készítéséhez, s nem volt senki, aki megkocogtatta volna késsel az üveg poharát, hogy csókot követeljen tőlük. Amikor a torta felvágására került sor, Winnie rémült arccal ugrott fel, hogy majd ő és Ryan eleget tesz a megtiszteltetésnek.

Sugar Beth a fogadás nagy részét Gigivel és a Füzfákkal töltötte, amikor pedig el kellett dobnia a csokrát, egyenesen Jewelt célozta meg vele.

Eljött az indulás ideje, s Winnie visszavette a gyöngysort, amit Sugar Beth viselt. - Nem veheted el! - kiabálta Sugar Beth. - Ezt akarom nászajándékba. - Felejtsd el! Sokkal fontosabb terveim vannak vele. Winnie arcon csókolta, és elrejtette a nyakláncot a táskájában. - Az ajándék itt fog várni, amint visszajöttetek a nászútról. - Miféle nászútról?

Winnie Colin felé taszigálta.

A férfinak végre sikerült a rájuk záporozó rizsszemek közepette beültetnie Sugar Beth-t a kocsiba. Heidi bedobott egy utazótáskát a hátsó ülésre, s azzal elhajtottak.

A kocsi olyan volt belülről, mint egy sírkamra. Sugar Beth egyenesen előre bámult. Colin próbált mondani valamit, de hetek óta nem aludta ki magát. Hajnalokig ült a számítógép előtt, pihent egy pár órát, aztán folytatta az írást.

Csak akkor találkozott emberekkel, amikor hetente egyszer elment bevásárolni. Elfelejtett borotválni, elfelejtett enni. Néha kegyetlen, naphosszat tartó hegymászásnak vetette alá magát, azt remélve, hogy a kimerültségtől majd pár óránál többet fog tudni aludni egyhuzamban, de ez ritkán vált be. Nem volt étvágya, nem volt kedve semmihez az íráson és azon kívül, hogy Sugar Bethre gondoljon.

Végül Sugar Beth törte meg a csendet. - Miféle nászút?

-Megfordult a fejemen a Virgin-szigetek, de azt hiszem, jobb, ha csak lemegyünk a tóhoz. Amy és Clint ideadták estére a nyaralójukat. Mióta eszel csokis fánkot?

-Mondd meg, hol voltál két hónapig.

-Taos mellett béreltem egy házat. Puritán volt, de a célnak megfelelt.

-Fáradtnak tűnsz. Fogydál is.

Colin aggodalmat vélt felfedezni Sugar Beth hangjában, s a fáradtsága azonnal elmúlt. - Kimerült vagyok. - Felsőhajtott, s a szeme sarkából figyelte a felesége reakcióját. Nagyon nehéz két hónap volt. Egyáltalán nem éreztem jól magam.

–Talán csak eltúlzod a szenvedéseidet.

Colin elmosolyodott. - Ennyire gyűlöletes dolog a feleségemnek lenni?

Sugar Beth szeme szikrákat szórt. - Nem is írtunk házassági szerződést! Én most már gazdag nő vagyok.

–Aggódsz?

–De mennyire, hogy aggódom! Most mentem férjhez negyedjére! De soha nem volt egy csöpp eszem se, nem értem, miért csodálkozom.

–Nagyon sok eszed van, nem is beszélve a gyönyörű testedről... amit az utolsó cseppig ki akarok élvezni, amint lehet.

–Helyes, mert a szex az egyetlen oka, hogy belementem ebbe az egészbe.

–Megértem.

Az út hátralévő részét némán tették meg. Sugar Beth úgy tűnt, beletörődött a dolgokba, s ha nem is ujjongott, a légkör már nem volt olyan nyomasztó. Miután Colin bevitte Sugar Beth táskáját a nyaralóba - az övé már ott volt -, nem vesztegette az időt, s bevonszolta a feleségét a hálószobába.

Sugar Beth lába földbe gyökerezett. - Istenem.

A szürke és fehér hálószoba minden sarkát virágok és fehér gyertyák borították. A háttérben lágy zene szólt, a takarót felhajtották az ágyon, hogy megmutassák, fehér rózsaszirmokkal szórták tele a szürke lepedőt. Amy édesanyja az utolsó betűig követte Colin utasítását.

–Félelmetesen giccses - fitymálta Colin. - Ezek a déliek.

–Gyönyörű - suttogetta Sugar Beth.

–Ha te úgy gondolod... - A gyertyafény megcsillant Sugar Beth ruhájának gyöngyein, bőre átlátszónak tűnt, mintha összemorzolt opállal hintették volna be. - Van számodra egy nászajándékom.

–Nekem is.

–Ha ketyeg, hívom a rendőrséget.

Sugar Beth elmosolyodott. Colin átvágott a szobán, s az éjjeliszekrény fiókjából egy piros szalaggal átkötött papírköteget vett elő. Miközben átnyújtotta Sugar Bethnek, azt kívánta, bárcsak többet ivott volna a fogadáson. - Csak tegnap fejeztem be, nem volt időm szépen becsomagolni.

Sugar Beth a férfira nézett, s rájött, hogy Colin ideges.

Ennek sokkal jobban örült, mint bármi másnak ezen a napon, s a maradék dühe is elpárolgott. Leült a szoba egyetlen foteljébe. - Befejezted a könyvedet.

–Tegnap este.

Neki ajánlotta. Biztos ez a meglepetés. Sugar Beth elmosolyodott magában, és elkezdte kibontani a masnit. Colin egyik lábáról a másikra állt, a torkát köszörülte. Sugar Beth végre meglátta a címoldalt. Elakadt a lélegzete.

COLIN BYRNE: Szerelmi történet Valentinért. Ezer kérdés tolult Sugar Beth agyába. A hangja, mikor végre rátalált, vékony és erőtlen volt. - De... mi történt a másik könyveddel?

–Előbb ezt kellett megírni.

Sugar Beth végighúzta a kezét a címlapon, s a félelem, amit oly régen hordozott magában, eltűnt, a helyét pedig mélységes nyugalom váltotta fel. Megremegett a szája széle. - A férfi írók szerelmi történeteiben a hősnő mindig meghal a végén. - Biztosíthatlak, hogy ebben nem. - Colin hangja is remegett. - Soha többé nem járhatok felemelt fejjel az irodalmi körökben. - Ó, Colin... - Sugar Beth a mellére szorította a kéziratot, s könnybe lábadt a szeme. - Szeretlek, drágám. - Pontosan erre számítottam.

Colin félretette a kéziratot, felhúzta Sugar Bethet, s elkezdte egyesével kivenni a hajából a csatokat. Megcsókolta a nyakát, a vállát, s miközben lehullott róluk a ruha, egyre durvább és félreérthetlenebb szerelmes szavakat suttogott a fülébe.

Aztán lefektette a rózsaszirmokra. Sugar Beth végigsimított a férfi testén, s ismét felfedezte kemény izmait. Colin más szirmokat talált, puhát és nedveset, vágytól lüktetőt, szenvedélytől illatosat. Amikor végre belehatolt, Sugar Beth meglátta a szemében égő érzelmeket.

–Szeretlek - suttogta a férfi. - Nagyon szeretlek, drágám.

Magával ragadta őket az édes vihar.

Másnap reggel Sugar Beth felkönyökölt a párnán, és lenézett alvó férjére. Ellenállt a kísértésnek, hogy felébressze, kisurrant az ágyból, s belebújt Colin fehér ingébe. A konyhában ott találta Gordont, frissen facsart narancslét és egy kosár meleg fánkot. Neki voltak a legjobb barátai.

Megivott egy pohár narancslét, majd hátrahagyva Gordont, lement a tóhoz. A reggeli napsugarak megcsillantak a hatalmas gyémántgyűrűn, amit a férjétől kapott.

–Máris unatkozol mellettem?

Sugar Beth megfordult, s nézte, ahogy Colin Gordonnal a nyomában mezítláb közeledik a nedves fűben. Farmert és fehér pólót viselt, borostás volt, kócos, egy fánkot majsolt, s amikor lehajolt hozzá, hogy megcsókolja, meggyoró, fogkrém és szex illata volt.

–Egyáltalán nem unatkozom. - Sugar Beth elmosolyodott, és megsimogatta a férfi arcát. - A nászajándékomon gondolkodtam.

–A szívemet adtam minden oldalba.

–Az én nászajándékomon, neked. Remélem, tetszeni fog, mert nem tudom visszavenni.

–Soha nem vinnék vissza semmit, amit tőled kaptam.

–Ezt ne felejtsd el.

Sugar Beth megmondta neki.

Colin megdöbbsent.

Sugar Bethnek is idő kellett, míg megemésztette.

A férfi végre magához tért annyira, hogy feltegyen néhány kérdést. Aztán ismét csókolgatni kezdte Sugar Betht, de mikor belemelegedtek volna, elhúzódot. - Sajnálom, drágám. Tudom, hogy ez a mézesetünk - vette el a kezét vonakodva a felesége fenekéről -, de elfoglalnád magad egy óráig? Legfeljebb kettőig.

–Most hagysz itt?

–Egyébként eszem ágában sem volna, de ennek a csodálatos hírnek a fényében... - Colin lenézett rá, a szíve ott csillogott a szemében. - Muszáj hozzáírnom még egy fejezetet a könyvhöz.

EPILÓGUS

Mindenki Honeybellnek szólította, kivéve az apját, aki Eugéniának vagy Eugénia Francesnek attól a naptól fogva, hogy az új Helmut Lang nyakkendőjét Gordon ivóvizében találta meg úszkálni. Az anyja mellett ő volt a szeme fénye, aki Sugar Beth szikrázó szemét, az ő sötét haját, s az anyja természetét örökölte. Minden reggel, amikor levitte a földszintre, sikongatott a karjában, meglátva Diddie és Sugar Beth életnagyságú portréját, mely ismét ott függött régi helyén a hallban. Colin minden fenyegetése, hogy felgyújtja, süket fülekre talált. Sugar Beth elismerte, hogy Winnie tökéletesebb nászajándékot nem is adhatott volna. Diddie gyöngysorán kívül. - Eszedbe ne jusson viselni - suttogta Gigi a kislánynak Eugénia keresztelőjén, amikor Winnie hivatalosan átnyújtotta a kék bársonydobozt unokahúgának. - Sápaszt.

A Szerelmi történet Valentinért, ahogy Sugar Beth megjósolta, Colin legnépszerűbb könyve lett, s nem győzött kitérni a kiadója könyörgése elől, hogy írjon még egy romantikus regényt. Colint a hideg rázta. Sugar Beth persze élvezte a nyilvánosságot, és egyik interjút adta a másik után. A Valentiné Könyvesbolt, ahogy az üzletét elnevezte, egy csapásra sikeres lett. A Kávéházat Heidinek sikerült mindenki által kedvek találkozóhellyé alakítania.

Zajlott az élet. A Fűzfák szexpartnert kerestek Merylinn megözvegyült anyjának, Giginé fiúja volt, ám ebbe Ryan majd beleőrült.

–Kész a vacsora - terelt Winnie mindenkit az ebédlőbe.

–Asztali áldást mondunk - jelentette be Amy. - Mindenki imádkozzon.

–Gyere ide, Honeybell.

Sugar Beth elvette a kicsit Heiditől, s átfurakodott Ryan és Deke között Colinhoz, hogy megfogja a férje kezét, és megköszönjék azt a sok-sok jókívánságot, melyekből bőséggel vihetnek magukkal az előttük álló hosszú úton.

VÉGE